

ענין שבעה עשר - לעבוד מלך. לכן לך נשגו נניח לעבוד וענין. לכן ענין מלך -
ענין שבעה עשר ומלך מענין שבעה עשר. עלמה קנה ריה ענין. לכן שבעה עשר.

שבעה עשר
ענין
ענין
ענין

לבנים
שבעה עשר
ענין

למך
למך

ספר

37

יודו משפטיך ליעקב

קול האומר ראו האוי ספרא ספרא נה"ר אשר זכנו
האל יתב' לעשותו אנא זעירא תולעת יעקב ברוה
קנה - אגוד בהוכו מוסר מלכים מדברוי רבנן פרטוי'ס
ותסכים מפוס ידעי בינה - גם מעשיות ומסלים ודברוי
סדחיס פרקס יליץ כשופנה - וגם רדיתוי מגויית האר"
ה"י זע"א וגם ממה שחננו האל יתב' המלמד לאנוש
בינה - ולסס יחד קובה"ו נתכונתי ועשיתיו לרפאת
קמלוי נפשי החוטאת ולא להפאר היתה לוי עדנ"ה -
רבינו לשמיה נטלת שזכנו לעשות רזונו תמיד ונזכה
בבית משיחנו במהרה בימינו ונגיל ונשמח בשמחה
בהרה וברנה - מדות יסועות

יעקב

כלכתא יע"א

כה כבורכת ה' אלהיך אשר נתן לך לפ"ק

בדפוס

כה אליהו משה דוויך הכהן ס"ט

הקדמת והתנצלות המחבר

הקדמה והתנצלות קטנה, ממני המחבר ליוס זעירי מקצני המנ"ה, נברא דלא ידע מאי קאמר לא דעת ולא תבונת, ובה פומן ברמ"ז טעם קריאתו בשם יורו משמטיך ליעקב ולמאי נפקא מינה, חה החילו בעזר הש"ית אבא רחמנא.

ויאמר יעקב אברך את יהו"ה א'להי א'להים ואדוני א'לדונים ודיד א'למ ו'הנורא, אשר באהבתו ובחמלתו אני להקריב לפניו על משב'ת הדפוס זאת מנחתי מנחה קטנה אשר טפחתי ורבותי קנא זעירא, ובהוכה נ"כ לקוטאוי בתר לקוטאוי מפי סופרים ומפי ספרים ומדברי גורי האר"י הח"י זיע"א עמדי דנהורא, מטופה ומנוקה דקה מן הדקה ובאה ממקום טהרה, מליאה ונדושה כפי מה שהטינה ידי וקולר דעתי החלושה והקלרה, ובחוכה שרשרות מאירות משלים ומעפיות ומעפה חר"ז בכל ענין ובנין לנה וסומרה, ונדול שבכולס דברי מוסרים בה מאירים על החורה ועל העבודה והיראה יראת ה' טהורה, מעפיות איתה למלא בה ארובה ותעלה ולורי לנפשו נפש החמאה אשר הוא באה ממקום הקדושה והרח הנורא, והוא בער"הר בבאה לבאי עלמא בנוף החומ'ר העבוד ושולט בה הלא הזודר בהתנצלותו ועלתו הנבערה, ותחת ידו ודשותו היא כבושה ועלורה, ואמרתיו אני אל לבי עד מתי בתו של מלך הויה במאסר והיא מזורה, ואם אין אני לו מי לו שואמר לו העורה, גם אין אני ידע מתי יגיע הזמן שואמרו לי אם פקדונך איה משמרו במערה.

הקדמה

בטהרה, ולכן אמרתי בעוד שתל'ית אני כעת בנח וגבורה, ללקט מעט מהני אמרות טהורות אשר מניוהו והיה לי תקומה ועזרה, ודמזתי אותם בסמיכה בעלמא בקדושה אשר בפני הכל היא טהורה, הנאמרת בזמן חג הקדוש פסח הוא לה' באותה לילה המאירה, ושמכתי את עצמי עם סמיכה דסבי הללו אנשים בעלי צורה, אבל הש'ית יודע שלא באתי במהכוין לקנות לי בזה שום יקר ותפארה, כי במקום שלהובי דאשא וזקוקין דנורא, מי אני נחשב בפניהם לפילו יתום זעירא דק כונתי לשם יחוד קבה'ו שכינת עוזנו ומשום הפארתנו הוא אסתד נחמה ברה, וגם כדי שתהיה תמיד אימת דינו יתברך בין עיני ולפני טהורה, ולכן נזה לקרוא לו בשם זה **יורו משפטיך ליעקב** כי בו נרמז דעיקר כונתו להיות

מתפסד מ'אימתו ומשפטו יתב' האל הגדול הגבור והנורא :

גם אמרתי לעשה לי משפט מ'ים בטעם לל'ד לקרוא לו בשם זה והוא ע'פי הידוע נודברי זו'הק כי משפט איהו רחמים כנ'ז באדרא זוטא בדברי הרשב'ו זיע"ל - וידוע דהאדם על ידי עשייתו המלוות וחזרתו בהטובה זוכה להיות מהפך מדת הדין לרחמים והספר הלז הוא רובו מורה על הטהרה והטהרה לכן נאה ויאה לקרותו בשם זה רמז כי הוא מורה לי את הדרך לזכות למדת הרחמים והואיל ולא עשיתיו אלא לעצמי א'כ קראתי בכנוי יורו משפטיך ליעקב ואם תאזן נפשך לידע דלמה המשפט רחמי איהו אורך בדרך זו תלך עיין בזו'הק ח'א פ' תולדות ובביאורו במק'מ בד' קל'ט ותמצא דברים מתוקים לחיך יעו"ט :

יבא הג' ויכריע בטעם לקריאתו בשם זה והוא כי תיבת יור'ו הם אותיות רי'ו כי הוא'ו נעלמת והוא גמט' נבור"ה אבל בה טמון

פומון ברמ"ז לבחינת ג' שמות של ע"ב בחינות החסד כדוע כי חסד
 גמט' ע"ב וכבר הקדמנו כי תיבת משפט היא רומזת לרממי' • וידוע
 כי בנה התורה וההסובה והלדקה יהיה המיד התגברות החסדים
 והרחמים ויתמתקו הדיכים והגבורות • וא"כ על ידי שיזכנו האל
 לקיים את כל הכתוב בספר הלזה בעזרת שמו הגדול בזה אית לו
 לבטחה דיהיה תגבורת החסד והרחמים דהם נרמזים בתיבות
 יר'ו משפעי"ך וכנ"ז ליעקב דמז לשמי אכ"ז זעירי ובזה תתמתק
 בחינת הגבורה הנרמזת בתיבת יר'ו שהיא גמט' ר'ו כנז"ל כי
 המיד כך היא המדה חד בתרי בטול ודו"ק •

ויהי רצון מלפניו יתב' שיזכנו אכי וזרעי חז"ז ע"ס כ"ה שתהיה
 יר'תו המיד על פנינו שלא נחטא אפילו בחטא ומחשבה
 והרהורא , ונזכה לבער מקרבנו ומבתינו כל חמיטא וחמירא ,
 הוא הילך המתלבש בגוף האדם בקירות לבו כלב האשה המלירה ,
 ושן בעין נחזה ובא לציון גואל ה'ן משיח לישראל ובבנון בית
 קדשנו והפארתינו בתוך ירושלים עו"הק הוא העיר המפוארה ,
 ושם יעקב כיר'א .

הכ"ד בן הרב הגדול הק"ל ראש ואב"ד דק"ק דמשק יע"א ח"ד
שלמה סוכרי נר'ו יאיר וזהיר לעד כאור הבהיר כיר'א
 ובן בתו לה הוא סבא קדושא הרב המופלא
 שבסנהדרין , מפיו לפידים יהלכו זקוקין וביטורין , נקט'ת
 נודעה בכל ארצין ועירין , דין הוא דרר בקדש נהדר מע' ח"ד
יעקב ענתבי זלוק"ל זיע"א לעד לדרי דרין כיר'א • אכי
 המחבר איש זעירי , העבד העברי , ואכי בתוך
 הגולה גולה ומטולטל מארצי ועירי , וחונה בתוך עיר כלבתא
 יע"א בארץ הודו ארץ האמור"י , ומובטחני בה' הוא ושעו

הקדמה

ואורי שיחזירני בקרוב שש ושמה שקצו וכופח לארצי ולעירי היא
דמסק יע"א ארץ מולדתי ויהיה לי תמיד למגן והד"ר עז"ר כי הוא
מגיני ועזרי, החותם פה עי'ת כלכתא יע"א ה"ן סדר למקרא
וזכרתי את ברתיו יעקב יוס' ח"י לחודש אייר ז'ו ג"ל עיני
וכו' למב"י כאן סג"ה ואחה אל תירא עבדי יעקב לפ"ק
הלעיר יעקב סוכרי ס"ע

הורעה

א"ה באחי בהודעה שאם המלא המלא איזה פטות בכפר הלזה
אל יתלו החסרון במדפוס או בי כי הרבה טרחנו עד מקום
שהוד מונעת אבל כבר ידוע כשם שאי אפשר לבר בלא תבן כך אי
אפשר לדפוס בלא פטות ועוד כי הזמן דחוק עמי ולא יכולתי
להגיה יותר ובודאי כבר הטעות זולת אלו מאלתי דהס חסדים
ההבנה, והס

בדגל כתוב כלתה לישועתך וז"ל להשוועתך
בד' ט' כתוב נוהיתה וז"ל שהיתה
בג' כתוב לשפת היום וז"ל לפנות היום
בד' ל"ה כתוב ולאורה וז"ל ונכאורה
בד' ס"ט כתוב שכלס וז"ל שנכס
בד' קי"ג כתוב תתש"מ וז"ל תחתש"מ

הקדמת המחבר ובשבה מדבר

שבה ומעלות, לטרי סגולות, של שלשה עיירות דהורו הגדולות,
כלבתא במיבי והנגבאנג המהוללות, ומוכטמני בה'
ובגדל חסדס טהס יגמלו חסד עמי ויסוועוני בהדפסת זה ספרי
שטטיותי אכא זעירא לשס האל יתב' כורא עלילות, ואמרתו אסא
שמותס בתוכו כדו סיהיה תמיד שמוס לזכרון ובזכות זה האל יתב'
יאיר אורס לעד עד ביאת הגואל ויבנה לנו בית קדשוכו ותפארתנו
המהולל בתשבות ובתהלות י

קול יעקב שמתו ואגידה אמרי פי ולא אהיה כפוי טובה, לפני מנ
שאמר והיה הטולם הוא אלהינו שבשמים אלהא רבה, כי
מזה זמן היותי יושב בביתי בשלחה ובהסקט לפני עמדת ראשי ולניח
תפארתו אכא מארומר ניהו אסלא רברבא, הרב המובהק ונונה לו
ברק אב"ד ור"מ דק"ק **דמשק** יע"א ח"ר **שלמה סוכרי**
נר"ו יאיר ויזהיר ברבות הטובה,

ואני היותי יושב בביתו ובחומותיו חומה נשגבה, ונהנה תמיד
מטובו ומאור תורתו כיד אלהי הטובה, וגם היתה מוקפת עלי אני
ובני נר"ס עט"ר ול'ת אטה רבה, לדת ונסרה מנשים באהל יראת
ה' בזמלת חסדים היא אדונתי אמי **שרה**, תנלכ"ה אימא דדהבא,
בתו של מלך יהוא מר זקינו הרב הגדול מעוז ומגדול שמו
נדע בשעריו גברא רברבא, סבא דמשפטים אלקפתא ודיס גלותא
כמוה"ר **יעקב ענתבי** זלה"ה ראש על ארץ דמשק היא הארץ
ואדהכו והכו בעוה"ר נפלה האס מעל
הטובה,

ראשי ונלכע"ה לעת חנון שאנן קורין בסדר ופרסת חיי טרה זמן

סינוע פעירת ההיא לדהק שרה למנו זיע"א והיתה פקודתה ביום
 כ"ד בחודש השון שנת תרל"ה וילאת נשמתה בקדושה ובטהרה
 בארץ עיר **צפת** תו"בב היא ארצנו ונחלת אבותינו ארץ זבת
 חלב ודבש, האמת להובה, ומילותיו היום והלילה הקיפוני
 לערות ולא נחתי ולא שלתי וכל יום עובר עלי כיומא דעובא,
 והיותי הולך בלע"ד הגבוה ובפרט מאד לעד הפרנסה כי בן פורת
 יוכף אני מטופל ותלו בו מפלי אלה בני יעקב ואדהנו והנו היה ג"כ
 יוקר הסערים ואין הקומץ משביע ונדחקתי על המחיה ודחיק
 לי עלמא טובא, ואמרתו בדעתו ללאת מארצו ומביתו לדג על
 ההרים אולי יחונן ה' וישיטני כי הוא המיד עוזר ומושיע וישועתו
 קרובה, ולחזור לביתי ואשב בהסקע ובבטחה לעבודתו ובישוב
 הדעת וישב

יעקב

קול האומר מה לענה ומה אומר ברוך אל עליון כי
 בזכות אבותי הקדושים אשר זכותם גדול ורב ואני
 נשענתי בכל מקום שאלך בחסדיו יתב' ובזכותם הגדול כתקרה
 שיש עליה מעזיבה, ותלית בכל מקום אשר דרכו דגלי כי זה
 שתי שנים ומחלה טיילתי מביתי ובכל מקום שאני מגיע הוא
 בעזרי המיד נותן לי חן וחסד בעיניהם ואוהבים אותי ר"ב אהבה,
 ומזה שנה שעברה היא שנת שס"ס עלו שבטים שבטוי יה כשהייתי
 בעיר הגדולה מארים יע"א חיכנו האל יתב' מרוב האהבה וגדול
 החיבה, שהיה ביני ובין נכבדי הארץ נר"ס ויה; לי להד' עז"ר
 והקרבתו על ידס את מנחתו הוא ספרי אשר מפחתי ורביתי על
 התורה וקראתי את שמו **ויקרא יעקב** והס היו לי בגר"ס
 המעלות כאשר הודעתי
 העת בשבח ששיתתי להס כאשר עיניך רואות בו ואהלכה ברחבה
 ועל

ועל ידם זכותי להביאם באותו העת לבית הדפוס המשובח של עי"ת
 ליורכו יע"א הנודע בשערים ובכל מקום גדול חשיבותו וחס
 קבעתיו ובדפוס הלזה הובא, והן עהה ג"כ עלה עוד ברעיוני
 לבא לראות ארץ הגדולה היא ארץ הודו אשר שמה נודע בעולם
 ארובה מארץ מידה ורחבה, וגם בהגעתו לתחומה תחלת
 ביאתי הגעתו **לבמבי** יע"א וגם שם ברוך ה' אשר לא
 עזב חסדו ויהן לו חן וחסד בעיני הכל ובפרט
 בעיני הסר הגדול אשר שמו מהולל בין הסרים והעמים ושרי
 הלבא, הוא הג' המפואר סו' **סלימאן שייך דוד ששון**
 נר"ו וכל הקרובים אליו וגם

בן אחיו הגביר הגדול שמו נודע תוכו ראוף אהבה, סו'
יעקב איהו שייך דוד ששון נר"ו טובים הסנים הנז'ל
 וכל העם אשר בה, כולם

תלוי"ת אתיקורי אתיקרו בו והייתי יושב על שולחנם שולחן מלכים
 כיד אלהי הטובה, ישלם ה' פעולם ותהיה משכורתם שלמה וימים
 יאריכו ושנים דסנים ורעננים ברוב הוני'ם ועל גדול חסדם
 טעמו טמדי המיד ופוע להם האל ית' מאולרו הטוב ככף תועפות
 חבה טבא, ומעין הברכה אבקטה ואסובה, לגבירי ונסיכי,
 שרי ואפרכי, טובים הסניים - מזהב פרויס ה"ה הג' סו' סו'
פרג חיים שייך דוד ששון נר"ו יזרח, ונסטובה יפרח,
 והג' סו' סו' **מאיר איהו**

שייך דוד ששון נר"ו יאיר לעד עד ביאת
 הגואל אליהו סר הלבא ביר"א - ואתים

מכללא אבוא בברכה לר"ב חביב'ה, מבני עליה וארץ רבה, יקר
 רוח איש תבונה, ה'ן בפיהו נכונה גבעת הלבונה, דין הוא **הרב**,

בקדש נהדר, מזר'ק טהור, רל"ו ס' ס' **עמנואל רפאל**
בלילום נר"ו יאיר וזהיר הוא ובניו

ונב"ק העדינה יחד כלס חיים וקיימים כחומה נסגבה •
 וגם אחר שתלית ילאתי מעיר הלזו בכל מידי דמיטב ובעין יפה
 שהביטו בו בהבטה רבה, בילתי הכף לעיר אשר אני כעת מתנודר
 ויושב בה, היא העיר הבירה **כלכתא** יע"א אשר בה היה לו
 יותר מנוחה בכפלי כפילה מכל המקומות שהלכתי ועזבתי
 את ביתי ורבה העזובה, ובה היה לי קורת רוח מה שאין הפה יכולה
 לדבר בכל מכל כל ובפרט כמה נסתעשעתי הן עם אלויה והן עם
 ראטיה גדולים וקטנים ובפרט קורת רוח שהיתה לי בבעל הבית
 בגילה ודכן יגל

יעקב קור המשבח בשירה וטובה ותהלה, בפומא ובלבא בטבח
 ובסירה ומעלה נסגבה, להני גבירי נכבדי וקאיכו ואנסי

סגולה, חשיבו ומעלו כולם נאזה תהלה, הם מבני עליה משופים
 ומנוקים סלת נקיה מה שאין הפה לסבחוניהו יכולה כי רבה, כל
 רואיהם וכירוס והוד והדר יעטיירוס והס כחומה נסגבה, שבעיר
 הזאת נעמ"י הוא דהבא **כלכתא** יע"א הלא כמה ראסון בקדש
 ופרי לדיק טץ חיים סנסן לואיר מזרעא דדוד מעלוא

מבני עליה דין הוא הדר בקדש נהדר פרי טץ הדר זרוע המיומן
 הן גביר פאר הזמן הח' המרומס אור יומס שמו כודע לשס
 ולהלה ס' **אליה דוד יוסף עזרא** נר"ו יאיר וזהיר כאור
 הבהיר הוא ונב"ק אשת חיל רבת

המעלות, והתהלות מזרע גדולים וקאיכיס אסה יראת ה'
 בשערים כודעת ומהוללה ס' **מזל טוב** תמ"א היא בת האי
 מרגניתא טבא, נברשתא דהבא וגם שמו כודע בין
 המלכים

המלכים ושרים ולכולם ר'ב חביב"א, הב' השר הגדול סו' סו'
עבדאלה שיק דוד ששון נר'ו בעה"ת ימים יאריכו הם
 והבנים ובניהם והבנות יחד

כולם נרס יאיר לעד וברוב הונים ושישו וישמחו ברבות המובה
 ואשר על ידם הסנ"י, עדינו העלמי, אחי ומהמני טובים
 הפנים, מזהב פרויים, גבועים מסוקדים, על לדנו פז נוסדים,
 הלא המה ראסון ונאמן בקדושה, את טאהבה נפשו אבהקה,
 מן הנאהבים והנעימים, מנזע פרתמים, הן גביר, דגמיר
 וסביר, ופנים לכל מסביר, חכס בכל מיונו מדע, גו'ח ושמו
 נודע, סו' **אהרן שלום גבאי** נר'ו יאיר לעד לעולם הוא
 ואשתו הב' והבנים גולת הכותרת ואחי

טוב אחי ר"ס דין הוא הדר בקדש נהדר, שיש"א ומרמרא סוחרת
 ודר מכורה הטקורה, נחמה ברה, מעלה הגביר המרומס,
 שמו נודע ממטפחת ר"ס, רודף חסד ולדקה כמוהר'ר סו'
אליה שלום גבאי נר'ו יאיר ויזהיר, כאור הבהיר,
 הוא והבן יקיר, נופך ספיר, נר'ו

יאיר ונות ביתו הגבורה, אסה חשובה, ועל שלשים אל הסלסה,
 לו בא, אסלא רברבא, מכובד לכל באי שער עירו, ר'ב חביבא
 זקן ומפואר, גבאי מנבאי הארץ ולו תואר, ה' המרומס, אור
 יומס, שלס ביראהו כמוהר'ר סו' **יחזקאל צאה גבאי**
 נר'ו יאיר הוא ובניו קני המכורה

יחד בחפיבה י ועל רבעים טובים ומפוארים תרו סותפי כשירי
 ומהמני, שמש נודע בהוד הממנה, הא' הנאדר, פרו עץ הדר,
 יקר ומשובח, יתר על השבח, איס תבונה, וכל מעשהו באמונה,
 נר'ו סו' **עוין רחמים סעיד עוין** נר'ו יאיר לעד הוא
 ואשתו

ואשתו היא העדינה ובניו בני חנינה, ואשר לו שוקף מבני חוב"ב
 ופרחי כהונה, והוא רב חנינ'א, איזו וחבובי, אף רומי בקרבי,
 משובח ומפואר לשם טוב ולתהלה, מיוחדו סגולה, הח' מסכיל
 נכון ומעולה, בנתם אופיר לא יבולה, סי' **רדמי' מוסא**

הכהן נר"ו יאיר ויזרח הוא ונב"ת וזרעו

בו למינהו יאץ ופרח, וכבשונה לעד ופרח, מזכר ועד
 נקבה, גם למע' מוקיר רבנן, ר"ב אה"א משבחא מפואר ברוב
 תהלה ושבחא, דין הוא הדר, פרי נץ הדר, אהובו ויודו סי'
רפאל אליהו ששון נ"ו יאיר לעד הוא ביהו ועקרת הבית
 תמ"א ויה"ר שופקדו ה' בבנים זכרים

חיים וקיימים, לעד כל הימים כו' דא' ונ"ס דוד בשמים, כס"ז לרוף
 מזוקק שבעתים, ה"ה הראשון נחמד ונעים, המי' דעים, חביבי
 ויודו, המסכיל ונכון ונעלה, מנודת זהב כולה, סי' **דוד חי**
משה מרדכי נר"ו יאיר לעד לעולם הוא ובניו

נר"ס זכריא אולם, ואשר על ידו השני הוא
 איש החכמוני, מבני חב"ד ומהללאל וחוני, אהבנו ודיענו, מבני
 מודע"י, המסכיל ונכון מוהר"ד סי' **דוד חי שלמה מוסא**

ובן חמיו כה"ד **יחזקאל עזרא**

עזרא גבאי נר"ס יאיר והיו ראון שיפקדו

האל בבנים זכרים חיים וקיימים, וירחם עלוהם
 למטן שמו אל מלא רחמים, ושע להם ה' כי ישועתו קרובה כיר"א.
 דאחרון אחרון חביב ר"ב חביב"א, נהירו דרוהא ונפשא, ובסימו
 דלבא, המנוכא דדקבא, ידוץ ואו'ע משובח ומפואר בכל מידי
 דמיטבא דין הוא הדר, בקדש נהדר, הוא ר"ב אח"ה נשבחא סי'
אליהו חיים הל' אלי שלמה בעל ההכבתיא דודו אשר

הביאנו

הביאנו בביתו ובחדריו ברוב חיבה, ובלבב טבא, ובנועם שוט אמריו ויאמר אליהו בא ברוך ה' בטוב בעיניך שב ומפתי תלכל ומכוסי הסתה ברבות הטובה, ובעין יפה ובאהבה וחיבה, אינו יושב אליו קרוב לסנה ומלבד זה גם הוא המסייע בסיוע שיש בו מעט בכל נדר וכדבה, ואת עלות על כל זה ויחזקנו כחומה כשגבה, משום לאזפוכי האי כפרא אשר פפחתי ורבותי וקיימתי התורה ואני בתוך הגולה, והוא הגורם בגר'ס המעלות להזיאו לאורה בנייר נאה ודפוס משובח הובא מה טוב חלקו ומה נעים יה'ר על כל היגיעה שיגע טמי וכל פרומה שנהן במקומה יהו ליה אלקי ורבבה, ואני איש זעירי, מובטחני בה' לרדי, אשר המיד הוא מציני וטזרו, ולשאף כפי בטבורו ואברכהו לו ולבניו שלטה המה קני המנורה, בלב שלם ובטפה בדורה, ואבקש מלפני יהב' שוכן שמימה, בבקשה ובהחנה מטמקא דלבא יה'ר ימיס יארוכו ויהברכו במיטב תלתא כחדא ד"ב הונ'א ור"ב חיי"א ור"ב בני"א זרע'א מעלוא בכל מידי יהו אמת בהבלמ"ה, ויזכה נראות בחופתם ובחופת בהו תל'א כליה יולאת בהימנומא, ויוגבה כוכב מערכהו ויאיר אורו לעד לעולם ולעלמי עולם עד זקנה ושיבה, ואתיא מכללא גם ברכה לעד סלה, לאימ'א הגדולה אשה חכמה, אשת חיל ויראת ה' רבת המעלות והתהלות סביב לה כחומה, שמה נאה לה חנה כשמה, יה'ר ימיס ושנים תאריך בשלוח ובהטקט ונרה ויאיר לעד כאור ההמה, גם אינו בא בדברי החנה, בעד ביהו זו אשרו אס הבנים העדינה, יה'ר אשהך כגפן דין גרמ"א, אשה יראת ה' היא ההלג מנסים באהל תבורך בכל עת וזמנא וההיה כנדגלות איומה, היא קרית חנה נר'ה יאיר לעד עד בואת הגואל ותגל

יעקב

והשמח בגילה ודכרני ושמחי רבו
קור המהפלל גדולה הפלה, אכא ה' במטו מינך תחזירני
 לביתי שש ושמח בשמחה וגילה • ואזכה לראות פני קדש
 עט'ר ול"ת אדוני אבי הטמרה הגדולה • המלך שלמה חי וקיים
 ולא יטדי מינך הדריה זיוויה ויקריה לעד סלה • ואתיא מכללא
 גם לרבות לעט'ר ול"ת הוא המטכיל וכבוןמוקיר רבנן מד חמי
 כו' נסים מזרחי נר"ו הוא ובנו יחידו דוד שמו יקר ונעלה •
 והבנים בני ד' המה מטייבי שלמה ורפאל ושמואל ומרדכי
 ועקרת הבית אס הבנים הוא סרח תמ"א ואחותי האמת אהובה
 היא רבקה תמ"א ובעלה הוא חתני מע'הח'הס' והכו' ח'ד'אהרן
 פאניזיל יחד כולם יחיו בדולה ובלהלה: ואתה אל טדי תאמר
 ללדותיכו די עד אימת כלטער וכיזיל ואני בתוך הגולה, נא אב
 רחמן רחם עליכו וחוסה על נפשנו לגאלה, הבט וראה כי גדל
 לטרכו לעד הגבוה ובאן בנים עד משבר והנה עבדיך מוכים
 ומעונים מרשעת הגוים גוי עז פנים הם בני זכונים אלו בעלי
 אנרופין כולם בני עולה, ורחם הרחמנו לא למטכנו אלא למען
 שכינתך היא אמת אמית"ך אשר היא בעו"הר זה כמה מחוללת
 בין הסטרא אחרא והקליפות ומומך נבדלת מן המנוחה והנחלה,
 ולמענה היא האס העדינה אכן המיד מהחננים ובוכים חושקים
 בקול יללה, אכא ה' הוסינה נא ולא ליבע עמך והקס
 תקיס את סוכת דוד הנופלת ושלח לנו משיח בן דוד מקבץ נדחי
 ישראל בשמחה ובלהלה, ויראו עינינו וישמח לבנו בבנין בית
 קדשנו בית

יעקב

הכ"ד המחבר, וכפ'ו נשואות לשמים ובברכה מדבר, והוא
 איש עברי האשיר יעקב סוכרי ס"ע

בקשה

סדר תחנה הפלה ובקשה, אשר טעיתי לנא זעירא שפל אנסי, ובה לתחנן ולהנפל לפני אל בלפרא ורמסא, להיות בעזרי תמיד לטובדו בקדושה, ובתוכה רמזהו את שמי בנוטריקון ולא בפירושא, וטמון וגנוח בתוכה סדר הסתלסלות הקדושה, והתחלתי מטהיקא וסיומתי במלכותא קדושה:

יה שמע תחנתי ובקשתי רס על כל ומקודש בקדושה, עלת כל העלות, כורא עלילות, אשר אורך טמיר וגניז בנו עתיקא קדישא, ותזכני לתקון נשמתא רוחא ונפשא, שיהיו תמיד טץ עושה פרי.

עכני ועזרני רס על כל רמים, והארך טמי אפיך אתה אל רחמן ומלא רחמים, ארך אפים ולכנ אפים מאריך, אשר אורך טמיר וגניז בנו אריך, חכני לעשות ראוך ולטובדך ולהתגבר ולהדריך, על זקן וכסיל המתגבר כארי.

קומה לעזרתי אתה אלהי שוכן רומה, עליון על כל טובה אור כשלמה, מלך חי מחיה כל נשמה, אשר אורך טמיר וגניז בנו כתר עליון ואבא ואימא, ומחול לי פסע ומרד ועון ואשמה חכני לקיים מצותיך ובהם תאיר אורי.

ברוב רחמיך ומסדיך עכני, ובגבורתך אל תדיכני, אתה מלך מלכים הפארת לכל ועטרת, מלכותך מלכות טולמים לדור דור סומרת, אשר אורך טמיר וגניז בנו חסד וגבורה ותפארת, חכני לאהבה וליראה את שמך ויהיו מעשי כאיס נקטות בעודני בריא.

בקשה

בומכני וחזקני לכלת ועזרני, והוד יסוד בית קדשך הדאני, כבוד
גלוי אור מלכותך הופע עלו וחכני, דס חי וקיס עכני,

יסוד בית המלכות, אדיר ונאור וכהר מלכות, אשר אורך טמיה
וגניז בגו נצח הוד יסוד מלכות, זכני ליהד ולקשר שס כבודך
והיו מטסי המיד לזכות, והדאני בביאת הגואל ואשמע קול
המבשר קומי אורי :

תפלה להמחבר

סדר הפלה ותחנה, שעשיתיו ותקנתיו אלא זעירא לקרותה קודם
קריאת ספרי המוסר בנפש נענה, ובזה בודאי יהוא זוכה
דכל השאלתיו ועונותיו יהיו כמחלים וכסלמים מלפני אלהינו שבשמי'
שוכן מעונה, והואיל וספרי הלזה רובו מוסר אמרתי להניחה
בתוכו ובה תהיה לי עדנה, וכבר זכורני להרב הג' המז"ל הר
מוסר'ר יצחק פרחי זלה"ה שהוא ג"כ תיקן והוא לו כדפסה
בספריו ואלא זעירא אמרתי לעשות אחרת באופן כאו"ת ומעשה
מר"ז אבן היתה באמנה, והה החילי אלא ה' הלוחה כז' :

אלהינו ואלהי אבותינו מנך רחמן אב הרחמים, מוחל עונות
וסולח אשמים, מודים אנחנו לפניך ה' אלהינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב איש המים, על כל המעשה, לא לפי
רובה, אשר עשית עמנו מיום שמתחת כסא כבודך הוצאתנו,
ולעולם הזה הבאתנו, ורוח וגשמה נפתח באפינו, מה אנחנו
ומה חיינו, אשר עשית חסדים כאלה עמנו, ובהעלותנו על דעתנו,
איהל רחמיך המרובים, וחסדיך הטובים, ואנחנו כל יום מכעיסים
אותך ורוב ימינו טובים, דוד לבנו בחטאינו הנתנבים, או
לנו כי הרבנו פשע ועבירה ודבריו כזבים, והלכנו בקומה זקופה,
והיינו לך לאויבים, ונמאנו נפשנו היקרה, והשחרנו את פניה
ומשך משחור האורה, מה נענה ומה נאמה עת כי תפקוד עלינו
ביום הדין הנורא, ויום הבא בו ער כזם כהנור בו ערה, ואלו היה
לנו עינים לראות ואזנים לשמוע זעקת הנפש הטהורה, הזועקת
ומיללת בקול בני ויללה, ובקול מר הזעק בקולה ופיק ברכים
ותלחנה

תפלה להמחבר

וחלחלה, האומרת איו לי איך מסמים ירדתי, ולשוף ולשקר שמרתי,
תחת היותי יושבת בהיכל מלך לפני זיו הסניכה, ומקום נבעת
הלבונה, תחת כסא כבוד מלך מלכי המלכים שוכן מטונה, ואיך
ירדתי אל גוף הנבזה מנירב בחיך פיוא, במקום אשר היותי לדיק
אחזה ומארי עלמא, אל גוף הרזה ומלא זוהמא, תולעה ורמה,
חרש מחרשי אדמה, להבל דמה, במקום אשר היותי לפני חי
העולמים, ומושבי בין מלאכי מדומים, ירדתי לגוף נתעב ונאלח
מטמח חרמים, איו לי כי נדמתי נהנני ה' בידי לא אוכל קום,
ואחזור לפניו בדרך עקום, איך אחזור לפניו מלאכה זוהמא וחלחה,
ופשע ומרד וחטאה, תחת היותי ככלה חכודה ונאה, והיותי
מתעדת בנכרי נחלי דבש וחמאה, והשקות חן חן מלאכה, איך
אבא לפניו בבגדים זואים ומלוכלכים, ועינו מליחות דמטות
ובוכים, במקום שהיותי יושבת ומתעדת יותר מן המלאכים,
ומושבי כמו שרים ונסיכים, איך אבא לפניו נבהלה, והמחבלים
דוחים אותי לרדת חיים טאלה, במקום שהיותי יושבת תחת כסא
מרכבתו הגדולה ומתעדת בשמחה וזלה, בין המלאכים וברובי
מטלה, באיזה פנים אני חוזרת, ועונותי נראים בגופי ופורחים
כפחת טאה ובהרת, וגופי מלא שמרחורת, איו לי אלה עלי הן
אני שבורה ועוורת, וכנכב הנמלא במחירת, הן אלה קלות דבריה
ומאמריה הממדרת, נזאת יחרד לבנו, ויחשכו עינינו, ונזעק
בקול איו ואבוי לנו, ועתה אחרי שידענו כי חטאנו, באנו אליך
בבושת פנים, ובנפיפת ראש והומה לוועקים לפניך ומהחננים,
כי ידענו אתה רחמן ושומע החנונים, ועינינו נך תלויות להגיל
את נפשנו ממים הזדונים, ובאנו להגות בספרי המוסר (ובפרט
בכפר הזה) ומבקשים מלפניך שתעזרנו ותזכנו לשכר ולהחליש כח
איש

איש מדנים, אשר הוא תמיד בטובתנו וחליו שנונים.
 ויהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שבזה הלימוד שאנן
 לומדים (אם הוא יחיד ואמר שאני לומד) ליחדא שמא דקב"הו
 תכונן את לבבנו לאהבה וליראה את שמך יראת הרוממות יראת
 המימה, ותזכנו אנהנו וזרענו ח"ו לעבדך באמת כל ימי חייו
 עד יום פקודת הנשמה, ויהיו דברינו אלה לנחת רוח לפני כסא
 כבודך וזכה תמיד ללמוד תורה לשמה.

(א"ה הרואה לעשות חסד עמי לשם שמים אני מבקש ממנו שיאמר זה גם כן תנף אחר תיבת לשמה ושכמ"ה) ותעשה למטען שמך הגדול והכבוד ותחוש ותרחם ברוב רחמיך על בעל הס'	ותמיד נעשה רצונך וזכה לראות בביאת משיחנו במהרה בימינו ובבנין בית קדשנו והפארתנו לנצח נצחים רח"ש חמ"ף ששמע הפלתנו ואם הוא יחיד ואמר תפלתו) ויהיו לרצון אמרי' פינו והגיון לבנו לפניך ה' לורנו ונזאלנו :
--	---

הגזה יעקב בן שרה ותתמלא רחמים עליו להצילו מכל אר
 ומקטרג ויעמדו לפניך בעבודו מלוזי טוב להמליץ בעדו
 וללמד עניו סניגוריא. אתה האל עושה פלא וכושא עון ועובר
 על פשע ואשמה כרוב רחמיך וחסדיך תחוש ורחם עליו ברחמיך
 הפשוטים ולא תהיה נשמתו ביד ארים וקמים כרחל לפני גחזיה
 נאלמה. ובכח לימוד זה שאנו לומדים בספרו בזכות כל החכמים
 הקדושים והטהורים הנזכרים בו משה והעבר פשעיו מכנר טיבך
 וקיים בו מקרא שכתוב אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני
 וחטאתך לא אזכור. ותזכהו לו ולבחיבותיו נר"ץ להיות מתעדן
 באורך הגדול ובגן עדנך ונהר היוצא ממנו מים חיים נוזלים
 ואם

תפלה להמיחבר

ואס ח"ו על ידי טונותיו הנאלהים נפלו מצותיו וצדקותיו תחת
רשות הקליפות והסמ"א והס מלפניך נדחיס בכחך הגדול תחזירם
מינו רגל הנשכחים * וקיים בו מקרא שכתוב שכתוב חו"ל בל"ע
ויקיאכ"ו מבטנו יודיענו אל ויחזרו לשורשם ומקורם להחבר על
ידי שדה חקל תפוחים וגם חנחנו תזכנו להיות כל מעשינו כרוח
נחומים ותמיד נעשה רצונך ומזה לדלות בביאת משיחנו
במהרה בימינו ובבנין בית קדשנו ותפארתנו לכלת כלחים
רח"ש תב"ק שמת הפלתנו (אס הוא יחיד ואמר הפלתו)
ויהיו לראון אמרי פינו והגון לבנו לפניך ה' אודנו וגו' אלנו :

יורו משפטיך ליעקב

יתעלה הבורא אלהי האלמים וְאֵדוּמֵי הָאֲדוּמִים יושב
המדומים וְמִשְׁנֵי הַתַּחְתּוּמִּים אֲדוֹן לְכָל אֶחָד
המיוחד יולד העולם יה עניני קום בדחמין סעדי ואושעה
כרוב רחמין יהוה ותהיה לו ולכל אחד מן להדר עזר כדי שיחזק
את עלמו ביד חזקה להתגבר כגד ילדו יהוה אֲמֵנוּשָׁא, ילדו בושא,
אשר מלחו מלח נחושא, פרזלא נחשא, תכסו בושא, כי חרבו חרב
לבושא, ומכתו אנושא, ומזותו מזות קשה, חמץ נוקשא, מטמא
במשקו במגע ובמשא, וא"כ ודאי כמה מן האורח להיות האדם
עושה חקירה ודרישה למלוא לו תרופות ומיני סממנים, מיניס
ממיניס שוכיס, לשלת ממנו את איש הרע הזה איש מדטס, ויהיה
לפניו כגל של אבנים, ויחליש את כוחו ולא יזק ממנו ח"ו והטו
אזהרו לנו רז"ל המה הקדושים, אשר מפיהם אכן חיים גדולים
וקטנים טף ונשים, והם אמרו הבא להורגך השכם להורגו :

והנה אין לך דבר שהוא מתכוין תמיד ומשמים להרג כמו ילד
הרע וכן אמרו רז"ל יורד ומשפין וכו' ותמיד הוא רחפו
לאדם עד חודמ"ה ובפרט באיסורים החמורים כמו חלול שבת
אשר ידוע כמה חמור עון זה המחלל את השבת שהיא מלכה אחת
ושקולה כנגד כל התורה כאשר יתבאר לפניך בעה"ת * ואשכחן כי
מרב חומר איסור חילולו עד דהגיע לשיעור דאפילו בדבור לרין
האדם לעשות לו היכרא ופארז"ל בביאור הפסוק שאמר הנביא
חה תוארו אס תשוב משבת רגלך וכו' ממלוא חפאך ודבר דבר
וכו' ודרשו שלא יהיה דבורך של שבת כדבורך של חול עכ"ל עיין

יורו משפטיך ליעקב

בד'ק - וה'כ מכאן נדע כמה צריך הקדס להיות נזהר בסמירתו
וכבר אטנחן לכל בעלי ספרי המוסר אשר כל אחד מהם הצריך
לתוכחתו המליצה לה אמו'ד ומפיו לפידים יהלכו בסב"ט עברת'ו
וקסת הסופר אשר בידו להוכיח אותנו על עון זה עיין בד'ק :
והן אכל עני'א איש זעירי אמרת'י ללקוט מפנינו אמרותיהם
אמרות הטהורות בחומר עון זה וגם עונות אחרים אשר
בהם אכן נכשלים תמיד וכמעט נעשו בעינינו ולפנינו כהיתר "אוי
ואבוי" מה נעשה כי יקום אל וכו' - ואשא את עוני לעשות להם
בית כיוון שיהיו תמיד להם פת'ח פתו'ח חמץ מיוחד שלא יבואו
לכלל שכהה מוכנ'ד עוני ובהדי דקא מחפ'יטנא איה מקום כבודם יהיה
מוכח ראיתי לבעלי הפרטי'ס שרשמו המה בספרתם עפ'י סדר
קדש ורחץ וכו' הנהוג בליל חג פסח איזה רמזים בדברי מו'סר
אשר הם קלורית לעין עיין בד'ק של הרב הגדול מוהר'ר חיד'א
זיע'א וגם הרב הגדול מוהר'מ'ף ז"ל ולמה הפליגו ב'כ כמותם -
ואמרת'י ב'כ אנו אהיה זנב לאריות לעשות כיוון בסדר זה ולרשום
כל ענין מאמרותיהם הטהורות באות אחת מסדר הלזה כפי מה
שיעזרוני משמית וזה החילי בעזר לורי :

קדש - אימ'א רישא הלא הוא ברמיז'א על ענין שבת הנקרא
בשם קדש דנקיב כי קדש הוא לכס וכו' וחתווי דדין כדין
ובאה'ברמיז'א בתיבה זו להודיע לנו בענין תומד איסור חילולו
אפילו בדבור בעלמ'א ובהקדים להעתיק לפניך אמרי קדוש הרב
חיד'א ז"ל הובאו בס' הנד'מ 'פלא יועץ ח'ל באות 'שבת' דע כי
הדבר מוכרח מאד לפי דברי רז"ל להיות שומרים את השבת כדי
שתהיה הנאולה במהרה בימינו ולא יתכן להעלות ארובה ומרפא
לנפשנו כי אם בסמירת שבת הנס שנסוב בהסובה שלימה הכל
תלוי

תלוי בשמירת השבת ובקמת כי רבו לערות מאין ספורות על ענין
 שמירת שבת כי הן בעו'הר חוללנו זה כמה מאות שנים ואנחנו
 לא נוטענו ותל'ית רובא דישראל קדושים שומרי שבת קודאי
 עוכג - אמנס גדל הכאב על שתיס רעות אשר היו בעוכרנו
 כי יש מי שלא נזהר מלדבר דברי חול בשבת ולא ידעו ולא יבינו
 ולא יאמינו שהמדבר דברי חול בשבת חשוב חילול שבת והדבר
 מוכרע ממקומו שהרי כתוב זכורם השביעי תשבות כי ששת ימים
 וכו' וביום השביעי שבת וכו' נמלא שלוננו יולרנו שנסבות כמו
 ששבת הוא והוא לא שבת אלא מדבור ככתוב בדבר ה' שמים
 נעשו וכו' והנה לומר דבר זה לעשה למחר כל שהוא דבר האסור
 לעשות בשבת הוא איסור גמור אליבא דכולי עלמא ואף אם יקדים
 לומר כמנהג קצת בורים שאומרים דבר זה לעשה בלתי אמירת
 שבת לא יועיל ולא יזיל זה מאיסור והוא חובה ואטלולא ח'ו כי איך
 יאמר בלתי אמירת שבת ושקר ענה שהרי הוא אומר בפיו ועל
 האומרים כזה ודאי עליהם הכתוב אומר העם ההולכים בחשך
 לא ראו אור וכו' - ואפילו בדבר הצריך לאדם כתבו החוס' ז"ל
 שיש למטט ובדומה התירו שאלת שלום בשבת ועיין בזוה'ק

שמחמיה הרבה בענין הדבור :

ועוד איסור כוסף ועון שני הוא עון אמירה לבגו שהוא חטא
 בדבור ואפילו אם הגוי עושה בטביל ישראל בלי אמירה
 לבגו הוא איסורא ובזה נכסלו הרבה שעותין 'קאווי' מחנות
 הגוים והוא איסור גמור ובעו'הר נטשה להם כהיתר - ודע כי
 שתיס נעשו שלשה פשעי בדבור תרי הן דאמרן דברי חול ואמירה
 לבגו ואלה שלשה שלא לדבר דברי תורה ולהוליא היום הקדוש
 בדברים בטלים ופיוולים וכיוצא ולא נתנו שבתות אלא לעסוק
 בדברי

בדברי תורה וידוע מה שביארו הקדמונים על פסוק כי אקח מועד אנו מיישרים אשפות שמי שהיא מאבד היום הקדוש בדברים בטלים ואינו עוסק בתורה אז ענוש יענש גם על ימות החול ואין לו כוס מקוס פטור באמרו שהיה טרוד על המחיה ועל הכלכלה שהרי שבתות ומועדים יוכיחו כי אין בפיאן כלל נכונה לעסוק בתורה ואורך לאדם תמיד לעסוק בשבת בתורה שבכתב וגם שבע'פ שהם רומזים לקוביא'ו ובשבת יחד קוביא'ו וגם בזכות התורה אין נגאלים כי גאולה זו היא בזכות מרע'ה והוא קבע יקרא דאורייתא • וכתבו המקובלים ז"ל שלא זו בלבד מיחלול שבת צריך להזהר אלא אפילו מכל דבר פשע וחטא כל דהוא כי אפיו עם הארץ שבחטאיו בחול אינו פוגם אלא בעשיה בשבת שכל העולמות כלולים זה בזה כידוע א"כ פוגם גם בגאולות והם בעון הדבור דברים האסורים שהיא חמור מאד מאד בשבת יותר מבחול שמתוך שהם פנוים עושים בתי כנסיות של עמי הארץ ואז כדברו איש אל רעהו כל מיני דבור איסור ואחוק וק'ר והתול דברים בטלים 'אוי ואבוי' ולכן לו בנה יגבר איש להיות כדבק בקונו ולהתחבר עם יראי השם וחושבי שמו העוסקי' בתורה ולהתרחק מכל דבר רע בתכלית הריחוק ובזה ימלא כדי גאולתו ובזכותו ובא לציון גואל טכליה ז"ל :

וגם אמת אגיד מה שכתב הה"ג בעל 'שני אלוהו' ח"ל בד' ז' ובד' פ"ג עוד זאת אשכחן דסקולה שבת כנגד כל המלות שבתורה דנתיב עד אנה מאנתם לשמור מצותי וכו' ונתיב בתריה דאן כי ה' נתן לכם השבת • בכביאים שנאמר ויאמרו בו בית ישראל במדבר וחקתי לא הלכו וכו' ונתיב בתריה זאת שבתותי חללו • בכתובים שנאמר ועל הר סיני ירדת דברת עמהם ונתיב בתריה

בתריה זאת שבת קדשך הודעת להם • אמר הקב"ה לישראל אם
 תזכו לשמור שבת אני מעלה עליכם באלו שמרתם כל המלות
 שבתורה ואם חלנתם אותה מעלה אני עליכם באלו חללתם כל
 המלות • אשר מזה חרדה ילבם האיש הורא את ה' על עון
 הלזה של חילול שבת בדבור וגם במעשה דבור דהינו שמדברים
 דברי חול בשבת ודברי עסק משא ומתן כי זה הוא דתן של דוד
 יתום זה בהא סלקי ובהא נחתי בעיני משא ומתן ודיות ממון
 ועיניהם לא תשבענה מהממון ולא תכפת להם אם יהיה ריוח
 והממון באיסור בחילול שבת בפרהסיא וביד רמה ומחללים את
 השבת בשאט ונפש כמעשיהם בחול כך מעשיהם בשבת הן בעיני
 הדבור כנ"ז של עיני משא ומתן והן בפתיחת האגרות בשבת
 סוברים הם בדעתם הנחבת סדבר זה שלא לפתוח האגרות הוא
 ממדת חסידות והא ליתא אלא הוא דין פשוט • ואף גם זאת
 הותר להם אמירה לגוי בשבת וכל מלי דאיסורא דברים האסורים
 לישראל לעשותם ותולים את עצמם בקולות של הרהו ומלי דכרי
 זעופים את עצמם פסקנים ומודים התירא לעצמם ולאחרים
 מצלי שאלת חכם כי הם בדעתם סברי כי יודעים חקי האלהים
 אצוריהו וכו' • מה אענה ומה אומר נאמן עלי הדיין כי לבי נכאב
 אינו אלא טרף טרפים טומדים לבי זכיותי מרחות ברע איך
 פשתה המספחת להתיר אמירה לגוי ולא דעתו מאין להם התירא
 הלזה • והרי אמרו רח"ל אמירה לגוי שבות ואיתא במכילתא כל
 מלאכה לא יעשה בהם לא תעשה אהה ולא יעשה חברך ולא יעשה
 הגוי מלאכתך יעו"ש • וכתב הסמ"ג לאוין ע"ה משמע מכאן
 דאסור לישראל להניח לגוי לעשות מלאכתו בין ביו"ט ובין בשבת
 מדאוריתא יעו"ש • אי"כ איפה נחזה אכן איך בשאט ונפש אומרים
 לגוי

יורו משפטיך ליעקב

לגוי להדליק הנרות שכבו או מכבה הדולקים או מדליק מחדש
ולפתוח האצרות ויולא בזה ועוברים על דברי חכמים ז"ל וקומא
לן כל הטובר על דברי חכמים חייב מיתה * ואפי' במקום מלוא
אמידה לגוי אסור כדמות מפסק מ'רן ז"ל בסו' רע"ו וסו' ס"ז
יעו"ט * וכבר ידוע דאין כולנו קבלנו הוראות מ'רן ז"ל * והואיל
זין איך הם עוברים בשאט ונפש אפי' שלא במקום מלוא בהיהר
ענינים הנז'ל ובודאי אנשים כאלו המחללי שבתות או להם אהה
על נפש מה יהיה אחריתם הא דאי מרה תהיה להם באחרונה
וענשם כפול ומכופל ואבד ממונם ועשרם אשר נעשה באיסור
בענין רע וחולאים רעים ונאמנים אז יבואו עליהם או יבואו בני
בלי שם ויבחו זרים יגיעו אשר יגע לאסוף הממון באיסור וסימן
ברכה לא יראה באותו הממון זה מלבד ענשו המר השמור לו
כי מה יענה ליום פקודה הלא יבוא ויכלס והכסהו בוש כי מאחר
שים בידו להרויח דבר שאין כמרהו יהיו כל עונותיו מחולים אם
סומר שבת כהלכתו וכארז"ל כל השומר שבת כהלכתו אפי' עובד
ע"ז כאנוש מוחלים לו כידוע * והנה זה מאבדו בודים על נקלה
בדברים בטלים והבל הבליים ובאמת כל מי שיש לו מוח בקדקדו
כל עצמותיו יאחזמו רעד ויחדד וילפת ממה שארז"ל דנהנס לא יש
בשבת מכל מקום יש למחללי שבתות * אכן ישראל קדושים הם
ובודאי לא ידעו חומר האיסור של חילול שבת וההו"ב טכת' ד' ז"ל :
והנה דבריהם הללו של האריות הנז'ל זלה"ה הם קלורית ומרפא
וארוכה למחלתנו מחלה עצומה הוא אריות הגלות הזה
אשר בעו"הר לא נראה לו קץ ותכלית ואע"ן ואומר כי כל דבריהם
הללו אפשר לרומזם ברמ"ז הרומ"ז בתוך פסוק של אזהרתנו על
השבת וזה הו"הו ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת
לדרתם

לדרתם ברית טולם וכו' זאת הוא לעולם ובהקדים לדעת כי הדואה
 ירקה כי היבות 'לעשות את השבת' הם יתור נפיש דהולל ושמדו
 בני ישראל את השבת לדרתם וכו' ומהו לעשות וכו' אבל אפשר
 כי היתור דידהו בא לרמח לכל זה והכי קאמר ושמדו בני ישראל
 את השבת ומה הוא שמירה זו שישמרו לזה אמר 'לעשות את השבת'
 הם נוטריקון 'לקבל עליהם שיקדשוהו וקדושתו תהיה אפילו שימה
 הלרובה בה תמטיטו תמיד' • גם 'את השבת' נוטריקון 'אלא
 תהיה השימה שלכם בדברי תורה' חכו ודאי עיקר קדושתו וזאת
 תעשו כן אז תזכו לדרתם וכו' בינו ובין בני ישראל את הוא לעולם
 את הוא דיקא רומזת על שכינתו ויתברך כידוע מדברי הרב
 בכונת דברי המגיד שאמר הוא שטמדה וכו' שהוא רמז על
 השכינה ורואה לומר שתהיה השכינה תמיד שורה בתוכנו חזק
 אומרו את הוא בינו ובין בני ישראל • עוד אפשר לרמח
 היבות הללו באו ברמיזה כי אשר בעו'הר כבר נחרב בית קדשנו
 זה כמה שנים וכו' אם נחזור בנו ונקבל עלינו קדושת שבת אפילו
 בשימה כנ"ז אז נזכה ודאי שנראה בגאולה העתידה והוא בהקדים
 את הידוע כי עיקר החורבן היה על ידי זרע טשו ושדו מלמעלה
 סמאל וגם בעת הלה אכן בגלות תחת ידו וידוע שהוא מוקף
 מן 'ת' מחנות של ספ"א וקל"י כידוע מדברי הרב ז"ל ובגאולה
 העתידה יכנעו ויתבטלו • חזק בא לרמח ושמדו בני ישראל את
 השבת בתיבת את דקאמר הוא רומזת בנוט' 'אמירת תורה' זהו
 עיקר שמירתו וכנ"ל ואז ודאי לעשות את השבת תיבת 'לעשות'
 הוא 'לעשו ת' רואה לומר הן לעשו אשר אכחכו תחת ממשלתו והן
 לת' מחנות שהם מלמעלה תוקפא דידיה כנ"ז 'את' נוט' 'אתם
 תכניעו' ובזה ודאי 'השבת' נוט' 'הגאולה שלכם באה תנף' ודו'ק

יורו משפטיך ליעקב

כי כל דברי הרבנים הנ"ל נרמזים בכאן * ובזה גם כן אמרתי
אפשר לרמז בשם הקדוש של תיבת 'שבת' הוא נופ' 'שיחה בו
תבעלו' גם נופ' 'תקדשו בתורה שתלמדו' גם נופ' 'תורה
שתלמדו ב' רוצה לומר שתי תורות שבכתב ושבכל פה וכנ"ל
בדברי הרב הגדול החיד"א זיע"א שמן הצורך יהיה כן שהם
רומזים לקובה"ו ובשבת יחדם יהיה גם נופ' 'שתזכו בקדושתו
תגאלו' ואחר כל זה נמצינו למדיס מכל הנז"ל כי עיקר קדושתו הוא
ליזהר אפילו מן הדבור והדבור הוא הגורם בנזקין לנו ולכן בסדרא
דהאי לילה שהיא בה התעוררות גאולהנו כארז"ל בניסן כגאלו וכו'
תחילת דברי פי חכם חכמ"א ברמיז"א פתח פיו בקדושה בתיבת
קדש שהיא רומזת על השבת הנקרא בשם קדש כנז"ל וגם היא
נופ' 'קדושת שבת דבור' לרמז זה דהוא דוקא עיקר הקדושה
אלו דעל דה יתקרי בשם קדש :

והנה בהאי ענין ראיתי בדברי הרב הגדול בעל ספר קול ששון
שכתב ח"ל ודע כי השבת דמורה רז"ל על עולם הבא עולם
שכלו שבת ומנוחה וששת ימי המעשה הוא רמז על עולם הזה
וכארז"ל מוי שטרח בערב שבת יאכל בשבת ובזה יתבאר כונת
רז"ל שאמרו מחד בשבת לשבתך וכו' הרמז בזה שלא יאמר האדם
הן עוד היום גדול ועדין אני רך בשנים ולא אטרח כל כך בעבודת
השם אבל כשיבואו ימי הזקנה שהם בסוף שנותי אז אני אשוב לא
יאמר כן והטעם הוא מבואר מעלמו וכי יודע אדם כמה יחיה
ועמו שכן ארז"ל על חסיד אחד שהיה רך בשנים והיה סובל יסודין
ועורח הרבה בעבודת האל יתברך ואמרו לו למה אתה כל כך
טורח בעבודה והלא עדין אתה רך בשנים והסיבם יש כמה וכמה
בבית הקברות קטנים ממני ע"כ * וא"כ זה רמזו רז"ל מחד בשבת
ר"ל

ר'ל מתחילת ימי חייך דערין אתה בתחילת ששת ימי המעשה
 הרומזים לחייך תכין לשבתך רמז לעולם הנלחי עולם שכלו שבת
 כנז'ל * חה ג'כ רמז הכתוב והיה ביום הששי והכינו את אשר
 יבואו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום * הכונה הוא והיה
 ביום הששי שהוא סוף ימיו של אדם בן ששים לסיבה לא יאמר
 אבדה תקותו ח'ז אס לא שב מקודם אלא עכ'ז והכינו את אשר
 יבואו והכונה שוכן לו סחורות שהם ראיות להביא אותם בעולם
 הנלחי ולא ככף חהב והנאות של עולם הזה שאלו הנכות לא יוכל
 להביאם חה אומרו את אשר יבואו דוקא * ואמר והיה משנה
 וכו' רמז למחרת'ל הבא ליטהר מסוייען אותו וכו' מקדש עלמו
 מעט מקדשין אותו הרבה מלמעלה * ולזה רמז והכינו הם
 במטעיהם הטובים את אשר וכו' ר'ל כפי כוחם אס מעט ואס
 הרבה אבל אני מסוייעם והיה משנה על אשר ילקטו וכו' * ולפי
 שהטבת הוא מרומז לעולם הבא כנז'ל לכן חתם הקדוש ברוך
 הוא שמו ושם ישראל באותיות שבת לרמח כי אין לישראל שותפות
 והתיחסות בעולם הזה כלל אלא כל הנאחס מזיו השכינה
 אס ביום השבת ומנוחה לחיי העולמים ובזה ביארתיו רמז
 בפסוק כי את הוא בינו ובינכם הכונה כשתמנה תיבת 'ישראל'
 ושם 'איה' דיהי'ן כזה אלף ה'י יוד ה'ז שהוא גמט' קס'א
 עוליס גמט' שבת חה רמז כי את הוא בינו ובינכם ר'ל השבת
 עלמו בין שמינו אני ואתם שהיא רמז שאין לכם התיחסות בעו'ה
 אלא דוקא בההיא עלמא שאתם אדות דידכו דוקא אדוק'ס
 בי ובשמי * באופן הקב'ה ית'ש רזה לזכותנו לההיא עלמא עולם
 הנלחי עולם שכלו ארוך לכן בכל מצותיו מרמז לנו לאחח תמיד
 במדות הטובות ובפרט במצות השבת ובהכנתו כשאדם מכן לשבת
 ואס

יורו משפטיך ליעקב

ואם לא הכין לא ימלא מה לאכול ואז ישוּע על לבו עבדו טוב
יבא ג' להכין מהאי עלמא לההיא עלמא דאי לאו הכי לא יש
לו בההיא עלמא מידי וכל מה שיתעסק בהכנת שבת ובצרכי שבת
הוא כותן לב לזה יותר ונמשיל לזה משל למלך שהיה לו בן חביב
ודלה ללמדו חכמה ובינה וכל מיני דעות הן במושכלות והן בדברים
אחרים ויש מדינה אחת רחוקה והיו בה חכמים הרבה ידעו
ומשכילים בכל חכמה ומדע ושלח את בנו למדינה הנ"ל כדי ללמדו
אך חטט המלך שמה כשילך בנו לאותה המדינה הרחוקה הוא
רוצה גנות ופרדסים ונמה מיני תענוגים אשר הם באותה
המדינה ומיני בשמים ומעונות מים חיים וא"כ לא יתן לב ללמוד
במהרה שימסך אחרי התענוגים כסא טבא לפומא וכו' . ונס
ישכח את לבו ואת בני ביתו שממתינים לו לראותו שיבא שלם
בכל חכמה ומדע . מה טעה המלך כשעשה לו כזה לדרך קרא
לו ואמר אליו אני מצוץ דבר אחד שתזהר בו מאד ולא תעבור עליו
הוא כשתלך ותגיע למדינה הרחוקה תמיד תטעה אלו המאכלים
שהם זודה לדרך ואף כשאתה מיושב במדינה ועדין לא למדת
היטב גם כן לא יפסקו ממוץ ומבני ביתך דברים הנ"ל שהם
טבוים זודה לדרך והנה כל כונתו בזה הוא שעל ידי
קרואה תמיד בשכבו ובקומו דברים שהם זודה לדרך לא
ישכח נסיעתו לדרכו ויתן לבו תמיד ללמוד ולהבין במהרה כדי
שיחזור לבית אביו שלם בכל מידי ולא ישכח דרכו ונסיעתו
תמיד . הנמשל מובן כך הדבר הזה הקב"ה בחר בנו ובנשמותינו
ושלחם להאי עלמא כדי שיקנו שלימות וילמד תורה ויעשה מצוות
זמ"ע . שהם הכנת זודה לדרכנו וכדי שלא יפומע האדם בתענוגי
האי עלמא וישכח את אבינו שבשמים ובית אביהם שהוא עולם

יורו משפטוך ליעקב

הנלחתי לכן לזה לנו במקצת ממאוזתיו כמו מאות שבת וכולא שנעשה
לו הכנה ושנכון תמיד מן החול לשבת כאדם המכין לידה ורואה
ליסע לו למדינה אחרת שאם אינו מכין לא יש לו מה לאכול ועל
ידי הכנת שבת זכור נזכור ענין עוה"ז ועו"הב והכנה מהנא
להתם ואם לא יכין הנא לא ימלא התם מידי ענת'ד יעו"ש דפח"ח
והנה קרא הנז'ל שהבואו הרב בד"ק והיה ביום הששי והינו
את אשר יבואו והיה משנה על אשר ילקטו יוס יוס *
אנא ענו"א אמרתו לבארו באופן אחר בדרך רמז'א עפ"י
הקדמתו הלזו כי יוס הששי הוא רומז על סוף ימיו אבל ה'ץ
קד'ם דקדקתי דקדוק אחד קטן בהאי קרא דהנו הו"ל למומר והיה
ביום הששי והינו את אשר יבואו והיה משנה על אשר ילקטו
וכו' וא"כ למה אמר בפעם שנית תיבת והיה * ועוד תיבת 'אשר'
דקאמר הוא לכאורה יהי'א דהו"ל לומר והיה משנה על
סילקטו יוס יוס וכו' אך יתבאר הכו' והוא על פי הידוע כי תיבת
והיה הוא אותיות יהו"ה בהיפוך וידוע כי שם הויה ביושר מורה
רחמים משא"כ בהיפוך מורה דין ח'ו * עוד ידוע כי עיקר חסיבות
התשובה הוא כשתהיה בתחלת ימיו של אדם כאר"ל ע"פ אשרי איש
ירא את ה' וכו' ודרשו אשרי המתגבר על יארו כשהוא איש
יעיין בד"ק עוד אדויעך כי תיבת משנ"ה נדרשת אותיות שלה הם
טוליס גמטרייא רפ"ן שלשה אותיות שיש בה והם שמה עס
הכולל ומשאר אות כ"ח דוקא והוא רומז על השכינה כידוע ליו"ח
כי נר"ן כפופה היא רומזה לספירת המלכו'ת שהיא שכינהו ית"ב
עיין בד"ק * עוד ידוע כי תיבת אשר היא אותיות רא"ש רמז על
תחילת ימיו של אדם שהם נקראים ראש ימיו * ומעתה אבאר
לך האי קרא דזה בא להודיע לנו חה' אומרו והי"ה שהם אותיות
יהו"ה

יורו משפטיך ליעקב

יהו'ה בהיפוך ומורה קלת דין ח'ו מסוס ביוס קטשי וזכינו קת אשר יבואו רזלה לומר מסוס שהוא מתעלל בהחילת ימיו לטוב וממתק' עד סוף ימיו שיהיה בן שנים שנה ואז מתעורר להכין צידה לדרכו ואף דהויא תשובה עכ'ז לאו כל כך היא תשובה מעליא לכן והי'ה אזהרות יהו'ה בהיפוך ומורה קלת דין ח'ו אבל והיה משנה ר'ל אזהרות והיה שהם הויה בהיפוך עכ'ז והיו לר'זון וכדבך בשכינה וזה נרמז בתיבת משנה דקאמר דהיא נרמזת הן לר'זון ככ'ז והן לשכינה ג'כ ככ'ז כי אית נו'ץ היא רומזת לשכינה ואזהרות שמה' עס הכולל גמפריא ר'זון תדע אימתי יזכה לזה על אשר ילקטו יוס יוס ר'ל זה הטב בתחילת ימיו ח'א אס'ר שהיא אזהרות ר'א'ט ותיבת ילק'טו היא נומדיקון 'ישוב לפני קונו ויעשה טוב' יוס יוס מתחלת ימיו זה הזוכה במקום והי'ה שהוא יהו'ה בהיפוך לבחינת משנ'ה שיהיה ר'זון וידבך בשכינה * זהו כלט'ד :

א יתבאר בדרך רמיזא אומרו והיה משנה על אשר ילקטו וכו' כי בא לרמז דאס יחזור בתחלת ימיו ככ'ז לז יזכה במקו' והיה שהוא יהו'ה בהיפוך אדרבא על ידו יהיה יחוד ספירות הקדושה שמהם יבא הארה לשכינה שהיא נו'ץ כפופה ככ'ז בחינת המלכות כדוע והיא נרמזת באות ה' אחרונה שבשם כידוע ובהקדים מ'ט הרב ז'ל בטער הכונות כי תיבת שס שאנן אומרים בשמע היא רומזת בסוד שני שמות יהו'ה שד' גמפריא ס'ס והס סוד ת'ת ויסו'ד שהס שני שמות הכ'ז ומכחם נמשך שפע והארה למלכות עכ'ד יעו'ט בד'ק וכבר הודעתין כי היא נרמזת באות נו'ץ כפופה ובאות ה' ככ'זל * ובזה יתבאר האי קרא והיה ביוס השטי וכו' ככ'זל שהוא מורה דין קלת ח'ו אבל והי'ה אזהרות יהו'ה בהיפוך אדרבא במקומו יהיה משנ'ה ר'ל שאיירו על ידו

שני שמות הקדש שהם יהוה שד"י הנרמזים בתיבת שש של
משכ"ה והנשאר הוא רמז לשכינה שהיא בחינת נו"ן כפופה הנרמזת
באות ה' וד"ל שעל ידו ימסך אדרבא הארה לשכינה על אשר ילקטו
וכו' ר"ל אם יזכה לשוב בתחילת ימיו זה יזכה לזה בודאי • דו"ק
וא"ש את"ס והי"ב :

באופן נחזור לדברי הרב כי השבת הוא מורה על שני ענינים
האחד כי מהכנתו זכור יזכור להכנת ההיא עלמא שכן כתב
בפירוש לעיל שהק"בה רצה לזכותנו לעולם הנלחי וכו' לנו
במלותיו ובפרט מלות שבת ובהכנתו שאם לא יפין אין לו מה
לאכול וכו' ואז ישים על לבו עו"הב ויכין בהאי עלמא וכו' הרי
חדא גס את הב' למדנו מד"ק כי לפי שהוא מרומז לעו"הב חתם
הקב"ה שמו ושם ישראל באותיות שבת כנז"ל כי תיבת שב"ת היא
גמטריא אה"יה דוהי"ן קס"א ותק"מא גמט' ישראל לרמז כי אין
לישראל שותפות והתיחסות בעו"הז כלל אלא כל הנאתם מזיו
השכינה שש ביום השבת ומנוחה לחיי הטולמים זת"ד עיון לעול •
והן אמרתי לרמז פניני דברות קדשו כולם בתיבת שב"ת בהיפוך
ובישר בנוטריקון חה רמז שבת 'שבת בהכנתו תסתכל', 'תדע
בעולם שניה', 'שאם בשבילו תערה', 'תמלא בו שתכל' •
הרי חדא גס להקדמתו הב' יתבאר הכי נוטריקון 'שבת בשמו
תביטו', גס שבת נוטריקון 'שמי בשמותכס תראו', 'שותפים
ביחד תמימים' • דו"ק כי נכתן הוא וברור :

עוד אמרתי לרמז בשם שבת ואגב אמרתי לבאר כונת האי קרא
דקאמר דה"ע ב ד"ק חת"ד אם תחנה עלו מחנה לא ירא
לבו אם תקום עלו מלחמה בזאת אני בועז • וזה הפסוק לכאורה
הוא קשה דמי הם המחנה דעליה קאמר דה"ע ומה היא המלחמה
הלזו

יורו משפטיך ליעקב

הלזו * ועוד דסייס באומרו, בזאת אני בוטח גם זה הזאת לא ידענו מי היא הבוטח בה * אבל יוכן הענין בטוב בהקדים הקדמה אחת שכתב הרב הגדול בעל ערבי נחל בכונת הכתוב שאמר ג' דהע'ה במקום אחר חה הוא יוס אירא אני אליך אבטח ח'ל זה הפסוק בוארכו אותו על דרך משל למלך אחד שהיה רב ושלט ונשא חן בעיניו עבד אחד מעבדיו עבד שמלא את לבבו כאמן לפניו ויגדלהו וינשאהו ומינהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו ועל פיו ילאו ועל פיו יבואו כל בני ביתו ומסר בידו כל אושרותיו ובנה לו חדרים ופלטרין לדור יחד עם בנו * והיו כדלית בני המדינה והשרים את כל אשר גדלו המלך נפל קנאתם עליו ויחפשו לו עלילות ועדים שקד ובאו תמיד לקטרגו למלך ואז המלך להושיב בית דין ולעיון בדינו ורבו עליו פועמים עד שלא היה יכול לעמוד כגדס אכן בן המלך שהיא דר אתו לרוב אהבתו עמו וכפשו קסורה בנפשו תמיד היה הולך עמו לב'ד והוא מעיד איך המספויים שקד הם דובדים ומאילו מהקמים עליו :

והנה פעם אחד אירע שמתקוטט עם בן המלך וכזה אזהו בדברים ונא די בזה אלא הכה אותו הכאת גדולת ועשה בו חבורות ופאעים עד שנהפך עליו לאכזר ושונא גמור ובתוך כך נתעורר עליו עלולה גדולה לפני המלך רבים קמים עליו ופערו פיהם לבלעו ואז המלך להושיב ב'ד ולעיון בדינו כמנהגו והיו כשומניו הדברי' האלה התחיל לקונן במר נפשו לאמר לא די לי עתה שאין לי על מי להשען ומי שיקום עבורי אלא שהאזהב הוא בן המלך כהפך לי לאויב א'כ עתה מה אעשה אוי לי מיום הדין וכו' והיו כבואו לפני הב'ד נשא עיניו וראה שבן המלך הוא אחד מהדיינים שלו והיו בדאזהו זאת התחיל לזעוק ונקונן עד יותר ולאמר אוי

א וי שאים שלומי אשר במחתי בו נהפך לאויב לי והואיל והוא יושב
 על דיני איך אזכה וכו' וילך הלוח ובכה ומקונן ודבקו עליו לעריו
 בלע"ר הגבוהה • באותה שעה נזדמן לו אים חכם אמ"ל מה לך
 כי הבכה ומה יועיל לך בזה אין לך תשובה אלא דוקא שתפייס
 לבן המלך והפול לפניו והתחנן לו עד שימחול לך ויחזור להיות
 אוהב לך כבר אסונה והוא יעמוד לומין אדקך ואז חאי טוב לך
 יוהר מקדס מיאחר שהוא עכשיו עם הדיונים ומיד שמע ממנו וכן
 עשה וייטב לו • הנמשל ממ"ה הקב"ה בחר בנו בבני ישראל
 ויגדלם וינשאם ומסר בדינו כל העולמות וכל המפתחות הכל
 בדינו ועל פינו יזנו כל העולמות כידוע שהאדם סולם מואב
 ארצה וראשו מגיע השמימה ואין גורמים במעשינו לכל העולמות
 הן תיקון או קלקול ח"ו חהו מלאכי אלהים עולים ויורדים בו רוצה
 לומר שבהיטיב אדם את מעשיו יש למלאכים עלויה ומתרבה
 השפע להם ואם בהיפוך ח"ו גורמים להם ירידה הרי חדא • ועוד
 זאת חיבה יתירה כדעת לנו שמתן לנו את השבת שהוא נקרא בן
 המלך והוא מתנה טובה כארז"ל מתנה טובה יש לי בבית גנזי
 ושבת שמה ואני מבקש ליתנה לישראל וכו' • והנה המקורנים
 מקנאים בנו תמיד ובכל עת מעוררים עלינו משפט מידי שנה
 בשנה והקב"ה אוהב משפט וכו' ויושבים ב"ד של מעלה לקפדנו
 עלינו ולעיין בדינינו והשבת הוא מושיע לנו ומלקץ טוב בעדנו
 לפי שהוא שקול כנגד כל התורה כולה כידוע וא"כ בשמירתו
 יכופר לנו כל חטאתינו ועונותינו אמנם אחינו בני ישראל לעת
 רבתה קטטה בינו לביןנו ומה חבורות ונס פלטים עשינו לו כי
 כמה אבות מלאכות ומה תולדות עובדים עליהם בעו"הר ביום
 שבת קדש עד שבודאי נהפך לאויב לנו וא"כ עתה אני לנו מיוס הדין

וכו' מה נעשה כי יקום אל וכו' כמה יש לנו לקונן במרה על זה
 איך נשא פנינו ואיך נלמדק והוא ודאי אחד מהדיונים שלנו חזק
 אומרו יום אירא אני אלנך אבטח ר'ל שאני ירא מאתו היום אשר
 כל עיקר בטחוני היה עליו ועתה לא די שאין לבטוח בו אלא שעוד
 אני ירא אותו עכל'ה ודפח'ח וש"י :

והנה קודם בואי לבאר קרא הנז'ל אם תחנה וכו' אמרתי לא
 אחסוך פי מלדבר דברים נכונים ונכוחים לקיים מצות
 הוכח תוכיח וכו' ואף שאני ידע בטאמי שאיני עולה ונחשב לפני
 אמרים אפילו יתוש קטן כי מי אני לפתוח פי בדברי תוכחה איש
 זעירי שפל ונבזה עכ"ז בראיתי בעו'הר מה שטכסיו גדל זה העון
 של חילול שבת אמרתי לדבר כי או לעינים שכך רואת הנה כל מה
 שדברנו משם הקדושים הנז'ל הוא דהן באין ומזהיריץ בלשון של
 זהורית על הני אנשים העובדים על איסורין הנאמדין מפוס
 רבנן כגון אמירה לגוי ופתיחת האגרות ודברי חול בשבת וכיוצא
 כנז'ל בארוכה • אבל או ואבוי לנו ולנפשותינו וכל השומע דבר
 זה צריך לזעוק בקול מר לקושי הענין הגדול הזה כי הן בעון הן
 כהיום חדשים מקרוב באו מקצת מ'יכן אכן בני הגולה עם סגולה
 אשר במקום שהיה לנו לתת דעת ותבונה לתור ולחפש על אריכות
 גלותינו אשר זה כמה מאות שנים בגולה הלכנו בין אדום וישמעאל
 הני תרי בזחי אומותינו אותות חבלי משיח ראינו ולפריו הטוב לא
 זכינו ונחלה עבר על נפשינו מינים מימינים שונים עד כי מעט
 מהרבה נשארכו ולא ידענו בשל מי היתה הרעה הזאת ומה
 נשתנינו מכל אומה ולשון אך עכשיו במקום זה אדרבא שנינו את
 פעמינו לפני אבי'מלך מלכו של עולם ובעו'הר בפרהסיא אכן
 מחללין את השבת והן כיתות כיתות חנוקים יש מהם אשר פותחים
 את

את החכות ויושבים בה לעין כל עובר ושב והסופדים לפניהם
 והם מקפידים והיד כותבת וכו' ויש כיתה אחרת שהם כותבים ג'כ
 כמעשהו בחול ויותר וכותה קג' קשה מן הכל על שלשה פשעי
 פשעים וגם מדדים שהם מוכרים וקונים ושותין מעלה טען וכל
 היום עלה טען באפו וכו' - ובא ורלה מ'א ג'כ הרב המ'ל בחומר
 ואיסור המעלה טען אפי' ביום שבת אחר שקיעת החמה וקדוב
 להיות ח'ל בפ' תלא דע כי יש רעה מומלדת ומחלה לב
 בקרבה קהלות ממהרין להתפלל ערבית במוצאי שבת בעוד שיש
 זמן קצת להיות לילה ואנשים לועקים הדיו יש ג' כותבים ועל הרוב
 אינם רואים ואף שרואים מכל מקום אכן בעיני בינונים ואין אכן
 בק אים כלל בבינונים לכן זהו דאי עון פלילי ובזיון גדול לשבת
 קדש ואין להתפלל ערבית עד שיהיה לילה דאי לבלתי נהיה חחיס
 בכותבים ואפתחה על זה במשל פי' והוא משל' כוהיתא מלכה
 אחת דרך המלכה כל כבודה פנימה ואינה יולאת מפתח ביתה
 פעם אחת חטקה נפשה לפייל ג'נסוע לאתה עיר והנה לא היה
 לה שום מכור מחמת שהיא המיד סגורה ומסוגרת ואח'כ זכרה
 שיש לה בעיר אחת מכור מכבר ונסעה לאותה העיר ובבואה
 לשם כבר התחיל העת להיות חושך ובאה אל כל בתי העיר
 האכסניות מקום האורחים ולא רצה שום אחד לקבלה עד שבתוך
 כך פגע בה מכירה ויאמר לה מה נך לבקש אכסניות בואי אלי
 וזסר אליו ופנה לה כל ביתו וחדריו ועליותיו ולנתה המלכה אצלו
 בכבוד גדול אך חרה לה מאד על כל בני העיר והסכימה בדעתה
 שהנף בבואה אל המלך ודאי תרע מאד לכולם והציב מאד לזה
 המכירה והי סמוך לשפת היום התחילה המלכה ללקט את
 המטלטלין שלה ולהכין עצמה היא ומשרתיה כדי לשוב לביתה והי

עוד נשאר לה כמו רגע ללכתה כעס אותו בע'הב הסופה ולוח
 למשרהו לזרוק את המלכה וכל אשר לה החוזה באומרו מה
 לי ולך לפנות כל חדר'י ומקומות'י ואין לי מקום לנוח עליו
 והמלכה התחננה אליו אל תעסה לי בושה זאת בעבור רגע
 הרי אתה רואה שכבר אני מוכינה את עצמי ללכת מאתך והוא לא
 השגיח על דבריה חרף כל אשר לה החוזה וכעסה מאד עליו
 עד אשר ששכחה כל מה שטעו לה בני העיר ונטרה שנאה
 לקטרג למלך עליו דוקא כי בני העיר אמת לא קבלה אבל לא ביו
 אותה וזה אחר כל הכבוד ביה אותה א"כ וכדי בזיון וקלף •
 הנמשל שבת המ'כה כל כבודה פנימה וכארז"ל מתנה טובה יש
 לי בבית גנזי דיקא ושבת שמה א"כ היא פנימה וחסקה להתגלות
 בטו'הז ולא היה לה מכיר רק ישראל על ידי אבותינו הקדושים
 אברהם יצחק ויעקב שקיימו כל ההורה עד שלא ניהנה כידוע
 ובאתה לזה הטולם ואם אומה לא קבלה עד שקבלה ישראל
 ועבורה הם מפנים כל הבתים והחדרים וכו' ועבדיהם וחמוריהם
 כולם הם נחים ואסורים במלאכה ובכל המקומות שבת קדש
 ושמחים בלילה וביום ובהגיע סמוך לערב שמתחיל שבת להתלקט
 ולילך הם מיד ממנהרים וכו' ורואים לגרשה ח'ו א"כ אין זע"ד
 הגבורה גדול מזה • והנה רז"ל אמרו אלמלא שומרים ישראל
 שבת היו כגאלין ועתה אעפ"י ששומדין מכל מקום על ידי רגע
 זו שממהדין מעכבין את הגאולה ח'ו • ובזה אפשר לרמוז
 ולהבין כונת נחב מפורט בדברי הנביא דקאמר ברגע קצון
 עזבתיך וברחמים גדולים אקבצך • והקושיא מבוארת דקאמר
 ברגע קצון וכו' ח'ו ואכו' הרי הגלות יש לו כמה מאות שנים
 הלזה יקרא רגע • ועוד מהו כונת דקאמר וברחמים גדולים
 וכו'

וכו וכו' יש. רחמים גדולים ויש קטנים • אבל יתבאר לפי זה
 ובהקדים עוד להודיע כי יש שני רחמים רחמים סתם והגדולים
 הם כמסכים ממדות העליונות כנודע ואין הגאולה באה אלא א"כ
 נעדר עלינו רחמים גדולים הם מתעוררים ממנחת שבת עד
 הגולה כידוע • לכן מחמת כי אין בעוה"ק מקלקלן אותה שעה
 מזה הוא עיכוב לגאולה • וא"כ זה מה שאמר הנביא ע"ה שהקב"ה
 אומר לנו דאף אהם העפשות שלכם כי ברגע קטון ר"ל מחמת זה
 הרגע שאתם ממהרין בו עזבתיך בגלות שאין הגאולה באה
 ואם השאלו מה קפידא כל כך בשביל רגע זה נהיה בגלות כל כך
 לז"א וברחמים גדולים וכו' ור"ל שאין עיקר הגאולה והקבוץ שלך
 אלא על ידי רחמים גדולים שהם מתעוררים בזה העת ואתם
 פוגמים בזה העת עכ"ל ודפח"ח •

והנה נפ"ץ דברות קדשו אמרתי אלא עכ"ל בדרך הלצו
 שזאת ממש היתה כונת דברי דהע"ה באומרו יבשו
 ובהלו מאד כל אויבי ישובו יבשו רגע • והדקדוק מבואר
 דמה כונת אומרו יבשו רגע וכו' דוקא רגע הם מתבוששים אבל
 כונתו הכי דזה אומרו יבשו ויבהלו מאד כל וכו' והאי דבריו
 על גוה"ע שאכן תחת ידם שכולם יבשו וכו' והטעם רגע רופה
 לומר שכבר אני שומר זאת הרגע וא"כ שאני שומר זאת הרגע
 ואני יבשו וכו' כי בודאי הגאולה היא קרובה ומוכנת לבא •
 ח"ה ג"כ שמוך ברמז באומרו פעם שנית יבשו כי היא נוטריקון
 ישראל בשמירתם שבת ומוסיפים רגע' ולכן ישובו ויבהלו מאד
 כל אויבי • ח"ה ג"כ כונת הכתוב כי רגע באפו חיים ברצונו נוט' כ"י
 באשרו ישמר' רגע יאז מה שהוא עכשיו באפו בשביל זה הרגע
 אה"כ יתהפך ויהיה בחינת חיים ברצונו ובערב שהו' רמז לגלות

יורו משפטיך ליעקב

ילון בכי ולבקר שהיה רמז על ביאת המשיח רנה ויטלח לנו משיחנו
בב' א' . הנה הווא מכל דברי הרב ז"ל כי אפילו בטבול דגע
אחת הנאולה מתעכבת אפילו ששומרים טבת כולו כהכלהו א"כ מה
יענו ליוס הפקודה לנו הג' כיתות "אוי ואבוי" ובודאי על זה ממש
הטבת תתן קולה קול שאון מעיר אמריה תאמר מאי מאסתם
בי עול כי דחקתם מעלי :

חדה שעשיתי לרבוו לערות לער באטה . הווא טבת מלכתה
לנו מאורטה :

אני שבת המפוארה הקדושה .

• בי בחר האל וקדשני האשה שנתקדשה .

• גם אבותיכם על לוח לבם הייתי חרושה .

וקדשוני מקדם שהתורה נתנה לכם מורשה :

• ובזכותי יצאתם מתחת יד פריעה קודם תשלום הגזרה .

• ובעמדם על הר סיני נצטוויתם עלי מפי הגבורה .

• ובקול גדול וחזק ניתן לי רבו מפי מלך איום ונורא .

• זכור את יום השבת לקדשו ממלאכה קלה וחמורה .

• וגם בכל משבותכם לא תבעירו ביום השבת בעירה :

• והן עתה חללתם אותי ואני נופלת לארץ מתחת .

• בי עושים טלאכה וכל סחורה ומבעירים אש מתלקחת .

• בי עוברים על כמה אבות ותולדות ופשתה להם המכפחת

זרה אני נעשיתי בפניהם ומצטערים ממני בצער ולא בנחת

וכל מי שיעלה בידו להסיר המכסול הגדול הזה ומסתדל

דאי יזכה לראות כביאת משיחנו במהרה בימינו

ובבנין בית מקדש . כיר"א

גם זה לעומת מחברתו שעשיתי לכבוד האשה שנתקדשה •
השבת מלכתא היא לבן הרקשה :

- קדש בני את השבת •
- ושמה בביאתו בחיבת •
- ונצרהו ביותר כבבת •
- למען המלך שבו שבת :
- לא תעשה בו כל מלאכה •
- ומנע בו אמלולא וחוכא •
- וגם דברי בשלה שאינה צריכא •
- ותנצל בזכותו מעמק הבכא :
- אסור בו דברי סחורה •
- וקדשהו בדברי תורה •
- והוא יהיה לך למגן ועזרה •
- להצילך מכל זעם ועברה :
- עשה בו שלש סעודות •
- אחת להארת כלה מלכתא אשת לפידות •
- ואחת להארת עתיקא קדישא מדובר בו נכבדות •
- ואחת להארת זעיר אנפין איש ידידות •
- ובזכותם תנצל משלשה פורעניות נצמדות :
- בו אמור דברי שירות ותשבחות •
- ותתענג תמיד בשובע שמחות •
- וכל מעשיך יהיו בו לכבוד אל אלהי הרוחות •
- תזכה לראות בביאת משיח מקבץ נרחות :

ב א' פ' נ כחזור לענינו דעפ'י דברי הרב הנז'ל דכמה מקמרגיס
הס יוצאים ונכבוס למעלה לקמרג עלינו ומי הוא המזיל

יורו מששטיך ליעקב

בן המלך שהיה השבת כנז'ל . איכ בזה יתבארנו כונת דבריו
אדונינו דהע"ה הנז'ל באמרו איס תחנה עליו מחנה וכו' ובהקדים
טור את הידוע כי השבת נקרא בשם זאת כנז'ל מהקרא מפור"ט אשרי
אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שומר שבת וכו' ואיכ זה אומרו
לדוד יהיה אורי וישעי וכו' בקרוב עליו מרעים וכו' איס תחנה
וכו' טכז'ל לא ירא לבי והטעם בזאת דיקא אני בוטח שהיה השבת
הגיל איתי כנז'ל במסל ופשוט . ואפשר שזה רמז בשם שבת
נוטריקון 'שבת בבזוייו תפולו', 'שבת בשמירתו תנצלו', 'שמירתו
ברגע תזהרו', 'תנצלו ברגע שהוסיפו דו"ק :

וחנה האי קרא הואיל ואתא לידן אמרתו יתבאר בדרך הלזי
אומרו בערב ולין בכי ולבקר רנה טפ"י מעשה שכל הספרו'
הבואו אותה חאת המעשה היה בירוש' מסני' קדמוניו' שהיה מנהגם
שהרב מחלק מטות לכל אחד קודם חג הפסח וכמו כן היה מחלק
קופה של זדקה לעניים הזנועים בעלי תורה ובימים ההם היה
בירושלים חסיד אחד טני ביותר ובהחלק הקופה לא זכר הרב את
החסיד הלזה וישכחהו והיו כי הקיפו ימי ניסן ובא מועד ואין כל
מאומה בידו ויקומו כל בניו וכל בנותיו וילחצוהו לאמר מה לך נרדס
הנה בא מועד וחג הקדוש ולמה נמות לעיניך כי לא יש טור שהות
וכפסע בינינו ובין המות וכו' . והיו כי אלצוהו ודחקה אשתו אותו
בדבריה מיד ולא לחוץ ועיניו דמוע קדמטנה ועפ"פן ילזו מים ויתן
את קולו בבכי על זערו זע"ד הגבוה והתחיל להתפלל תפלה לטני
וכו' והיו כי הרבה בבכיה ואנחה ותעל שועתו אל האלהים וישן יהוה
אליו ואל זעקתו ומיד ויחד אף יהוה על העיר ירושלים הבנויה
לשחתה ולהרוס ולנתוץ ח"ו עד ששמד אליהו הנביא ז"ל בתפלה
לפניו להשיב את חמתו מהשחית ויאמר יהוה אל רחום וכו' א תשחת
את

את שארית עמך וכו' ארדה לני ואסימה עיני עליו אהלצהו
 ואכבדהו וכו' כי לא בפטע ומרד שכחהו ומיד ירד אליהו ז"ל והנה
 החסיד הוא קם מכרוע על ברפיו וישא את עיניו וירא והנה אליהו
 ז"ל עומד לפניו בדמות אורח ונתן לו שלום והחזיר לו שלום וישארו
 החסיד מאי תבקש אדוני ויאמר לו זה היום בזאתי מעירי ומארצי
 ואין איש מאכסך אחי הביתה בשביל חג הפסח הקדוש ואם נח
 מאצתי חן בעיניך כבדני אדוני לתוך ביתך כי איש טוב וישר אתה
 וקח נח מומני את הכסף לפנכוח טבח והכן וישן החסיד ויאמר בא
 ברוך ה' בטוב בעיניך שב אתה תהיה בביתי אבל הגדדה לי את
 שמך כי יבא דברך וכבדנוך ענה אליהו ז"ל ואמ'ל זה שמי רבי
 נסים המלרי ומיד ופתח את לרור כספו ויתן לו מנה יפה ויקח
 הטני את הכסף ויבא אל ביהו שם ושמה ויספר לאשתו את כל
 הדברים האלה ויאוס על כבוד האורח שזיהרו בו הרבה כי הוא
 זקן ונשוא פנים ומראיהו כמלאך אלהים ויקח הכסף ויכין כל
 לרכי המועד והותר ויהי בהגיע ערב פסח וילך החסיד לקרוא לו
 להאורח שמת יקדמנו אחר וילך ויסבב בכל העיר בשוקים
 וברחובות וישאל מאנשי העיר הידעתם את האורח החכם ר' נסים
 המלרי אומי ראה אותו יגיד לי ויענו כולם ויאמרו לא ראינו ולא
 ידענו זה השם בלתי היום ויחפש חיפוש מחיפוש ולא מצא אותו
 ואז נתן אל לבו זה החסיד ויאמר אין זה כי אם אליהו הנביא ז"ל
 אכן כודע הדבר כי קרא את שמו רבי נסים המלרי על שם הנס
 שטשה לי לכלכל אחי בחג שבו יצאנו ממלרים ומיד וילך לביתו
 ומותר הכסף שנשאר בידו היה בהם ברכה ונזון בהם אותו
 חסיד כל ימי חייו ולרב העיר של ירושלים בליל חג הפסח הקדוש
 באו אליו בחלום וביהילתו להמיתו ויצטקו אליו מדוע ככה עשית
 לשכוח

לשכוח את החסיד העני ההוא וכפסע בוונס ובין המות היה כי עלה
 חרון אף יהיה ח'ו אלמלא אלוהו הנבוא ז'ל עמד בפרץ לפניו והיו
 בבוקר ותפעס דוחו של הרב והקף שלח אחריו לההוא חסיד ושאל
 מלפניו מחילה לבל ימות ויספה בעון ההוא ומאז קבל על עצמו
 לחפש ולפספס אחריו כל דל עני והלך הנמלא בירושלים עכ"ל
 המעשה • ואפשר שזה הענין עצמו ראה אותו דהע"ה ברו"הק ועל
 זה הוא משבח לאל ואומר על אותו חסיד בערב ולין בני ולבקר
 דנה ר'ל זה החסיד בטובל ערב פסח קרוב היה בוכה אבל ולבקר
 כשילא מביתו רכ"ה כוטריוקון רבי נסים המלרי' ר'ל שיפגע בו רבי
 נסים ואז ושמח במקום בני ואנחה יהיה ששון ושמחה ורו"ק :
עוד אמרתי לבאר האו קרא בדרך רמי'זא דהוא קאי על הצדיק
 המתושר בהאי עלמא דאל יקוץ ויתן בדעתו כי כל היסודין הם
 לטובתו כדי שאח"כ יזכה למקום עליון שישתופף באלו ושמח והוא
 בחינת יסוד אימא שנקרא בשם נהר וכו' ע"ז בזו"הק פ' יתרו ד' ל'
 ח'ל רבי חייא פתח ונהר יואל מעדן וכו' ונהר דא כביטו דמבועא
 דלא פסק ונפיק תדיר ומנהרא דמבועא דא אהסקייא כל גנתא
 דעדן וכו' טכ"ל יעו"ש • נמלא דהוא מקום חשוב ומשובח מוגן עדן
 ועיין במפ' ז'ל של זו"הק מה שביארו דהוא טנין עמוק וקאי על
 בחינת יסוד אימא עיין בד"ק :

והנה ידוע דהאי עלמא הוא נקראת בשם ערב ועו"הב נקראת
 בשם בקר וכאשר כתבו המפ' ז'ל ובזה יתבאר דז'א כי רגע
 וכו' וקודם מזה אמר זמרו לה' חסידיו אף על היסודין שמישר
 אהנס כי זה עצמו ממידת רחמיו כי רגע באפו ובתוך האף עצמו
 הוא רחמים וזה אומר חיים בדלוננו כי על ידי זה בערב שהוא
 העו"הז ולין בני ר'ל יאטער ביסודיו אבל ולבקר שהיא עו"הב יזכה
 למקום

למקום עליון בחינת נהר ח'ז רנה אותיות נה'ר בהיפוך שהוא
חשוב ועליון מגן עזר וכח'ל דו'ק כי הוא ברור •
עוד רנה עפ'י מ'ט הרב המקו' בעל עמק המלך בד' ז' ח'ל בקצור
בשהגשמה יולדת מן עו'הז ועולה ליכנס לבן עדן מיד בא
מלאך שהרי'אל ומעיון אס היא ראוייה רומז טופתחו לה ואומר
פתחו שערים ויבא גוי לדו'ק וכו' ומודיע אז וכו' עיי'ט שהאריך בכמה
ענינים • ועפ'י דברות קדשו בזה יתבאר והן עוד אודיעך כי זה
השם הקדוש של המלאך הנז'ל עולה גמט' רנ'ה בדקדוק וא'כ ז'א
הלדיק המיתסר בהאי עלמא בערב ר'ל בהאי עלמא ילון בני אבל
ולבקר בההיא עלמא תכה רנ'ה ובא בדמיו'א על זה המלאך
שהרי'אל העולה גמט' רנ'ה וכח'ל שעל ידו יתעלה במעלות
עליונות ומנוחות שאיננות כי תעיקר ביד זה המלאך וכח'ל דו'ק •
וע' פי האי ענינא של רבו נסים המלרי הקדוש אמרתו ג'כ לרמח
בזה כונת דהע'ה באומרו במזמור מ'ו נהר פלגיו יסמחו
עיר אלהים קדוש משכני עליון • אלהים בקרבה בל תמוט ועזרה
אלהים לפנות בקר • וקראי הנז'ל הם קשה ההבנה לכאורה דמה
הוא זה הנהר דפלגיו יסמחו עיר אלהים וכו' • ועוד מה זה אומרו
ועזרה אלהים לפנות בקר • אבל לפו'ה בהאי מעשה דאילו לא היה
אליהו הנביא ז'ל טושה זה שהוא ירד וחלק מעות ממנו לאותו
חסיד היתה ירושלים ב'מ נהפנת ונחרבת אבל על ידו נעשה לה
הצלה כנז' • וא'כ זה אומרו נה'ר נוט' רבי נסים המלרי' פ'גיו
יסמחו וכו' תיבת פלגיו הוא לשון חלוקה כמו מאי דאשכחן בש'ט
מפלג פלגיון ליה וכו' ובא לרמח דעל ידי שחילק מעות לאותו
חסיד בזה הויא זכיה כי יסמחו וכו' וגם קדוש משכני וכו' תיבת
קדוש דיקא רמז על הרב של העיר שגם הוא ניצול כנז' • ולכן
לא

יורו משפטיך ליעקב

לא אמר עיר אלהים קדושה ויעזרה אלהים לפנות בוקר שאז נוסע
אותו חסיד ונז'ל :

באופן נחזור לענין שבת אמרתו לרמוח בטס שבת והן אקדס
להביא ביואר כונת הכי קראי דקאמר דהע'ה בסירותיו מז'
כ'ג באומרו מזמור לדוד יהיה רעו לא אחסר בנאת דשא ירבוני
וכו' • דעל מה בא לרמוח דהע'ה בזה וגס מה הוא זה הדשא
דקאמר עליו בנאת דשא וכו' • וגס אמרתו כיקני באגב טעס נכון
דלמה זה המזמור נתקן מן החכמים ז'ל לאומרו בעת האכילה על
השלחן יותר משאר מזמורים וכבר ראיתי להמפ' ז'ל שנתנו בזה
טעמים כל אחד נתן את טעמו כטעם לצ'ד עיין בד'ק ועיין בס'
בני יששכר הנד'מ להרב המקו' מוהר'ר לכו אלומלך ז'ל במאמרי
השבת יעו'ש • ואנא עניא אמרתו לבאר בזה ג'כ מה שחננו האל
יתב' בס'ד בדרך דרש והוא בהקדום את הידוע מארז'ל כי יעקב
אע"ה ועשו הם חלקו את הטולמות עו'הז ועו'הב יעקב בחר חלקו
עו'הב ועשו בחר חלקו עו'הז עיין בדברי המפ' ז'ל בזה באורך •
ומזה הענין חקר הקירת חכס ברוחב מבינתו הרב הגדול מוהר'ר ש
פרימו ז'ל דהואיל וכן היתה חלוק'ה א"כ איך מסכחת כמה
עשירי עם בושראל הבונים להם בתים ועליות ותחתיות וגס
המומלאים בתיהם נכף וזהב ואוכלים בשרא שמינא אפתורא
דהבא וכיולא וכמעט לכו תדוק שפיר אריא דאיסורא בכל זה
רבו'ע עלויהו כי כל זה גזל הוא בידם כי האי עלמא היא חלקו של
עשו זאת היא תורף הקירתו • ואח'כ תריץ יתיב לחקירתו הנז'ל
והוא כי ידוע מארז'ל ע"פ אס לא בריתי יומס ולילה חקות שמיס
וארץ לא שמתי כי אלמלא תורה לא נתקומו שמיס וארץ כי תנאי
התנה הקב'ה ית'ש עם העולם אס ישראל מקבלין את התורה מוטב
ואס

ואס לאו מחזיר את העולם לתוהו ובוהו • ובזה בוארו רז"ל כונת הכתוב משמים השמעת דין ארץ יראה וכו' והוא רמז לתורה שנקראת דין וארץ יראה שמה לא יקבלו ישראל וכו' עכ"ל • וא"כ לפי'ז אלמלא לא קבלו ישראל התורה היתה חזרת העולם לתוהו וכו' וא"כ אזרח ליה חלקו של עשו אבל טכסיו שקבלו ישראל הוא להו כדיוכא דמכיל מזוטו של ים דקו"ל בדיוכא המכיל מזוטו של ים ומסלוליתו של נהר הרי אלו שלו וא"כ חזר דיכוייהו דישאל כן ובדיוכא קא אכלו ונהניס ואזרח לה טענת החלוקה הנז"ל וכל אחד מיוכן ליכול ולוחדי בדיוכא טכת'ד • עוד נקדים את מארז"ל כי התורה נקראת דבר כאומדס ע"פ דבר איה לאלק דור וכו' • גם נקדים את הידוע כי כל המפ' ז"ל נאבו כמו נד לתרץ חקירתו הלזו באופני' באותים והנה הרב מוהר"י אלגאזי ז"ל תירץ בספריו משס רבני אשכנז ז"ל תירוצ אחר גם את הב' והוא כי תדע כשיהיה הקב"ה מנהיג ורועה אותנו אז בדיוכא ובדיוכא הוא לן כחא דהיתרא ליהנות מהאי עלמא וליכא איסורא דגזילה והטעם כי הקב"ה כ"ב יכול לקרי כהן כדכתיב ויקחו לי תרומה וכו' ואנן עבדים דיהי נקראים כדכתיב כי לי בני ישראל עבדים וכו' וקימא לן בדיוכא עבד כהן אוכל בתרומת רבו אבל דוקא בזמן שרבו אלו יושב כאשר הדין הזה מבואר בש"ס ובהרמב"ס ובטו"ט עיין בד"ק • וא"כ ג"כ לגבי דידן כשהוא מנהיג אותנו הוה לנו ההנאה בדיוכא ולא אחר כל טוב טכת'ד עיין בד"ק בכמה מקומות :

עוד יבא הנ' ויכריע והוא כי הנה מלאתי להרב הגדול מוהר"ר חיד"א שהביא תירוצ לזה משס הרב המקו' מוהר"מ דיקאנטי ז"ל כי בספר חכות שאנן מיוחדים שמו בק"ט ערב ובקר הוא זן אותנו עיין בזה בס' יוכף ההלות במזמור כ' יעו"ש • ולרביע לו שמענו הוא

יורו משפטיך ליעקב

הוא מא שהביא הרב הגדול מופ'הד מוהרש"פ ז"ל בספר נפש
חיים באות יוד כי על ידי שקראנו הקב"ה בנו בכוריו וקראנו לן
בדינא הבכור נוטל פי שנים א"כ מסיבת זה אכן אית לן להנות בדינא
ובדינא עכ"ל. וחמישיתו יוסף הוא מא שתירץ הרב הנז"ל ג"כ באות
הנז"ל דעל ידי שאכן סומדים הטבת ולא אומות העולם בזה אידא
לה לטענת החלוקה הנז"ל עכת'ד יעו"ש. ומעתה עפ"י כל האמור
בזה פתח פתו"ח מלאתי לבאר כונת אדונינו דהע"ה דבהני תרי
קראי בא לפתוח לנו פתו"חי חותם ולהורות לנו כחא דהיתרא דאיתא
בידן לחזק אית עלמנו נגד האומות שבאים עלינו בטענה דחלוקה
הנז"ל שחלקו יעקב אע"ה ועשו וא"כ כל הנאות דידן בתורת גזילה
ח"ו איתא לידן לזה אמר מזמור לדוד ה' רועי ר"ל אנו אומר שיר
ומזמור כשהאל יתב' הוא יהיה רועה אותי והטעם דבזה מובטחני
שלא אחסר שום טוב בהאי עלמא לפי שעל ידו ודאי יהיה לן כחא
דהיתרא ליגלל מטענת האומות לפי שהוא כהן ואכן עבדיו נקראים
וכנז"ל וכהן דאית ליה עבד אוכל מכוחו כנז"ל ולפי דלא אית ליה
לעבד כחא דהיתרא אלא דוקא בזמן שרבו לפניו כנז"ל לכן דוקא
אנו מזמור ומסודר בזמן שהוא רועי דוקא ולא על ידי אחר ופמון
ברמ"ז הדומ"ז על האר"ש באלו התיבות שסויס ל"א אחס"ר כי הם
נוטריקון לעבד אנו אהיה חשוב סומנו רבו ועוד ג"כ טעמא
אחרונא אנו אומר שלא אחסר כל טוב בהאי עלמא ולכן
אנו אומר מזמור משום בנא"ת נוטריקון בכורי נקראים אתם
תמיד וא"כ גם מסיבה הלזו בדינא אכן כהנים וכנז"ל בתירוץ
רביעי כי הבכור נוטל פי שנים.

וגם דט"א נוטריקון ד' דב"ר שהוא רמז לתורה כנז"ל ונרמז
בזה תירוץ הרב מוהרש"פ כי על ידי התורה אכן כהנים מדין

מזיל מזוטו של ים ולית טוס לתא דאיסורא בידן • גם 'ש' שבת
 וכנז'ל בתירוץ ה' דבטבול שאנן שומרים את השבת ולא האומות
 הויא לן ג' כחא דהיתרא • גם 'א' אחדות רמז לתירוץ הג'
 שהירץ הרב ריקאנטי ז'ל דעל ידי שאנן מקבלין עלינו אחדותו יתב'
 בקר וערב וא"כ מכל הני טעמי תריז'י מובטחני דאי דעל מי
 מנוחות ונהלני בין האומות לא יוכלו לבא עלי בפענתייהו הרעועה
 דאית בידייהו מוטענת החלוקה ובודאי מכל הני טעמי לא אחסר כל
 טוב וכו' והתענג בדשן נפשי ונפשכס דר'ק כי הוא ברור • ובזה
 מה מתוק מדבש לחנו טעם להקידהו נושס המפ' ז'ל דלמה
 נהגו דיקא לומר מזמור זה על השלחן דלפי הנז'ל הוא מתורץ
 היטב והוא דלפי כי בעת שאנן רואים לושב על השלחן ופעמים
 אוכלים למעדנים ומטהה שמנים וא"כ כדי שלא נחוש ולטעות
 החלוקה הנז'ל ונחשוב שח'ו אןן אוכלתנו היא בתורת גזילה אקיא
 לידן מוכייהו לכן תקנו לומר מזמור זה כי בו טמון ברמז כמה טעמי
 תריז'י דאית לן מוכייהו כחא דהיתרא וא"כ דאי ליכול וליחדי וברור •
 וזה ג' אפטר שסייס ברמיז'א תערוך לפני שלחן נגד צוררי רובה
 לומר אחר שכבר הקדמנו דאית בידן הני טעמי תריז'י לענין הנאות
 דידן בהאי עלמא כנז'ל בכחא דהיתרא ולכן דאי תערוך לפני
 שלחן נגד צוררי דיקא ולא חושנין למילי דידהו כלל דר'ק כי הוא
 ברור כל זה העתקהו מס'הק וימי יעקב אשר הכינותי על התקלום
 והיולא מכל זה כי חד מהני טעמי הנז'ל הוא בטבול השבת וכנז'ל •
 וזה ג' אומרתי לרמות בשס שבת כי הוא נוטריקון 'שבת בטבולו
 תקנו' בהיפוך יעלה 'תנאלו בטענה שטוענים' גם ביושר
 'שאכילתכס בגזל תחשב' וברור :

ובאופן אחר אמרתי לרמות בהאי קרא ושמרו בני ישראל

את השבת לעשות את השבת לדרתם בדיה עולם בני ובין בני
 ישראל אתה לטולם כי ששת ימים עשה ה' את השמים וכו'
 והן קדם אמרתי לכהוב רמ' הרומ' על האר' בקרא דכתיב
 לעיל מיניה חה תוארו ושמרתם את השבת כי קדם הוא לכם מחלניה
 מות יומת כי כל העושה בה מלאכה ונכרתה הנפש היא וכו' והוא
 בהקדים להודיעך מארז'ל כי בזמן שאנן בגלות בעו'הר אין השם
 שלם וחסר ויה' ואין הנפלא שלם וחסר את א' ובאירוף הם אותיות
 א'ה ובזה רמזו המפ' ז'ל כי בחר יהוה באיון לעת'ל ואז א'ה שהם
 הג' אותיות הנז'ל החסרים יהיו למושב לו עכ'ל . עוד ידוע מ'ש
 הרב נפש יוכף ז'ל והבאתי תורף דבריו בס'הק הנד'מ ויקרא יעקב
 בפ' פקודי ח'ל הכה ידוע כי בזמן החורבן היו ביד ישראל כמה עונות
 כארז'ל דהיה בידם טון עבודה זרה וג'ע וש'ד וכיולא אכל דע כי טון
 הטגל הוא היה תמיד מכריע עם כל העונות שהיו עושים נמלא כי
 הוא תמיד כמו שאור לעושה פאס לא יש שאור אינה נעשית העושה
 פת הראוי לאכילה וכן ג'כ טון הטגל תמיד הוא השאור ולכן אס לא
 היה טון הטגל לא היה נחרב הבית כלל אכל הוא היה גרמ'א במזקין
 לחורבן וכן אמרו רז'ל אין פורטנות באה לטולם שאין בה מטון
 הזה וכיון שיתוקן טון הלזה מיד אכן נגאלים עכה'ד יעו'ש :

והנה ידוע דהטגל טעמו ישראל היה משקלו קכ'ה קנטרין זהב
 כנ'ז במדרש יעו'ש, עוד ידוע מארז'ל כי על ידי שמירת השבת
 כהלכה ירוקן טון הלזה ויגאלו ישראל הנף כארז'ל אלמלא שומרים
 ישראל שבת כהלכתו מיד הם נגאלים . ואגב אמרתי לתת פטעס
 נכון דלמה על ידי שמירת השבת יתוקן טון הטגל כנז'ל מלבד פטעס
 הפשוט לפי דעל ידי שמירת השבת יורה לאדם דהוא מאמין
 באחדותו יתב' ובאלהותו וא'כ זה סותר ענין הע'ז ולכן אמרו
 השומר

השומר שבת כהלכתו אפילו עובד עבודה זרה כאנוש מוחלין לו וכו'
 א"כ מזה הוכחה ג"כ למחילת טון העגל וזה פשוט מלבד זה אפשר
 לתת טעם נכון בזה והוא טפ"י מה שראיתי להרב הגדול הנשיא
 בס' מג"ע שנתן טעם דלמה העגל עלה בדקדוק קכ"ה קנטרין לא
 פחות ולא יותר וכתב כי דע דישראל בחטא העגל פגמו באות ה' של
 השם ב"ה והנה פגמו בה ובמילוי דידה ובמילוי דמילוי כזה פגמו
 אות ה' והיא גמט' חמשה וחמשה פעמים חמשה עולים כ"ה וחמשה
 פעמים כ"ה טולה קכ"ה ולכן עלה דוקא נוספר זה נכת'ד יט"ט
 והנה ידוע דאות ה' והשבת הם בחינה חדא דה' רומזת לשכינה וכן
 שבת הוא בחינת השכינה וא"כ ודאי כיון שאנן נשמור השבת
 הרומז לאות ה' נתקן טון העגל בעלמו וד"ק כי טעם נכון הוא
 לפיק'ד באופן על ידי שמירת השבת נתקן הטון החמור הלזה ומיד
 נגאל ויהיה יחד קוב"הו וישלם השם והנסא אבל בטור'הר כשאין
 אכן שומרים השבת אז ב"מ מהחיובים מיתה ומכ"ס וק"ו כמה חומר
 הטון אם אכן עושים בו מלאכה דאנן מתחיבים ב"מ כרת הנפש
 לפי שהפגם מגיע לשכינה בעלמה והיה כמו מך בגלותא שהיא
 טניה ודלה וזה ברור * וז' רמזתי בזה הפסוק שכל על אזהרת
 שמירת השבת הודיע לנו הטובות שמגיע לנו מזה ברמיז'א וגם
 גדל הפגם * וגם ידוע שהשכינה היא נקראת בשם כ"ה ככ"ז
 בזו"ה ובכמה מקומות * וא"כ ז"א 'ושמרתם את השבת' ר"ת א"ה
 רמז לכל הכז"ל דעל ידי שמירת השבת נגאלים אכן ואז ישלם השם
 והנסא באותיות הכז"ל וגם 'כי קדש היא' ר"ת קכ"ה רמז דנתקן
 בזה ג"כ טון העגל שהיה קכ"ה קנטרין כנ"א ואז לכ"ס ע"ה גמט'
 יהו"ה אדנ"י יחד קוב"הו יהיה במקום שעת עתה שאנן בגלות
 איכא פירודא ח"ו אבל אם מחלליה מות וכו' והטעם לזה סוים
 ברמיז'א

ברמיז'א' כי כל הטובה בה מלאכה' הם נוטריקון' מן בכה' רוצה
לומר שהוא מניח המכונה שהיא בחינת כ"ה נקראת בבחינת מן
שהוא הטוב הנקרא כן לכן חלוי ונכרתה וכו' ודו"ק :

עוד אמרתו לרמז בחיבות' כי קדש הוא לכס' הם נוטריקון כ"ה
ק"ל וכבר הקדמנו דהשכינה היא נקראת בשם כ"ה וידוע
דעיקר הארה ועילוי דידה כשנמשך לה בחינת החסדים והם חמשה
וידוע כי שם יהו"ה הוא בחינת החסדים דידה וחמשה פעמים יהו"ה
עונים ק"ל בגמט' וא"כ בזה יהבאר באומרו ושמרתם את השבת
וכיון ששומרם השבת אז אתם זוכים למשוך את החסדים שהם ק"ל
לשכינה שנקראת בשם כ"ה וזה רמז' כי קדש הוא לכס' שהם נוט'
כ"ה ק"ל כנז'ל ולכן מחלליה טונשו חמור ה' יזילנו כי פונס בה
ומונע ממנה אור החסד ח'ו וברור וא"ש את'ם וההי"ב :

עוד אמרתו לרמז בקרא הנז'ל ושמרתם את השבת וכו' והוא
דבא להודיענו כי על ידי שמירת השבת יזכה האדם לתקן חטאו
של אד"ר אשר כל אחד מיון בא בטביל זה והטנין הוא בהק'
להודיעך כי הנה נודע לודעו דעת כי כל נשמות ישראל שהיו מעולם
ועד עולם כולם היו כלולים בנשמות אד"הר שהרי כל התולדות יצאו
ממנו ונשחטא אד"הר נפגמו כל הנשמות שהיו כלולות בתוכו ועל
כן אין לדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא כי כבר הנשמה
פגומה וה"כ קשה לה לדחות הפגם מכל וכל ועבוד זה שולח הקב"ה
את הנשמה להאי עלמא לתקן חטאו של אד"הר עכ"ל בקצור :

הן עוד אקדים לך הקדמה שכתבו המפ' ז"ל משם הרב האר"י
זיע"א כי חטאו של אד"הר מכלל הפגמים שפגם הוא וחיה
אשרו כידוע היה בעו"הר גרמא בנזקין לפגום בשם יהו"ה ב"ה
העולה גמטריא ס"ג וגם ברבוע שם יהו"ה כזה י' ו"ה יהו"ה יהו"ה
והנה

והנה שתי הויות אלו הם עולמם במטריח קל'ה כי הם מנינם
 ע"ב וס"ג ח"ס שאמרו רז"ל נשים דעתן קל'ה ותחילת הנשים היא
 חרה שנתפתה דעתה אחר הנחש עכ"ל בקיצור • וכבר הקדמנו דעל
 ידי שמירת השבת נתקן חטא אד'הר ומעתה א"כ זה בא לרמוז
 ושמרתם את השבת ועוד כי קד"ש הו"א לכ"ס הם נוטריקון אותיות
 קל'ה וגם אות ד' של קדש ואות א' של היא ואת מ' של לכם הם
 בפירוש אותיות אד"ס ובא לרמוז כי טעם שאנו כל כך מזהיר אתכם
 על השבת ושמירתו לפי שבזה תזכו לתקן פגם אדם שפגם בסני
 שמות הקדש הנז'ל העולמם במטריח קל'ה כנז'ל וא"כ אין לך
 מעלה גדולה מזו ולכן מחלליה מות יומת • ואמרת: נ"כ פרפרת
 קטנה בתיבת ושמרת'ס דקאמר קרא כי היא נוטריקון 'ובעבור
 שאדם מתקנים ראויים תנאלו מיד • מעתה אבא בס"ד לבאר
 דמיו"א דקרא ושמרו בני ישראל את השבת וכו' והן קדש אקדים
 שנים ושלשה הקדמות וי"א הא' הנה כבר ידוע כי בזמן הגלות
 בטו"הר אכן יושבים תחת יד השרים והם שבעים שנים למעלה
 כאשר בוארו זה חכמי המקו' ז"ל • ובזה ביאר הרב הנסויא ז"ל ב"ס
 מ"ע ענין אברהם אע"ה הנז' בברית בין הבתרים שנאמר שם
 ויקח לו את כל אלה ויבחר אותם בתוך וכו' דע כי שבעים אומות
 הם אלה מול אלה כי ל"ה שרים הם אחזים בסטרא דקדושה מלך
 הימין וישמעאל על גביהם הרי אלה וגם ל"ה שרים מסטרא
 דשמאל ועשו הוא אדום על גביהם הרי אלה מול אלה וישראל
 פנימיים טורטס קדוש ואחוז בקדש ועל כן קליפת ישמעאל יוס
 אידם הוא בערב שבת מיומין הקדש וקליפת עשו יוס אידם הוא יוס
 א' משמאל הקדש וישראל הם בתוך להם ניתן להם למורשה יוס
 שבת קדש עכל'ה מג"ע הנז'ל :

ועפ"י דברות קדשו בזה בואר הדרב המקו' בעל בני יששכר ז"ל
 טעם למארז"ל אלמלא שמרו ישראל שבת ראשונה אין
 אומה ולשון היה לה יכולת לשלוט בהם והטעם עפ"י ובהקדים
 עוד את הידוע כי קליפת עשו נקראת טור'ב וקליפת ישמעאל
 נקראת זרז"ר * עוד כתב כי שב'ת צמטרויא זרז"ר טור'ב כי שם
 שבת בקדושה בצמט' זרז"ר טור'ב בקליפה וא"כ כשישראל משמרין
 השבת מכניעים ומבטלים את שתי קליפות הללו אשר מה שתחתם
 טשו וישמעאל ראשית לכל האומות ולכן אלמלא שמרו שבת
 ראשונה לא היתה אומה וכו' כי לא היה להם יכולת טכנ'ד יטו'ש :
והנה קודם בואר הפסוק אמרתי אני עני'א דהרב ז"ל אנהר
 לעינין ואבא אחורי ארי החי אבי לצדיק הנז"ל ז"ל לתת
 טעם אחר למאמר הנז"ל כי אלמלא שמרו ישראל שבת א' אין
 אומה ולשון יכולה וכו' והוא עפ"י מה שכתבו חכמי האמת כי בכל
 יום הוי"א הארתינו והשפעתינו מבחינת שני שמות יהו"ה אדנ"י
 שבס רמוז קוב"הו ובשבת יבא לן הארה גם משם אל ולכן
 תיקנו בהפלה נומר לאל אשר שבת וכו' וגם מאות שבת הכתובה
 בתורה זכור את יום השבת הוי"א מארה הלא בתורה טפ"י
 חשבון הרמב"ם ז"ל עכ"ל * א"כ נמצא כי בשבת יהיה לנו
 הארה מג' שמות הם יהו"ה אדנ"י א"ל והנה ארץ שלשה שמות הללו
 ושלשה כוללים דידהו עם תיבת שב'ת יעלו בהשבון צמטרויא עש"ו
 ישמעאל בדקדוק וא"כ הרי נבואר לפניך באר היטב טעם נכון
 כטעם לצ"ד דאלמלא שמרו ישראל שבת ראשונה לא היה יכולת
 לשום אומה ולשון לשלוט בהם כי אלו שמרו שבת ראשונה כהלכה
 א"כ בנת השבת עצמו והשלשה שמות הנז"ל המאירים בו אז היה
 להם יכולת להחלוט את כח שני המלכים האדירים הללו שהם ראש
 לשבעים

לשבעים אומות וא"כ כיון שהם נחלש כחם אז היו הכל מוכנעים
לפניהם וברוך :

ובזה ג"כ תבין טעם למאריך'ל דאפילו עכשיו אם ישראל שומרים
שבת כהלכתו מיד הם ננאלים לפי דגם עכשיו אם אכן
שומרים שבת כהלכתו מיד בנח השבת ושמות הנז'ל המאירים
בו יהיה הכנעה לאלו והם העיקרים עכשיו וראש לכל המלכות
וא"כ כיון שיחלש כחם אלו יתבטלו הכל וברוך :

נחזור לפסוק דידן הנה היופא מכל הנז'ל כי בנח שבת שאכן
שומרים יהיה ודאי הכנעה לע' שדים כנז'ל • עוד נקדים
את הידוע כי לעת'ל המבשר אותנו בגאולה הוא אליהו הנביא ז'ל
עוד נקדים מאריך'ל כי לבית המקדש אשרהם אע"ה קראו הר
כדכתיב אשר ואמר היום בהר יהו'ה יראה ויפחה אע"ה קראו
סדה כדכתיב ויפא יפחה לשוח בשדה וכו' ויעקב אע"ה קראו בית
כדכתיב אין זה כי אם בית אלהים וכו' ומשה רע"ה קראו תפלה
כדכתיב תפלה למשה וכו' ועיין בזה בארוכה בטעם דלמה כל אחד
קרא לו בשם חדש ולא כולם בשם אחד עיין בספר מעשה עבות
הנד"מ על פרקי אבות טעם נחמד • עוד נק' מ"ש המפ' ז'ל טעם
למה נשחטא אד'הר מכלל הקללות שקללו הקב"ה אמ'ל וקוץ ודרדר
תלמיח לך וכו' מה טעם זה העונש להקבלת חטאו ותיראו לפי כי על
היו חטאו פגם באחדותו יתב' שהוא אחד והחליף אות ד' של אחד
באות ד' של אחר והם אותיות ד'ר וגם ההפרט שיש בין אות ד'
לאות ד' הוא קצ'ו והם אותיות קוץ ולכן קללו בקללה כזאת שהם קוץ
ודרדר טכ"ל • עוד נקדים מ"ש הרב הגדול מוהר"ר חיד"א ז'ל בס'
שמחת הרצל כי תיבת הי"א רומזת לשכינה יטו"ש בד'ק בפסקא היא
שעמדה לאבותינו וכו' • וכבר הקדמנו לעיל דהשומר שבת הוא

יורו משפטיך ליעקב

יורה דמאמין באלהותו ובאחדותו ותב' ומסיבת זה נמחלים לו כל
טונותיו וא"כ הוא הוה לדיק גמור ורחוי לגאולה • ואחר כל
אלה הדברים בזה אמרתי לבאר קרא הנז'ל חה אומר וסמרו בני
ישראל את השבת וכיון שסומרים אותו אז זוכים לכמה זכות והם
אלו האמת לעט'ת היא נוטריקון 'להכניע תוקף ע' פרים' ונז'ל
דעל ידי שמירת השבת יחלט כח השרים של כל השבעים אומות
גם את הב' את נוטריקון 'אליהו תסבי' ר'ל סיבא אליהו מבשר
הגאולה יבא הב' השב'ת היא רמז דאחר ביאת אליהו ז'ל והגאולה
תזכו לבנין ב'המק הנקרא בשם ה'ר שד'ה בוי'ת תפלה כנז'ל והם
אותיות נוטריקון השב'ת ולרבו'ע לו שמענו לדרת'ם היא אותיות
לד'ר ת'היו מ'תקנים והוא רומז על פגם הגדול שפגם בו אד'הר
והחליף את ד' לאות ר' כנז'ל • וכיון שתזכו לכל זה אז דעו כי
ברית כדחתה שהשכינה הנקראת בשם היא כנז'ל תהיה דוקא בני
ובג'ים רוצה לומר שלא תלכו עוד בגלותא חה מה ססויס באומר
ברית עולם בני ובין בני ישראל את היא לעולם • וטעמא טעוים
לכל זה המעלות הגדולות שתזכו בהם לפי דחאי על ידי שמירת
השבת יורה דאתם מודים בחידוש העולם שאני בראיתו וז'א דבזה
אתם מודים כי שעת ימים עשה יהו'ה את השמים וכו' ובוים השבעו
שבת וכו' וא"כ מסיבת זה אני מוסיף לכם כל טונות דיזכו ותהיו אז
בבחימת לדיק'ם גמורים ובזה תזכו לגאולה ולמעלות הנז'ל דרו'ק
כי הוא נכון :

עוד רמזתי פרפרת אחת בהאי קרא והיא מתוקה לפי עניות
דעתי והוא בהקדים את הידוע ופשוט כי הסומר שבת
כהלכתו הוא זוכה להיות מבני עו'הב וכן ג'כ כתבו המפ' ז'ל על
פסוק אס תשיב משבת רגליך וכו' וקראת לשבת ענג וכו' דמהו

כונת אומרו וקראת לשבת ענג דלכאורה אינו מובן כונתו ותיראו
 דהכי קאמר קס הטיב משבת וכו' וגם נזהרת וקראת לשבת תיבת
 וקראת הוא לשון הזמנה ור"ל שתזמין עלמך לשמירת שבת איז
 תזכה ענג נוצריקון עדן נה"ד ג"ץ ר"ל תזכה למקומות הללו שיש
 בגן עדן עכ"ל • אי"ז זה ברור דהסומר שבת כהלכתו זוכה למקום
 עליון בגן עדן • והנה עוד אקדים הקדמה אחת הביארה חכמי
 האמת וגם הרב הנסיו"א ז"ל בס' מנ"ע דע כי יש למעלה שני היכלות
 עילאין בקדושה חד נקרא היכל לבנת הספיר וחד נקרא היכל
 אהבה וסס יוסבוס נשמות לדיקים הגדולים עכ"ל ועו"ש ועיין ג"כ
 בזו"ה ק פ' בראשית מ"ט בזה יעו"ש :

ובזה אמרתי דזה בא לרמז האי קרא על הסומר שבת שיזכה
 להיכלות הללו לישב בהם כי נרמז בזה הפסוק בנוצריקון
 ושמרו בני ישראל את השבתות יבאו השבת לעשות את השבת'
 נוצריקון של 'היכל אהבה לבנת הספיר' 'לדרתס ברית עולם'
 נוצריקון 'להתעדן בהם עולמית' קס כן מוכחן הדע כמה גדול
 מע' הסומר שבת לכך בזה הפסוק אשר הוא מצוה על שמירת
 שבת רמז זה להודיע מעלת הזוכה לשמור את השבת ודו"ק :
ומענינא דשבת שאנן ביה אמרתי לכתוב מאמר ק' שהפיו
 הרב בעל בני יססנר מוהר"ר זבי אלומלך ז"ל ותב
 עליו בתחילה לא נודע כונתו ואח"כ יתייב על הבא"ד וביארו ח"ל
 המאמר אומרו דז"ל שמש בשבת לדיקה לעניינ ועיין שס מה שביארו
 ובא בארו"כה ואנא עני"א אמרתי לבא אחורי ארי זבי לדיקה ז"ל
 הנז"ל ולבארו כפוי קולר דעתי והן קדס אקדים לך הקדמה אחת
 והיא ידועה כי כל אדם יש לו חמשה בחינות והם נרנח"י נוב"י נפש
 רוח נשמה חיה יחידה' ואיתא בזו"ה ק שהבחינות הנז"ל הם
 נקראים

נקראים בבחינת ובסם שמ"ט עיין בזוה"ק פ' מלדע בפסוק
 חרח השמש ובא השמש ועו"ט והרב המקו' בעל מקדש מלך בואר
 טעם לקריאתם בסם שמ"ט ח"ל בקיצור לפי שהם בחינת חמשה
 כלמים טבהם חי האדם וחמשה פעמים כלם עולים גמטריא שמונה
 מאות כי כלם גמטריא מאה וששים אי"ב בדקדוק כן עולים וכן
 דע כי כן מספר שמ"ט עולה שש מאות וארבעים והמילוי שלה עולה
 מאה וששים כזה אות שי"ן מילוי שלה ששים אות מ"ס מילוי שלה
 ארבעים אות שי"ן ג"כ ששים הרי אותיות המילוי ק"ס והיא שש
 מאות וארבעים הרי באירוף עולים גמט' שמונה מאות ולכן
 הבחינה הנז'ל נקראים בסם שמש * והנה דבר פשוט לעין כל
 דהזוכה לתקן חמש בחינות הנז'ל ולהאיר אותם שהוא נחשב
 בבחינת לדיק גמור עוד נקדים דבר קטן והוא דלא יוכל האדם
 לזכות לתקן בחינות הנז'ל אלא דוקא בשמירתו את ברית קדש
 בחינת יסוד כידוע דאם ח"ו הוא פגום בבחינת היסוד אינו נחשב
 לדיק כדוע * עוד נקדים מ"ד בזוה"ק בפ' יתרו ד' ז"ב ע"א ח"ל
 זכור את יום השבת לקדשו דא איהו רזא דברית קדישא ובגין דבהאי
 ברית קיימין כל מקורי שייפין דגופא ואיהו כלל כלל כנוונא דא שבת
 איהו כללל דאורייתא וכו' ועו"ט בדבריו * נמלא דשבת הוא דמז
 על בחינת היסוד בפשיטות וכן כתב הרב מאורות נתן וז'ל כי שבת
 כינוי ליסוד ברוב מקומות נתבאר כן עכ"ל ועו"ט באות ש' * עוד
 ידוע כי האדיק על ידו יבא שפע לעולם ויתברכו הכל ואפילו עניים
 יהיו בריוח כי השפע בזכותו לא פסיק כנ"ז בגמרא כל העולם ניזון
 בשביל חנינא בני וכו' ועו"ט * ומעתה הרי הוא מבואר בפשיטות
 מאמר הנז'ל דזה כונחו שמש בשבת ר"ל מי שזוכה להאיר חמש
 בחינות דידיה טהם נרנח"י אשר הם נקראים בסם שמ"ט כנז'ל

ובאחה כח חכה להאיר אותם לז'א בשבת ר'ל בנח שהוא שומר
 את ברית המכונה לשם שבת כנז'ל שהוא בחינת יסוד א'כ בזה
 הוא נעשה בבחינת לדיק וא'כ כל השפע יבא בזכותו לעולם וא'כ
 מזה ודאי הוי לדיקה לענייני דעל ידו יהיו בריוח גדול ואין לך לדיקה
 גדולה מזו דמחוייה אותם בשופע רב והכל לפי טעל ידו שמירת
 את הברית יהיה נחשב לדיק ודו'ק כי הוא ברור :

ואם אל סודו הדרוש כונת אומרו לדיקה לענייני דיקא עיין מ'ש
 הרב מאורות נתן באות ע' מי הם הנקראים למעלה בבחינת
 ענייני ותבין כי על ידי שמירת את הברית שהוא בחינת יסוד כמה
 יהיה גור'ס האדם השפעה למעלה ג'כ יעו'ש בד'ק ותבין כונת
 אומרו לדיקה לענייני בדקדוק ואין לנו עסק בנסתרות ודו'ק :

ובהאי ענינא של חמש בחינות הנקראים בשם שמ'ש אמרתי
 לרמוח ברמ'ז הרומ'ז על האר'ש כונת הפסוק ביעקב
 אע'ה ח'ת וזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל ובהקדים את
 הידוע משרז'ל כי הלדיק אחר פטירתו מקדימין לפניו מלאכו השרת
 ואומרים פנו מקום ללדיק פלוני שבא מהאי עלמא וכדאשכחן
 במס' כתובות דהיה אליהו הנביא מכריז קמיה רבי יהושע בן לוי
 פנו מקום לבר ליואי וכו' יעו'ש ובזה יתבאר קרא הנז'ל דזה בא
 לרמוח וזרח לו השמש ר'ל מי שזכה בהאי עלמא שתיקן חמש
 בחינותיו דהם נקראים בשם שמש וזרחו בשביל מעשיו חהו וזרח
 לו ר'ל בשבילו ה' שמש אז ודאי כאשר עבר ר'ל שערבר מהאי
 עלמא לההיא עלמא וטמון ברמ'ז תיבת עב'ד נוטריקון 'עולה
 בשבעה דקיעין' א'ת פנו'אל נוטריקון 'אז תנף פכו' אומרים
 לפניו וכנז'ל ודו'ק כי רמז נכתו הוא ועיין מ'ש ג'כ בהאי בס'הק
 ויקרא יעקב ע'הת בפ' משפטים יעו'ש :

יורו משפטך ליעקב

זעפ"י האמר לעיל דהאומר אות ברית קדם שהוא בחינת הוסת
נקרא לדיק אמרתו לרמוח ברמ"ז הרומ"ז על האר"ש
כונת פסוק הנאמר בפ' חוקת חה תוארו ויאמר ה' אל משה עשה
לך סרף ואיס אותו על נס והיה כל הנסוך וראה אותו ומי • והוא
בהקדים מ"ט הרב יור פני משה ז"ל כי שם משה הוא נאמר על
בעל תשובה לפי שהוא נעשה בבחינת לדיק וידוע דכל הלדיקים הם
נקראים כן כדאיתא בגמ' משה שפיר קאמרת עכ"ל עוד ידוע כי
האדם הפונס בעוה"ר אות ב"ק שולטים עליו סמ"ל וללו"ת זוגתו
ואחר שחזר בתשובה הוא מתקן אותם לבחינת טוב כתרז"ל ע"פ
הנאמר באברהם אע"ה ומלאת את לבבו נאמן ואו לבו לא נאמר
אלא לבבו שהפך את יור הרע לטוב עכ"ל • עוד לקדים מ"ט
הרב מאורות נתן ח"ל נס הוא הוסת ונקרא כן לפי שרמוח בו
שני שמות דהם טולים גמטריא נס והם שם יהו"ה שהשבוכו מ"ה
כזה יור ה"א וא"ו ה"א וגם שם לדנ"ו ובאירוף טולים גמטריא
נ"ט עכ"ל יער"ש בד"ק • עוד ידוע כי שם סמ"ל שם ח"ל שבו הוא
בחינת טוב אבל עיקר הרע דדיה אותיות ס"מ גמטריא מלה
חונתו גמטריא ת"פ הרי באירוף טולים תק"ף והם גמטריא סר"ף
ומעתה זה ממש כונת הכתוב ויאמר ה' אל משה שהוא הבעל
תשובה עשה לך ר"ל תקן בשבולך שר' דרמ"ז לס"מ וללו"ת זוגתו
שהם גמט' כן שיתקנס להיות טובים ותדע במה תוכל לתקנס לזה
אמר ואיס אותו על נס כנז"ל ור"ל כל בחינת התיקון לא יהיה אלא
על ידי שמירת אות ב"ק בתחילה ונסתעשה כן אז והיה כל הנסוך ר"ל
ששולטים בו ס"מ חונתו וניסוך מהם וראה אותו להסר"ף הנז"ל
שנהפך לטוב וא"כ גם הוא יעשה כן כי ראה שהכל בידו ואז ומי
ר"ל גם הוא יחזור בתשובה והיה בבחינת לדיק הנקרא חי כמו
שדרשו

סדרשו ע"פ וכניהו בן יהודע בן איש חי וכו' ודו"ק כי הוא פשוט
 ואפשר מה שאמר לו תיבת סר"ף שצוה כמו סכתב הרב בני יששכר
 ז"ל על מאמר דז"ל בענין יונתן בן עוזיאל שבשעה שהיה לומר כל
 עוף שפורח עליו היה נשרף וכתב דר"ל שהם אלו מ"מ חונתו הם
 נקראים רש"ף והוא לרוב קדושתו הפך מן רש"ף לשר"ף עב"ל וא"כ
 נס בבאן יבא בטוב אומרו עשה לך סר"ף דיקא כמו יונתן הנז"ל :
ובזה נ"כ מיקני באגב כוכה האי קרא דקאמר שהע"ה
 בקהלת סו' ח' חה תוארו מי כהחכס ומי יודע פשר דבר
 חכמת אדם, תאיר פניו וגז פניו ישנא דכבר הקדמנו דבעל
 הכובה יהיה מדרגתו כמו החכס כנז"ל * וכן עוד נקדים
 מ"ס המפ' בגנות המשנה במס' יומא ח"ל אסריכס ישראל לפני מי
 איתס מטהרים ומי מטהר איתס אביכס שבשמים וכו' חז"ל דע כי
 עולם התשובה למעלה הוא נקראת בבחינת מ"י לפי שהיא בחינת
 אס הבנים כנ"ז בזו"הק מ"י ירפא לך וא"כ זה אומרו אסריכס
 ישראל לפני מ"י דיקא איתס מטהרים שהוא בסוד עולם התשובה
 עכ"ל עיון בס' בני יששכר במאמר חדש אלו יעו"ש * עוד
 נקדים מאי דאשנחן כי תיבת ידועה תאפרט לסוף סבירה כמו וידע
 בס' אגסוי סבות * עוד ידוע כי תיבת דבר כינוי לשכינה עיון בס'
 אמת ליעקב להרב מוהרי"ן ז"ל * וידוע כי בכל מקום שהשכינה
 שורה נחלש כח הספ"א והק"ל * ומעתה יתבאר קרא הנז"ל
 דז"א מ"י דיקא רמז לבעל תשובה הנקרא בשם מ"י כנז"ל לפי
 שהוא מתעלה לעולם התשובה הנקראת כן זה מדריגה דידיה כהחכס
 ממש וזהו מי כהחכס והמש"ס דנעשה כמותו משום ומי יודע פשר
 ר"ל בכח תשובתו זוכה לסבור כח ס"מ וגם לולית זונתו העוליס
 במטריא פס"ר כנז"ל שהם רש"ף ובאיזה כח לז"א דבר דיקא שהיא
 רמז

רמז לשכינה הנקדחת כן וד'ל דבנח תסוכתו והתדבקותו בעולם
התשובה למעלה יאיר עליו השכינה למטה וזיון שתאיר עליו השכינה
בזה ודאי נחלש ונטבר כח הני רשיעי העוליס גמט' רט'ף . ועוד
מטעם אחר יוכל לחלוט כוחם לז'ל חכמת אדם וכו' ע'ד בראתו
ול'הר וכו' ול'צ על ידי חכמתו ג'כ . עוד וע'ז דיקא כוכו על התפילין
כנ'ז בדברי רז'ל ע'פ נסבע ה' בימינו ובזרוע עזו אלו התפילין
וכו' והס ג'כ סגולתם להכניע את ס'מ חונתו כאשר כתבו חכמי
המקו" ז'ל . ועוד פניו יסנ'ל ר'ת ירח שמים כנגד אלהיו' .

גם מטנינו שבת אמרתיו לבאר בס'ד לשון המשנה זה תוארה
שלשה דברים זריץ אדם לומר בתוך ביהו ערב שבת עס
חשיכה עשרתן ערבתן הדליקו את הנר . עיון מ'ש הרב בני
ישכר בזה משום הרב הגדול מוהר'ר חיד'ל ז'ל וגם הוא מ'ש
בביאורה בדרך רמז יט'ש . ולנא עכ'ל אמרתיו מי יבא אחוריו הני
תרי אריותא אבל עכ'ז מ'אבהתה של תורה דחקתו את ראשי כי
ק'ל אהבה דוחקת כידוע ואמרתיו לבארה כפי מה שחנני האל יתב'
ועפ'ז דרך סדרך קסת'ו קסת' הסופר בו הרב הגדול מוהר'ר
חיד'ל דבערב שבת קאי על עולם הזה שדומה לערב שבת ע'ד
מ'ארז'ל מי שפירח בע'ש יאכל בסבת וכו' ועס חשיכה היינו בימי
הירידה לעת זקנתו שקרוב להחשיץ שמשו מהאי עלמא וכאשר כן
כתב משמו הרב הנז'ל במקמרי שבת באות י'ט מאמר ו' יט'ש
וכעת אמת אגיד כי אין מספרי הרב חיד'ל ז'ל מאוי אצלי ואמרתיו
לבארה בס'ד . והוא בהקדים להודיע מ'ש הרב ב'י הנז'ל במקום
אחר הקדמה אחת יקרה משם הרב בעל ס' יצירה ח'ל כודע מ'ש
הרב בעל ס' יצירה אשר כלל הבריאיה בעולם נחלק הוא לשלשה
חלקים 'עולם שנה נפש' הנה עולם' הוא כלל המקום הנס דלית
אתר

אתר פנוי מן כבודו ית' ש וכבודו מלא עולם עם כל זה יש גילוי אלהותו וכבודו בגזירתו יתב' במקום הנראה לנו והיינו מקום הנכבד אשר אלהינו יתב' בחר בו הוא בית מקדשינו ותפארתינו • וכן הוא בבחינת שנה הוא הזמן הנברא הגס שכל העויתים שוים לטובה מן האל יתב' עם כל זה טובה קדושת זמן זה מן זמן אחר היינו כשבתות וימים טובים שבהם גילוי אלהותו ביותר וכן הוא בבחינת נפ' ש הגס שכל נפשות החיים הם נבראו לכבודו יתב' טכ' שנבה מעלה נפש הבעל חי המדבר שהוא האדם החי ועלית על כולנה נפשות ישראל חלק ה' עמו וכו' ולכן הנה להם ג' המקום הנבחר של גילוי אלהותו יתברך ונס. הזמנים המקדשים שבהם גילוי אלהותו :

הנה יאורף ביחוד כאחד גילוי אלהותו הן בעולם שנה נפש והנה הוא שיטור קומת העולם במילואו וטובו טכל'ה בקיפוד יע' ש בארצ'ה • והרב ע'נ הביא ההקדמה הלזו וסוים בה כי עכסיו שבעו'הר בהמ'ק חרב הנה ידוע כי גוף של האדם נקרא בשם עיר כמארז'ל על פסוק עיר קטנה זה הגוף וכו' ובמקום גילוי אלהותו שהיתה בבהמ'ק תהיה בגוף האדם • ודע כי האיל וכל אלו השלשה שהם מקום זה הגוף חמץ אלו שבתות וימים טובים ונפש היא נפשותינו אכן בני ישראל כנולס נמלא בהם גילוי אלהותו יתברך יותר מן הכל לכן צריך האדם להיות משתדל בית'ר שא'ת לקדשם לעבודתו יתב' דוקא כדי שיהיו מוכנים בקדושה כדי לחול בהם גילוי אלהותו יתב' ולכן ארז'ל ע'פ ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ולא אמר בתוכם לרמח על כל אחד מיוכן שנקדש את עצמינו שנהיה ראויים שהאל יתב' יהיה בהוכיחו • וכן ג'כ אמרו לא ניתנו שבתות וי'ע אלא לעסוק בהם בתורה • וכן אמרו

יורו משפטיך ליעקב

שלא יפגוס את נפשו דהינו במחשבות רעות וכיוצא עכ"ל בקיצור
כמלא מכל הנז'ל כי אלז הנ' שהם עול'ם שנה נפ'ט הם לריך
להיות מקדשים ביותר כדי שגשאלד פהם גילוי אלהותו תמיד וכנז'ל
עוד נקדים ט חיבת שמחה במולח כזה שי'ן כ'ף יורד נו'ן ה'א עולה
גמע' תר'א בדקדוק :

והנה זה פשוט דמוי שקדש אלו השלטה בחיכות בחייו עד שיהיו
ראויים להיותם למשכן השכינה כנז'ל אז ודאי זוכה שיהיו
בנר'ם המעלות שעל ידו יהיה תמיד בחינת יחד הספירות העליונות
דהם בחיכות יסוד ומלכות והשאר ואפילו לאחר מותו יזכה לזה
וכאשר כתב כן בפירוש הרב האר"י הח"י זיע"א וז'ל בקיצור בשער
מאמרי רז'ל במס' סנהדרין פ' י'א דע כי הצדיק עושה יחד למעלה
בהיותו בחייו בעוה"ז ואף ג'כ אחרי פטירתו אבל כל אחד
עושה כפי כוחו ועמ מעשיו ובהם יתבארו מאמרי רז'ל כי במקום אחד
אמרו כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב ובמקום אחד אמרו הרי זה
מזומן לחיי עוה"ב וגם במקום אחד אמרו מובטח לו שהיא בן
עוה"ב אלא עפ"י האמור א"ם וגם וכו' עיין טס בד"ק מה שהאריך
להודיע מה הפרט בן זה לזה ומה זוכה כל צדיק לעשות יחד כדי
שאח"כ יזכה להפרט שיש בן מקומות הנז'ל - והן נקדים מ'ט עוד
הרב כי בחינת יסוד נקרא נע"ר והמלכות נקראת בשם ב'ת עיין
בד"ק והרב מ'ט הנז'ל הביא זה ונתן פטעמיס למה זה נע"ר והוא
נקראת בשם ב'ת יעו"ט בד"ק ואורו עיניך ותטעס פטעס מ'ץ רוחני
עיין באות נו'ן ובאות ב' יעו"ט - עוד ג'כ דבר פשוט דמוי שזוכה
למעלות הנז'ל שבחייו האיר השכינה בנ' מקומות הנז'ל דהיינו בעולם
שהוא הנר'ף ובזמן שהם ימיוס המקדשים כנז'ל ובנפש שלא נפגמה
כנז'ל ועל ידי כן עושה יחד בספירות העליונות הן בחייו הן אחרי
מותו

מותו כנז'ל ודאי שגם נשמתו ודמו כולם יאירו לפניו בהיות
 עלמא וזה ברור בלי טוס ספיקא

ומעתה אחר הקדמות הנז'ל ודאי יאירו עיניך בלשון המשנה
 הנז'ל שלשה דברים לרוך אדם לומר וכו' ערב שבת
 רמז על ערהז שהיא דומה לע"ש כנז'ל בדברי הרב הגדול חדי"א
 דארמו"תא זיע"א עם חסוכה דהיונו בימי הירידה לעת זקנתו כנז'ל
 אומר לנפשו ונחותיו הודיעוני ובשרו אתי טשר'תן הנה תיבת
 טשר'תן דקאמר הוא רמז שכבר זכיתם בחלו הימים טעברו להיות
 אלו השלשה בחינות שהם טול'ס סנ'ה נפ'ס הנרמזים באותיות
 עש"ן שיש באותיות טשר'תן והם נוטריקון של אלו השלושה ממש
 והיה הנשאר הם אותיות ת"ד ע"ה ת"דא צמטריא שכי"נה במילוי
 כנז'ל א"כ זכיתם על ידי מעשיכם להיות משכן הסוכה שהיא ת"ד
 כנז'ל בתוך אלו הבחינות של טש"ן כנז'ל חהו תיבת טשר'ת"ן דקאמר
 אותיות ת"ד טש"ן רמז להשראת סוכה בתוך בחינות הנז'ל • ואם
 כבר זכיתם לזה בזה ודאי ג"כ על ידי זה הויא לי גר'ס המעלות דעל
 ידי זה היה תמיד בכח מעשיכם דהיתו מיוחד ומקשר בספירות
 העליונות וטושה יחד לבחינת הוס'ד הנקרא בשם נע"ד כנז'ל עם
 מלבנ'ת שכינתא קדישא הנקרא בשם ב'ת כנז'ל וא"כ ג"כ לאמר
 מיתתי אצכה לזה כנז'ל חה דומז בתיבת ער'ב'תן דקאמר דהם
 אותיות נע"ד ב'ת ורומז לבחינת יחד חיווג יסוד לדיק עם השכינה
 בת המלך וא"כ ודאי הואיל חכיתם לכל האי ודאי מובטח אני שכבר
 מלמעלה בכח מעשים דידכו הקדושים הנ"ז שתדליקו לפני גם בחינות
 נשמה ודומ שהם נוטריקון נ"ר נשמ'ה ר"ח וכו' וזדווגו עם
 הנפש ועמכם להיות כלכם אחחים כאחד חה רמז באומרו הדליקו
 את הנ"ר נוטריקון הבחינ'ת נשמ'ה ר"ח ומה נעים דבריכו לפי'ד

יורו משפטיך ליעקב

זו"הק שכתב בחינות הנשמה והרוח הם מסתלקים מן הקדש בחייו
קודם פטירתו מן העולם משא"כ בחינת הנפש היא נשארת עד עת
הפטירה ועו"ש א"כ ודאי אתי שפיר דלכן אומר הדליקו לשון עתיד
ולא אומר הדלקתם לשון עבר כמו עשרתן ערבתן • וזו"ק כי הוא
נכון וברור :

עיר אמרתי לרמוח בדברי המשנה הלזו בדרך רמיז'א לחכומא
בס"ד כפי מה שמנני האל יתברך ובהק' לדקדק דלמה אומר
את הנר תובת א'ת יתירה גם הול'ל הדליקו נר ולמה נקצ' ה'א יתירא
הן קדש קדמ'ה אל אר'ש נקד'ים לפניך לדעה שנים ושלשה הקדמות
הנלכדים לנו ואלא הראשון ותלא די'נא דמלכות"א היא בחינת שכינתא
קדושא ידוע לז'ח דהיא נקראת בשם ובכינוי ע'ת כנ"ז בפירוש
בזו"הק בפ' וירא ד' קט"ז על פסוק ואני תפלתי לך ה' עת רצון וכו'
ח'ל ע'ת דא ננסת ישראל וכו' כמד'א ואני תפלתי לך ה' עת רצון
יעו"ש • וכתב הרב ז'ל והטעם שהיא נקראת בשם זה עיין בד"ק
בארובה בטער הכונות על זה הפסוק יעו"ש • והכללות הוא לפי
שמאירין בה עשר שמות יהו"ה ועשר שמות אהי"ה והנה באירופס
יעלו גמטריא ע'ת ולכן היא נקראת בזה השם עכ"ל ועיין בספר
מ'נ בזה באות עי'ן יעו"ש • גם נקדים הקדמה ב' והוא מה שכתב
הרב מ'נ הנ"ל באות נו"ן ח'ל נש"ד גמט' תק"ן ועם אותיות המילוי
וכולל גמט' תק"ס קס"ת הסופר רומז על שני דיכו מנלפ"ך סנפולוס
במלכות עכ"ל • נמלא כי בחינות הדין הם נאחזים ונסבכים במלכו'
שכינתא קדושא • וידוע דאכן כל בחינת עבודתנו ותורתנו כדי
שנהיה בגר"ס המעלות בעהו"ת למתק את בחינות הדין ולהאיר
בחינות החסד והרחמים • וידוע עוד כי שמות אהי"ה ויהו"ה הם
בחינות חסד ורחמים • גם נקדים הקדמה ג' כי כל קדש מחויב
לחקן

לתקן חטא ומסרון אשר היה בנייהק שנפלו בקלו' והם רפ"ח
 ניזולות וכל ישיבת ישראל במלרים היתה בשביל זה כאשר האריך
 בזה הרב ז"ל ועיין בס' זרע בורך בפ' שמות יעו"ש באורך :

והנה ישראל נטהו במלרים בעינו' ובטעבוד הקטה זכו לתקן
 ר"ב מהם דוקא בסוד הכתוב וגם ערב רב עלה להם

וכו' והנשאר שהם פ'ו זכה ותוקנס מדע'ה בסוד הכתוב ומשה

עלה אל האלהים כאשר ביארו המפ' ז"ל עיין בד'ק :

והנה אלו שכבר תקן משה שהם פ'ו נשארו מהוקנים והר"ב

שהיקנו ישראל בחטא הטבל חזרו ונפגמו וכל ישיבתנו

בגלויות כדי לתקנס עיין בדבריו המפ' ז"ל בזה * וכבר כתבתי לעיל כי

כל אחד מיוכן חייב לתקן החטא הלזה לפי שכלנו היינו כלול' באד'הר

כשנעשה זה הפגם של רפ"ח ניזולות יעו"ש * עוד ידוע כי על ידי

חטא אד'הר נפגמו הקנ"ה והוש"ט והם עולים גמט' ע"ת ועיין מ"ש

בארוכ"ה בס'הק ויקרא יעקב בפ' האזינו יעו"ש וגם עיין בס' בני

יששכר במאמריו כסליו יעו"ש * עוד נק' מ"ש הרב המקו' מוה"רש

מאסטרפולו זיע"א בכונת הכתוב גם כי אלך בניא זלמות לא אירא

דע כי אהה עמדי שבפך ומשענתך המה ינחמוני וכו' ח"ל כתוב

בפליאה כי תת'ן חדרים יש בנהינס כמנין תכל'ת ובאלו החדרים

זריך לונך אפילו זדיק גמור לתקן ולהעלות נשמות של הרשעים

והנה כאשר בא הצדיק לחדרים הנז'ל אין זריך לפחד מן המזיקין

כי תק'ף מהם אינס תקיפום ממולא ד'ע הנשארים הם תוקפא

ובאם היו הצדיקים הולכים שם בלא שמירה אזי יתכן שיהיו נזוקים

מגדרני טהירין אזי הולך מלאך אחד ושמנו יהושע ובידו שטרה וכותב

על מלח הצדיק הטס הנקרא את'ה ואז הולך אפילו באלו ר'ע

חדרים ולא יפחד טכ"ל * הרב ר"ג בעל הפליאה ז"ל והרב מוה"רש

כהב ח'ל לרעתו ז'ס בילה לנו דהע'ה באומרו גס כי אלך בניא
 כלמות לא אירא רע רזא דמילתא כי תיבת גי'א כלמור'ת צמט' תק'ף
 רמז על תק'ף חדרים הנז'ל דאינס תקיפיש כל כך כנז'ל וז'כ
 לכן לא אירא אבל הנבארוס שהס ר'ע כי אתה עמדי ר'ל השס
 של את'ה שכותב על מצח הצדיק ומי כותבו ובמה כתובו הדר פרס
 'עמדי שבצך ומשענתך המה' ר'ת שטו'ה ולמפרע דהיינו 'עמדי
 שבצך ומשענתך המה ינחמוני' ר'ת יהושע ר'ל שהוא כותבס
 והענין פלא וההי'ב עכ'ה *

והנה היואל מד'ק כי הצדיק צריך לו בעלוהו למעלה שטוה
 להאיר לפניו וגס בנח זה השס הקדוש של את'ה וז'ל לא
 יפחד כלל והנה זה פשוטא שמי שזוכה בימי חייו לכל הענינים הנז'ל
 דהיינו שהיה בגר'ס המעלות למתק את בחינת הדינים הנאחזים
 ונסבכים במלכ'ת שהס תק'ס בחינות כנז'ל ובמקומס להאיר עליה
 בחינת החסד והרחמים הנז'ל הצדמזים בגמט' ע'ת שהס עטר
 הויו'ת ועטר אהי'ה וגס זמנה כי בנח קדושתו לתקן את הניכולות
 ר'ב שנפגמו בחטא אד'הר כנ'ז ועל ידו צ'כ נתקנים בחינות קנה
 ושע שנפגמו כנז'ל ודאי הזוכה להיקון כל הנז'ל הרי זה ודאי
 יהיה נחשב מומעל לחט'ב בבחינת הצדיקים הנז'ל המאירים
 לפניס בשטוה ובזה השס הקדוש של את'ה כנז'ל - ומעתה אחרי
 ההצטות הנז'ל קוס נא טב'ה על הבא'ד באור מסנה הנז'ל
 בטוב טעס וזה ביאורה שלשה דברים צריך אדם לומר בחוץ ביתו
 רמז לגוף כידוע מ'ס הרב ז'ל עפ'י מסנה זאת ערב שבת הוא רמז
 על טו'הז הנמשלת לע'ס כנז'ל עס חסיכה דהיינו בומי היודיה
 לעת זקנתו כנז'ל יאמר אז עס נפשו וכחותיו הודיעוני ובשרוני
 אס עשרתן ר'ל אס זכותס בבח מעשיוס מיוס שהיותי בן דעת
 להיות

להיות בגרם המעלות להאיר את החסדים והרחמים שהם בחינות
 עטר הויו"ת וזהו"ה עטרה העולים גמט' ע"ת לשכונה אשר היא
 בכח האורות הנז' היא ג"כ נקראת בעם ע"ת כנז"ל וזה נרמז
 בתיבת ע"ת שיש באותיות עשרתן ואם זכיתם לזה ודאי שגם הייתם
 בגרם המעלות למתק את בחינות הדין הנסבנוז בתורה ונרמזו
 בתיבת נט"ר הנשארים מתיבת עטר"תן שהם תק"ס בחינות מנלפ"ך
 כפולים כנז"ל עם אותיות המילוי של נט"ר כן יעלו וא"כ זה נרמז
 בתיבת עטר"ת"ך דקאמר ע"ת נט"ר רומז להארת החסדים ומיתוק
 הגבורות כנז"ל גם עוד הדיעו אחי ערב"ת"ן הם אותיות ר"ב ע"ת
 נתקנ"ו רוצה לומר אם ג"כ זכיתם בכח מעשיכם להיות בגרם
 המע' לתקן את בחינות הר"ב ניזולות שנפגמו בחטאי מקודם ובאתי
 בהאי עלמא בלע"ר הגבורה כדי לתקנם כנז"ל כי על ידינו נעשה
 הפגם ואם זכיתם לתיקון הנז"ל ודאי אם כן שכבר נתקן חטאי
 אד"ה שאכל מעץ הדעת ופגם בסימניו קנ"ה וא"ע העולים גמט'
 ע"ת כנז"ל גם הם נתקנו לפי שעיקר פגמם של ר"ב ניהק היו
 בעבור זה החטאי וא"כ זה רמז בתיבת ערב"ת"ן ג"כ דקאמר רומז
 על ר"ב ניזולות וגם על פגם שנעשה בסימניו דהיינו הקנ"ה והוא"ע
 כי נתקנו זה שואל מהם ואח"כ חוזר ואומר הדליקו את הנר בא
 לרמז דאם בעהי"ת זכיתם לכל זה א"כ ודאי נחשבוים בשמים ממעל
 לחש"ב וא"כ נוכל לומר להמלאכים הדליקו את הנר לפנינו כדי שלא
 נפחד בכניסת גהינם כדי להוציא את נשמות הרשעים ונז"ל
 דהולכים בשעה לפניהם וגם אלו התיבות היתרים שהם בלירוף
 עולים את"ה והוא רמז לשם את"ה שנותבין על מלח הצדיק ונז"ל
 ונרמז רמז קטן בזאת התיבה של הדליק'ו דקאמר היא נומריקון
 'המלאך יהושע דיאיר לצדיקים קראוהו ויאיר' וא"כ בזה יתבאר

יחדו משפטיך ליעקב

למה אמר הדלוקו בלשון עתיד ולא הדלקתם כמו דקאמר בתחילה
עשרתן ערבתן ודוק כי הוא נכון וברור וא"ש את'ס והה"ב • והנה
עפ"י הקדמת מוהר"ש מאיסטרפולי הנז'ל בזה אמרתי ניקני באנב
להבין כונת הא"י קרא דקאמר דהע"ה בד'ק ח'ת ולך ה' חסד כי אתה
תסלם לאיש כמעשהו והדקדוק מבואר לעין כל דתיבות כי אתה
הס יתו'ר נפ'ש לכאורה דהול'ל בקצור ולך ה' חסד שתסלם לאיש
וכו' ועוד המפ' מקטין דא"ס הוא חסד אינו תשלומין כי תשלומין
משמע לפוס דונא כיאר אומר חסד ואומר תסלם לאיש כמעשהו
עיון בד'ק מה שתוראו • ואנא עבוי'א אמרתי להבין עפ"י הקדמת
הרב הנז'ל דשולח הקב"ה לצדיק מלאך יהושע וכותב לו על מצחו
שם אתה ובזה לא ירא לא יחת כלל כנז'ל וא"כ זה אומר ולך ה' חסד
ומהו זה החסד לזה ביקר 'כי אתה' נוטריקון 'נחובת יהושע אתה'
ובזה תסלם לאיש שהוא הצדיק הנקרא בשם איש כידוע כמעשהו
טערה בהאי עלמא ובזה ולא ירא ולא יחת כלל מדינא של גהינס
וכנז'ל ופשוט ואזרו קוסיות הנז'ל :

עוד אמרתי ובא הג' אכופף ידי יד כהה לבאר בס'ד כונת דברי
המשנה הנז'ל שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב
שבת וכו' עשרתן ערבתן הדלוקו את הנר והוא בהק' ג'כ אחה
הקדמות הצריכים לבואור משנה הלזו ואלא הא' ראיתי להרב המקו
בעל שם שמואל ז"ל בד' ל'ב שכתב בבואור הכתוב המולוכך במדבר
הגדול והנורא נחש שרף ועקרב וכו' ח'ל כי ישראל הס עס נש'ע
בה' שהסס הוא מדת רחמים אבל בעת כעסו עלה עש'ן באפו וא"ס
מפ'ו תאכל • אבל הסס שהוא מדת רחמים מהפך העש'ן ונעשה
נש'ע בה' וזהו כונת הכתוב והר סינו עש'ן כלו מפני אשר ירד
עלו ה' רואה לומר שהיה מדת הדין קודם שירד ה' ותיבת מפני

היא קודם אבל אח"כ נעשה נס"ע בה' חהו סבחו של השם המולוכך
 במדבר וכו' נח"ש שר'ף עקר'ב כי אלו שלשה הם נרמזים באותיות
 נס"ע בר"ת שעל ידי השם נעשה נס"ע ונכנעו אלו הנ' קלופות
 עכה"ד יעו"ש בד"ק • נמלא כי יש שלשה קלופות שהם נח"ש שר'ף
 ועקר'ב ונכנעו בכח הסי'ת כסמתגלה • ואמת אגיד כי אחרי
 כותבי זה זכרתי הקדמה אחת אשר הבאתי אותה בס"הק ויקרא
 יעקב הנד"מ ע"הת בפ' וישלח בארוכה יותר השווכה לזה הענין
 משם הרב הגדול הנשי"א זיע"א בס' מג"ע ח"ל דע כי סמ"אל
 שרו של עשו הוא מוקף סביב למרכבתו מרכבה הטומאה משלשה
 גולורין בושין והם נח"ש שר'ף עקר'ב ואיהו בחינת אדם הרי
 ארבע והם בסוד ארבעה אבות הטומאה כנגד ארבע חיות סמ"א'ן
 שיש במרכבה העלוונה כידוע של הקדושה ולכן תמלא כי בלעם
 הרשע בעת שהלך לקלל את ישראל כתיב ויקס בלעם וכו' ושני
 נעריו עמו ולא כן באברהם אע"ה תמלא כתוב וישכח אברהם וכו'
 ויקח את שני נעריו אהו וכו' ויש לנו לדעת דלמה זה השונו
 דבאברהם כתיב אהו אבל בההוא רשיעא כתיב עמו אלא דע כי
 אברהם אע"ה בעת הליכתו היה מתלבש במרכבה הקדושה ולכן כתיב
 א'ת שני נעריו אהו' נוטריקון 'אריה שור נשר אדם' והם
 החיות של המרכבה הקדושה וכנז"ל שהם שאנ"ן אבל ההוא רשיעא
 נתלבש במרכבה הטומאה ולכן כתיב ביה "את שני נעריו עמו" ר"ת
 "אדם שרף נחש עקר'ב" עכה"ד ודפח"ח • נמלא כי מקור בחינת
 אלו השלשה הם גולורין בושין דסביב מרכבה הטומאה של סמ"אל
 כנז"ל וכבר הקדמנו כי בהתגלות יתב' יכנעו הם כנז"ל • והנה
 ידוע כי תיבת שכינ"ה במילוי כזה שו"ן כ"ף יו"ד נו"ן ה"א עולים
 נמצאיו"ת"ר בדקדוק • עוד נקדים מ"ש הרב הקדוש האר"י זיע"א

יורו משפטיך ליעקב

בס' ליקוטי הורה בביתאור כונת הכתוב בישעיה סו' ל'ה וז'ת אז ידלב
כאיל פסח ותרן לשון אלס וכו' דע כי תמ'ר יעלה גמטריא עטר
פעמים דין והס סוד שני פעמים ט'ך דינים שהס סוד דין של אדנ'י
ותסוים עליהס עטר אלפיו'ן ויהיו אז עטר פעמים אדנ'י ואז יהיו
בגמט' תר'ן זהו כונת הכתוב ותרן לשון אלס כי תיבת אל'ס הוא
רמז לשס מ'ה עס כ'ו עולה גמטריא אל'ס דהמלכות היא בחינת
לשון דידיה זהו ותרן לשון אלס עכ'לה * והנה ידוע דהמשכת האלפיו'ן
העשרה הנז'ל הס בחינות החסדים כדי למתק הדין כי כל אל'ף הוא
בחינת חסד כידוע ליו'ח * עוד נק' מ'ש הרב הגדול החיד'א
זלה'ה בס' לב דוד משס הרב המקו' מוהרנ'ו זיע'א בפ' א' בכונת
הכתוב כי כד מ'זה וכו' לריך האדם להכין לו שלשה הכנות טרס
יסתלק ויגיע עתו הא' הוא מ'ש הפסוק ואמר סולו סולו פנו דרך
הדימו מכסול מדרך עמי כי הדרך הזה דקאמר עליו יובן ענינו
טפ'ו מ'ד במד' הנעלס וז"ל כשאדם נפטר מן העולם הזה המלאכים
המלוין לאדם עולים עס הנשמה מהלך ת"ק שנה והס עולים לשמי
מרום ואומרים אס יש זכות לנשמה ההיא תעלה מאליה וקודס
שמעלין אותה הס מניחים אותה במקום שיש ל'ב אלפיוס רבבות
נתיבות מהס ישראל ומהס עקומות וכולס נקראים מוקשי מות
דרכי סאול ובכל נתיב אש אוכלה והס אומרים אחד אל אחד
אס תראה טוס נשמה שתכנס בדרך מהדרכים האלו אמור לו
יש סס דרך אחד ובאותו הדרך יש מזיק אחד כמו הכלב ובזמן
שהנשמה נכנסת בטוס נתיב מן אלו הנתיבות אז רואה אותה
ומיד הוא לוטק וכששומעין המזיקין את קולו ומלאכי חבלה יודעים
שיש סס נשמה מיד הס באים ותופסים אותה והס קולעים אותה
בתוך כף הקלע עד שממליכין אותה לנהיגס שנאמר ואת נפש
אויבך

אויבך יקלענה בחוץ כף הקלע וכו' ודוד הע"ה על זה החפלה וביקש
 מלפניו יתב' שנאמר הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי * ובין
 אותם הדרכים יש דרך אחד שנקרא ארח חיים שנאמר ארח חיים
 למעלה למטה למען סוד ממוקשי מות הם הנהיבות שאמרו
 ואהו הדרך הנקרא ארח חיים הוא חושך עד מהלך שלשה ימים
 שנאמר וארון ברית ה' נוסע לפניכם לתור להם מנוחה דרך שלשת
 ימים * ומשם ואילך כלו אור שנאמר וארח לדיקום כאור נגה
 הולך ואור וכו' ר"ל עד עולם הבא שנקראת בבחינת יום כידוע
 וכל שאר הדרכים והנהיבות כולם חוץ מזו תחילתן וסופן אט
 אכלה וחושך ואפלה וכולם הולכים לנהיגה ועו' כמלא כי האדם
 צריך לסקל הדרך הנקרא ארח חיים מן המנסולות העליונים שלא
 יזדמנו שם להכשילו בדרך ההוא ועל מעשיו ומאמליו יהקן לו בודאי
 הדרך ויעשה לו ממש דרך לעצמו ללכת בו עד נכון היום והנה אחרי
 אשר הכין לו הדרך יחי צריך להכין לו נר אחד להוליכו עמו בדרך
 ההוא בראשיתו במקום החושך ואפלה של ג' ימים הראשונים
 וישם בנר הזה שמן ופתילה ואח"כ צריך עוד ענין והוא להדליק
 את הנר ההוא באור מאיר לנחותו הדרך במקום החושך כנז"ל *
 והנה אל ג' דברים הנ"ל כיון שהע"ה באמרו במקום אחד כי נר
 מצוה ותורה אור והוא להודיע כי המלות לא ניתנו לאדם אלא
 לתקן לו על ידן הכנת זה הנר להעלותו עמו במקום החושך הלזה
 ועל כן נקרא נר כי הנה המלות הם רמ"ח ובהתחבר עם פרט
 הזה של רמ"ח כללות כל המלות עטה ולא תעטה הם בגמטריא
 נ"ד כי גם הנזהר מלעשות מלות לא תעטה נחשב עליו כעושה

מעטה ענת'ד יעו"ש באורך :

ומעתה אחרי ההלכות הנלו אבא לבאר היטב את דברי
 התנא

יורו משפטיך ליעקב

התנאן הלזה אשר בדברו מערוב ערבי'ם באומרו נ' דבריס זריך
אדם לומר בחוך ביתו ע"ט עם חטיבה והיינו בחוך ביתו רמז לגוף
וכחותיו כנז'ל עם חטיבה דהיינו ימי הירידה וכנז'ל דכדמית האי
לע"ט ומה היא האמירה הלזו לז'א עשר'תן תיבה הלזו יש בה אותיות
ת'ר ואותיות עש'ן ורופה לימר דהוא שואל שאלת חכס לגופו
וכחותיו הדיעוכי אס זכיתס על ידי מעשיכס הטוביס להאיר עלוכס
את אור השכינה הנרמזת באותיות ת'ר כנז'ל גמטריא סכינה
במילוי ואז ממילא כיון דהוא לן זכיה נוכל להכניע ולהחליט את כח
הני אבות נזקין גולירין בישין מחנה סמ'אל אשר המה בחינת עש'ן
המסמא את העינים ומכאיבים את הגוף מעשיהם כעוריס ושמותיה'
כעוריס כח'ט טר'פ טק'ר'ב ואס זכיתס בגרס המעלות לאור
השכינה שהיא תלך עמנו בלוחא אז בודאי אלו הג' תפול עליהם
אימתה וכנז'ל ואז אכן נזכה בגרס המעלות בכח סכינתו יתב'
להיות יוצאים מהאי עלמא בכח גדול וביד רמה בבחינת עם נש'ע
בה' והרשעה כולה בעש'ן הכלה היא וכחותיה הרי שאלה ראשונה
שהיא שואל אותס לתהות על קנקנס מה ישיבו וזהו אותיות עשר'תן
ת'ר רמז לשכינה אז נש'ע בה' בלי טוס ספיקא י עוד שואל שאלה
אחרת ואומר עוד אני שואל אתכס אס זכיתס בכח מעשיכס הטובי'
זכיה אחריותא להאיר את בחינת החסדים לשכינתא היא האטה
אסת חיל רבת המעלות שושנה בין החומיס רמז לדינים המקופיס
אותה היא נקראת בשם תמ'ר כנז'ל ואתס זכיתס להאיר עליה בחינת
החסד וההפכו אותה מן בחינתא הזו של תמ'ר שהיא כולה בחינת מר
ותהיה בחינת תר'ן ותרן לשון אלס ובזה ודאי ויסעו ממר'ה ויחנו
במתק'ה כל מר מהוק וזהו מה שרמז בנועס אמרותיו ערבתי'ן הס
אותיות ע'ב גמטריא חסד תר'ן הנשאר יס הס אשר היו מייס המריס
וכהפכו

ונהפכו למתוקים בהמשכתו את האלפיץ שהם נרמזים באותיות
 ע"ב הקדמים אלו ואלו נלרפים ואחר זה הוא אומר אם זכיתם לכל
 זה שבמקום שליפת הרטעים נהיה עם בה' נושעים ובמקום
 בחינת דינים תקיפים יהיו אלו ואלו נלרפים חלסים ורפים ואנחנו
 מהם ומסיבהם נשמדים ומוקפים א"כ ודאי התורה והמצוות אשר
 דבכל ימינו בהם היינו מסתופפים הם יאירו לנו ונעלה ולא נירא
 מהנו כלבין דחליפין אשר הם עומדים לפופים ומשונים לתועים
 ונרדפים והם דוחפים אותם ונדחפין חה טרמז באומרו אחר
 זה הדליקו את הנר ורואה לומר האירו לפנינו את התורה והמצווה
 שהם רמ"ח ובהתחבר כללות הני תרי עשה ולא תעשה הם יהיו
 בחינת נ"ר והם אשר ילכו לפנינו לסעדנו ולתומכנו ולריב את
 ריבנו מיד אויבנו ומבקשי רעתנו הנכבים וקמים עלינו לכלותנו
 ובכח נ"ר שלכם לא נירא כי יהיו לי למקל טוה והפארה והם יפלו
 מאגרא רמא לבירא וילכו אל ארץ גזירה ואנן לפוס אטרא אנרא
 תופע עלינו נהרא כחמה ברה מאור פני שכינה המנורה הטהורה
 ע"כ ודו"ק כי הוא ברור ואם את'ס :

באופן נחזור לענינו הראסון ענין שבת אמרתי להביא
 מדרש א' תמוה הביאו הרב שפתי לדיקים ח"ל על פסוק
 תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה זה הוא טנג שבת טכ"ל
 המדרש * והוא תמוה לעין הקורא וביארו הרב ז"ל בדרך נכון ח"ל
 יובן טפ"י מ"ט הרב הקדוש מוהר"ש מאיסטרפולי זיע"א על אומרו
 רז"ל על פסוק עין תחת עין ממון רואה לומר סימא את עין חבירו
 כותן לו דמי עינו ולא עין תחת עין ממס טכ"ל רז"ל והקשה הרב הג"ז
 דמכא להו לרז"ל לדרוש זה ותירץ הכי דלמה ליה לקרא לכתוב תחת
 הוה ליה לומר עין בעד עין אלא רמז רמזה לנו תורתנו הקדושה
 טענשו

טענשו יהא באותיות שתחת עין והנה תחת אות ע' הוא פ' ותחת
 אות י' הוא כ' ותחת אות נ' הוא ס' הם אותיות כס'ף מלאן
 דרשו ח'ל כן טענשו דוקא לשלם ממון ולא עין ממש עכל'ה
 מוהרש"מ ודפח"ח • ובזה ביאר הרב שפתי לדיוקיס הנז'ל כונת זה
 המד' דגם בכאן כסתדקדק תמלא כן דהול'ל בעד אשר לא עבדת את
 ה' אלהיך בשמחה ולמה נקט תחת אבל דע כי אותיות שתחת אש"ר
 הם אותיות שב'ת ח'א תחת דיקא ומכאן דרשו זה ענג שבת עכ"ל •
ודע הרב הנז'ל אנהר לעיונין לבאר אכא עני'א בס'ד כונת המד'
 והפסוק הנז' עין תחת עין באר'א והוא דאמרתי לבאר ענין
 שבת נרמז בזה הפסוק תחת אשר לא עבדת את' הנה דוק באותיות
 סניות של תיבות הנז' תמלא אותיות שב'ת ותיבת לא היא מפסקת
 וסיוס ה' אלהיך בשמחה ור'ל בשבת לא עבדת בשמחה דהיינו
 השבת עצמו וא"כ זה בא בעל המדרש ואמר זה הוא ענג שבת
 כי הוא רמז באותיות סניות כנז'ל דוקא תיבת לא היא המפסקת
 ומה נעים ומתוק לחיכו לרמז בתיבת לא המפסקת דהוא קאי על
 ל'א שעות לפי דבריו הרב הקדוש האר"י זיע"א הבוא דבריו הרב בני
 יששכר ז"ל ח'ל מרן האר"י ז"ל כתב שיעור השבת עס התוספת'לפניו
 ולאחריו יהיו ל'א שעות יעו"ש בד"ק שנתן טעמוס למה כן לרין
 להיות דוקא בזה השבון ונס כתב לדבריו רמז מן התורה דלפי
 השבון המלות של מנין שמנה הרמב"ס ז"ל דסוגיין דעלמא קאי
 כותיה תמלא דמלוא ל'א בתורה היא זכור את יוס השבת וכו' ונס
 ידוע דהשבת הוא נקרא בשם ה' כנז'ל בביתורה בזוה"ק ח'ל מהו
 שבת שמא דקוב"ה וכו' יעו"ש ועיין נ"כ מ"ש הרב הנז'ל כמה ביאורים
 על זה וחד מייניהו כתב ח'ל שבת הוא בנמטריא 'הקדוש ברוך
 הוא יהו"ה איהו' עכל'ה יעו"ש • וא"כ זה ממש נרמז בזה הנתוב

תחת אשר לא דיקא רמז על ל"א סעות של הסבת א"צ הרי
 אחריות שבת נרמזו וגם הל"א סעות דידיה דהם כולם נקראים
 בחינת ה' אלהיך כנז'ל והיה מן האורך לעבוד בהם בתענות ושמה
 ועל זה מלא בעל המדרש מבוי מפולס ופת"ח פתו"ח לדרוש זה על
 ענין שבת כי הוא נרמז לפניו הסבת ושעות דידיה וכנז'ל חו"ק
 כי הוא ברור לע"ד ונכון :

וכרי להבין באגב קרא הנז'ל עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד
 רגל תחת רגל אמרתי לבארו בס"ד בדרך נכונה כפי מה
 שחנני האל יתב' והוא על דרך שראיתי להרב הגדול מוהר"ש ויעאל
 ז"ל שמבאר כונת הכתוב כי לו לאו קו לקו ח"ל פירוש ידוע כי
 בעולם העשיה שם סוד שני שמות א"ל אדני' והם בגמט' ל"ו וזהו
 רמז באומרו לו את בני ישראל את קרבני וכו' כי הקרבנות הם
 בעולם העשיה . וגם ידוע מארז"ל אין לו אלא עבודה זרה
 שנאמר הואל אפרים הלך אחרי האלו וכו' וא"כ ז"ל כי לו לאו פירוש לו
 של הקדושה הוא מבער האלו של הקליפה שהיא הע"ז כנ"ז שנקראת
 כן גם קו לקו פירוש קו יסוד של הקדושה הוא מבער קו של תהו
 ואבני בהו זעיר שם זעיר שם רוצה לומר זעיר של הקדושה הוא
 מבער זעיר של הקליפה עכ"ל עיין בשער הכונות הנד"מ בד' י"ג
 יעו"ש בד"ק ודפח"ה וש"י . גם אלא עני"א אמרתי אומזה בסנסיו
 ובדרכו ממש לבאר קרא הנז'ל עין תחת עין וכו' ובהק' שנים
 ושלשה הקדמות הנלרכים לנו חלא הא' הנה ידוע כי תמיד
 צריך האדם להיות כל עיקר עבודתו בעו"הז הוא דוקא להגדיל
 ולהרבות את הקדושה בות"ר שא"ת ולהרביאה בכל מקום כי בכל
 מקום יש אחיזה לחיפונים והרע והאי עלמא היא מדור הקליפות
 והסמ"א כידוע והאל יתב' עולם עיניו מראות ברע ואינו דר ס"ו

עם נחש דא סמ'אל בכפיפה וכסהאדס על ידו מעטיו הטובים הו
 בגרס המעלות להמסיך את בחינת הקדושה וכבודו יתב' שיטרה
 בהאי עלמא איז החיובים כשרואין אור הקדושה נסמיות עיניהם
 מלהסתכל באור פני מלך חיים ואז המה בודחים מעס והאלילים
 כליל יחלוף מפני פחד ה' והדר גאווה ואופן המסכת הקדושה והמלכת
 הקב'ה קודם כל היא בלב נשמקבל עליו בלב שלם אשר סכל אד
 שהוא פונה מימינו ומסמאלו למעלה ולמטה לא יהיה פונה אלא
 לשמו יתב' ולא יעשה דבר אשר הוא חוץ מעבודתו ועל כן
 המלא כי אנו אלהינו מלות זיוית בארבע כנפות בגדינו כדי סכל
 אד שנפנה נזכור את ה' ויחדו יתב' שהוא אחד יחיד ומיוחד בכל
 הדברים ואס ח'ז יעשה דבר קל במחשבה דבור ומעשה מה שאינו
 נוגע לכבודו יתב' הרי ח'ו יולא מאחדותו ויולא מרשות היחיד לרשות
 הרבים כי רשות היחיד הוא באופן שלא יזיז שום מחשבה ד'ומ רק
 דבר הנוגע ליחידו של עולם * והקל'י והכפ'א הם נקראים בחינת
 רשות הרבים באופן כל מעטיו ודבורו ומחשבותיו יהיו דוקא ליחדו
 יתב' כי האדס עולם קטן מקרי ונשמייחד את עצמו בכל איבריו
 ונידיו מראשו ועד רגליו לאל המיוחד ומיחד כל מידותיו אליו דוקא
 ליראה ולאהבה אותו דוקא ולא לדבר שחוץ ממנו איז מתרבה
 הקדושה בכל מקום מאורו יתב' ומתרבים החסדים והשפעות
 הטובות וברכות לעמו ישראל ולכל העולמות וממילא הכף יהיה
 מיעוט לבחינת הרע והקליפות והגבורות והדינים המתרגשות לבא
 לעולם והיא עיקר העבודה שלנו להרבות החסדים ולהמעיט
 הגבורות ולהכניע את הרע * והנה נודע מדברי הרב ז'ל בכמה
 מקומות ביאר כי מקור החסדים הם שורשם חמשה שמות יהו'ה
 העולים במטריא ק'ל והם גמטריא עי'ן שהיא ק'ל גם נודע ופשוט

כי מקור ושורש כל הרע והקלי' והסטי' הוא סמ'אל שהוא ג'צ
 טולה גמט' עי'ץ עם הכולל וכיון שהוא יהיה לו הכנעה אז כולם
 הסטי' והקליפות יחלסו והדינים יתקפכו לבחינת חסד ורחמים •
 וא'כ בזה קרוי הוא כמבואר באר היטב באומרו עין תחת עין
 רוצה לומר עי'ץ של הקדושה שהם בחינת החסדים חמשה שמות
 יהו'ה הטולים גמט' עי'ץ שהוא ק'ל תחת עי'ץ הם מכניעים את
 סמ'אל שהוא גמט' עי'ץ ע'ה ועי'ן ג'צ בדברי הרב שכתב דסמ'אל
 בטלמו נקרא בסם עין הרע יעו'ש א'כ בכלן יבא בטוב • ומה
 שאמר שן תחת שן יובן בהק' מ'ש הרב הגדול מוהר'א חזקוני ז'ל
 בפ' בראשית ח'ל דע כי סמ'אל הרשע יש תחת ידו שג'ה מחנות
 של טומאה ומהם הנבחרת דידיה והם כמנין ימיו השנה וכן תיבת
 שג'ה כן היא רומזת ולכן ארז'ל שהוא סולג' בכל ימות השנה •
 והנה דע כי בשנה יש חמשה ימים שישראל מסנימים בבוקר
 להתפלל ובזה הם גורמים להכניע חמ'ש נחות ומחנות מהם
 ונשארו ש'ץ נחות ח'ס הכתוב וכן בהמות אשלח בס' וכו'
 טכת'ד מה שאני זוכר כי כעת אין הכפר מלוי תחת ידו לראות
 הדברים בסודשן יעו'ש • עוד נקדים את הידוע כי בזמן שאין
 מבררים נכוצי הקדושה אז יהיה הכנעה וביטול לבחינת הסטי'א
 והקליפות ויבטלו משורשם :

והנה ידוע מ'ש הרב כי בסני ענינים יהיה הבידור האחד על
 ידי התורה והעבודה והשני הוא על ידי האכילה וזה ברור
 ליו'ח • גם כתב הרב והביא דבריו הרב המקו' מוהר'א קאפיל ז'ל
 בסדור קול יעקב והדברים בארוכה אבל זה הורף דבריו כבר
 נתבאר כמה פעמים כי התחתינים אין מקבלים רק מאחוריים של
 השם ולא מהפנים והנה שם יהו'ה דע'ב כזה יוד' ה' וי' ה' הוא
 נקרא

נקרא פנים אבל אחו' שלו כזה ירד , ירד הי' , ירד הי' וי'ו זכו' זהם
 עולים קפ'ד גם ידוע כי שם ס'ג ואחוריים דידיה כזה מסבון המ'ל
 הוא קס'ז א'כ'לרף שניהם קפ'ד וקס'ו הם עולים בזמט' ס'ן ובהם
 סוד הבירור תלו עכ'לה יע'ס * נמלא על ידי אלו הסני שמות
 העולים בזמטריא ס'ן יהיה הבירור לגי'הק וכנז'ל וכבר בתארנו
 דעל ידו הבירור יהיה הנכטה לסט'א ולקליפות כולם וא'כ'ז א'כ'ז
 סן תחת סן ר'ל סן של הקדושה רמז על בחינת שמות הקדושים
 הנז' שהם עולים בזמטריא ס'ן כמ'ל הם מבערים ומכניעים את
 ס'ן נחות של העומאה והנז'ל טבהם היו תגבורת הסט'א
 והקליפות כנז'ל :

ומה שאמר יד תחת יד אפסד שיוכן בהק' את הידוע מדברי
 מרן האר'י זיע'א כי בכל עשר דרגין של עולם העסיה יש
 כננדרן ג'כ רע מעורב ופדדגין של עולם היצירה יש דוקא כנדר דרגין
 תתאין א'כ הם בלירוף יעלו יד מדרגו' דוקא שיש בהם כננדרן סט'א
 ובסבת קדם נטהעולמות מתעלים כידוע אזי נטארים הי'ד מדרגות
 חלל ח'ס הכתוב באמרו בענין סבת מחלליה מות יומת רופה לומר
 מאן דעוול לחלל דילה עכ'ל יעוין בד'ק א'כ בזה הדי הוא כמובאר
 למבין אומרו יד תחת יד דיקא :

עוד אמרתי לרמוח רמז נפלא בבואר אומרו יד תחת יד והוא
 בהקדים הקדמה נפלאה הבואה הרב המקו' בעל שם שמואל
 ז'ל בכונת האי קרא שאמר דהע'ה בד'ק אל תבואני רגל גארה ויד
 רשעים אל תנידני וכו' ח'ל דע כי ישראל נשחטאו בעגל שאמרו
 רז'ל ששמטו רגל אחת מתחת כסא הכבוד ועשו העגל כידוע ויש
 לדעת דמהו זאת השמיטה אץ הענין כי הסימן אנו לדחי והוא
 שהם הויה ב'ה יש בו סני ההין ואחת ה' ראסונה היא נכתבת דל'ת
 וא'ו

וא"ו ואת ה' שניה היא נכתבת דל"ת יו"ד כן לריך לפי דבריו הרב ז"ל
 עוד כתב הרב נחלת יעקב כי על ארבעה חיות שהם סביב הנסא
 מסומנס שנאץ כידוע על כל אחת חקוקה אות אחת משם יהו"ה ועל
 שור שהיא בדגל רביעי חקוקה אות ה' אחרונה עכ"ל יעו"ש • אי"כ
 נמלא דהם שמטו אות ה' אחרונה והיא לורתה דל"ת יו"ד שהיא
 בשור ונעסה י"ד מנין זה"ב ולכן עשו עגל של זהב ולכן ה"וכיח
 אותם משה דע"ה באומרו להם דו"י זהב שאתם שממתם דגל
 אחת שהיא בחינת ד"י ועשיתם עגל של זהב אי"כ בזה יתבאר שפיר
 כונת דהע"ה באומרו אל תבואני דגל גארה שעל ידו אותו דגל
 עבדו ע"ז שכל המתנאה כאלו עובד ע"ז ויד רשעים אל תנידני
 כעשו מאות ה' אות י"ד אל תנידני וכו' עפ"ד הרב ש"ס הנז"ל יעו"ש
 בר"ק בד' כ"ג דפס"ח ומתוקים לחיך • היולא מד"ק כי תיבת י"ד
 היא רומזת על פנס גדול שפנמו בעגל באות ה' של שמו יתב'
 שהיא לורת י"ד וכנז"ל • עוד נקדים מארז"ל במס' שבת כל האומר
 ישראל חטאו אינו אלא פועה דלהורות תשובה לרבים חטאו • עוד
 נק' מה שראיתי בס' רביד הזהב לחד מרבני אשכנז ח"ל על פסוק
 וירא ישראל את ה' הנדולה אשר עשה ה' וכו' כבר כתבתי
 כמה פעמים כי התשובה היא נקראת בשם י"ד על שם הפותח יד
 בתשובה וכו' יעו"ש שסוייס כי ישראל מקודס היו עושים תשובה מתוך
 הדחק אבל עתה שראו נקמת מצרים בעיניהם היו עושים תשובה
 בשמחה על ידי שראו חסדי ה' שבו בתשובה מאהבה חהו וירא
 ישראל את ה' הנדולה היינו התשובה הנדולה עכ"ל יעו"ש • היולא
 מד"ק כי תיבת י"ד כינוי לתשובה וכבר הקדמנו דחו' שנאמר ישראל
 חטאו אלא עיקר מה שעשו העגל הוא להורות תשובה וא"כ לפי
 זה ודאי תבא הפענה הלזו שכל חטאם הוא לתשובה הגרמזת

יורו מששטיך ליעקב

בבחינת אות יד כנז'ל ובזה תעקוד ענין חטא העגל שהוא מסיבתו
נעשה פנס באות יד שהיא אות ה' אחרונה שבסס שהיא נכתבת
ד"י כנז'ל והיא אותיות יד ואס כן זה ממש מה שנרמז באומרו יד
תחת יד תסת דיקא דו'ק כי הוא נכון :

וְיָשִׁיב רַגְלֵי תַחַת רַגְלֵי יוֹבֵן עַפְיֵי מַיִם הַמִּקֵּוֹ ז'ל בכונת הכתוב
לִי נֶקֶס וְשִׁלְס לַעַת תִּמּוֹט רַגְלֵי וְכוּ' וחס עתידות למו חז'ל
בקצור נמרץ דע כי כתוב בכתבים בפירוש חס'מל באמרו רז'ל
עתיס חסות עתיס ממללות חסו חס'מ'ל ר'ל דידוע דיש קלופה
למעלה וסמה נג'ה והיא חזיה טוב וחזיה דע ומכרעת בין הקדושה
והספ'א והיא יושבת באמצע ונשישראל עושים רצונו של מקום
היא חוטפת מספ'א ונותנת בקדושה ונמלא הקדושה גוברת ואס
ח'ו ישראל אינם עושים חס'מ' היא עושה בהפך והספ'א איז גוברת
ויהיה אחיזה להספ'א לינק מהקדושה ואז נקרא בבחינת ח'ש
סממהרת ורואה לינק מהקדושה על ידי קליפת נג'ה כנז'ל וכסגוברת
הקדושה איז נקראת מ'ל לשון כדיתה שנכרת כחה שלא תוכל להתקרב
לקדושה :

וּבְזָה בִּיאָרוּ כּוֹנֵת פִּרְקֵי ד'ל חז'ל כשראה הנחש דא סמ'אל
לפתות את חוה אז רכב על הגמל ופיתה אותה יעו'ש והוא
חמדה דלמה רכב על גמל ומה בא רמז זה איך דע כי גמל דומז
לקליפת נג'ה שיש בו סימן טהרה וסימן טומאה כידוע כי הוא
מעלה גרה זה סימן טהרה ופרסה איננו מפריס זה סימן טומאה
וא"ע הוא מעורב וכן קליפת נג'ה ג'כ כנז'ל ובהאי קליפה בעו'הר
נהפזתה חוה והנה דע כי זאת הקליפה שהיא בחינת גמ'ל נכנעה
על ידי החכמה כי תיבת חכמ'ה היא בגמט' גמ'ל ובזה תבין
מאדז'ל הרואה עלמו בחלוס רוכב על גמל איז יאפה לחכמה וכו' והוא

והוא קשה דמה תלוי זה בזה אבל לפי'ה מוכן כיון שרצה שהיה
 על הנמל אי' רמז הוא שולט על זאת הקליפה ודוכב עליה ואי'כ
 הוא יונק מן הקדושה ממקום שהוא כנגדה שהיא החכמה ומוכן •
 דע כי זאת הקליפה הטוב טבה שהיא החלי כנז'ל הוא מן רגלי
 הקדושה ומשם היא קולפת הטוב ומגיע עד רגליה ומשם יונקים
 הסט'א והקליפות ונמצא מגיע הארת רגלי הקדושה ברגלי
 סט'א ובזה יתבאר כונת תיקוני ז'הק רז' דפורקנא עד דמט'ו
 רגלין ברגלין רוצה לומר כשיתוקנו ניאז'י הקדושה שהם ברגלי
 הקליפה והיו כולם ברגלי הקדושה ואז יתרוקנו כל ני'הק מן
 הסט'א ואי' לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם ואז קרוב יוס אידם
 וא'ש עתידות למ'ו ר'ל שיתחבר ח'ש ומ'ל אותיות למ'ו ואז יכרות
 את הקליפות והסט'א כי אז יתגלה אור חס'מל שהוא גמט' שלו'ס
 עס שני כוללים ויבא משיח לדקנו ויהיה שלום בעולם עכ'תד
 המקו' בקצור נמרץ עיין בס' דברי שמואל ק'ק אחד מן רבני
 אשכנז ז'ל בסופו והוא בא לו בארוכה הרבה יעו'ש • ועפיד'ק
 הרי הוא כמבואר כונת אומרו רגל תחת רגל רוצה לומר שתכנע
 רגל הסט'א תחת רגל הקדושה ותמוט רגל של הסט'א לגמרי •
 ובזה ג'כ אפשר לבאר אופן אחר ג'כ כונת הכתוב עיניך לנכת
 יביטו ועפעפיך ייסירו כגדך בא לרמז תיבת לנכ'ח היא נוטריקון
 להכניע כנ'ה כנגד חס'מל ואשיהיה כך אז תזכה ועפעפיך ייסירו
 כגדך הנה ר'ת וס'ת של 'ועפעפיך ייסירו כגדך' הם עוליס גמט'
 שס יב'ק שהוא בחינת שלשה שמות הקדושים שהם אהי'ה יהו'ה
 אדנ'י העוליס כן בגמט' והם נוטריקון יעננו ביום קראנו' כידוע
 דו'ק כי הוא מוכן • והרב הח'ל כתב שזה מה שרמז הכתוב בענין
 מר'עה באומרו ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מלאת חן בעיני

יורו משפטיו ליעקב

וכו' דע כי כל מעלת מר'עה שזכה הוא בטבול זה חה רמז באומרו
ידעתיך וכו' ודע למה בעבור כי זכות מלאה ח'ן נוטריקון כנ"ה
חטמ'ל ר"ל שהנגעת לבחינת כנ"ה ונעשות כולה טוב כמו חטמ'ל
שהוא כולו טוב וקדוש כדוע וא"כ בזה מובנים דברינו ע"פי
דברי קדשו ודו"ק :

מדרש תמוה ח'ל הובא בספרי המפ' על פסוק והיה עקב
תשמעון את המשפטים האלה וכו' וז"ל ואת סבור
שמה לרעתך נתתי לך את השבת לא נתתו לך אלא לטובה
כמד אמר רבי חייא בר אבא אתה מקדש את השבת במאכל
ובמסתה ובכסות נקיה ומהנה את נפשך ואני כותן לך שכר עכ"ל
והוא תמוה ואומר דרשוני וכי הואך תעלה על הדעת שלרעה נתן
לנו את השבת שהיא נקראת מתנה טובה מבית גנזיו ותב' כדוע
וכל המפ' ז"ל דרכו קסת'ס בביאורו עיין בד'ק :

והנה חד מנייהו ראיתי להרב הגדול בעל אהבת שלום שביארו
בדרך קצרה ח'ל יובן על דרך זה דהנה רז"ל אמרו כל
הסומר שבת כהלכתו אפילו עובד ע"ז כאנוש מוחלין לו שנאמר
סומר שבת מחללו וכו' אל תקרי מחללו אלא מחול לו עכ"ל והנה
לפי זה יאמר כל ישראל אלך בסרירות לבי ואח"כ כי אשמרה שבת
הכל יהא מחול לי כי עיקר מתנת שבת ניתן לנו רק בטבול כונה זו
היינו בטבול להסיר הרע ולא בטבול כונה אחרת ולזה בא בעל
המדרש ואמר לנו דע כי עיקר נתינת השבת הוא לכוונת ועשה טוב
והיינו שלריך להסתכל בעלמו בששת ימי המעשה להיות נשמר מן
החטא ויתקן הפגם ונטיגוע השבת יקדשו במעשה טוב לעננו וכו'
ואז יתמייב הדבר טיגוע לו שכר בטבול ענג שבת ח'א ואת סבור
לרעתך וכו' והיינו בטבול כונה להסיר הרע וכו' לאו הכי אלא
לטובה

לעובת דהיינו בטביל ועשה טוב וכנ"ל והרע לרוך להסירו בששת ימי המעשה כדי שיגיע לך סכר מחדש ענת' ד ז"ל • והן אלא עני' אים זעירי אמרתו לבארו באר' א בס' ד ובהק' לדעת דקדוק אחד שיש לדקדק בדברי המד' ולמה נקט בזה הלשון לרעתך בנינוי ולא נקט בקלרה וזאת סבור שמא לרעה נתסו לך השבת וכו' ולמה נקט לרעתך דקדוק זה קשה הרבה :

אבל יתבאר לע' ד דברי המד' בדרך נכונה והוא בהק' מה שראיתו בסדור הנד' מ דרך חיים בעניני שבת שהביא מסס הגאון החסיד בעל מרפא לשון ח'ל אחד ומתקוני עון הקרי החמוד בעו'הר הוא שמירת שבת כי נגד שהוא פנס באות ברית קדש יזהר בשמירת שבת שנקרא אית ברית כידוע ולכן ראוי מאוד לאדם לדע כל דינו שבת כי הלכתא רבתא לשבת והמה כהררים התלוים בשערה • ואם לאו בר הכי ולך אכל חכס וילמוד אאלו על כל פנים לדע דינו מוקצה דינו טלפול על אשר קרוב להגשיל בהם האדם מחמת חסרון הידיעה ואמרו רז"ל ישב אדם ולא עבר עבירה כותבין לו סכר כעושה מצוה וסוימו היינו שבא דבר עבירה לידו והוא נזהר מטעות אותה ולכן אטפ'י שלא עשה שום מעשה כותבים לו סכרו מה שנתנבר נגד יארו וכתסו ולפוס לערא אגרא כשעושה מצוה בקום ועשה • ובה יש לבאר הנתוב דקאמר ויקהל משה וכו' אלה הדברים אשר לוה ה' לעשות אתם ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש ויש לדקדק מ'ש לעשות אתם וכו' והלא כל עקרי דינו שבת הוא בשב ואל תעשה מלאכה דהיינו האבות והתולדות • אבל יתבאר הכי דרובה לומר אטפ'י ששמירת שבת היא בשב ואל תעשה עכ"ז אים שמר את השבת כאשר לוה ה' הרי הוא כאלו עשה בקום ועשה ח'א לעשות אתם

יורו משפטיך ליעקב

והנה שמירת שבת ידוע שהיא לריכה להיות בשלטה בחינות במעשה
ודבור ובמחשבה במעשה שלא לעשות שום מלאכה הנזכר בדברי
רז"ל ובדבור כמאמר רז"ל ע"פ וכבודו מעשות וכו' דבר דבר שלא
יהיה דבורך של שבת וכו' כמו דבור החול ואפילו הרהור דהיינו
מחשבה אסרו במכילתא ועיין בשו"ע סי' ש"ז יט"ט • ולכן יש לומר
דשמירת שבת מנפד ודאי על פנים הברית אשר בטו"הר זה הפנס
הוא נוגע במעשה ובדבור ובמחשבה כי כך דרכו של יצ"הר להחטיא
את הקדש בהחלה בהרהורים רעים ואח"כ נמשך לדבור כאמר רז"ל
שלא יהרהר אדם ביום ויבא לדי טומאה קרי בלילה • וכן אמרו
וגשמרתם מכל דבר רע מכל דבור רע כי על ידי שפונס ברית הלשון
פונס ברית המעור בטו"הר ולכן התקון הוא שמירת שבת שהוא נ"כ
בשלטה בחינות וכו' טכ"ד יט"ט בד"ק ודפ"ח • הנה היוצא
מד"ק דענין השבת הוא תקון און למעלה ממנו לפנס אות הברית
עוד ידוע דלית טון שבסיבה נקרא האדם בשם רע אלא בעון פנס
הברית וכדאשכחן בער ואונן שקראו הכתוב בשם רע בסביל טון
הלזה וכן כתבו המפ' ז"ל • ומעתה יתבאר כונת דברי המדרש הנז"ל
והוא דלפ"ה דעיקר תקון טון הברית הוא השבת א"כ ואמר האדם
אני אפילו אס ס'ו אחמא בעריות הן במחשבה הן בדבור הן
במעשה לא אחוש כי אשמרה שבת ואז יהא מחול לי זה הטון כי
עיקר נתינת שבת שניהן לנו ואזהרות דידיה שהם שלטה מחשבה
דבור ומעשה הוא רק בסביל להסיר הרע של הטון הלזה ולא בסביל
ענין אחר ולזה בא בעל המדרש ואמר לנו דע כי עיקר נתינת השבת
הוא לענין של ועמה טוב דוקא דהיינו אדרבה אס בא לידך זה הטון
בחול להיות נשמר ממנו ותתגבר על יאריך שלא יחטיא אותך לא
במחשבה ולא בדבור ולא במעשה ובה הנבורה שתתגבר על יאריך
תהיה

תהיה בסוג יסב אדם ולא עבר עבירה וכו' ונותנים לך שכר כעושה מצוה במקום זה ואף דהאמת אתה לא עשית מצוה כי אס דוקא שמרת עצמך שלא הרקרת או דברת דברים בענין העריות עכ"ז נותנים לך שכר כאלו עשית מצוה בקום ועשה ואח"כ כשיגיע השבת הקדשו במעשה טוב לעננו ואז יהי"ב לך שכר בשביל עננו שבת ח"א את סבור שמה לרעתך דיקא נתתי את השבת חיבת לרעתך דיקא דהיינו בשביל העון הלזה שעל ידו אתה נקרא בבחינת רע וכנ"ל דלא יש עון שבסיבתו נקרא האדם בבחינת רע אלא בזה העון וא"כ את סבור זה לכן אמר לאו הכי לא נתתי אתו אלא לטובתך דהיינו לעננו במאכל ובמשתה כדי לקבל שכר אבל הרע הלזה פריך מיימי החול להיות נפרט ממינו ותקח שכרו לבדו אבל ענין השבת כדי להגיע לך שכר מחדש הוא בעננו דידיה וד"ק כי הוא ברור:

והנה

בהקדמה הלזו של דברי הרב דעל ידי שמירת השבת בשלשה עינים שהם מחשבה דבור מעשה יתוקן עון של פגם הברית ג"כ דאית ביה שלשה עינים הנז'ל בזה אמרתי לתת טעם נכון למאמר רז"ל שאמרו בנמרא קלמלא שומרים ישראל שבת כהלכתו מיד הם ננאלים עכ"ל • ולכאורה יש לדעת דמה תלו ענין שמירת השבת דוקא יותר מכל מצות שבתורה בנאולתיו וכובר המפ' ז"ל כולם חתרו חתירה לושב זה ונתנו טעמים בזה כטעם לש"ד עיין בד"ק • וגם אכא עני"א אמרתי מה שחנכו האל יתב' בזה לעיל וגם בכאן אען ואומר דמקום מאתני לו להתגדר בו לתת טעם בס"ד לפי דברי הרב הנז'ל וגם עוד אקדים לך הקדמת הרב המקובל בעל ספר עמק המלך הביא דבריו הרב הגדול מוהר"א הכהן ז"ל בס' הבהיר מדרש תלפיות באות ב"ת ענף ברית וז"ל כל זמן שלא יעשו ישראל השובה על פגם אות הברית לא ינאלו

כלל עכ"ל יעו"ש נמלא מדברי הרב כי אפילו יעשו תשובה ישראל על כל העונות והיו לדיקים עכ"ז לא יועיל להם שתבא הגאולה אלא עד שיתקנו עון הלזה • וכבר הקדמנו דתקן עון הלזה בכל בחינותיו הן במחשבה או דבור או מעשה הוא נתקן מאליו בסמיירת שבת בג' בחינות וכנז'ל וא"כ בזה הרי הוא כמבואר דברי רז"ל דאלמלא שומרים שבת כהלכתו חאי דעל ידי זה יתוקן העון הלזה כי תיבת כהלכתו הוא כולל מד'מ וא"כ מאליו יתוקן עון הלזה שהוא ג'כ בסוג שלשה הנז'ל והוא בעו"הר המסבב עובד גאולתינו וכנז'ל וא"כ יבא השבת ויתקן עון הלזה ומיד לכן נגאלים דו"ק כי הוא טעם נכון וברור לע"ד • ובזה ג'כ אפשר לתת טעם דלמה לנחנו אומרים ביום השבת 'שבת שלום' וכבר המפ' ז'ל ג'כ כתבו בזה עיין בס' שער החלר הנד'מ בד' ק"ך יעו"ש ומקום הנימו לוי אלא עכו"ל לתת ג'כ טעם עפוי"ה ובהק' עוד את הודוע מחו"הק עיין בס' מאורות נתן שהביא מסמו כי את ב'ק נקרא בשם שלום כי הוא היסוד כידוע יעו"ש בד'ק באות ט' • וא"כ בזה א"ט דהשבת שהוא תקן הברית כנז'ל לכן בבוא יום השבת לנחנו אומרים זה לזה 'שבת שלום' נוטריקון 'שבת בסמיירתו תקון שלום' שהוא את הבר'ק ואומרים כדי להזהיר זה לזה שישמרו השבת כראוי כדי שיתוקן זה העון ונזכה לגאולה כי הוא המעב את גאולתינו וכנז'ל • זה גם כן אפשר לרמח כי בתחלת התורה נרמז זה בתיבות 'בראשית ברא אלהים את' נוטריקון 'תיקון ברית ראוי אדם ישמור שבת, בסמיירתו ראויים אתם, אז לגאולה האל ישלח מבשר, אליהו תטבי' • ובזה ניקני באגב מרגניתא יקרה אשר שמעתי מסם הרב הקדוש מוהר"א העשל מאפטיא ז"ל כתב כי תיבות כבוד שבת הם נוטריקון 'כל ברכאן דלעילא ותתא ביומא

ביוםא שביעאה תלוינ' דפח'ת • ואנא עמיא אמרתי לרמח עפ'יח
 כי בשמירת שבת מיד נגאלוס ובח'ל וא'כ זה רמחתי 'כולבס פגן
 דוד ודאי תזכו בשמירת שבת' ובח'ל :

והנה עפ'י האמור דעל ידי שמירת השבת הנאולה באה בזה
 אפשר לרמח דלכן הגואל נקד'ח בשס משי'ח והן קדס
 אביא לפניך מ'ד במס' סנהדרין פ' חלק מה שמו של משיח הבא
 לעתיד חד אמר מנחם בן חזקיה שמו דנתיב כי דחק ממני מנחם
 וכו' דבי רבי חנינא אמרי חנינה שמו דנתיב אשר לא אתן לכס
 חנינה (ירמיה ט"ו) עכל'ה יטו"ט • ובזה ותבאר כי ר'ח משי'ח
 'משמירת שבת יבא חנינה' א'כ הרי בשמו רמח פו על ידו השבת
 נגאל אכן כח'ל בב'יא :

עוד אמרתי לרמח בשמו של משיח ואגב בעה'ת הנחתן בינה
 דעה לנו בתורתו הקדושה אשר הוא הבין דרכה אמרתי
 לכתוב איזה מקלט פרפראות אשר רמחתי ברמ'ז הרומ'ז על האר'ס
 בענין חג הניסא הוא **החנוכה** וזה החילוי בעזר לורי הפולס
 עלינו שלומו לסוכה ועפ'י הקדמה חדשה אשר דאיתו
 הובאה בס' רבוד הזהב ח'ל ידוע מארז'ל כי מדינא קיימא לן
 דמזחה מימין ונר חנוכה משמאל וחדע מפי ספרים דחנוכה היא
 הכנה לביאת המשיח כמו שאמר הכתוב טרחתו נר למשיחי ושמעתי
 מפי אב'ד דק'ק מראפטסיץ כי ר'ת למשי'ח 'מלה להדליק שמונת
 ימי חנוכה" עוד דע מאי דאיתא בזו'הק פ' ויחי ע"פ לא תירא
 לביתה משלב כי כל ביתה לבוש סניס אל תקרי סניס אלא סניס
 מילה ופריעה, לולית ותפילין, מזחה ונר חנוכה, עכ'ל זו'הק •
 ואמר סניס ר'ת 'שמאל נר ימין מזחה' וכן קירוב הנאולה העתידה
 יהיה על ידי נר חנוכה ועל כן נראה לי כי משי'ח ר'ת 'מזחה ימין
 חנוכה

יורו משפטיך ליעקב

חנוכה שמאל' ולכן קורין בשבת חנוכה הפטרת רני ושמחי ר'נו וכלו
גוים רבוס כי על ידי נר חנוכה תהיה הנאולה בבוא ור'ת שמח'י
מזחה ימין חנוכה שמאל' ענת'ד הרב רביד הזהב ז'ל ודפח'מ .
הואל מד'ק כי על ידי זאת המלצה של חנוכה יבא המשיח וא'כ אפשר
לי לנא עני'א לבאר דזה ג'כ נרמז בר'ת משי'ח וע'פוי מ"ס עוד כי
המשיח שמו שילה דכתיב לא יסור כבט וכו' עד כי יבא שילה וכו'
וא'כ זה נרמז בשמו משי'ח ר'ת 'מזכות חנוכה יבא שילה' .
ובזה יתבאר ג'כ כונה רני ושמחי דקאמר ר'ת ושמחי 'ובזכות
מלות חנוכה יבא שילה' ואז וכלו גוים רבוס . ובזה ג'כ יתבאר
כונת הכתוב שאמר דהע'ה מי יתן מזיון ישועת ישראל בשוב ה'
שבות עמו יבא יעקב ישמח ישראל וכבר ידוע מה דהקטו המפ' ז'ל
דהיוגו ועקב היוגו ישראל וא'כ למה באו הדברים בכפול'א ועוד
היוגו גילה היוגו שמחה ועיון מה שתולדו אך לפי'ה אפשר לבאר
בדמיו'א דהכו דקמאר מי יתן מזיון ישועת ישראל בשוב ה' וכו'
דאי יבא יעקב והדר לפרט דעל ידי מה נזכה לזה ואמר
ישמח ישראל ר'ת ישמ'ח 'מזכות ימי חנוכה שטושים' ישראל דוק' .
באופן נמאינו למדיס כי כמה גדלה מע' מלכה הלזו שבסיבתה הנאול'
באה ובזה אפשר לרמז מעט פרפרקות בס'ד השיוכים בענין
החנוכה שאמרו רז'ל בה ואמרתי לבארס בדרך דמיו'א
אחת לאחת והוא ידוע דארז'ל הדלקה עושה מלכה ולא הנמה
ולאורה יש לדעת דמה זה הלשון דקאמרי והוא להו לומר עיקר
מלכותה ההדלקה דוקא ולא ההנחה אבל לפי'ה דבסיבתה יהיה
תקרובת הנאולה א'ס דזה באו לרמז בנועס דבריהס ובהק' עוד
את הידוע כי תיבת מל'ה היא רומזת לשס יהו'ה כי אותיות מ'ץ
בא'ת ב'ס הם י'ה ועס אותיות ו'ה האחרונים של תיבת מל'ה
הרי

הדיו השלום השם • עוד ידוע כי עכשיו בגלות בעוה"ר אין
 השם שלם דכתיב כי יד על כס י"ה ומסר ו"ה וארז"ל אין השם
 שלם וכו' עד שימחה שמו של עמלק וכבר הקדמנו דבזכות
 הח נוכח תהיה לנו הגאולה • וא"כ זה רמזו רז"ל הדלקה רוצה
 לומר בכה מצות הדלקה יהיה תקון וסייעתא לשמו שיהיה שלם
 הנרמז בתיבת מל"ה כנ"ז שהם אותיות יהו"ה וא"כ לכן צריך
 להטהדל במצות חנוכה ולהזדרז בה ולא יזלזל בה האדם ח"ו
 ויניח וידפא עצמו ממנה וזה ססוימו באומרו ולא הנחה כי יש
 בעוה"ר כמה אנשים שהם מזלזלים בה ואין עושים אותה כראוי
 בכל הלכות יודה ומניחים לבנם להדליק או לאחר ואין יודעים
 כי המזלזל בה הוא הוא גרמא בכזקין לענובה דגאולה כנז"ל כי
 בסיובה הגאולה מתקדבת וא"כ דאי איי ואבוי למזלזל בה דעל
 ידו יהיה ח"ו עכוב הגאולה וכנז"ל ודי בהערה הלזו למבין וכבר
 האריכו בזה חכמי המוסר עיין בד"ק • ואנא אמרתי לבאר כונת
 מאמר א' מרז"ל ושמעתיו דהבואו הרב חמ"ז"ל וביארו בדרך מוסר
 וז"ל דע כי בדורות ראשונים היו מניחים את הנרות מבחוץ ובדורות
 הללו אין מניחים אותם כי אם מבפנים להיכרא אנשי ביתו עכ"ל
 המאמר וביארו הרב בדרך מוסר עיין בד"ק • ואנא ענינא אמרתי
 אומזה בסנסינו לבארו בדרך מוסר והן קדם אודיעך הקושי
 דאית ביה דלמה נקמי בזה הלשון והול"ל היו מניחים החנוכה מבחוץ
 וכו' או יאמר נרות חנוכה מהו זה דקאמר הנרות • ועוד מה
 ססיים ועכשיו אין מניחים וכו' להיכרא אנשי ביתו מהו זה הלשון
 דהול"ל הטעם מפני הסכנה כנ"ז בדבריהם ז"ל דזה הוא עיקר
 הטעם דוקא כידוע • אבל יתבאר ברמזה לפי ע"ד טפ"י מ"ש הרב גמא
 יוכף בפ' בהעלותך בתיבת נרות כופ' 'כנע דע ופתן תדרוך' ועו"ש

יורו משפטיך ליעקב

בד'ק - נמלא כי תיבת נרות היא רומזת על סמ'אל וכחותיו וכדוע
כי הוא נקרא בטס ננע דע ותיבת פתן היא רומזת על זוגתו לילית
שעולה נמט' ת'פ ואת נוץ היא רומזת על הגחש. כח דידיה כדוע .
וידוע כי בטו'הר בזמן הזה נתגבר כח הרע בית'ר שא'ת ובפרט
בנשים ובנערים והני נסוי בדורות הללו מהם יאכניות בביתם לא
ישכנו רגליהם פעם בכאן ופעם בכאן ומהם מזלזלים בעניני התורה
ח'ו וכיוצא . באופן כי ממש באלו הימים סדר נשים נזקין וכן
הנערים ביותר ויותר וזכר הקריכו בענינים הללו חכמי המוסר
ובפרט עיון בדברי הרבנים האחרונים המה בספרתם כמו
סתראה להרב הגדול מוהר"ר חיד"א ז'ל בספריו הקדושים וכן להרב
הגדול מוהר"א ענתיבי ז'ל בס' הבהיר חכמה ומוסר כמה האריך
בזה יעו"ס . וגם הרב המוכיח בעל פלא יועץ ז'ל בכמה מקומות
ורבים כמה מהראשונים נ'כ וזלם הקריכו למענותם בענינים
הנז'ל .

באופן בהקדמות הנ"ל אמרתי ותישב מאמר הנז'ל זה אומר
בדרך רמז'א הראשונים היו מניחים את הנרות רמז
לבחינת הרע הנרמז בהיבת נרות בר'ת שהם 'ננע דע ופתן
תדרוך ור'ל שהיו דורכים עליהם ומניחים אותם מבחוץ דוקא ולא
היו מניחים לשלוט לא בהם ולא באנשי ביתם רמז לאשה ולבנים
אלא כולם הם ונטיהם ובניהם היו מקדשים עצמם . ועכשיו
בטו'הר אין מניחים אותם אלא מבפנים ודולה לומר שהם מתכווני'
להשלוטם עליהם ולכנסם לפנים בגופם וחדע ראיה לזה לכן
סיים ואמר להיכרא אנשי ביתו ודולה לומר והיכרא לזה הוא מאנשי
ביתו של כל אחד הם האשה והבנים שמהם תראה היכרא לזה ונז'ל
בי כל הני נסוי ובנים של זה הזמן הם בחדא מחתא ח'וה :

עוֹר אִפְשָׁר לְבַאֵר מֵאִמֵּר הַנֶּזֶז בְּאֵרֶץ עַפְרָי הַיְדוּעַ דְּנִרְתָּה הוּא
 רִמָּז לְתוֹרָה וּלְמִלֵּוֹת דְּכֹתִיב כִּי נִרְ מֵאִוָּה וְתוֹרָה אִוָּר • אִ'כ
 סְנִינְהִס נִקְרָאִים בְּבִחִינָה חֲדָא • גַּם יְדוּעַ מֵאִי דְהִקְטוּ הַמַּפְ' ז'ל
 דְּאִשְׁחָחַן בְּמִקּוּם אֶחָד כְּתִיב בְּעִינֵי הַתּוֹרָה וְסִדֵּר קְיוּמָהּ בְּרִאשׁ
 הוֹמִיּוֹת הַקְּרָא בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים אִמְרִיהַ תִּלְמֵד מִסְמַע דְּלְרִיכָה לְהוֹת
 בְּפִרְהִסְיָא וּבְרַחֲוֹבוֹת וְכֵן אִשְׁחָחַן בְּפִירוּשָׁא בְּמַס' ע"ז דְּאִיתָא הַתַּס
 דר' חֲנִינְאֵל בֶּן תְּרַדְיוֹן הִיָּה מִקְהִיל קְהִלַּת בְּרַבִּים וְהִיָּה יוֹשֵׁב בְּסוּוֹקִים
 וּמִלְמַד תּוֹרָה יַעוּ'ס • אֲבָל אִשְׁחָחַן בְּמִקּוּם אֶחָד אֶרְז'ל דְּאִדְרַבְא
 לְרִיךְ הָאֵדָם לְהוֹת כָּל עֲנִינְוֵי הֵן בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה וְהֵן בְּמַעֲסָה הַמִּלֵּוֹת
 יְהִי בְּלִנְעָא וּבְהַסְתֵּר חֲדָשׁוֹ מִקְרָא מִפּוֹדֵשׁ וְהַלְנַע לְכַת עַס אֲלֵהִיךְ
 וְכו' וְכֵן אִמְרֵוּ גְדוֹל הַעוֹשָׂה לְדָקָה בְּסִתֵּר יוֹתֵר מִמֵּדַע'ה דְּאֵלוֹ בְּמַסָּה
 דַּע'ה כְּתִיב כִּי יִגְדַּרְתִּי מִפְּנֵי הָאֵף וְאֵלוֹ בְּעוֹשָׂה לְדָקָה בְּסִתֵּר כְּתִיב
 מִתָּן בְּסִתֵּר יִנְפֵּה אֵף וְאִ'כ תִּרְתִּי דְסִתְרִי לְהַדְדִי • וְתִירְאֵוּ דְאִס כּוֹמְתוֹ
 בְּעַטְוִיתוֹ בְּפִרְהִסְיָא כְּדִי סוּלְמַדוּ מִמֵּנּוּ אַחֲרִים וְיִקְחוּ מִמֵּנּוּ קִי'ו חַעֲסוּ
 כְּמוֹתוֹ אִז דְּאִי מֵאִוָּה לְעַסוֹת כֵּן דְּהִיִּינוּ דְרִיךְ מַשֵּׁל סִיתְנַדָּב לְדָקָה לְעִנְוֵי
 הַבְּרִיּוֹת אִו לְלִמּוּד תּוֹרָה בְּפִרְהִסְיָא וְכִיּוֹלָא כְּדִי לְלַמַּד קִי'ו לְאַחֲרִים
 מִמֵּנּוּ • אֲבָל אִס יֵט חַעֲס דְהוּא עוֹשָׂה לְוַהֲרָא אִו לְסִיבָה אַחֲרַת
 סִיטְבַחְרֵוֹ אִז אִין לֶךְ עֲבִירָה גְדוֹלָה מִזוֹ וְאִ'כ אִדְרַבְא מֵאִוָּה לְהוֹת
 כָּל עֲנִינְוֵי בְּלִנְעָה טְכ'ל • וְהִנֵּה זֶה פְּשׁוּט דְהַרְאִסוֹנִים דְהִיָּה הוּא'הַר
 לְנָבִי דִידְהוֹ כָּלָא חֲסִיב וְכָל מַעֲסִיָּהִס הִיָּו לְכַמָּה לְכֵן הִיָּו כָּל עֲנִינְוִיָּהִס
 בְּפִרְהִסְיָא וְכִדְאִשְׁחָחַן בְּרַבִּי חֲנִינְהַ בֶּן תְּרַדְרִיךְ כְּנֶזֶז אֲבָל הֵן בְּעוֹן בְּזִמָּן
 הַלְזָה דְאִתְמַעֲטוּ הַלְבָּבוֹת וּ'לְהַר הוּא בְּהַגְבּוֹרַת וְדִאִי דְאִדְרַבְא מֵאִוָּה
 מִן הַמּוֹבַחַר לְהוֹת כָּל עֲנִינְוֵי בְּהַסְתֵּר דוֹקָא וְהַלּוּאִי דִיְהִיָּה לוֹ הִיתְרָא
 לְעַסוֹת לְפָנֵי אֲנָשִׁי בֵיתוֹ דְּהִיִּינוּ הַאֲסָה וְהַבְּנִים כְּדִי שְׂמַמְכוּ וְרִאֵו
 כְּמָה הוּא אִוְכַב הַתּוֹרָה וּמֵאִוָּתֵיּוֹ יִתְב' וְכֵן יַעֲסוּ גַם הִס אֲבָל לְפָנֵי
 אַחֲרִים

יורו מששטיך ריעקב

אמרו לא אית ליה למטבד • ובזה אמרתו דהרי הוא כמבואר
בפשיטות מאמר הנז'ל בדורות הראשונים היו מניחים את
הנרות דהיינו הן למוד התורה והן טשוית מצותיה דשניהם נקד'אים
בסם נרות כנ"ז מבחוץ דהם היה לבם כולו לבמים אבל לא כן
בדורות הללו דנתגבר ול'הר אין מניחים אותם אלא מבפנים
דיקא דהיינו שאורך לאדם להיות כל מעשיו בזכעא לפני ולפנים
והלואי לפני בני ביהו יעשה מצות דידיה אולי יתלמדו ממנו חז
טשוים כי אם מבפנים לפנר אנטוי ביתו דוקא ודוק כי הוא ברוד לע"ד
וכעס אין מאוי בללי ספר ממדת ימים הנז"ל לראות כולד בוארו
הוא ופשוט :

באופן נחזור לענינו ענין החנוכה דפהינין ביה הנה ידוע
דק"ל כי עיקר מצות נר חנוכה איש וביהו כולם די להם
בנר אחד וכן פסק מר"ן ז"ל • ובגמ' והמהדרין טושים נר לכל אחד
ואחד והמהדרין מן המהדרין בית שמאי אומרים פומת והולך
ובה"ל מוסיף והולך יעו"ט • ואפשר לרמח זה הדין בדרך רמיזא
והן קדם נקדים מ"ט הרב פאר"י זיע"א כי תיבת חנוכה היא רומזת
לשכינה עלאה ותתאה דהיא בתנית אימ"ל דאית בה טס יהו"ה של
ס"ג והוא גמט' של אותיות חכ"ו העולים ס"ג ע"ה ותיבת כ"ה רומזת
לספירת המלכות הנקראת בשם זה עיון בד"ק בס' סער הכוכות
בענין ברכת להדליק נר חנוכה באורך ויאורו עיניך • ועוד
ידוע כמה מן החובה להיות האדם משהדל בקדושה ובטהרה כדי
למשוך הארת השכינה עליו ועל כל אחד מבני ביתו וזה ברוד
עוד דע כי סדר המשכת והטפעת אור השכינה הכי כי האדם
על ידי מעשיו הטובים וקדושתו הוא הוי בגר'ס המועלות להעלות
את טולם מעשיו ונאפו וכל במינותיו לספירת המלכות ואחרי כן
היא

היא תתעלה במעטיו על ידי הארת והשתלשלות הספירות העליונות
 מתחיל לעילא עד שתעלה לפניו יתב' ותאמר חזי במאי ברא אתינא
 לקמך וכנ"ל בדברי הרב וא"כ הוא בזה מוסיף והולך כי בתחלה עולה
 לומר ואח"כ עולה ג"כ להוד' וכן עז'הד עד שתגיע לפניו יתב'
 ותשמע לפניו יתב' ומקבלת ההשפעה ויורדת להשפיע אז היא
 מעילא לתתא עד שתגיע למקומה והיא אז בבחינת פומת והולך
 מעילא לתתא זה ברור לנ"ח ואין להאריך בזה . וא"כ בזה תבין
 הן דברי ב"ש והן דברי בית הלל כי אלו ואלו דברי אלקים חיים
 ומר' אמר חדא ומר' אמר חדא ולא פליגי אלא דוקא מודיעים לנו
 הסדרים וכולנו ביחד הן למקדרין והן לאין מקדרין וכולם מודיעים
 סדר הנעשה ותאמר יתבאר לפניך :

ומעתה נבא לביאור באר היטב בס' דז"ל מלות נר חנוכה
 רולה לומר מלות הארת נר השכינה הנרמזת בתיבת
 חנוכה שהיא בחינת הארת שם ס"ג גמט' חנ"ו וגם הארת ספירת
 המלכות הנרמזת בתיבת כ"ה וכנ"ל והם אותיות חנוכה ומי שרולה
 להתקדש ולמסוך הארות דידהו יזכה ימשוך עליו ועל בני ביתו ח"ו
 א"ש וביתו . ועוד סו"ס והמהדרין ר"ל המתקדשים ביות' סא"ת
 ומהדרין עלמס לפני קונס עושים נר לכל אחד מבני הבית רולה
 לומר הם היו בגר"ס המעלות שכל אחד ימשוך הארה לעלמו ולא
 יסמוך אחד על חבירו אלא כל אחד על ידי מעטיו עושה שכול
 לעלמו ח"ו ברמיז'א עושים נר לכל אחד וכו' . והמהדרין מן
 המהדרין דהיונו ד"ס להם בחינות נוספות ויכולים לעלות ביותר בית
 הלל אומרים מוסיף והולך וכו' ובס"א פומת והולך כבר הודעתין
 דאלו ואלו דא"ח ולא פליגי דהיונו סזוכים דעולים עד אין קץ
 כשמקבל ונשודד הוא בבחינת פומת והולך נקרא כנ"ל דוק :

יורו משפטיך ליעקב

זעפוי מ'ט לעילכו על ידי נר חנוכה ואיבתה הנאולה באה בזה
אפשר לרמז כי תיבות נ'ר חנוכה הם עולים גמט' סמ"ל
עם הכולל והוא כי ידוע דעכשיו חנן בגלות הלז תחת יד אדום דהוא
עשו ויסמעאל וידוע דהשנים דידהו למעלה הם סמ"אל שר אדום
ודכ"ב שר וסמעאל • והנה סמ"אל דה"ב עולים גמט' סמ"ל בדקדוק
ותיבות נ'ר חנוכה יש תוספת אחד לרמז דבזכותה הקב"ה יצלה
את אחדותו עליכו ויוכנעו חלו השמ"ל שהם סמ"אל ודכ"ב ולכן
תיבות נ'ר חנוכה הם גמט' של"ט עולים דו"ק כי נכון הוא :

ובזה תבין טעם נכון דלמה הנס נעשה על ידי חשמנאי דוקא
ולא על ידי אחר ועיין בס' קדושת לוי מה שכתן טעמו
בזה יעו"ט • ולע"ד נראה לתת טעם לפי"ה כי הוא בסיבתה יהיה
הסתעדרות לבאולה העתידה על ידי המשיח כנ"ל אי"ש דלכן הזמין
לנו הקב"ה באותו העת שהוא התחלת התעוררות באולה העתידה
על ידי סס זה כי בו צמח ברמ"ז אהיות משיח והנשאר משמו
אהיות נ"ל עם הכולל הוא ב"ץ רמז דלסיבתה של זאת המלכה
יבא המשיח והיה הקמ"ה על ידו לשכינה דהיא נרמזת בתיבת
וחסבון יהוה דב"ץ כידוע דהיא בחינת המלכות שכינתו יתב' דו"ק
בזה כי הוא נכון :

עוד אפשר לרמז בטס חשמנאי רמז מתוק כי נרמז בשמו זה
הענין כי על ידי קיום מלכה הלזו יתגלה משיח לדקיכו והוא
ידוע כי תיבת ח'ט היא לשון מהירות כמו וחש עתידות למו • וא"כ
זה צמח ברמז בשמו הקדוש חשמנאי כוטריוקון ח'ט משיח א"כ
יקיימו נרות ודולה לומר כי בסיבת זאת המלכה תהיה בגר"ס
המעלות למהר בויאת המשיח וכנ"ל ברמז בשמו דו"ק :

ועוד יתבאר ג"כ לפי מ'ט לעיל כי המשיח שמו שילה וא"כ זה

ג'כ נרמז בשמו חשמכא"י כופ' 'ממלות נרות חנוכה אז ותגלה שילה' כי הוא על ידו היו ההתחלה ובקיום זאת המלה יהיה צמידת הנאולה דו"ק • לו כופ' 'ממלות נרות אז יזכו שיבא חנינא' וכנז' לדברו של משיח הבא לעת'ל שמי חנינא :

ובזה ג'כ אפשר לרמח זה בתיבת חנוכה דהיא כופ' 'ובזכות כח הנרות כגלה חנינא' שהיא המשיח וכנז'ל :

עוד אמרתי לרמח: בתיבת חנוכה ע"פי האמור כי בסיבתה יהיה אז התעוררות הנאולה וכבר הבאתי ג'כ לעול כי עכשיו בעוה"ק אין השם שלם ומסר אותיות ו'ה ולעת'ל תהיה ההשלמה והיא דהיא בנר'ס המעלות להשלמה וכנז'ל וא"כ זה אפשר נרמז ג'כ בשמה נוטריקון 'כח סנוכה נשלמים ו'ה' והיא רמז לדברינו דו"ק :

ובהאי ענינא אמרתי לרמח רמז אחד בתיבת בראשית תחלת התורה והן קדם אודיעך מה שכתב הרב המקור בעל ס' בני יששכר ז'ל במאמרי כסליו חת"ד הנה ידוע דבתיבת בראשית אית בה הס'ך לירופים ובה נרמזים מלות החורה ושודותיהא דאוריתא דרבנן וכל מה שעתיד להיות והנה ילודף תיבת בראשית גר'ת בש"א נוטריקון 'ישועה רבה תהיה בזמן סימלך אנטוניוס הוא מלך יון שהיה בזמן החשמכאים עכת"ד יערש • ואנא ענינא אומר תיבת בראשית היא רומזת על ענין הנרות כזה בראשית כופ' 'בזמן יון ראו אותות תקנו שמוכה' • עוד אמרתי לרמח בתיבת בראשית נוטריקון 'בזמן אנטוניוס רשע תקנו שמונה ימים' • עוד אמרתי לרמח כופ' 'בן יוחנן רלח אנטוניוס תקן שמונה' והדברים פשוטים • באופן נחזור לענין חנוכה ראיתי להרב קדושת לוי ז'ל שכתב וז'ל בחנוכה יאן מדליקין ל'ו נרות ועס השמש שאכן

יורו מששטיך ליעקב

שאנן מוסיפוס בכל לילה הוויא להו מ'ד נרות ונגדס בעובדא דלתתא
אתער עובדא לעילא כידוע הרי למעלה ולמטה הס פ'ח הרמז
בזה הפת נסבר ואנחנו נמלכנו על ידי הפ'ח שנסבר הויא מלכות
אנפכות אנחנו גורמים להדליק למעלה ולמטה פ'ח נרות ולכן
כתב האר"י ז"ל שר'ת נפסנו חכמה ליה'וה הויא פ'ח וכן להדליק כ'ד
חכמה ר'ת פ'ח משום הכי ר'ת דברכות נר חכמה פ'ח רמז לפ'ח
נרות עכ"ל עיין בד'ק :

ואנא עניא חמרתו דהרב ז"ל אנהר לעיוכין בזה לתת טעם באר"א
דלמה הס פ'ח דוקא והוא עפ"י מ'ש הרב הגדול בעל בני
יששכר בטעם דלמה תקנו במלכה הזו של חכמה מדליקו על פתח
ביתו מבחוץ וז"ל הנה בהתגברות מלכות יון הרשעה ונזירתה
שגזרה על ישראל לבטל מהס חדש מילה שבת כידוע כל כונתה
היתה להגביר חכמות החיצוניות ולעזוב ח'ו חכמת התורה וכו
ובהנוסס האל יתב' את נסיו עמנו להכניע קליפת יון פלוספ'יא
החיצוניות הנה אז ליהודים היתה תורה זו תורה דגד מלכה ותורה
אור להתודע ולהתגלות מע' חכמת התורה ואין לנו חלק ונחלה
בחכמות החיצוניות כי התורה לא תחסר כל בה וא"כ לסגולה להגביר
חכמת התורה תקנו לנר מלכה מדליקו על פתח ביתו מבחוץ רמז
שעל ידי האור היואל מבית ישראל פנומה מאירין גס לחוץ היונו כל
מה שמושל בטבע החכמות החיצוניות הנל נכלל בהתורה שלנו
הקדושה עכת'ד יעו'ש בד'ק - הנה היואל מד'ק כי החכמה הויא
רומזת על התורה כנז"ל בד'ק וידוע עה כי גאולה דידן הויא
בזכותה של תורה דוקא כנ"ז מקרא מפורש גס כי יתנו בגוים
עתה אקבלס וכו' וכן זכרו תורת משה עבדי וכו' הנה אנכי שלח
לכס את אליה הכבוא וכו' - עה אקדים מ'ש הרב המקו' בעל ש"ס
ז"ל

ח'ל הטעם שאמרו חכמים ז'ל כגאולה ראשונה כן בגאולה אחרונה
 מסוס דגבי משה כתיב וירא ה' כי סר לראות ומה הוא זה דקאמר
 כי סר אכל דע כי יש קליפה ושמה פ'ח ובמלדים שבר אותה הקב"ה
 על ידי אית ס' היינו שבאה ס' באותיות פ'ח ונטשה אותיות פ'ח
 ובגאולה אחרונה יבא אית ר' בהונך אותיות פ'ח ואז יהיה יליץ ופרח
 ישראל א'כ שפיר נאמר וירא ה' כי ס'ר לראות שמה רע'ה ראה
 באלו האותיות גם גאולה האחרונה ולכן לא היה רואה לילך בשליחות
 כידוע א'כ לפי'ז שפיר מה שאמרו כגאולה ראשונה כן גאולה
 אחרונה כס' שבגאולה ראשונה הפ'ח נשבר כן בגאולה אחרונה
 הפ'ח יסתבר עכל'ה יעו'ס בד'ק בד' ל' דפח'ח • היואל מד'ק כי
 גאולתנו היא תלויה בשבירת הקליפה שמה פ'ח כנ'ז מעתה הרי
 לפניך טעם נכון כטעם לל'ד דלמה התקינו רז'ל מספר הנרות מ'ד
 ובין למטה ולמעלה יהיו מנין פ'ח בכיוון כנז'ל דהואיל והס רומזים
 לתורה ובכחה יהיה לנו התעוררות הגאולה כנז'ל ותסבר כח זאת
 הקליפה בסובהה לכן נתקנו שיהיו בכיוון מספר פ'ח דוקא כי בעת
 קיומה שג זאת המלצה יהיה לנו הבטחה דבזכות פ'ח נרות
 המתעוררים יכמרו רחמיו יתב' וישלח לנו משיח לדקנו וישבר כח
 הפ'ח זאת הקליפה ויתקיים בנו מקרא הכ'ז יליץ ופרח וכנז'ל :
 עד כאן מה שדרשתי בעניני שבת , בעזר האל ית'ב
 הבוחר בשבת , וקדשו וכו' שבת :

ורחץ • אית זה מדבר דאפילו שרואה להיות כזה בקדושת
 שבת עכ'ז לריך שיתודה ויתמרע על משמרתו תמיד
 יוס יוס כדי שבכח זה יתוקנו חטאיו ופשיעיו שעבר עליהם מקודם
 וירמאו ויסורו ממנו • והנה חובת הודו וכחו גר'ס מעלו'ת דידיה
 ידוע

יורו משפטיך ליעקב

ידוע כי הוא מ'ע מן התורה להתודות גבר על חפציו כמו שאמר
הכתוב והתודה אשר חטא וכו' וכן מקרא מפורט אסכחן ומחה
ועהב ירוחם וכו' וידוע מה שכתבו המפ' ז"ל כי טעם שהודוי הוא
מסיר ורוחץ את העון ומעבירו לפי שטיקת הודוי הוא צריך להיות
חושב בדעתו כי מתחלה על ידי עונותיו הוא פוגם בכמה מקומות
וכאשר יתבאר ועל ידי הודוי יתוקן פגמיו כי בו נרמז כל פגמיו
שעשה שהוא מתחרט ומתודה עליהם ומקבל על עצמו שלא לשוב
לכסלה עוד ובזה אלהו יתב' מרחם מרוב רחמיו ומחל לו •
והרי לפניך דברי הרב הגדול מהר"א הכהן ז"ל יתחדד ה'אדם
ויפחד ה'ודע הפגם שעושה בעוה"ה החוטא בעליונים ובחמתוים
הבט ורחם מ'ס הרב מהר"א גאלנפי ז"ל בביאור הפסוק נחפשה
דרכינו ונמקודה וכו' ח'ל באתי להעירך קלה בכמה דרכים פוגם
האדם ומעליב בחפצותו • א' הוא הוי נרמז בכל באי עולם
כאח"כ כגון שהיה העולם בקד מלאכים חטא והכריע לקד חובה
אז אי ב'מ שהכריע את עצמו ואחרים לקד חובה • ב' גם פשה
הנבע שטטה כי על ידו יעצר את השמים ובכך ב'מ רעב כי יהיה
בארץ כמה יהיה זעקת עניים ותומים ואלמנות ואין חונן ב'מ •
גם בהמות הקדה עזוב כי לא היה דשא גם לשרי מעלה של
נהרות ומעינות דשאים וזממים מגיע העלבון כי נהר יחד ויבש
ובכך אין דשאים וזממים והם מתבטלים מסליטתם והוי להו זע"ר
הגבורה וניכאי נהרא יוכיח שאמר ליה רבי פינחס בן יאיר ע"ה
בחדמי עליך שלא יעברו בך מים לעולם כנ"ז באורך בגמרא במס'
חולין ח'ל רבי פינחס בן יאיר הוה קא חזיל לפדות שבויים פגע
בניכאי נהרא אמ'ל גיכאי חלוק לו מיומך ואעבוד בך אמ'ל אתה
הולך לעשות ראון קונך ואני הולך לעשות רצון קוני אתה ספק
עושה

עושה ספק אין אתה עושה ואני ודאי עושה אמ"ל אם אין אתה חולק
 בחדני עליך שלא יעברו בך מים לעולם חלק ליה הוה ההוא נברא
 דהוה דארי חיטי לפסחא אמ"ל חלוק ליה כמו להאי דבמלוא עסוק
 חלק ליה הוה ההוא פויעא דלוה בהדויהו אמ"ל חלוק לית כמו להאי
 דלא לימא בך עושין לבני לווה חלק ליה אמר רב יוסף כמה נפיש
 תוליה דהאי נברא ממסה ושתין רבוון דאילו התם חד זמנא והכא ב'
 זמני עכליה ממלא שעלבתך לו סימרב ויבש הרי פגס דרך כלל מביט
 לעסיה גסמית גס לעסיה דוחנית שמש ורח קדרו וכו' כדרז"ל
 בענין קדח ע"פ האמור בדברי הנביא שמש ורח עמד זבולה וכו'
 עיין בגמ' סנהדרין • גם לסבעה כוכבי לכת הממונים ומנהיגים אע
 העולם בחסד וברחמים על ידי חמלת האדם מחלט כחם ואין
 מתנהגים אלא בדין ב"מ • גם למלאכים הגדולים השוכנים
 בארדים וברקיעים בכל רקיע ואורו יקיה להם פגס ומלישות ח"ו
 כי ידוע כמה אלפים ורבבות מלאכים איכא ועיין בזו"ה דקדמות
 מלאכים אית תחת יד מלאך הממונה בסטר מזרח וכו' וכן לסטרא
 דרום וכל הדומות הממונים לקבל תפלת ישראל ובשעה שהיא
 עולה ובאה לפניהם אז מנשקים אותה תפלה ואומרים הקב"ה
 יתמלא רחמים עליך וכו' ועו"ט בפ' ויקהל • איך אתה בן אדם
 הבט חרפתך ובשתך שכמה מתנות קדושים התקין לך הש"ת להנחתך
 ולצובתך להכניס תפלת יהוש מלכות ואין להם מלאכה אחרת אלא
 דוקא לקבל את תפלתך ולנשקה איך ב"מ והיה כי יחטא האדם
 מתווש ונחלט כחם כי אין להם מלאכה אלא היא והחומץ אין תפלתו
 נשמעת כידוע ונמלא בטלים ממלאכתם ואין לך עלבתך גדול מזה
 עד כאן לשון הרב יעו"ט :

וחנה כל זה אפי' בשאר החמלים הוא חומץ שהם לא שייכו

בהו מכל כהן אס יחטא במידי הטיף להו שהו ההפלה שהם
ממתוונים לה זב' מ' יהיה גרמא בעו' הר טיקחו אותה הקלו' והט' אס
וכאשר נמלא כתוב בדברי המקו' ז'ל בכונת הכתוב עיניך לנכח
יביטו ועפ"פ י' וסירו נגדך וכו' וקשה דלמה אמר לנכח ולא
אמר לנגד יביטו וכו' ותירלו וז' לדע' כי אכן מהפללים בכל יום ז'
קפ' זהו זהם תוקח ז' טמודו עלמא הם האבות זיע' אברהם תיקן
הפלת שחדי' בסוד אר"ה חה רמז הכתוב ויקרא את שם וכו' ה'
יר' אר"ה אר"ה אר"ה * מנחה תיקן אותה ילחק בסוד שו'ר ולכן
פסע לוארו על גבי המזבח כשור והו' שור דין * ערבית בסוד
גש'ר שמרחף על בניו וכן יעקב הוא ג' כענין זה בגידול בניו *
זמה האדם המהפלל בכל יום ז' ספלות כהלכתן ובכונת הלב כאשר
צפ'אר לקמן באר' אר"ה מקו' ר' ג' המרכבה וזכה אז הפלהו
הא' עולה למעלה והמקבלים אזהר' הם ז' הנרמזים במרכבה
הקדושה שו'ר גש'ר אר"ה חה רמז הכתוב נט' ללבנון אל כפיים
וכו' ואס ח'ז תהיה התפלה פסולה אז במקום אלו יקבלו ז'
ששחיתים טמאת יד סמ' אל זהם כל'ב חמור' כ'ץ חה רמז הכתוב
עיניך לנכח יביטו וכו' כי חובת נכ'ת הו' נוטריקון כ'ץ כל'ב חמור'
שהם חוטפים אותה כל'ב חוטף הפלת שחית שהו' חיה בקליפה
עמו אר"ה בקדושה חמור' חוטף הפלת מנחה שהו' בהמ'ה
בקליפה כמו שו'ה בקדושה כ'ץ חוטף תפלת ערבית שהו' עו'ף
בקליפה כמו נש'ר בקדושה ונרמזו אלו השלשה בכאן לכן לרי'ך
חמ'ה לך החכונות בזה ואז ועפ'פיך וסירו וכו' עכ'ת' *
זמדכחית' אס לך לדעת כמה גדול כח המהפלל בקדושה ותביע
הפלהו לוד המלאכים הממונים ברקוע בטבול התפלה דוקא
וזמ'ל ואמ' יקבלו אותה חיות הקדש שהם טבוב כסא כבודו

יתב' וכנז"ל וא"כ ודאי כשהיה פסולה כמה יחלס כחם ואזי יתגבה
 כח הסט"א והקלו' כנז"ל ואזי יחטפו אותה שלשה שהם מלך הסט"א
 והקלו' והיה להם תגבורת וחיות מן הפלגתו ואזי לו ראבו עליו
 לגורם זה ב"מ וברור :

והנה קרא המ"ל יובן לע"ד ברמיזא אחרת והוא בדרך פשוטת
 כי בא להזהיר את האדם שלא יעבור את פי ה' כלל ותמיד
 יסקנל בין עיניו בענין כי העובר את פי ה' נהינס מוכנת
 לפניו כידוע • והנה תיבת לנכ"ח עולה נמטרוי' נהינס וא"כ זה
 אומרו עיניך לנכ"ח יביטו תמיד ובה • שהמיד יביטו עיניך. אזאדאי
 ועפ"פ' ייסירו כנדך וכו' ורולה לומר סדאי תלך אז בדרך גסה
 מפחדך מנהינס דו"ק • או יתבאר לע"ד בדרך רמיזא כונת האי
 קרא ע"פי הידוע מ"ס הרב הגדול האר"י זיע"א בסד תרי נורין
 ט"ס בא"ב שהם רומזים לתרי ספירות עליונות כי נרץ כפופה היא
 רומזת לכפירת המלכות ונרץ פשוטה היא רומזת לכפירת בונת
 וע"ש בד"ק הביקס הרב בעל אמת לטעק ז"ל • ע"ד ראיתו
 להרב הגדול מוהר"ר חיד"א ז"ל בס' מדבר קדמות שכתב כי ישראל
 סודשס נאחז בסבך בעולמות העליונים בעשר כפירות הקדושה
 זלכך מסיבת זה נקראו בסס ישראל נמטרוי' הקמ"א וכן ר"ס של
 עשהה ספירות בזה כמ' בג' נהינס עוליס נמטרוי' כן וע"ש בד"ק
 והנה זה פשוט שגדך יאזהם להסתבל סמיד במקום סודשו שלא
 יפגמו ח"ו ובה יתבאר קרא המ"ל עיניך לנכ"ח יביטו וכו' כי תיבת
 נכ"ח ארת נרץ רומזת למלכות כנז"ל ארת כ' רומזת לכפירת
 בת"ד ארת ה' רומזת על שמונה הנסארים ובא לרמח על כל
 הספירות בכללותם שנגמזו בתיבת נכ"ח כנז"ל חה אומרו עיניך
 לנכ"ח יביטו ובא לרמח התמיד יתן בין עיניו דסודשו נאחז ונסבך
 בעסדה

פתיבת קדש עם כל זה לריך לך בכל יום להיות מתורה על מה
 סקלקלת מקדש כדי שבכחו יתוקנו ויוסרו פגמיך הקדמוים חזק
 גדמת תיבת ורחיץ כוטריות וידוי רחיצת חמלתך לריך ר"ל לריך
 להתחדות כדי להסיר ולרסוק מפניו ובה חזק יקרא בבחילת קדוש
 כגדלת בתופת קדש צנז'ל ועיון בס' שלמי אבול סהביא חמשה
 צהיה בימי הרמב"ן ז"ל שאדם צדוק לא יחיה רוצה לקדושת הודיה
 זו היה ודע בעלמו שלא עבד על שום פן אלא למה אבד סוף
 והסיבו הרמב"ן ז"ל אתה הצלבב אלו ידעת למה אומר עבודת השם
 יתב' היות יודע בחסי סוף לך יום סוף אתה טובה על כל האמור
 בידוי ועוד כוסף כהנה וכהנה יעו"ט • אי"כ נמלא דלפי' אם הוא
 מתנהב בקדושה מעיקרה לורך אית ליה בודח ואין פוער כלל ז"ל
 הרי מובן רמז הרומז קדש ורחיץ ר"ל אפילו שהיא מתנהב בקדושה
 לורך אית ליה בידוי דלפי חומר העבודה כל יום הוא טובד ועל די
 הודיה ירחיץ מפניו ח' א ורחיץ וידוי רחיצת חמלתך לריך וכו' ז"ל
ודנה בהאי ענינא דהפלה אמרתי לקנות באגב ענינים שהם
 נסבכים ונחמזים לה ואבול בארובה לפי צדל חופשה
 בודע וכאשר יתבאר לפניך בעפ"ת ואמרתי הן קדש אודיעך נ"ש
 הרב החסיד בע"ס יסוד ושורש העבודה בתחלתו בפרט ז' בטפין
 צדל מטלת התפלה ח"ל ונטיגוע זמן התפלה יבין האדם את עצמו
 הנקף ללכת אל בית האלהים ולא יהפול באיזה בית אף בלבוש נמו
 סאיתא בפרוטא בגמרא דמס' ברכות ח"ל כל מי שיש לו בית הנכנסת
 בעירו ואינו נכנס להתפלל נקרא שכן רע • עוד זה לשון אהיק"פ
 תרומה ד' קס"ד בזמנא דקוב"ה אתי לבו כנסתא דאיתא מקדש מעט
 וכל טמא אהיון כחדא ומללאן ואחין ליה כדון הדורית דמלך וכו' וכי
 עמא לא איתוין ללל"ה וכו' כדון כל יהוא סולמנחא דלעולא וכל
 אינה

איכות ממנו ומשריון עולאין אהבור מההוא תקווא דמתקני
 בהקונו דהוא מלך וכו' מאי טעמא בגין דבההיא שעתא דישאל
 לתתא מסדרי ללותיהון וכו' כל איכות מסריון עולאין אהתקנן בתקווא
 קדושה וכו' עכ"ל יט"ט * וזהב הרב הנ"ל מכאן תראה גדול מע'
 קהפלה בכבוד וכו' ובבית הכנסת דוקא יט"ט מה שהאריך בזה
 וסוים ומכאן תוכת מגולה לאנשים אשר מסיבת שבתיהם רחוק
 מן בית הכנסת או חנותם ועל ידי כן הם מהפללים מנחה וערבית
 ביחידות או לאותה בושא וכו' יט"ט בד"ק :

זהנה בלשון הגמרא דהבויא הרב הנז"ל דהוא במס' ברכות
 דוע דסס ג"כ סיומא הגמרא ח"ל מי סרניול לבא לב' הנכ
 להתפלל עם קאבור בגל יוס ופעם אחת לא בא הקב"ה שואל עליו
 סתאמר מי בגם ורא ק' אשר הלך חסנים ואין נגה לו אם לדבר
 טבה כלך נגה לו ואם לדבר הרעות הלך אין נגה לו עכ"ל *
 ואנב אמרתי להדיעך מ"ט הרב הגדול בעל קב הישר חז"ל וקשה
 למה אמר הקב"ה דוקא בזה הלשון חסנים ואין נגה לו והענין כי
 בעונותינו בגלות המד הזה הקליפות הם מבדילין בינינו לבין
 השמים ואף שהחלונות פתוחין למעלה אימנס הקליפות מבדילין
 ועושין הפסקה ומחילה ובשלם זמנים ביום שהם פורחים להרי
 מושך לוועד שלהם לעשות כנופיא של עומאה וכו' ונילולים ותועבות
 המה ואז בזה מאיר האור מאורו יתברך דרך חלונות של הרקיע
 ונולץ ובזמנים האלו כווננו קדמונינו ז"ל לקבוע ג' תפלות הקבועים
 בכל יום שהן שחרית מנחה ערבית שבאותן ג' זמנים אור הרקיע
 פנוי מאותן הקליפות שכבר עברו ומלפו למקום עומאה כנזכר
 וישאל עמא קדושה עוילין לבני כנסתא להתפלל והחלונות נהירין
 והאור דילקון נפיק ושאר ונהיר על בני כנסיות ברישהון דמללאן
 ללותא

אלתא ומתפלגין נהורין על רישויהו וקב'הו סאיל על ההוא דלא
 אשתנה תמן ואומר חבל על פלגיא דהוא רגיל הכא הסתא סאיו
 בכאן ולית ליה חולקא בההוא נהורא דנהיר על רישוהו דמכללאן ואין
 נגה לו כמה דטרין נהורא על אחרנין וכמה טובות אסתבדו
 מניה ונראה דעל זה מסיים יבטח בסס ה' וארז'ל דההו לו לבטוח
 בסס ה' כי זה שהלך לדבר הדעות למסא ומתן בעת הקבוע לתפלה
 הוא על ידי שהוא מתירא שיטבור ויחליף ממנו המסא ומתן על
 אותה טעה הקבוע להתפלל בטבור ולא כחון הוא כי היה לו לבטוח
 בסס הסס שיזמין לו ריח ממקום אחר ועסה בודאי הוא מפלי
 סאין לו בטחון בהקב'ה אשר הוא זן ומפרנס מקדני ראמים עד
 בואי כינים והמיד הסנחתו יתברך על נכסיהו דאגסו ההולכים
 בדבר מלכותו וכדאיתא בירושלמי דפאה מטטה באחד שהניח את
 כרי תבואה שלו והלך לעלות לירושלים לקיים מצות ראיה ולא הניח
 שום שומר אלל התבואה ונשבא מירושלים היה מוצא אריות שהיו
 מסבבים את התבואה • ועד רבו פונחס משתעו עובדי ההו
 בתרין אחי באסקלון דהו להו שכנים אמרי חנה בקרב ועלו אינן
 והודאין לירושלים ואנן נסב כל אשר להם ותשלכו ועלו לדגל
 זימן הקב'ה מלאכים בדמות אנשים שיוצאים ומכנסים לבית רבו
 פינחס ונשבאו מירושלים באו אהן השכנים שואו לקראתו ושאלו
 לו לטוס ואמרו מאן שבקתון בבתיכון אמרו להם לא שום בד
 איננו ואמרו השכנים בדיך רחמנא הוא אלהן דיהודאין דלא
 יטבוק להן עכ"ל : : המוצא צדל ההשגחה שמשנות הס'ית על כל
 הבוטמים במסדו יתברך ואין טחבים מלה בטבילו והקב'ה הוא
 נותן שכר טוב וד'ק ניכ'לה ז'לח
 ודנה קרא הנז'ל מי בכס ירא ה' וכו' הראיל ואתא לידן אמרתי
 אכא

יורו משפטיך ליעקב

אנא טניף לבארו בדרך רמחא ובהקדים לדעת דמה לשון
חשכים דקאמר אבל יתבאר הכי והוא כי ידוע דעל ידי היראה
אדם מכניע את הספ"א וקאמר דמזו רז"ל כי תיבת יראת עולה
צמט' סמ"אל לילי'ת סהס דאפי' הספ"א וכוון שאלו יהיה להם
הכנעה אז הכל יוכנעו והדינים יתמתקו ובזה הוא זוכה לכל מידו
דמיטב ונדול שבכולם אריכות ימים כנ"ז מהקדח מפורס יראת ה'
תוסוף ימים וכו' ועיון בזה בארובה בספר הקדוש הרב ר"מ
ז"ל מה שכתב בספר היראה יט"ס - וא"כ חז"י כשהוא פורס מן
היראה והולך בדרכי הרשעים סכל מעסקיהם בחשכה וקהלכו הוא
פורס מן החיים ונדבקים בו הדינים וידוע דשורט הדינים הם
ס'ך וקאמר כתב הרב הקדוש האר"י זיע"א ישוין בעץ חיים - טח
אודיעך מ"ס הרב הנז"ל כי יש למעלה קליפה נקראת נב"ה והיא
מואלטאלה טוב וחליה רע ויושבת בין הקדושה ומקום הקלי'
מחילה ביניהם ומשישראל אז אדם טושין רס"מ אז הוא חוטפת מן
הקלי' ומושפת בקדושה ואם בהפך ב"מ לן עושה חוטפת מן
הקדושה וכו' עכת"ד ולעיל הארתי בזה הענין - באופן זה
אמרתי בא לרמז הכתוב הלזה באומרו מי בכס ירא ה' וכו'
מתחלה ועכשיו הן בטון הלך חשכ"ס היא ארתיות ס'ך והנשאר
הם חיים רופה לומר במקום שמתחלה הוא היה ירא את ה' והיה
נדבק בחיים עכשיו הלך בדרכי ההולכים בחשכה ובזה נדבק
בדינים במקום החיים וא"כ חז"י אין נב"ה לו תיבת נב"ה דיקא היא
דומת על זאת הקליפה הנקראת כן כנ"ז שלא תועיל לו להוסיף
על ידי מעשיו בקדושה וכנ"ל חז"ק :

והנה נ"כ בדרך אנב בהאי ענינא אמרתי להביא מ"ס הרב
הנדול בעל שער החלר ח"ל בכונת הכתוב ברכת ה'
היא

הוא תעסוק ולא יוסיף עלב עמה יובן כדרך למחל בה' מ'פ
 הרד'ק בתהלים בכונת הכהוב שזו לנס משכנמי קום מחלרו שבת
 אוכלו לחם הטעמים כן יתן לדידו שגא . לע' כי זה הנחת בא
 לדבר על הטוסקים בזה הטולם ודורפים תמיה אמר הממוץ והם
 משכנמים תמיד למלאכה או לסחורה גם מחחרים עד בא האמא
 והם יושבים בחנותם או בסחורתם וכל ההשתדלות הזה הוא הוא
 להם אם לא יעזרם האל יתב' פי למי סורפה בו האל יתב' ותן לו
 בלי עמל ויגיעה כלל קלא כאלו הוא יסן עכלה' ל' אטום . לאת
 הירא את ה' יבטח בשם ה' אלהיו ות' סהוא אמוזמן לו פרנסה
 ותמיד אלו יפסקו מלהפלל עם הכבוד שלם תפלות כלמאן היה רמז
 הכתוב בדרשת ה' הוא תעטיה ולא יוסיף פירושו לא יפסקו כמו קול
 גדול ולא יכף וכו' ורובה לומר שהאל יתב' תמיד תהיה ברכתו אצלך
 ולא יפסיק ממך הסופע והעוסק ואומתי זה בזמן טל'ב עמ' ר' ר'ת
 ארב אהרים בקר מהפללים עם הכבוד עכ'ל' . ובה אמרתי
 לפיקד לרמח בכונת האו קרא ח'ת בכל טל'ב יהיה מותר אבר
 שפתים אך למחסור והוא הכי בא לרמח בכל טל'ב מוצריקון ארב
 אהרים בקר יהיה מותר ר'ת מהפלל ועם רבים תפלתו וזו יהיה
 לו מזהר רובה לומר טפע וברכה רבה אכל חב'ר שפתים מוצ'
 אפלה יהיה בלא רבים' שפתים אך למחסור רובה לומר אלא
 תועיל לו לבלום ואדרבא במקומה ויחכו במקורות את אומרו אך
 למחסור ורק .

וב' יוצא היה אומר קרב הגדול מהרד' פטעיה מארנו זל
 בכונת הכי קראי האמורים בוטעיה סי' נ'ד חס הוארס
 למה תסקלו כסף בלא לחם ויגיעכם בלא לשבעה סמעו סמוע
 אלו ואכלו טוב ותתענג בדסן נפשכם . ופוארס והוא כי ידוע

יום בני אהרן לפתחים אהרן הממון ולא יסקוט כל היום בדופא
 אחריו עד סוף לו פנאי כממוך סחורה לחשוב מעותיו אלא הוא
 לוקח דמי סחורתו שהוא מכרה במסקל כדי שלא יתבצל באבוי
 זמן לחשוב מעותיו * וכן כל כך הוא להוצע עד שכל היום לא יטעם
 מאומה כי אין לא פנאי לטוב ולאכול ולטובל ידיו ולברך ברכת
 הגאון וכו' * - על זה הכביא בא ומותו אותם למה אהרן כל כך
 בזה הלהימה והרדיפה אחר האות עוהז עד סוף לכה פנאי
 לחשוב המעות כנ"ל אלא תסקלו כסף וכנ"ל שלוקחים הכסף במסקל
 הדי חזק * גם ויצטעם בלא לשבעה רופה לומר בתחלה בלא לחם
 כלל ואם המלא לומר שיאכל איה דבר כסותינע אז סוף סוף לא יקפיד
 על הסביעה והו בלא לשבעה ולמה זה אהרן טופים כן לכן שמעו
 שמוע אלו ואמלו טוב העו כי הכל בודי ואם אני רופה אז מבלו
 ינעף אהרן לכה ואז ואתענג בדסן נפסכס כי מה יהרון לאדם
 בלהימה ורדיפתו והוא לטמל ודיק טכת' ד ופת' ח * :

באופן נחזור לענינו כי כמה גדלה מע' ההפלה ודוק בלבור
 ג'כ וכנ"ל וכן ג'כ האריך בזה מופ'הד קרוב לנו האיש
 ה'ה קרב הגדול מוהר"א ענתבי זלוק'ל בספרו הנחמד אהל יסרוס
 ולפי שערבו עלו דבריו אמרתי להביא מהם ח'ל בד' ל' ע'ב כתב
 קרב גולת בלולה כל המהפלל חוץ לבית הכנסת הדי הוא בעיני
 פאחוצי חוץ אהס בכרת כידוע כי בית הכנסת הוא מקדש מטעם
 וההפלה היא ממש כקרבן כמ"ס הנהוב ונטלמה פרוס טפתינו
 וכו' עכ"ל * עוד זה לסון מדרש הנעלס פ' לך לך ואתם הדשעים
 טנגהיכס-אומין ואמרין ווי לכה ווי לנפסתנא דאזילנא בהבלי עלמא
 ולא אזילנא לב-יכנסתא להתפלג * עוד כתב בס' סגן בטס מוהר"ט
 מבדמאז ז'לכי מי-סאינו כנס לבית הכנסת בעוהז אינו כנס
 לעוהב

לעוקב מ'ו יעראש * ועוד איתא במד' זעטת. אשר היה באמה
אחת שהפליגה בזקנה יותר מדאי ובאה לפני רבו וסו טקלה בחזקה
ואמר לה כמה הארכת ימים ואמרה לו למדה אני תפילתי לי דבר
גדול וחביב עלי אני מניחתו ובאה לבית הכנסת בכל יום וכו' יעראש
ועוד ארז'ל אין הפלתו של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת וכן
אמרו כל מו שיש לו בית הכנסת בעירו ואינו נכנס להפלתו מקדו
סכן רע וכו' וזה אמה למשל אזני למלך בקר חס שהמזון לעבדיו
לבא לפניו יום פלוני כדי לסעוד עמהם ויתן להם מתנות מה שלבס
הפך ומבקשים ממנו ובאותו היום סנקדו לבא לפניו הלך אחד
מן הקרואים וסעד אצל אחד מעבדי המלך בביתו ולא בא עם
הקרואים שלא לטב עם רואי פני המלך והלך חשמים אצל עבד
אחר כמוהו היום לך חסר דעת מזה שמלבד המתנה הטובה אשר
היה מבקש מהמלך אבדה בידים אלא גם גרס נזק לעלמו שהמרה
את פני המלך סקדו לבא ולא בא ואין שועה גדול מזה בחי' פלא
רצה להקביל פני המלך ולהיות אהובו והלך ונעשה אהוב לאחד
מעבדיו * והנמשל הוא ידוע שהקב"ה תמיד קודם לבני ישראל עם
קרובו לבא אל ביתו במקום שהוא סרוו עם והתפלה היא כולה
סאלות מתנות סרוואים מן המלך ואין יפסיד האדם מתנות טובות
פאלו ואם הוא מתפלל הו'ל כאלו אינו רוצה להיות מרואי פני המלך
ובפרט סכנה אמרו שאין הפלתו של אדם נשמעת אלא בבית
הכנסת דוקא ואלו אין יפסיד האדם מתנה טובה כזאת הקבלת
פני שכונה מפוס פטנות של יו'הר אי לזאת אסרו לחדס
המסנים ומעריב תמיד בהפלה בבית הכנסת דמלבד דוזה לבמה
טובות הן בהיות עלמא דניכול חניכס ונכנס לנגן עדן וניכול
מכרת והן ג' בהאי עלמא תמיד הוא נחשב מרואי פני המלך
מלכו

יזרו מששטיך ליעקב

מלכו של עולם חוכה נס כן לאורך ימים ושנות סוים שפחד ז'ל :
זהנה כל זה שאמרנו הוא אזהרה על סובא לבית הבנסת כדו
להתפלל עם הזבור אבל לפילו אחר סובא לריך סייתן
ברעתו מ'שקרב ספר המסידים ז'ל בתפלה לא יעסה אדם העושה
דבר כמנהג ד'דף ומוליא הדבר מפיו בלא הניחן הלב ועל דבר זה
חדה ח'ה' בעמו ושלא עבדו יטעיה הנבוא להוסיף ויאמר
וען כי נפס העם הזה בפיו ובספתיו כבדונו ולבו דחה ממנו ותיה
נראתם אותי מלות אנשים מלומדה לכן הנני יוסיף להפליא את העם
וע' ואבדיה חכמת חכמיו וכו' • והרב החסיד מוהר"מ די לונזאנו
ז'ל המשיל על זה מסל ז'ל מסל למלך אחד גדול ואדיר סגור
על עבדיו יעשו לפניו כסר זלו סכוא מתאזה לו וכבר ידוע שהבשר
ז'ל גריף ז'לויס הרבה דקינו כורה ואפר ז'לוע תפתיה ופחמין
כל סהוא וסנין וספר ומפוח ומיס ועליס ק'עניס להקיה בהס
האם ד'ף לסתוק עלו הבשר ומלח למלח הבשר וכו' ז'ל • והנה
עבדו תמלך מודרזו וקמו בבקר וכל אחד הביא דבר אחד זה הביא
פחמין זה הביא עליס וכו' והעמידוס במדריו מסניתו של המלך
ועדבו האם והעליס ומורק וסופף הסנין והספוד והאסכלא וכו' ז'ל
והמלך ממתין עד סוביאן את הבשר סהוא העיקר ולא הביאיהו
אזיהנו פ'נו עבר העת סיהיה בו מאוי הבשר בסוף ולא ימלא עוד
באופן אחא סמסא ולא הביאיהו ואז וימר ח'ף המלך עליהס וכדי
בזיק ד'ף שהעיקר לא הביאן ובחן את המלך לסיס לפניו כלכלו
ססמיוס בק' הנור וטירויס זהו המסל • כן הנמסל כה איספ להמא
סראל דמתב באוריותא ולעבדו בכל לבבס וארז'ל איזה עבודה
סבלבחו התפלה א'כ האל יתב' סאל הבשר סהוא הלב דוזה מיוכן
והלב לא סממע דולו יען הוא נחבא אל הכליס וזריך להביא הכליס
כולס

כולם לפניו יקב' הם הגוף והאברים שלו והיונו הנדון והלשון
 והטפתים והידים והרגלים וכו' ואם כל אלו יבואו לפני המלך והלב
 שהוא בעיקר לב יראה ובל ימלא שהוא מתעסק במאמנות דקאי
 עלמא דקאי גדול טונסס ה'ו ענת'ד ז'ל' ועל זה כתב הרב הגדול
 מוהר"ר חיד"א ז"ל ח"ל ובאמת המעמיק בזה יראה דעה יבא בו
 אשר לבו הלך חפכים והן בטוחו עומד לפני ה' כמה משפחות
 בהבלי העולם בלבו הן בעת התפלה הן בלמודו בתורה וקנס
 שדחה אותם הולכים ובאים הלוך ושוב ואם דברו השמנה והתפלה
 בלב טהור היו נאמרים והברכות נ' הן של התפלה הן נאמרים
 בודאי באומרים יושפע עליו רוח טהרה וקדושה כה נאמרים ואם
 יהיו מעומקא דלבא ובכיוון מעליא הם בעצמם אמורים ואלב
 וממלאים אהו ביראת ה' אך הן בטון חוללנו ואנחנו חולי שולחן
 והלב והמוח מלאים הם וטפרודית של הכל הבלים הבלו העולם
 והוראת מעטיו לבני אדם וכבודו עליהם יראה כל אדם לפי מעמד
 ויזרו המתנבד בו וכל זה מחמת סיוס ולילה אל ותן שאלה דומי
 בעיניו עוהו ומבדת בני אדם אשר לא ראו ולא פנה לשם אור
 חריה רק כל עסקם בעוהז או בסדר איכותם ומלבוסם או במשאל
 זמאן וכו' ומאחר שכל זמנס לבס ערוד בתר האו: עלמא: לחסוד
 מן הכיטור דומה לו הבל ודוק א'כ גס בזמנן מנעם אשר יבואו
 לבת פ' לעבוד אז לבס גמולם עושין מעין מלאכתם והם כחן חש
 דם או לנו מורס הדין את לנו מיוס התוכחה מה כעסו צי יקום אל
 וכי יפקד מה נסיבדו זמה זמא וכו' אדם חי לחזוק פגועס שיה עליו
 וקדוה הוא רבא הנ' במ' עליו בעס' העניות פ'ו דהו מולמס לו
 סלמא מן השמים בכל מעלי יוסא דכפור והלכה מותיה: ברה
 התלמוד וגם נשמקו והקה גפלת כדוע מדברו גורו הארזי זלכה
 ואפילו

יורו משמשׁיך ליעקב

ואפילו הכי היה מתאמת על דבריו סבלב כנ"ז במס' סנהדרין ד' ק"ו
 יע"ש דקאמר לן מה נענה הקב"ה לבא בעו וכו' דמסמע דהיא
 לא יס לן בחינת לבא ומלטער יע"ש אי"כ זה דברו רבא לן דלנפני
 דדיה ממס יס הפרש כמו מקדשי קדושים לחולי חולין אי"כ מה
 נענה ומה נאמר מה נדבר ומה נלמדך בודאי לוי לנו וכו' ובזה
 המשל של הרב החסיד מוהר"מ די לונזאנו תבין כונת הכתוב הנ"ל
 יען כוונתו שיהיה בפינו ובספתיו שהם כלים של התבטול כבודו
 איך הלב שהוא הבשר העיקר רחוק ממנו כי הוא הולך ומשועשע
 בדמיונות הנגזרים ובעסקי הסחורות ובעסקי אשתו ובניו וכו' ולא
 והנור"ס בנזקיץ בעוה"ק לכל זה בסביל סכובריו שמלות ה' הם
 כמורדתי ב' ואלך ב' ו ח"ו שלמד מחוקי מלך אחר אשר הנהיג
 מלכותו בחוקו ראונו ובלא יסוד זשורס חזק חז"ל ותהי יראתם אותי
 מצות אגפתי מלמדתי דולה לומר כמלכו ארץ אהם מלומדים
 מאלוהים אלהים ולזה אינם שמים על לב מה אומרים בתפלה
 ויהי חטופה וקטופה ולבם כל עמם איך אילו נותנים בדעתם
 יראת ה' וידעו כי כל בהמה או דבור יש בו רזי דחזן והוא מתרפס
 ברזי נס"ף בודאי היו מאלפיים לבם וקרבים לעבודת האל ביותר
 ויותר טוב ה' מוהר"ר חיד"א ז"ל דפח"מ * ועיין בס' סער

הקלר הנד"מ בסו' סל"ח מה שכתב בזה :
 דקנ"ד הולא מפניו דברות קדשו כי כמה לריך לו לעבודת
 אצבוה ואף אס הוא בבית הכנסת כי מו יראה דבריו
 כאלו ואלים מפי קדוש האר"י הח"י גונס מתוך קירות לבבנותיו
 וילולו רב ונח"ה על עלמו הוא אומר ואפילו דהיה רב בודרוה
 ורב סולת צפיה שפיר ואנבוה וחס"ף בסת"ר עליות בכל מודי וכל
 לא אנים ליה אי"כ מה נענה לנו אבהר"ה כל אחד מיון בודאי

צריך לומר חיי ואבוי על זאת ההפלה שאכן מהפללים כי מצד
 דבעו'הר ניצל הלב מיון בעת ההפלה והעבודה אלא אפי' כפי
 ובשפתים לא ידעוין מאי קאמרינן קרי חדא ופארי תלת והתיבה
 בעלמה שאכן קוראים למחלה ולסלם היא יולאת מספה ולחוך
 ובפרט בתפלת י"ח מה יתאוון אדם ח'י בסדר שהיא יולא מפינו ואין
 עומדים כאבן דומס דוקא ולא ידעוין מאי קאמרינן על עאמי אנו
 אומר חיי ואבוי בזכרי דברי הרב הנאון מוהר"ן מפראג ז"ל
 שכתב בספרו הנחמד יערות דבש ח"ל בקצור יש לנו לראות
 בעומדנו בהפלה איך לעשות אשר יראה ה' בקול הפלטה והעיקר
 ביה ברכות ולא כאותם אשר הם מצלפים בקולם וכו' אפרי
 האים המתפלל בכונה הלב י"ח ברכות הן בלמס אף בקול דס כמו
 החן חה יותר לראון לפני ה' ואין ראוני בעת לומר כבוד של ה' י"ח
 ברכות אשר כל קוץ וקוץ ותובה מהם יש בו מסתרי תורה וסודות
 מרכבה הקדושה ואירופי שמות מכל העולמות לפתוח תרעין ולפעול
 ולעלות לגבורה מעל גבורה סומר רק נאמר פשוט בכונה אדבריים
 מה יש בכל ברכה כדי לעורר לב האדם פה"ש :

והנה באומרו ה' שפתי הפהח ופי יצד וכו' ימים בלבו פה"ש
 סס אלו השפתים שומרים לפה וללשון לבל דבר דברים
 בעלים והיו סגורים מאין יולא ובא כאים אשר סס שומר למקום
 בית נחזו והיש לנו בית נחזינו יותר מן הלשון אשר החיים והמות
 תלוים בו והשפתים הם שומרים דידיה ואינם ראים להיות
 נפתחים כלל כי לא מצאתי לבוץ טוב אלא סתיקה והם דלתים
 סגורים ואינם ראים לפותחן אלא בראון ה' לפותחן לתורה ולכל
 דבר חפאי שמים ולכך אמרו בעלי כוטריוקון כי אדנ"י פמילוי
 אותיותיו כזה אלף דלת נוץ יוד בגמטריא תרע"א סוף הפערים
 נפתחים

כפתחים להתפלל כי תרנוס שער תרע"א ועל זה נאמר פתחו לי
 שערי צדק אבא בס וכו' וא"כ מי הוא איש אשר יש לו קצת בינה
 אשר לא יתן אל לבו כי להתפלל ולהודות לה' אינו צריך תפלה מה'
 טהור ופתח ספתי וא"כ איך אינו פותח ספתי כל היום והלילה בדברים
 בטלים ולזנות וסקרנות וניבול ורכילות ומנופה ול"הר פננד
 קבל ובושה להבירו כמדקרות חרב וכוואס אי' ואבה מה יענה
 איס כזה ומה יאמרו עליו המלאכים בשמים הלא בודאי יאחקו לו
 ויאמרו לו חסר לב עת כי בא להתפלל הוא מבקש מה' שיפתח לו
 ספתי וכל קיום והלילה ספתי הס חומה פרוקה מבלו דלתים
 בספתי חלקות דברי רמיה ואין לו דומיה כל היום ולכן זאת יסוים
 על לבו כי ספתי לא יתנגעות רק לד' חבתי מפץ ואז יפה הוא
 אומר ר' ששזי המזתות מהס באמת טערו צדק לבא בס; להודות
 לה' שכל לשון הנהג זמאס מה טבא בארובה בענין כל ברנה *
 והנה מי יקרא אס הדברים האלו ולא יקדע לבבו ליצ קרעים
 על גיותינו בזה הדור הזה כי אין כותנים לב להבין מה שאנחנו
 אומרים: בפיו מעיקרא ואפילו עה שאנחנו אומרים הוא
 סלמטה ובהבלטה * ואבה מתוך קירות לבו ואצטק בבני
 והנה בזכרי בדעתי את דברי הרב המקו' בעל עמק המלך
 סכתבו הספרים מסמו וז'ל אותם אנטים המתפללים ומחברים
 הקיפה וחוטפים אותה והס מבלעים בלא כוונה פיגול הוא
 ספלת סקיא ולא ידלה וסמתיס בא מלאך ומגריפות סל אס
 ביח וצודק ומלטיט לו אותן האותיות שהיה בולע אותם בתפלתו
 ובדכותו ע"ל * והרב אור חדס ז'ל כתב על זה כונס פסוק קרות
 ה' לבל קדאיו לכל אשר יקראוהו באמ'ת נוצריקות באותיות מלות
 תנועות עבת' דפת'ס :

ודרך חגב אמרתי אינא עני'א עפ'י דרכו דרך הקדש טזה ממש
 כונת הכתוב ברמיז'א בפ' ואלהחנן בפ' ואתם הדבקים בה'
 אלהיכם חיים כולכם היום כי תיבת ואת'ם היא נופריקון 'ובדקדוק'
 אותיות תנועות מלות' בזה תהיו בגר'ם המעלות' הדבקים בה'
 אלהיכם ובזה בודאי חיים כולכם היום • ובזה ג'כ אמרתי לרמח
 בס'ד כונת האי קרא הנאמר מפיו יתב' למשה רע'ה לזות אותנו
 ברמיז'א מרוב אהבתו עמנו כדי שלא נהיה נאחזים בסב'ך בחבלי
 בוז של המשחיתים המשרתים תחת יד השרים הגדולים סמ'אל
 וזנתו לולי'ת כדוע כי התפלה שהיא פסולה הלך תחת ידם והם
 יהיו ממונים ללמודי להווא גברא בלע'ד הנבוא'ה ולכן עלה טובה
 דיבר לנו הקב'ה ברמיז'א חה הוא הכתוב בפ' דברים ואת העם
 לו לאמר אתם עובדים בגבול אחיכם בני עשו היושבים בסעיר
 ויראו מכס ונשמרתם מאד • ועפוי'ה יתבאר ובהקדים עוד את הידוע
 כי האדם על ידי העון שעושה נעשה לח וחבר למשחיתים כנ'ז
 מקרא מפורש חבר הוא לאיש משחית והם נקראים בבחינת
 בני עשו לפי שהם תחת יד סמ'אל שרו של עשו כדוע • והנה תיבת
 סעיר היא גמטריא ס'מ כזה ולולי'ת זנתו עולים כן בדקדוק • וכבר
 הקדמנו דתפלה שהיא כראוי המתקבלת דוקא לפני יתב' היא
 הנאמרת בדקדוקים הנז'ל • ומעתה יתבאר האי קרא דז'א האל
 יתב' למשה רע'ה ואת העם לו לאמר נופריקון 'לעת אשר
 מתפללים ראוי' את'ם נופריקון 'אותיות תנועות מלות' ובכח אלו
 הג' שמהקנים בעת אמירת הפלתכם כנרמז בתיבת לאמ'ר אז ודאי
 תהיו זוכים עובדים בגבול אחיכם בני עשו רמז על המשחיתים
 כנ'ז היושבים בסעיר רמז על סמ'אל חזנתו והם יושבים
 ברשות ותחת ממשלתם ח'א אחיכם בני עשו היושבים בסעיר

יורו משפטיך ליעקב

ולא החושו להם אלא אדרבא הם יהיה להם יראה מכס חה סוים
ויראו מכס ולכן ונשמרתם מאד בזה והוא מובן לפי'ה - ובזה ג'כ
אפשר לבאר בדרך רמז'א כונת הכתוב בפ' מסעי חה תוארו לו
את בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם באים אל ארץ כנען וכו' והן
קדם אודיעך מ'ש הרב הנשי'א ז"ל בס' מגלה עמוקות וגם בס'
מאורות נתן כי השכינה היא נקראת בשם ארץ כנען יעו'ש בד'ק
דלמה נקראת הכי וכבר הקדמנו כי עיקר הפלה המתקבלת לפניו
יתב' ועל ידה ודאי יזכה להיות האדם השראת שכינה עליו וזה ברור
הוא דוקא כשתהיה בדקדוקי אותיות הנוטות מלות וא"כ זה ממש
כונת קרא הנז'ל באומרו ברמז'א לו את בני ישראל ואמרת אליהם
כ'י את'ם נוטריקון 'כאשר יתפללו אלהיות הנוטות מלות' ר'ל תהיה
הפלתכם על זה הסדר ובזה ודאי יזכו כי תהיו באים אל ארץ כנען
היא רמז להשראת שכינהו עליכם הנקראת בשם זה וכנז'ל
וברור לפי'ה :

ומה נעים לפי'ז כונת כתוב מפורט בפ' הכ'ז ח'ת דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם כי אתם טוברים את הירדן אל ארץ
כנען • ובהק' עוד מ'ש הרב החסיד בעל ס' בת עין בפ' דברים
ח'ת'ד כי תיבת ירדן היא לשון רדוי ומכה בחינות הדין כן נקראים
עכ'ל יעו'ש • וא"כ בזה יתבאר ג'כ קרא הנז'ל דז'א דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם כ'י את'ם נוטריקון 'כאשר יתפללו' ותהיה
התפלה בדקדוקי אותיות הנוטות מלות' כנרמז בתיבת את'ם אז
בזה טוברים את הירדן רמז להעבור את בחינות הדינים הנקראו'
בשם ירדן כנז'ל ובאים אל ארץ כנען כינוי להשראת השכינה
הנקראת בשם זה כנז'ל • או ירמז טוברים את הירדן אל ארץ
כנען והוא על דרך מארז'ל כי האדוק על ידי מעשיו הטובים זוכה
לאכללא

לאכללא שמאלא שהוא בחינת הדין והרע בימינוא שהוא בחינת החסד והקדושה ובזה יהיה מתוק בחינות הדין והרע להרחמים • וז'א עובדים את הירדן בעלמו הוא רמז לבחינות הדינים כנ"ז אל ארץ כנען שהיא רמז לסכינה תעבירו אותם להתמתק ודו"ק :

והנה דענו כל הני פסוקי ג'כ יתבארו לעד על ענין הענוה ובהק' להודיעך כי אשכחן שלטה עמודי עלמא אשר התנהגו ונשתבחו בענוה והם אברהם וישראל ויחזקאל הם אבותינו הקדושים וכל אחד נקט בלשון אחד אברהם אע"ה אמר ואנכי עפר ואפר דהע"ה ואנכי תולעת ולא איש ומרע"ה אמר ונחמו מה וכו' והם נוט' את'ם אפר תולעת מה' • עוד ידוע כי העניו הוא מרכבה לקוב"הו כמו שאמר הכתוב אני את דכא וכו' והוא ג'כ זוכה בזאת המדה להפוך הדין לרחמים • וא"כ ז'א כ"ו אתם נוטדיקון אפר יתנהגו בבחינת את'ם רמז לבחינות שלטה הכז'ל אז עובדי' את הירדן רמז לבחינות הדין כנ"ז אל ארץ כנען היא הסכינה וכנז'ל וכן יתבארו הכל ודו"ק • עוד אמרתי לבאר טונת קרא הכז'ל שהביאו הרב אור חדש ז"ל קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת בדרך רמיזא ברמ"ז הרומ"ז על האר"ם והוא בהק' הקדמה קטנה שהביאה הרב הגדול מוהרמ"פ זלה"ה בס' עתרת החיים משם הרב הנסוי"א ז"ל כל תפלה שאין בה זכות האבות אין התפלה הזאת מתקבלת לפניו יתב' וראיה גדולה אשכחן אפילו מרע"ה בעת שהיה רוצה להקפיל על ישראל בעון העגל אמר זכור לאברהם וכו' ועו"ש בד'ק • ועיין מה שכתבתי אני עני על זאת הקדמה פליים ופרחים בס' הנד"מ ויקרא יעקב ע"הת ונס בס' אשר הניחותי על התהלים ויקראתי אותו ויחי יעקב והוא כמות במכתב תחת ידי ה' יחני להוציאו לאורה • באופן דאין התפלה מתקבלת לפניו יתב' אלא

יורו משפטיך ליעקב

כשיזכיר בה זכות האבות זיע'א והן עוד אקדים מ'ש הרב המקובל בעל אנרא דכלה כי תיבת אית'ס היא כינוי ורמז לשלשה אבות כי אית א' רומזת על אברהם ואית ת' רומזת על יצחק שהוא רמז בגבורה כידוע ואית מ' רומזת על יעקב שהוא בחינת תפארת כידוע ובזה רמז בכתוב ויסעו מסכות ויחנו באיתם עכ'ל יעו'ש :

ומעתה עפ'י הקדמות הנז'ל בזה יתבאר כונת קרא דידן ח'א קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו אבל תדע אימתי יהיה קרוב להם אם יזכרו זכות האבות הנרמזים בתיבת אית'ת כנז'ל ובטבולס דוקא יהיה קרוב ח'א אשר יקראוהו באית'ת ואית ב' של באמת היא פירושה בטבול האבות ודוק כי הוא ברור • וגם קצת מקראי הנז'ל יתבארו עפ'י הקדמה הלזו ודו'ק :

עוד אמרתי לבאר קרא הנז'ל ברמז נסתר קצת והן קדם אודיעך הקדמה אחת שהביאה הרב הגדול מוהר'ר חיד'א ז'ל בס' נח'ק בפ' ואתחנן משם הרב הקדוש מהרמ'ו זיע'א ח'ל סוד נפלא לורה כי בכל הפלות לא יכוין האדם אל השמות המוליא מפיו אלא אל שם יהו'ה הנקרא שם העצם כי כל השמות הם כניונים וכנפיים ומלבוסים אלו והטועה בזה כנופר בעיקר ח'ו וכנגד לזה אמר משה רע'ה ואתחנן אל יהו'ה בעת ההיא וכו' עם היות שאח'כ הזכיר שמות אחרים עכ'ל בקצור יעו'ש • עוד אקדים מ'ש הרב זלה'ה בסוד שם יהו'ה הוא בחינת ת'ת ותפארת הוא יסוד אמת כידוע לפי שהוא כולל כל הבנין סוף תוך ראש וזה ברור לורה • ובזה הרי הוא כמבואר באר היטב קרא הנז'ל קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באית'ת דיקא שהוא רומז דוקא למי שבכל תפלתם אין מכוונים לשום שם אלא דוקא לשם יהו'ה שהוא בחינת ת'ת סוד אמת ונז'ל אבל לא לשאר שמות כי ידעו שכל השמות

השמות הם כינויים ונכפיש לשם הנז'ל דו'ק וא'ט את'ס
והק'ב וברור :

ובזה אפשר לבאר לשון מד' תמוה חז'ל מפני מה ישראל
מתפללים ואינם נענים שאינם יודעים להתפלל בשם
טוב'ה והוא צריך הבנה כי לכאורה יפלא מה ענין זאת הידיעה
ומה טיבה והלא אפילו תינוקות של בית רבן יודעים לומר ה
ואם להזכירו ככתבו הא הוה ליה הוגה את ה' באותיותיו ואין לו
חלק לעו'הב א"כ מה הוא הכוונה אך לפי'ה אפשר לבאר דהני
קאמר שאינם יודעים להתפלל בשם בלבד אלא הם מכוונים גם
לשאר שמות וזה עון גדול עושים כנז'ל • ועפ"י האמור דשם
יהו'ה הוא העיקר וכל השמות הם כינויים ונכפיש אליו אס כן
מזה נדע כמה אדם צריך לו להתבונן ולהזהר בעת שהאדם
מזכירו וידע שהוא נושא על פיו כל השמות והמרכבות העליונות
ועל זה נאמר לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא וכו' כי היאך בריה
טפלה וקלה רמה ותולטה תהיה נושאת על לשונה שם הגדול יתב
לעד שכל באותיו יתב' מעלה ומטה נשואין בו והוא מרעיש כל
העולמות למעלה ומתקוממים כל באות העליונים מלאכי מעלה
ושואלים אלו לאלו למה העולם נרעט ואומרים שפלוגי רשע הוא
ומזכיר את השם בלא כוונה ולפיכך הכל נרעטויס וא"כ איך לא יתן
האדם אל לבו בבואו להזכיר שם הנכבד והנורא בתפלה כמה
פעמים היאך תרקנו באזכרתו ה'ו ולא ירעטו כל רמ"ח איבריו אוי
ואבוי על ענין זה • וכבר ידוע המעשה הנורא אשר הובאה
בספרים זאת היא ואמרתיו להעתיקה כדי להעיר לבבי ולהגיד
חסרונני ואוי לי אס אומר ואוי לי אס לא אומר ולכן לא מנעתי
מלכותבה אולי יתעורר לבבי ואזכה לעבודתו יתב' בלב שלם :

מעשה שהרב המחבר זרע ילמך ז"ל אכניד ונלב'ע ושמע
 קול רעש גדול בשמים פנו מקום לכדיק אחד שנפטר
 קבלוהו בכבוד גדול ונתנו לו ספר תורה בזרועו ושאלוהו קימת מה
 שכתוב בזה והשיב הן ואמרו מי מעיד בך והשיבם המלאכים ובאו
 כמה מלאכים שנבראו מהמלות אשר עטה עד אין מספר והעידו
 בו זה אומר נבראתי ממלה פלונית וזה אומר מזו וכן כולם אח'כ
 הביאו לפניו ארבעה טורים שלחן ערוך ושאלוהו קימת תורה
 שבעל פה והשיב הן וגם הנף באו כמה מלאכים והעידוהו כנז'ל
 אח'כ שאלוהו ג'כ נזהרת מלהוואי שם שמים לבטלה ושתק טוב
 שאלוהו ולא השיב מיד הכריזו אחר עדות ומיד באו כמה גדודי של
 מלאכים לובשים שמורים ומתעטפים שמורים והעידו בו זה אומר
 נבראתי ביום פלוני כשהוואי כך וכך אזכרות בהפלתו בלא כוונה
 וזה אומר כן ביום פלוני וכו' מיד קרעו שמלותם בית דין של מעלה
 ואמרו טיפה סרוחה איך לא יראת וכו' ונגמר דינו. או יחזור
 בגלגול להאי עלמא או ירד לגהינם והוא בחר בגהינם מסיחזור
 בגלגול ואח'כ בא בחלוס וסיפר כל זה לאחד מאהוביו ע'כ לשון
 המעשה הובאה בס' יסוד ושורש העבודה יעו'ט שהביאה הספרי'
 משמו • אי'כ מי ישמע זאת המעשה ואפילו לבו קשה כאבן ולא
 יקרענו לוי'ב קרעו על ענין תפלותינו וברכותינו שאנן מברכים
 ומתפללים באלו הימים או לנו מיום הדין והוא רחום יכפר וכו' •
 ובזה אמרתי דרך רמז דלכן נקראת בשם תפלה והנה הראשונים
 ז'ל כתבו כי חיבת תפלה גמטריא "בכונת הלב" עלכ'ה •
 ולפי'ק'ד חיבת תפלה גם כן נדרשה בנוטריקון 'תכוין פיך
 להזכרת השמות' עוד 'הפתח פיך להשיב העליונים' ולא כמו
 שאירע להרב הנז'ל :

חרח והתעוררות טעסיות לני זעירי , והוא לעורר המתרסלים
ומזלזלים בתפלה מ'ו ואינס מתצברים כזרי , לקום
מן הכקר לעובדו ולהללו ולהודות לו בהודאת
בריא , ובו רמזתי לך שמי בעזר לורי :

- יריד כונן לבך וקומה •
- לשחר פני בוראך שוכן רומה •
- ותסיר מעיניך ועפעפיד תנומה •
- ושנס מתניך לרדוף בית המלך פנימה •
- לחזות בנועם כלה יוצאת בהינומא •
- בביאתך אל בית המלך בית הבחירה :
- עד מתי עצל תשבב על ממתך •
- וערבה עליך נועם שנתך •
- השמש יצא על הארץ ומתי תעבוד עבודתך •
- מדוע אתה שוכב בחדרי משכיתך •
- ולא תשמע קול הגבר אשר מחצות מעורר אותך •
- וחמתו כאש בו בערה :

- קום קבל פני המלך באימה ויראה •
- ותפתח פיד להללו ולשבחו ברוח נכאה •
- ובחשק רב כנפש הצמאה •
- תברך אלוה ותודהו בהלל ובהודאה •
- והתפלה עם הצבור היא למעלה נאה •
- ואף שהדבור ערוך וצבור מגעת לעלאה •
- ותפלת יחיד נועה והנה היא מתלאה •
- השובה היא אם רעה חסורי מחכרא :

יורו מששטיך ליעקב

- בעת תזכור שם משמותיו יתב' בתפלה
- יהיה הלב זע ורפה ומתנים וחלחלה
- דע מה יהיה באחריתך כי נפשך נבהלה
- מכמה רבבות משחיתים ומלאכי חבלה
- אשר כולם מזומנים לעשות נקמה גדולה
- מענין רב יצחק תראה כי שם תזעק בקול יללה
- ואשריך אדם שתהיה תפלתך לאל עולה
- ומלאכים מקדמים לה ביציאה והארץ מכבודה האירה :

זבהאי ענינא אמרתי להעתיק בכאן דברים נכונים אשר
נמלאו בכתבי הרב המקובל כמוהר"ר שסון מרדכי
זלה"ה בכונת פסוקי דקאמר שהע"ה בשירותיו ח"ת ראשו נתס
פז קולותיו תלתלים שמורות בעורב, עיניו כיונים על אפיקי
מים רואות במלב יושבת על מלאת, לחיו בערוגת הבושם
מגדלות מרקחים שפתותיו ששנים נעפות מור עובר, ידיו גללו
זהב ממולאים בתרשים מעיו עשת סן מעלפת ספירים, סוקיו
עמודי שש מיוסדים על אדני פז מרחקו כלבנון בחור כארזים,
סכו ממתיקים וכלו מחמדים זה דודי חה רעי וכו' חה לשון הרב
הנז"ל • הנה ידוע כי האדם לריץ להתפלל לפניו יתב' תפלה
שלמה והנונה בכונת הלב ולזה משבחת ננסת ישראל שזיכה
אותה האל יתב' להתפלל לפניו דאף אם לא נברא האדם אלא
להתפלל ולעמוד לפניו לשדתו דיו ומתחלת ואומרת ראשו נתס פז
והוא ע"פ מ"ש המקו' ז"ל כי ברוך שאמר שהיוב האדם לאומרו
הוא דווקא אשר יש בו פ'ז קיבות ושבת זה ירד מן השמים והוא
נקרא ראש התפלה לענין התחלת הברכות שנ התפלה שהזמירות
ברכה

ברכה לפניכם ולאמריכם ברוך שאמר וישתבח ויגדל וישראל
 שבחתו לשם יתב' ששם חלקה לשרתו ולברך בסמו הנאמדים
 לי מזהב ופז כשאני אומרת ברוך שאמר ומהחלת בשבח זה כמו
 כחם פז כאלו נתן לי כחם פז וזה אומרת ראשו כחם פז דיקא •
 קולותיו תלתלים בין ברוך שאמר לשתבח הם מזמורי תהלים שכן
 במדרש קראו לתהלים תלים למהך חמשה אלהים שטולים ת'ל חהו
 ת'ל תלים • שמורות בעודב הנה דז"ל אמרו על התפילין ורצועותיו
 למה הן שמורות הלכה למשה מסיני לפי שסוד תפילין עמוק מי
 ומלאנו ולכן הם שמורות כמו שהמושך אין אדם יכול לראות מה
 בתוכו כי אם על ידי האורה כן האדם צריך לערות ולבצע הרבה כדי
 שיאיר עיניו האל יתב' להשיג כונת התפילין היטב וזמון מזמורי
 תהלים שנחם חזק לזמר עריצים והם עמוקים הרבה שהרבה
 שמות יוצאים מהם מר'ת וס'ת וחילופי תיבות ואמצעי תיבות ולכן
 קרא אותם שמורות מרוב עמקם וצריך לזהר בהם שלא יבלע
 מהם תיבות או אותיות ששמות הקדש הם יוצאים מהם ונשאדם
 חוסר מהם איזה אות כאלו חוסר השם ת"ו ואינו עושה פעולתו •
 ואמר עיניו כיונים על אפיקו מים וכו' הכוונה שאחר הזמירות
 אנו אומרים יוצר אור לפי שבו נזכרו המלאכים יוצר משרתים
 וכו' ומעמדם וסדר קדושתם לפי שהמלאכים הם אורה לפיכך אנו
 זוכרים אותם ביוצר אור ודע שהמלאכים נקראים עיני ה' כמו
 שא"ה עיניו משופטות בכל הארץ והם המלאכים שמשופטים
 בכל העולם • וזה שמשבתו כנסת וישראל שזכתה לברכה יוצר
 אור ואמרה עיניו כיונים הוא על המלאכים הנזכרים ביוצר אור
 הזמירות והם הנקראים עיניו ואמר על אפיקו מים שהמלאכים
 מלמדים זכות על ישראל וישראל נקראו אפיקו מים ד"ל מופאי

יורו משפטיך ליעקב

המים שהם מעלים מים תחתונים להעלות התעודות כמו
שהיונים עיניהם על מולאי המים כן המלאכים שנקראו עיני ה'
עיניהם על ישראל להעלות התעודות ממוטה למעלה ולכן תמיד
מלמדים זכות על ישראל • ואומרו רוחות בחלב הוא רמז על ק"ש
וקרא לק"ש חלב שהחלב הוא מדת החסד כגודע מסוד בסר בחלב
יעו"ש כן הכא נזכרו חמשה חסדים דהיינו חמש הויות בפ' ק"ש
בר' וס'ת הפסוקים דהיינו ואהבת ו' בתמילה וסוף הפסוק מאדך
אותיות כ'ו גמטריא שם יהו"ה והיו הדברים וסוף לבבך הרי כ'ו
ג'כ • ושנתם לבניך וכו' עד ובקומך הרי כ'ו ג'כ • וקשרתם וכו'
עד עיניך ג'כ כ'ו וכתבתם עד ובשעריך הרי כ'ו ג'כ והם חמשה
חסדים וקראם חלב שהעולמות נהנים מאור החסדים ולכן אמר
רוחות בחלב שכולם נהנים באותם האורות המתפשטים בנה ק"ש
ואמר יושבות על מלאת לפי שקי"ל ק"ש צריך לדקדק באותיותיה
ויפריד הדברים שלא יחסר אפילו אות אחת ולכן אמר יושבות על
מלאת • ואומרו לחיו כערוגת הבושם אחר ק"ש משבחת להסו'ת
סזיכה אותה לסבתו בהפלת י"ח ולפי שהיא בלהט שפתיו של אדם
נעות דוקא וקולו לא ישמע לכן אמר לחיו דוקא והוא לחיים בלא
קול ולכן אמרו גבי פינחס למה זכה לזרוע ולחיים וקיבה לחיים על
שם ויעמוד פינחס ויפלל שהוא בלחיים זרוע על שם ויקח רומח
בידו דהיינו זרועו וקיבה על שם זאת האשה אל קבתה וכו' • עוד
ירמוח תיבת לחיו על העמידה והחזרה וכל אחר יש בה ח'י ברכות
ולכן אמר לחיו שנים ח'י דעמידה וח'י דחזרה • ואמר כערוגת
הבושם וכו' הנה ההפלה יש בה שני מינים שלם ראשונות ושלם
אחרונות הם שבה השו'ת לבד והאמצעיות הם שרכי העולם ולכן
שבחי המקום ברוך הוא דמתה אותם לבשמים הרומחיים שבהם
קריס

הריח מזון הנפש הרומני כך שבחי השׁוֹת כבשמים ראש שמעלים
 מכל המאכלים והי' צ האמלעות אמר עליהם מגדלות מרחמים
 מאכלים חשובים והם גשמיים בערך הבשמים וכן ג' האמלעות
 הם זרבי העולם והכוונה שלריך לזהר ביותר בג' ראשונות
 והאחרונות שהם שבחי האל יתב' • ואמר עוד שפתותיו שושנים
 וכו' הוא סוף החזרה והיא משבחת להשׁוֹת שזכתה לברכת כהנים
 שאמרו רז'ל מנין שהקב"ה בעלמו מברך את ישראל שנאמר ואני
 אברכס שאחר שברכוס הנהנים הקב"ה מסכים על ידם ומברכס
 ולזה אומרת כנסת ישראל שלא די שברך אותי על ידי שלוחיו הם
 הנהנים אלא ג' הוא שפתותיו שושנים שמברכני בעלמו ג' •
 נוטפות מור עובר יוכן עפ"י מ"ס רבינו האר"י זיע"ל משמתחילים
 אשרי אחר החזרה מתחיל השפע לירד לעולמות כל עולם כפי הראי
 לו ושאריתם למלאכים והמלאכים לאופנים ושאריתם לעוה"ז כל
 אחד כפי הראוי לו ולכן אנחנו אומרים קדושה דסדרה שהיא כענין
 הפסוק איש אלהים קדוש הוא עובר עלינו תמיד שהתחונים
 מושכים קדושה לעלמן כשנמשך לעליונים וכל אחד כפי שיעורו
 טכ"ל • ולכן אחר שאמר שפתותיו שושנים בברכת כהנים שהיא
 בעלמו מברך את ישראל ככ"ז אמר נוטפות מור עובר ר"ל מתחיל
 השפע לירד ולהטיף מאשרי ואילך וזהו מור עובר על דרך עובר
 עלינו תמיד • יהיו גלילי זהב רמז על אשרי שבו עיקר הפרנסה
 בפסוק פותח את ידך שאס לא כיון בו זריך לחזור כידוע • ממולאים
 בתרשים רמז על קדושת דסדרה על דרך שאמר הרשב"י ע"ה
 בתיבת תרשים תרי שש דהם י"ב קדושה דסדרה משולשת בפנים
 ואחור במקרא ותרגום הרי שש וקדושה דשחרית וקדושה דמנחה
 הרי שש אחרים ונדע שעל ידי הקדושה מלאה כל הארץ כבודו
 שעל

יורו משפטיך ליעקב

טעל ידי קדוש ראשון יעלה התעוררות מלמטה למעלה ועל ידי קדוש ב' יתמלא המעין שפע ועל ידי הג' משפיע לכל העולמות וזהו מלא כל הארץ כבודו לכן רמז על הקדושות טהם תרי טס כנז'ל תיבת ממולאים • ואומרו מעיו עשת סן רמז על הרחמניות שהיא מהמעיס כמו סאמר הכתוב על כן המו מעו לו רחס ארחמנו וכו' והוא תפלה לרוד סאומרים אחר קדושה דסדרה סלריך האדם לעשות עלמו עבד ועני לסאול מאת הס'ית מזונות מהספע היורד כמ'ס בזרה תלת זמנין עבד דוד גרמיה עבד וכמ'ס בסידור רבינו האר'ו ז'ל על מזמור זה הראשונה עבד סבא לסאול פרס מרבו , ולקבל פרס מאדונו עשה פעס סנית , והג' כעבד שמשבח לאדונו סקבל הפרס מידו ולזה רמז מעיו שהוא הרחמנות עשת סן רולה לומר כעשת סן שהיא חתיכה חזקה סאין בה טוס חלל אלא כולה עשת חזקה כן האל יתב' עומד ברחמנותו להטיב לעולם ומהמלא רחמים בחזקה • מטולפת ספירים ר'ל כרזה ומלופפת כמו בלעיק ותתעלף כאלו אמר כרונה בספירים והוא רמז על הסור שהיו הלויס אומרים על הדוכן כי על ידו כורת ומזמר עריכיס והקליפות כמו המזמורים כנודע חכו ספירים שהוא חזק ומסכר הפטיש כנודע • סוקיו עמודי טס ידוע הסוקייס הם סוף הגוף רמז לפטוס הקטורת שהיא סוף התפלה ואמרו רז'ל סהקטורת היא מעטרת ולא סנה בה אדם מעולם אלא חדשים לקטורת וכן אסמנו אקרא ישימו קטורה באפך וסמיך ליה ברך ה' חילו וכו' לכך קראה סוקיו הם הרגלים על סס ואת כל היקוס אשר ברגליהם ודרשו זה ממונו של אדם סמעמידו על רגליו עמודי טס קראס עמודים כי כמו שהעמודים מעמידים את הבית שלא יפול כך אמירת הקטורת בכונה היא מעמדת את האדם

ומוסיפה לו חיים ולא ימות • ומעשה דפינחס נשחיו ישראל
 במדבר בענין מעשה זמרי והיה מניפה בישראל וכיון שהקריב
 קטורת מיד והמנפה נעלמה תוכיח • וכן אשכחן אפילו בקדושתה
 תמנע המיתה כנ"ז בזו"הק מעשה ארובה וזה תורף דבריה :

מעשה

ברבי אבא אבא אבא לעיר אחת ובאו אנשי העיר אללו
 ואמרו ליה רבי איכא מותנא במתא ופלוגי ופלוגי מהו
 ופלוגי ופלוגי נוטיס למות ותנף בידר רבי אבא ארבעים אנשים
 ונחס מארבע פנות העיר וקראו כולם מעשה פרסת הקטורת
 בכונה עצומה ולא הספיקו לבומרה עד שבאו אללו ואמרו ליה
 שאלו שהיו נוטיס למות כבר פירשו לחיים יעו"ש באורן, נמלא
 ססבולתה כותנת חיים ולכן קראה בבחינת עמודים • מראהו כלבנון
 דמז דעל ידי קביעות התורה שלומד האדם אחר הפלה זוכה ומקבל
 פני שכינה כמו שארז"ל ההולך מבית הכנסת לבית המדרש זוכה
 ומקבל פני שכינה שנאמר ולכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים באון
 וכו' וזהו מראהו כלבנון על ידי שחיכו ממתקים לעסוק בתורה
 שיאל מפיו יתב' ודבריה ממתקים ונחמדים זה דודי וזה ריעו שאני
 משבחת אותו על כל מה שאיווני לעובדו בסדר התפלה עכ"ל הרב
 ז"ל דפ"חח וס"י •

הנה היואל מכל האמור כמה חובה לאדם להתפלל תפלהו
 בכונה דוקא ובלב טלס ויזהר הן בתיבות והן באותיות
 והן בנקודות ואס ח'ו תפלתו מן השפה ולחוץ כמה גורס
 בנזקין לו ולאחרים ואס ח'ו יבלע אותיות סופו מרה ומלעיטין לו
 גחלו אס ח'ו ואבוי על תמרור טון הלזה ושמעתי מסס הרב הנדול
 מוהר"ר יונתן מפראג ז"ל בעל ס' יערות דבש שהיה מתאנח ונונח
 מלבו על התפלה שהיא בלא כוונה רק שפתיים נעות והלב הולך
 משכים

יורו משפטיך ליעקב

חשכים ואמר שדאי זה העון הגורם לנו אריכות גלותינו והביא
מעשה על זה ואנא עני'א הרחבתי את דברות קדשו בדברים
מהוקים וכמו שיתבאר ואומר ודאי שזה העון הוא הגורם לנו
גדמ'א בנזקין לאריכות גלותינו המר וגורם לע'ר הגבו'ה לע'ר
באט'ה היא השכינה הקדושה אשר היא זה כמה נכסוף נכספה
רב נסוף להתרפק עם דודה אהובה ולהסיר בגדי אלמנותה מעליה
וללבוש מחלצות חה העון הוא העומד בפניה כחומה נשנבה ,
והיא המיד נשקפה על בעלה מאשנבה , ותזעק בקול גדול מתי
לבעלי אלה ואסובה , ובזה היה מבאר באר היטב כוונת הא'
קרא דאמרו ירמיה הנביא עליו השלום בדברי נבואתו אשר נבא
אשר ברו'הק ראה זה הגלות הארוך וראה זה העון הוא הגורם
דבסיבתו יהיה תגבורת לסט'א והאש שלה מתגברת ומוציאה להבה,
להסאיר אותנו בגלותא ארוכה אין יואל ויאצן בא , ושערי דשמיא
ננעלו במנעולא רבה; ועל זה פתח פיו בקינה וגונח מתוך קירות
ליבא, על הר ציון שהיה מקודש בקדושת רבה , ומזה העון יהיה
חלב ימים ושנים וירקדו ויהלכו בו חיות ברא חיבורא ועקרבה ,
וזה רמז בסוף קינותיו באומרו על הר ציון ששמים שועלים הלכו
בו וכו' ולבאורה הדקדוק מבואר דמאי נפקא מינה בזה שסיים
שועלים הלכו בו הא אם לא היו מהלכים בו השועלים לא היה
מאטער והלא עיקר האטר והאנחה הוא על חורבנו ושמומותו
ואפילו לא ילכו בו שועלים איבא לערא הגבו'ה ור"ב מד'י מדוד
הנוגע ללב * ועוד וכי דוקא השועלים הלכו והלא כמה מיני חיותא
חיות ברא ועוף שמיא אבל הוא היה מבאר כי כל זה ניתן
באמירא בדרך רמז על הני אנשי המתפללים תפלה בלא כוונה
וביאור הענין ע'פי מעשה אחת הובאה בספרים חה תוארה
מעשה

מעשה היה שיום אחד לויחן מלך הדנים שמוע שהטועל הוא פקח הרבה כארז"ל פקח שבחיות טועל ושלח אמריו דנים גדולים וזוה אותם לגנוב את דעתו ולהביאו לפניו לפי שהטועל הוא המיד נמלא על שפת הים ואמר להם לויחן תעשו איזה ערמה עמו ותביאו אותו אלי מיד הלכו והגיעו לשפת הים והיו משחקים ונשאו עיניהם וראו אותו מטויל על שפת הים והם לא היה להם ידיעה בו אבל היו משחקים ובראות אותם הטועל שהם משחקים ניגש אליהם והיה תמיה תמיהא גדולה וכיון שהם ראו אותו אמרו ליה מי אתה אמר להם אני הטועל אמרו טוב על זה אכן משחקים אמר להם למה אמרו ליה שכבוד גדול בא לך ועליך אכן מבקשים ובעדך באנו אמר להם ומה הוא אמרו ליה דע שהמלך שלנו לויחן הוא חולה וכונה למות וזוה שלא ימלוך במקומו אלא הטועל לפי ששמע שהוא חכם ומבין מכל הבריות א"כ בא עמנו ונלך ביחד שאנחנו שלוחים ובאנו לכבודך אמר להם ואיך אוכל ליכנס בתוך הים הגדול אטבע ואמות אמרו ליה לא תמות השב על אחד ממנו ואתה הלך על פני הים שהוא לפה למעלה ולא הגע אפילו רגליך במים עד שהגיע למלכות ונורידך ברגע ולא תזוק ותמלוך בכל ותשמה בשארית ימיך ולא תצטרך עוד לבקש מאכל ממקום למקום ויפגעו בך חיות רעות ויאכלו אותך מיד כששמע הטועל דבריהם האמין להם ורכב על דג אחד והלכו בים כיון שירד באו עליו גלי הים התחיל להצטער צע"ר הגבוה והלך דעתו ממנו והתחיל לקונן על טלמו בקול מר ובלב חמרמר ואמר אוי מה עשה כי המות לפניו מזומן, וידבק בו כדרעת נעמן, ויהיו בניו עם ל"ו אלמן, במקום שיהיה מלך וילבש כתר מלכות ובגדי בוך וארזמן, כי הגיעו מים עד נפש ולא נשאר לו שום עת חמן, וביתו יהיה

יורו משפטיך ליעקב

יהיה כבית המן, ונתחרט בחרטה גדולה עד אין קץ וניחם עד אין
שיטור ר'ב נחמ'ן • מיד אמר להם הנה עתה אני ברשותכם והולך
טמא, אמרו לו האמת למה רואים אותי וכל מה שיהיה לי טובה
אחלקה לכם, בין כולכם, חלף טורחכם ומשאליכם, וכל אחד מכם
אחזן לו שכם, זקנים עם נערים טפוחים ונשיכם, אמרו לו האמת
כי מלך לויתן שמע שאתה חכם ביותר מכל ואמר אקדע את בטנו
ואכל את לבו ואמכם • מיד בלבו שחק, ואמר בודאי באה לי תשובה
ממרחק, בשעת הדחק, במקום שהיה ראשו נכנס וכדחק, ופתח
את פיו בערמה ורגז עליהם ושחק, ואמר להם איז מה עשיתם,
ולחכם טרחתם, כי למה כשהייתי במקומי ביבשה נכונה לא דברתם
והגדתם, וטכסיו ודאי מתחייבים מיתה לפני המלך אתם • אמרו לו
למה אמר להם כי לבי בל עמי, והוא מונח בביתו ובאולמו, ואלו
הייתם מגידים לי מהתם הייתי מביאן עמי ונותנו למלך והייתם
מתכבדים לפניו אבל טכסיו ברע אתם הולכים אמרו לו וכי לבך
אינו בקרבך אמר להם לאו שכך מנהגנו פאנן יודעים שהלב שלנו
מועיל ומפחדים על חיותנו, שהוא תמיד גרמ'א בנזקין לנו לקרב
מיתתנו, ולנפול ביד אויביו ומבקבי רעתנו, ולכן קודם שנלא
מבתינו, נוטלים ומניחים אותו במקום מואנע במדרנו וגנזינו,
ואם נלטרך לו נקחנו, ואם לאו הוא נשאר במקומותינו, עד
שנחזור לחיים לטפוחו ולנשינו, אמרו לו אם כן מעשה מה נעשה,
פקוח נפש דומה כל מצות עשה, אמר להם תחזירו אותי תכף
על שפת הים מקום שהייתי יושב ואקח את לבי ואבא עמכם, ואחזן
אותו ללויתן וכבדני לי ולכם, ואם כך תוליונו בלא לב כי לבי
ממני נתק, וממקומו נותר ונעתיק, ודאי אתם מתחייבים מיתה,
זה ברית כרוחה, כי תנווהו אתם כולכם נאחד נפשכם ונכרתה,

כי מה שנפשו איותה, היו לא נהיתה, ואני בודאי אלף בשמחה
מלפניו ויהיה לי קימה וקמת ועלית, כי אני אגיד לו האמת שאתם
לא הגדתם לי מקדם וכאשר ספרתם לי אמרתיו לכם שתחזרו
עמי כדי להביאן ולא רציתם מיד אמרו הדגים ודאי בטוב הוא
אומר ואז החזירו אוחו למקום פלקמוהו לשפת הים וירד מעל
הדג והלך והיה מרקד על החול שבשפת הים ומשחק אמרו לא
במהרה קח את לבך ונלך כי אכן ממתנינים לך היה פומק ופתח
את פיו ואמ'ל שוטפים לנו לדרככם וכי יש בדיה בעולם שהיא
מהלך ולבו כל עמו אמרו ליה אי' אתה שחקת עלינו אמר להם
ודאי מיד חזרו בבושת פנים וסיפרו הטובדא כולה ללויתן אמר
להם ודאי הוא ערום והלול את עצמו ועליכם אמר הכתוב כי
מסובת פתאים תהרגם ואכלם כולם עכ'ל המעשה :

ובזה יתבאר כונת האו קרא דקאמר ירמיה הנביא על הר ציון
ששמש ותדע למה כל כך יהיה בער'הר שמש ולא יבנה
לז'א ברמיזא שועלים הלכו בו רוצה לומר בשביל שבער'הר באים
להתפלל ופותחים פיהם בהפלתם אבל עושים כמו השועלים שלבם
בל עמם אלף מניחים אותם בבית כנ'ז גם הם כן שפיהם מדבר
והלב אינו יושב והולך חשכים ומחשב מסעבות במילי דעלמא וא'ב
הויא כל הפלתם מן השפה ולמוץ ואוי על תפלה כזו שהיא בגרמ'א
לאורך גלותיכו ומורבן בית מקדשנו כל זה הזמן ועברו ימים ושנים
ואנחנו לא נושענו עכ'ד הרב ששמעתי מסמו זלוק'ל דפח'א :

באופן מכאן נדע כמה צריך לו לאדם להיות נזהר בתפלתו
ואם זכה הוא מהקבלת על ידי ג' חיות הקודש כנ'ז
שהם שו'ר נש'ר אר'יה הנוסאים כסא מרכבתו יתב' ותקף הויא כתר
ועטרה בראשו של מלך מלכו המלכים ואם לאו ב'מ יקחו אותה

השלמה משחיתים שיש תחת יד שמ'אל שהם כ'ץ כל'ב חמור כנז'ל
ולכן אמר עיניך לנוכח יביטו וכו' וכנז'ל :

ובהאי ענינא דהפלה אמרתו להבין בדרך כלך מארז'ל בגמ'
בס'ד וזה תוארו בירא דסתית מיכיה מייא לא תטרו
ביה קלא עכ'ל • והוא תמוה וכבר המפ' ז'ל דרכו קסת'ס בו
וביארן אותן עיין בד'ק • ואנא עני'א אמרתו להבינו בדרך רמז'א
והוא בהקדים את הידוע כמה חובה מוטלת על האדם בשעה
סהולך לבית הכנסת יקבל על עצמו שלא יסית טוס סומת מול בבית
עכנסת כי הוא עון שלילי ונדול עד מאוד וביט האדם וכל עצמותיו
יאחזמו דעד מ'ט על זה בזו'הק פ' תרומה ח'ל בד' קל'א מאן
דמסתעו בבו כניפת'א במילין דחול ווי ליה דאחזי דהא לית אלא
ולא אסתכח תמן ולית ליה חולקא ביה ולא דחול מיכיה ואנהיב קלנא
בתקונא עלאה דלעולא עכ'ל יטו'ס :

הנה דברים אלו קצרי הכמות ורבי האיכות ומאן דמעמיק בהם
צריך לקדוע את לבו על חומר העון הלזה שנגעסה
בעו'הר אללנו כהתר וכמה דברים אלה הדברים הן של בטלה והן
של שחוק וק'ר עושים בבית הכנסת און ואבוי • והנה טעם לחומר
העון הלזה מלבד כפי טעחויות ופסטי המאמר לפי שבית הכנסת הוא
מקום מקדש והשראת שכינתו יתב' שם ולכן צריך לנהוג בה אימה
ויראה התם עוד טעם אחר איכא ואמרתו להודיעך כדי שתדע טעם
נכון לחומר העון הלזה דלמה הוא כל כך חמור והן קדס צריך
שתדע טעם לזה העם בעצמו דלמה נקראת בשם בית הכנסת ולא
בית אבור און בית רבוס ומהו לשון זה 'בית הכנסת' אבל דע מ'ט
הרב במ'ח ז'ל בפ' בראשית ח'ל דע כי קריאת שם זה הוא בסוד
הכתוב מן המאר קראתי י'ה עכני במרחב י'ה והוא כאשר כתבו

חכמי האמת בסוד הסופר סהקול יוצא ממקום הזר בלחץ גדול
 ויצא הכף בהגיטו למקום הרחב מהפשט ומתחזק ומתרבה בכל
 עוז ומתעלה למעלה למעלה כמאמר הקדש והיו קול הסופר הולך
 ומזק מאד • ועבור זה ג' אמר דוד ממעמקים קראתי ה' וכו'
 והכל לפי כשהוא עולה ממקום זר מתרחב ומזק הרבה ולכן ג' אמר
 אמר מן המזל קראתי וכו' ענני במרחב דיקא והנה דע שהסכינה
 הקדושה מדת מלכות היא נקראת בית הכנסת כי שם מתכנסין
 האורות העליונים וקול התפלה אשר שהוא מהרחב ועולה למעלה
 ועולה עד לראש בחינת חכמ'ה ושם מתקבלין כל עבודת התפלה
 ועולה להיות ביוחד אחד עכ"ל בקצור יעו"ש בד"ק • נמצא כי בית
 הכנסת היא בחינת הסכינה ונקראת בית הכנסת על שם שמתכנסין
 האורות בתוכה והנה על זה תמצא פתב הרב האר"י זיע"א דלכן
 צריך ליכנס באימה הרבה ולומר פסוק מה נורא המקום הזה וכו'
 חה סער השמים תיבת סער דיקא כי הואיל והיא רומזת לסכינה
 עלמה כנ"ז וידוע כי הסכינה היא בחינת שם אדנ"י והוא במילוי כזה
 אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד עולה בצמטריא תרע"א והוא תרנוס סער
 כידוע ולכן אמר חה סער דיקא • ונס דע כי היא רומזת בשם ב"ן
 כידוע ובעשר כפירות שלה עשרה פעמים ב"ן עם עשרה כוללים
 וידהו הם גמט' כנס'ת בדקדוק עכ"ל יעו"ש • א"כ מכאן תדע דלמה
 נקראת בית הכנסת וא"כ ודאי הפונס בה ובפרט בדברי שחוק וכו'
 או ב"מ כמה עונו גדול ולכן החמירו כל כך בזוה"ק כנז"ל • ובזה
 דע דלכן לא יכול הוצ'הר דא איהו סמ"אל ליכנס לשם כי הואיל
 והוא קדושתא כל כך ורומזת ונרמזת בסכינה כנז"ל א"כ אין רשות
 לבחינת הקלו והסמ"א ליכנס במקום קדוש כזה והוא עומד בחוץ
 סביב בית הכנסת בסוד הכתוב סביב רשעים ויתהלכון וכו' אלא

יורו משפטיך ליעקב

והוא קשה לעד ויש לחקור דהא אכן עינינו הרואות כמה פעמים
האדם מופא בתוך בית הכנסת ותקשי דהואיל וז"ל הר אינו נכנס
התם כנז"ל הואך ובא האדם בה לידי כמה חטאים זה אומר אני
דאינו קשה לפי הנראה דלעולם הוא אין לו רשות ולא יוכל לוכנס
כנז"ל אבל בעוה"ר האדם החופא איהו מושכו ומכניסו בידים
ודוגמא לזה קביא דאיה מענין חטא אד"הר כידוע מארז"ל דהולך
הא סמ"ל שהוא הנחש היה מתהלך חוץ לגן ואיהי מטנה איהו
והכניסתו לתוך הגן עיין בד"ק * וגם בכאן הכי הוא הענין בפירוש
ודו"ק כי הוא תירוץ פשוט לפי ע"ד :

ומעתה כחזור לביאורא לבאר מאמר הנז"ל בא"ר היטב
דלפי האמור דתיבת בית הכנסת היא בעלמה רומזת
על במינת שכינתא קדישא יתבאר מאמר הנז"ל ובהק' ג"כ להודיעך
דברי זו"הק בפ' אחרי מות בד' ס"ב דדריש על פסוק הנאמר ביעקב
אע"ה נטהיה הולך לבית לבן וירא והנה באר בטדה והנה שם ג'
עדרי אאן רובלים וכו' דריש תיבת באר על השכינה שהיא נקראת
באר יעו"ש * עוד אשכחית להרב המקו' הנשי"א ז"ל בס' וז"ל
דריש האו פסוקא על בית הכנסת וסוים והנה שם ג' עדרי אאן קלון
כהנים לויס ישראלים וכו' יעו"ש * וידוע ג"כ דבנת התפלה שאנן
מתפללים אכן מושכים שפע וברכה רבה שהם בחינת מסדים
הנקראים בשם מים כידוע א"כ הרי הוא כמבואר מאמר הנז"ל דזה
באו מרנן ורבנן חכמי הגמרא להודיע לנו ברמז"א בנוע"ס דברות
קדשם באומר' בירא דסתית מיניה מוויא דהיינו בית הכנסת הנקראת
בשם באר כנז"ל וסתית מיניה רמז דאנן מתפללים בתוכה ומשם
מושכים שפע וברכה שהם בחינת מסדים נקראים הנרמזים למים
כנז"ל א"כ לא תסדי ביה קל"א דא סמ"ל גמ"ע קל"א כידוע שהוא
אין

אין לו רשות ליכנס אבל אתה בעלמך לא תהיה גרמ"א במקוין
להנניסו בידים ודו"ק כי הוא נכון :

וגם בענין התפלה אמרתיו לנתוב דבר אחד בדרך רמיו"א
אשר עשיתיו בסדר הפעמים הנהוג בין הספרדים והיו
הסדר אחד לאחד זרקת מקף שופר הולך סגולתו פזר
גדול ירח בן יומנו קרני פרה געיל תלשא הזלח גריש פסק
רביע שופר מהופך קדמא זקף קטון זקף גדול שלשלת שני
גרישין תרי טעמי דרגא תביר מאריך טרחא אהנח רפה דגש
סוף פסוק • ואמרתיו לרמיו"א בס"ד בזה גודל מעלת התפלה
היא מדברת והן קדם אודיע לך שנים ושלשה הקדמות הנה ידוע
ליו"א דעיקר התפלה כולה זריכה שתהיה לבחינת השכינה ולא
לתועלתנו ולהנאתנו כפי פשט הדברים ודוגמא לזה אבויא מ"ש
הרב באר יצחק על התקונים כשיאמר ברך עלינו ה' אלהינו את
השנה הזאת וכו' יתן בדעתו כי השכינה נקראת בשם שנה כי
היא נקראת ספירה העליונה ותיבת ספיו"רה גמטריא שנה
בדקדוק וידוע כי השכינה נקראת בשם מלכות וכן בשם אדני
והנה תיבת תפלה בגמט' תקט"ו ומלואה כזה תי"ו פ"ה למ"ד
ה"א וארבע אותיות דידה הם תקט"ע באירוף הכל עוד ידוע כי על
ידי התפלה יתבררו רפ"ח ניו"הק אשר נפלו בתוך הקלופות שהפולס
אד"הר בחטאיו כאשר כתב הרב אול"ח ז"ל בד' מ"ז יעו"ש בטעם
שכתב ע"פ ותראי האשה כי טוב העץ וכו' דלמה על תיבות ותראי
האשה יש פזר גדול לרמח כי על ידי הראיה גרמא מיתה ונתפזרו
ג"כ רפ"ח ניזולות בקלי' יעו"ש • עוד ידוע כי על ידי חטא אד"הר
נתגברו הדינים באוזק שהם פ"ד ומקורם מאותיות מכל"פך גמט'
כן ועם חמש אותיות יעלו רפ"ה ועיון מ"ש הרב בס' ל"ת בענין פרה
אדומה

יורו מששטיך ליעקב

ארומה באורך יעו"ט * עוד ידוע כי לפעמים על ידי התפלה יוכל האדם דוקא להכניע את הדינים ותתקבל תפלתו ויש לדיוקים שבנת הפלתם יוכלו מלבד סיכויים אחרים גם יוכלו להפוך אותם לרחמים בארז"ל לדיוקים מהפכים מדת הדין לרחמים וכו' והנה בודאי כשתגיע את התפלה שהדינים עצמם יתהפכו לרחמים אז חלי יהיה התעוררות לגאולה העתידה ואכן שטכסיו בנו גלותא נקראים בבחינת קטנים נתעלה ונהיה בבחינת גדלות * ואז חלי תקבעל שלשלת מלכות עשו הרשע משני טעמים הן מסיבות כבוד הגלות שהאריך הרבה ואכן מלפנים לגאולה בעה"ת והן מסיבות שהוא הולך עמנו בנאה ונאון והקב"ה הבטיחנו שכל נאה משפול חת אינו אריך רחיה כלל * עוד ידוע כי עשו לגבו יעקב אע"ה הוא נקרא שני לפי מארז"ל ע"פ וילא הראשון אדמוני וכו' יעקב כולר מטפה ראשונה ועשו מן הסנייה משל לטפופרת שפיה קלרה תן בה שתי לבנים זו אחר זו הנכנסת ראשונה תלא אחרונה וכו' וכן היה בענין יעקב ועשו יעו"ט ברש"י ז"ל בפ' תולדות על זה הפסוק :

ומעתה אחר הקדמות הנז'ל אבא לרמוז הסדר הנז'ל דע כי תיבות זרק'א מק'ף הם יעלו בדקדוק ע"ה גמט' הקכ"ט והם גמטריא תפלה עם אותיות ומילוי דידה כנז'ל שהם תקכ"ט ג"כ ור"ל בעת שאתה זורק מפיך אותיות התפלה אז תהיה מקף ומכוון בדעתך להיכן תלך ולאתה בפונה וזהו זרקא מקף ואמר סופר הולך סגולהא ר"ל סתקיף את מחטבתך והספר את תפלתך נגד הסנינה וזהו סופר לשון ספירו מעסיכס ותלך מחטבתך דוקא בטביל הסנינה הנרמזת באותיות סגולהא כי היא גמט' מלכות עם ארבע אותיות בדקדוק ונס ה'ולך ס'גולהא הם נוטריקון אותיות ס"ה גמטריא עם אדנ"י הנרמז בבחינת המלכות כנז' בפתומת

בפתיחת אליהו ז"ל דינ'א דמלכותא תיבת דינ'א אותיות ארנ'י וא'כ
 ז'א סופר הולך סגולתא • ואס תהיה התפלה בבחינה זו אז זוכה
 פז'ר ע'ה היא רפ'ה גדול רמז לאבינו הראשון שהוא הגדול שבכל
 העולם והפיל רפ'ח נו'הק ונתפזרו בקליפה אשר באותו יום סברא
 חטא וזה ג'כ רמז באומרו ירח בן יומו ר'ל הוא היה בן יומו
 בבחינת הירמ ומסיבת זה בעו'הר היה בגרמ'א בכזק'ין סנתגברו
 אז מכוחו ונתחזקו רפ'ה דינים כנז'ל וזה רמז באומרו אמר זה
 סחטא אד'הר הנרמז בתיבות הנז'ל אמר קרני פרה תיבת קר'ני
 הוא לשון חזק כידוע ותיבת פרה רמז על פ'ר גבורות עם חמסה
 אותיות של מנלפ'ך הנרמזים בהם הנבורות אז בנה תפלתך
 שהוא לבחינת הסכינה וכנז'ל תנף כשיוצאת הן יהיה בה בירור
 לניצוצות רפ'ח כנז'ל והם ג'כ אלו הנבורות סנתחזקו הנרמזים
 בתיבות קרני פרה כנז'ל בעי'א תלס'א ר'ל תיגע בהם ותלוש את
 מקודם וילכו כאסה שהיא ננתגרסת וזה שסיים ג'כ אחר אומרו
 בעי'א תלס'א שהוא לבון נגיעה ועקירה שגרמז בתיבת תלס'א
 אמר אזל'א גר'יס ר'ל מלבד שתקור אותם ממקומם גם תגרש
 אותם ואז כיון שכבר נעקרו ונתגרסו ממקומם ודאי תפלתך
 מתקבלת תנף כי דע כבר פס'ק רבי'ע ר'ל כיון שאין עוד מעכב כי
 בתחילה לא היתה תפלתך עושה רושם כיון שהם היו רובאים
 ויוסבים ומעכבים את תפלתך אבל עכשיו כבר פס'ק רבי'ע תרגום
 רבך רביע כידוע ור'ל כיון שנפסק כחם אלו המעכבים שהיו
 רובאים א'כ ודאי תפלתך תהיה מקובלת • ומזר עוד ורמז לא די
 שיתלשו ממקומם כנז'ל ויתגרסו אלא יתהפכו מרע לטוב מדין
 לרחמים וזה רמז באומרו שופ'ר מהופ'ך ר'ל ודאי יתהפכו ויהיו
 בבחינת טוב כנרמז בתיבת שופ'ר וכנז'ל וכיון שיהיו בזאת הבחינה
 טהים

יורו משפטיך ליעקב

שהם ג"כ נהפכו לרחמים אז מלבד זכיה הנז"ל שמתקן ניזונות הקדושה כנז"ל גם תזכה ודאי להתעוררות הגאולה ועל ידך תהיה הזכיה הלזו לכל זה רמז באומרו קדמ"א זק"ף קטו"ן זק"ף גדו"ל תיבת קדמ"א היא לשון תחלה ור"ל בתחלה לכן שעכשיו קטנים בגלותא יהיה לנו שני זקיפות האחת שגאלא מגלותא והשנית שנהיה בבחינת גדולים על הכל זה רמז בתיבות זק"ף קטו"ן היא מעלה ראשונה שאין הקטנים נזקפים וגם זקיפה אחרת שנהיה לכן בגדולה ובמעלה רמה וזהו זק"ף גדו"ל וכיון שכן אז שלשלת שני ד"ל שלשלת ומלכות עשו שנקרא בשם שני כנ"ז תיבת שני קרינן בה שני בחירק גריסין ר"ל יהיה לו גרוסין והפסק מלכותו וזהו גריסין לשון גרוס וטעם לזה הוא משני פעמים זה רמז באומרו תר"י טעמ"י והם אלו האמת דרג"א תבו"ר ר"ל שהתנהג בגאולה כמו העולה במדריגות ולכן סופו להיות נשבר ותרגום שבירה תבירא נידוע וז"א דרג"א תבו"ר גם את השני מאר"ץ טרא"א לתנ"מ ר"ל שהאר"ץ והטריה אותנו בנו גלותא במקום שהיה לו לתת בדעתו שאין אחים בני אב ואם אחת והוא לא היה עושה כן אלא בניקום לתנחת"א היה לנו ב"מ לתנחת"א לכן ודאי רפ"ה שהוא זרע יעקב דג"ס לשון חזק והוא סוף פסוק ר"ל סופו ותיבת פסוק הוא לשון פסקא ור"ל סופו נפסק ונכרת ע"כ :

ועי' פי האמור שהתפלה תועיל לקבץ ניזונות הקדושה כנ"ז בזה אפשר לרמוז תיבת תפלה היא כופרדיקון תועיל לקבץ הניזונות פזורים גם כופרדיקון תועיל למתק פ"ד הדינים וכו' לעיל בסדר הזרק"א והנה אמר שכתבתי זה דהתפלה שהיא לבחינת השכינה בנחה והיא מיתוק לנבורה כנז"ל בזה מלאתי לי להד"ר עז"ר וסיועתי ממש לדברי בדברי הרב הגדול המקו' בעל באר

באר מים חיים בבואורו על התורה דיתוב על הבא"ר לבאר כונת
הכתוב בפ' תרומה ויקחו לי תרומה מאת כל איש וכו' חת"ד בקלור •
עוד יתבאר האי קרא והוא עפ"י הידוע דעיקרו העבודה להרבות
החסדים ולמתק הגבורות והנה נודע אשר כל בחינת הגבורות
נמשכים מחמשה פעמים אלהי"ם המוזכרים במעשה בראשית
ומקור החסדים הוא שם יהו"ה המהוה את הכל בכדו להטיב
לבריותיו וכשמתיחדין הדינים והחסדים נעשה בבחינת כו"ל שהוא
כו"ר רמז לשם יהו"ה ות"ל חמשה פעמים אלהי"ם מספרם ת"ל זה
רמזו רז"ל באומדן המתפלל לריץ שיאזיר פניו אל הכותל רמז כי
לריץ המתפלל לשים דעתו ולבו להמתיק הגבורות ולמשוך החסדים
חה ג"כ רמז הכתוב אם באוקתי תלכו וכו' ר"ל כאשר תתבוננו בכל
חוקתי לבחינת תלכו שהיא אותיות ת"ל כ"ו איז ודאי כיון שמהמתיקים
הדינים בזה זוכים ונתתי גשמיכם בעתם וכו' ותזכו לכל טוב
וברכה • חה ג"כ רמז הכתוב ויקחו לי תרומה וכו' ובהקדים עוד
להודיע מ"ש מרן האר"י זיע"א אשר הדינים הנז"ל שהם בחינות
חמשה פעמים אלהי"ם כנז"ל מתמתקים מנח חמשה חסדים שהם
חמשה פעמים יהו"ה העולים גמט' ק"ל עכ"ל • וא"כ זה רמז
בתיבת ויקח"ו היא גמט' ק"ל והוא רמז על בחינת ה' חסדים הם
ימתיקו את הדינים שהם ת"ל ונרמזו בר"ת לוי ת'רומה הם אלהיות
ת"ל שהוא רמז על חמשה פעמים אלהי"ם שיתמתקו בכנס חמשה
חסדים הנרמזים בתיבת ויקח"ו שהוא גמט' ק"ל כנגד חמש פעמים
שם יהו"ה כנז"ל ובכנס יתמתקו הדינים ענת'ד יעו"ש בד"ק בא"ר
רחובו"ת רס"ב רח"ב ניקר"י • הוולא מפנינו אמרותיו הפהורות כי
כמה גדול כח התפלה לשמה שעל ידה יהיה זוכה למתק הגבורות
ולמשוך החסדים וזה סויעתא גדולה לדברותינו הנז"ל :

יורו משפטיך ליעקב

והנה עפ"י ד"ק אמרתי לרמוז בס"ד כונת הפסוק הנאמר בסדר
שמות ח"ת ונתתי לך חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי
תלכו לך תלכו ריקם והוא בהק' עוד להודיע מ"ש הרב אור
המאיר ז"ל כי דע דכל דברי התורה הם נאמי ולא נאמרים דוקא על
עניני מצרים או ענינים אחרים אלא כולם הם כדי להתלמד מהם
תמיד ושנינים בכל עת וזמן עכ"ל * עוד ידוע כי המשפטים
והמקראים הם נקראים בשם מצרים על שם שמצרים לאדם
תמיד * וא"כ זה רמז הנתוב ונתתי לך חן העם הזה בעיני מצרים
הם המשפטים והמקראים הנקראים בשם זה והם תמיד מקראים
למעלה לפני על עניני העבודה כידוע אני ונתתי לך חן ישראל
בעיניהם שלא יקראו אלא תפלתם הנניע כוחם ותעשה רושם
אבל תדע אימתי יהיה זה והיה כ"י נוטריקון "כאשר יתפללו" ת"ל כ"ו
הם אותיות תלכו ור"ל כאשר יהיה בדעתם בעת תפלתם למתק
הגבורות שהם חמשה פעמים אלה"ה גמט' ת"ל עם אותיות כ"ו
רמז לשם יהו"ה כנז"ל ואמר אות נו"ן יתירה לפי הודוע כי כל הדינים
הם שרשם מבחינת אימ"א שהיא כלולה מן חמשים שערות כידוע
זה רמז תלכו"ן אותיות ת"ל כ"ו ו' שהיא הבינה ונשתהיה תפלתם
בסדר זה אז ודאי לך תלכו ריקם ר"ל תפלתם תעשה רושם תנף
ולא יתכן שהמיתוק הנז"ל שהוא ת"ל כ"ו יהיה לבטלה ח"ו ודו"ק כי
הוא נכון וא"ש לך ויאפשר דלכן נקראת הפל"ה דהיא אותיות ת"ל
פ"ה רולה לומר דבחינת ת"ל דינים הנז"ל יהיה להם מיהוק מכת
פ"ה דהיא רומזת לשכינה כידוע :

ובהאי ענינא דעל ידי התפלה יוכל למתק את הפ"ר דינים
הנרמזים בחמש אותיות מנלפ"ץ וגם לפי דברי הרב
הקדוש במ"ח הנ"ז דעיקר מיתוקם יהיה בנה שם יהו"ה המהוה את
הכל

הכל בכדי להטיב לבריותיו וכו' ל בזה אפשר בס"ד לבאר ולתרוץ
 קושיא אחת שהקשה הרב בעל הטורים ז"ל בפסוק הנאמר בפ'
 פינחס וז"ת והיתה לו ולזרעו אמרו ברית כהנת עולם תחת אשר
 קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל • והקדק הרב דהול"ל לכפר
 על בני ישראל ולמה נקט ויכפר ותירץ ח"ל לכפר לא נאמר
 אלא ויכפר שטומד ומכפר על ישראל עד סוף כל הדורות ולכן נקט
 ויכפר טכ"ל יעו"ש • ואנא עני"א אמרת ולתרוץ תרוץ אחר בדרך
 רמיז"א עפ"י הכז"ל ובהק' עוד את הידוע דגם פינחס טמד בתפלה
 באותו העת והוא מקרא מפור"ש ויעמוד פינחס ויפלל ותעלר
 המגפה • עוד ידוע מ"ש הרב הקדוש האר"י זיע"א כי בחינת
 החיים נמשכים מבחינת חכמ"ה עולאה שהיא אית יו"ד כידוע
 בפתיחת אליהו יו"ד חכמה וכו' וממנה נמשך חיים בסוד הכתוב
 והחכמה תחיה בעליה וכו' ובזה בואר הרב איהו גופיה בס' ליקוטי
 תורה כונת הכתוב שאמר דהע"ה בתהילים בסו' מ"א ה' יסעדנו
 על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו ח"ל הנה דע כי ענין החולה
 הוא לסיבת שאור החכמ"ה הנקראת חיים כנ"ל בכתוב והחכמה
 תחיה בעליה נסתלקה ממנו והנה החכמ"ה היא יו"ד שבשם כנודע
 וכשמסתלק אורה מן האדם נעשית לו דו"י שהיא הפוך יו"ד כי
 נהפכה מרחמים לדין ועל כן נפל בחולו גם יו"ד במספרה עט"ד
 והיא נהפכת לאותיות ער"ש להורות על המטה ששוכב עליה בחוליו
 ולכן כדו שיתרפא לריץ הקב"ה יסעדנו על ער"ש דו"י שלו שבא לו
 מחמת חסרון שפע החכמה וכאשר יסעדנו וימשיך לו חיות משם
 אז כל משכבו שהם הער"ש והדו"י הפכת ר"ל נהפכים ונעשים עט"ד
 ויו"ד ועל ידי כן תנף מתרפא עכל"ה ודפח"ח זלוק"ל עיין בליקוטיו

הכז"ל :

יורו משפטיך ליעקב

הנה ה' יולא מד"ק כי הקיים נמשכים ונספעים מאות יו"ד בחינת
החכמה וא"כ בזה יתבאר באר היטב לפיק"ד ענין הנז"ל
של פינחס ז"ל והוא כי על ידי טרחה מדת הדין בתוקף ובגבורה
והקיים נסתלקו ב"מ והיה מגפה עמד תכף בתפלה כנ"ז בפסוק
ויעמוד פינחס ויפלל וכו' ובנה תפלתו זכה סגפסה אז לישראל בני
ענינים טובים האחד שהמתיק את מדת הדין שהיא בחינת פ"ד
והאיר עליהם שם יהו"ה שהוא כ"ו המורה את הכל בכדי להטיב
וכנ"ל וגם הב' שהמטיך אז אור החכמה שהוא אות יו"ד והספיע
להם בחינת הקיים ממנו ועל ידי כן ותעלר המגפה ונשאלו חיים
וא"כ בזה אפשר שזה מה שרמז הקל יתב' למרע"ה באומרו והיתה
לו ולזרעו אחריו וכו' תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר דיקא שהיא
אותיות כ"ו פ"ד י' ר"ל סזכה למתק הדין שהם בחינת פ"ד ולהאיר
ולהמטיך המסד המרמז בשם יהו"ה שהוא כ"ו וגם עלה במעלות
להאיר את בחינת יו"ד חכמ"ה למשוך ג"כ פיי"ס ולכן לא אמר לכפר
אלא דוקא ויכפר דו"ק כי הוא נכון וברור לפי ע"ד וא"ש את"ס :

עוד אפשר לבאר בס"ד בדרך רמיזא טעם אומרו ויכפר ולא
אמר לכפר כנז"ל והוא דאשנחן בנאן דעל ידי זאת המעשה
שעשה זמרי בן סלוא היה גרמ"א בנזקיץ להיות תגבורת למלאך
המות דאיהו סמ"אל והרע שבו הם אותיות ס"מ דוקא כידוע
וכעשה מגפה באותה שעה ומתו כ"ד אלפים מישראל הרי חדא וגם
נתעוררה מדת הגבורה לכלותם ופינחס על ידי שקינא קנאת ה'
תקן בזה תרי עיני תקיפי הנז"ל הן החלוט כח הגבורה והן ביטל
את כח ס"מ והרע שבו והעליר המגפה חה שרמז הקב"ה למשה
רבינו ע"ה באומרו תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל
תיבת ויכפר"ר היא אותיות כ"פ רי"ו כי תיבת כ"ף גמט' ס"מ ותיבת

רי"ו גמט' גבורה ור"ל הן שהחליט כח של מלאך המות הטולה כן
 והן שביטל כח הגבורה ולכן מסיבת זה הנני בוחן לו את בריתי
 שלום והיתה לו ולזרעו וכו' ודו"ק • עוד יבא הג' דאפשר לרמות
 טעם אומרו ויכפ'ר ולא אמר לכפר והוא טפ"י הקדמה שכתב הרב
 הגדול מוהר"ר סיד"א ז"ל בס' חומת אגן בפ' השא בכונת לשון
 מדרש על פסוק ושכתי כפי עליך עד עברי והסרותי את כפי ור"אית
 את אחורי וכו' ואיתא במדרש מכאן שניתנה רשות למשחית לחבל
 טבל"ה • והוא המה וביאר הרב טפ"י הקדמה משם חכמי המקו'
 ז"ל כי תיבת כפ"י הוא רומז ליחוד קובה"ו שם יהו"ה בחשבון מ"ה
 הרומז לרחמים כדוע עס עס אדנ"י שהוא בחינת השכינה א"כ
 באירוף שניהם מ"ה אדנ"י יעלו גמטריא כפ"י ח"א ושכתי כפ"י
 דיקא שהוא רמז לשמות הנז"ל וכל זמן דאיכא יהוד קובה"ו אז כל
 טוב וברכה איכא בעולם אבל ודאי אם ק"ו והסרותי את כפי רמז
 שלא יהיה יחוד הנז"ל אז ודאי ניתנה רשות למשחית לחבל טבל"ד
 יעו"ש • וגם בפסוק הנאמר בפ' תלוא חה הוארו והיה פי ראשו
 בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מטשה אורג כפי תחרא יהיה לו לא
 יקדע דע כי בפסוק הנז"ל נרמז זה הענין בטוב והוא דתיבות
 'לפיו סביב מטשה אורג' הם אותיות סמ"אל בנופריקון ותיבת
 כפ"י באמצע כי תיבות 'תחרא יהיה לו לא יקדע' הם אותיות
 לילי"ת בנופריקון הרי נרמזו הן סמ"אל חונתו לילי"ת והמפסיק
 בניהם השם הקדוש'הלזה וא"כ ודאי אם ת"ו יוסר השם הקדוש
 מבניהם יתחברו ביחד וישחיתו העולם ח"א והסרותי את כפי מכאן
 שניתנה רשות למשחית לחבל טבל"ה :

היוצא מד"ק כי כח השם הקדוש של כפ"י הוא מפסיק לעלור
 כח הדינים והמשחית עוד נקדים מ'ש הרב האר"י זיע"א

כי אלהי"ם הוא בחינת דין וכשהוא בבחינת ריבוע כזה ה' א"ל אלה
 אלהי"ם אלהי"ם עולה בחשבון עם חמש אותיות ידיה גמט' ה"ר
 וסתם הר קסה ודין ועיין בס' מאורות נתן באות הר בד"ק . והנה
 בכאן על ידי המעשה הלזו שטשה זמרוי בן סלוא עשה פרוד בין
 קובה'ו ופנס גדול היה ונתגברו הדינים בתוקף ונטשה שם
 אלהי"ם בריבוע שהוא מורה דין גמור עם חמש אותיותיו כנז"ל
 ובא פינחס על ידי שקנא קנאת ה' ומסר עצמו למיתה החזיר יחד
 קובה'ו הנרמז בחיבת כפ"י ועשה פרוד לבחינת הדין וחל"ם מוסי'ו
 וזה רמז הקב"ה למרע"ה באומרו תחת אשר קנא לאלהיו ויכפ"ר
 אותיות כפ"י באמצע והנשאר ד"ו דהם גמט' ה"ר עם הכולל
 ונטשה בניהם פרוד רמז שהמתיק את מדת הדין ועשה יחד
 קובה'ו ולכן הנני נוהג לו את בריתי שלום וקשה דהול'ל את בריתי
 שיחיה ומה הוא שלום דקאמר אבל אפשר לרמז על פי הידוע
 דחיבת שלום רומזת על יחוד קובה'ו שהם יהו"ה אדנ"י ומשבונס
 כזה דהיינו ו' פעמים א', ה' פעמים ד', ו' פעמים כ', ה' פעמים ו'
 עולים גמטריא ש'ף והם גמטריא שלום עם ארבע אותיות ידיה
 כמו שכתב הרב בסוד כונת ופרוש עלינו סוכת שלום וכו' כידוע .
 ומעשה בזה יתבאר שפיר אומרו בריתי שלום דיקא כי מדותיו יתב'
 מדה כנגד מדה דכשם שהוא על ידי זאת המעשה עשה יחוד קובה'ו
 כדגלהמתיק מדת הדין וכנז"ל כן יזכה שתמיד תהיה השראת קובה'ו
 עליו ועל זקנו ח"א והיתה לו ולזרעו אחריו ודו"ק כי הוא נכון
 וברור וא"ש את"ם :

באופן נמאנו למדים כמה גדול כח מעלת התפלה שהוא יש
 בה יכולת למתק את בחינות הדינים ולהפנס לרחמים
 ובזה ודאי כוכל למאז טוב טעם להא דאשנאן דהלדיקים הראשונים

היו בנת הפלתם עושים כמה ענינים אשר הם נפלאים ומעט
היו מחיים מהים בנת הפלתם ויש לדעת דלמה כל כך גדול כוחם
אבל לפי"ה הטעם מבואר דהואיל דעל ידי קדושתם בעת התפלה
היו ממש מחלישים כס הדינים מלמעלה ל"כ תקף הפלתם עושה
כיוון ופוחתים להם כיוון ברקיע ומנעת תפלתם עד כסא הכבוד
ולא יש דבר החולץ בניהם ובין אבינו שבשמים והיו פועלים
פעולות עלומות ודוגמא לזה אביא לך מעשה נפלאה אשר הביאה
בס' קהל חסידים כדי סודע האדם מה הפרש בין הפלות להפלות
וכיזד היתה פועלת תפלתם וזה לשונו ,

מעשה היה שנסע הרב בעש"ט ז"ל מביתו יום ד' בערב עם
תלמידיו ונסע כל הלילה ולמחרתו כל היום ולא היה
יודע שום אדם הנלית נסיעתו להיכן ונסע מהלך רב והיו בחצי
הלילה של ליל חמישי בא ללון בכפר אחד ויתאכסנו בבית המוכסן
רואה לומר מקום האורמים וישאל אותם בעל המקום להיכן
הם נוסעים ויאמר הבעש"ט כי הוא דרשן גדול ובא לו ידיעה
כי בעיר ברלין בערב שבת יש לו לגבור של העיר חתונה ועל כן
הוא נוסע להתם כדי שידרוש בעת החתונה וישחק בעל המקום
עליו ויאמר לו ודאי אתם שומקים עלי כי הלא מכאן עד עיר הנז'ל
רחוק יותר מחמשים פרסה וא"כ לפחות אריך מהלך חמשה ימים
וכיזד האמר רוא' כבודו שהגיע בערב שבת זמן החתונה
ואמר הבעש"ט אני יודע בודאי שאגיע כי הסוסים שלנו טובים
ושחק עוד בעל המוכסן והוא היה בדעהו לילך מהלך עשרים מיל
ויאמר בלבו א"כ טוב לו לנסוע עמהם עד מקומי והדרשן בודאי לא
גיע למקום הלזה שמפץ בו ויאמר להרב גם אני רצוני לילך עמכם
כי יש לי עסק בברלין והשוב לו הרב תלך עמנו באותה מדה

יורו משפטיך ליעקב

ויהי בבקר ויתמהמה הרב בבית מלונו ויתפלל ואחר התפלה
זוה להכין לו סעודת שחרית ויאמר לו בעל המקום הלא אתם
זריזים לנסוע מהלך רב ולמה תתמהמהו כה והשוב לו הרב אל
תדאג אנכי למחר בבקר אי'ה נניע לעיר ברלין ויהי הדבר לפלא
בעניו ויתעכב הרב כל היום התם ולעת ערב זוה להכין לו סוסיו
ויסע משם וגם בעל המוכסן נסע עמהם וילכו באותה הלילה
ולמחרת הבקר אור וישא המוכסן עיניו וירא כי כבר הגיעו לעיר
ברלין ויש כמו רביע שעה בינס ובן העיר ויהי הדבר לפלא בעיניו
ויגישו לעיר והרב ירד באכסניא אחת דסוק ממקום הגביר החתן
וכמו שעה פ' נעשה רעם גדול בעיר כי הכלה של הגביר נתעלפה
פתאום וכמת נחשבה ותהום כל העיר וירץ המוכסן הלזה לשם
לראות מה יש וירא כי הכלה היא שוכבת כמת וכבר נתיאשו כל
הרופאים מומנה והגביר הוא בינון גדול ובוכה והולך אחת הנה
ואחת הנה • ונראות המוכסן כי אין תרופה למכתה מיד אמר
להגביר דע כי אנכי באתי בלילה עם אחד דרשן איש פלא ויספר
לו כל הנז'ל ועל כן איס פוז הדבר לפניך שלח אמריו אולי יוכל
לרפות אותה כי אני שמעתי אותו מתהלל כי הוא בקי ברפואות
ותנף רץ הגביר בעלמו ויראהו ויתמכן אליו כי יבא עמו לראות
מה נעשה בהכלה • מיד וילך אתו הבעש"ט ויבא לבית והסתכל
בפניה ויאמר לבני הבית הכינו לה התכריכין ויעשו לה כמנהג
מהרה מהרה ואל הגביר זוה שושלם סיחפרו לה תנף קבר כראוי
ויאמר להם כי גם אני הולך עמכם לבית עלמין אך זוה סיקסו
עמהם הבגדים אשר הכינו להלביש את הכלה בעת הסופה לבית
עלמין והנף עשו כאשר זוה אותם וילוו אותה וגם הרב היה עמהם
ואמריו ה'כו כל אנשי העיר לראות את המדעות אשר יעשה הרב

והיו כבודים אל בית עלמין לזה הרב ליתן אותה בקבר והוא עמד
 וטהה על מטהו ויקרא לשני אנשים מזקנים ויאמר להם התחזקו
 והיו לבני חיל ותכף כאשר תראו פני הכלה נסתנו הנף תחטפו
 אותה מן הקבר והזהירם מאוד והוא עמד מטה על מטהו ופניו
 נגד הקבר ומרמז והיו כמו רבוע שעה ראו האנשים כי נתאדמו
 פניה ותכף רמז להם הרב ויסירו אותה מקברה וידחף אותה הרב
 ויאמר לכו לחופה ותכף הלבישו אותה בגדי החופה והולוכה לבית
 והנינו החופה וביקש הגביר מן הרב שהוא יעשה לו סדר הקדושין
 והברכות וכן עשה ובעת הקדושין הסירה הכלה הצעיף מעל פניה
 ותסתכל בו ולא עלרה ברומה ותאמר זה האיש אשר הצילני מן
 המות וינער בה הרב אז ואחר החופה סיפרה הכלה כל הנעשה
 בה והוא כי הגביר הנ"ל היה אלמן מאסתו אשר היא דחקה
 אל הכלה הזאת והכלה נתגדלה בבית הגביר הזה והיא כאשר חלתה
 אשת הגביר הנ"ל וראתה כי הניע קלה הבונה כי בעלה יקח בת
 אחותה זאת הכלה והיא היתה מתקנאת בה ותבקש מבעלה להבטיח
 לה שלא יקח אותה ויתן לה תקיעת כף על זה ונתן ידו בודה ועשו
 תקיעת כף וגם מן הבתולה ביקשה כן וגם היא עשתה לה ת"כ ואחר
 מותה עברו סניהם על התקיעת כף והיא סמוך לחופה באתה אשתו
 להרוג אותה ועשתה לה מה שעשתה והרב בעש"ט ביקש שיהיה
 הפסק דין בפניו ובעת שהכניסו אותה לקבר אז אחרי הטענות
 פסק הדין כי אין שום אסם עליהם אפילו שנתנו לה תקיעת
 כף יטן שלא רצו לעגם את נפשה באותה העת שהיא היתה חולה
 וינער בה הבעש"ט למה תעלרי אותה כי הם פטורים בדונא והוא
 זריכה עכשיו ללכת לחופה ואז הלכה ועתה כאשר שמעתי סדר
 הקדושין הנרתי את קולו שהוא היה פוסק הדין כן סיפרה הכלה

יורו משפטיך ליעקב

ויסבות ע"ה הרב בכבוד גדול ואחר הטבת נסע משם בכבוד גדול
וילווהו כל אנשי העיר ע"כ המעסה א"כ הבט ודאק גדול קדושתם
מה היתה, ומהם ולמד כל אדם ויעבוד את ה' באהבה ובחובה,
ובתשוקה ולהבה, ולכבוד וליחד קובה ו' ריש"א דדהבא, ולא יהיה
כונהו על מנת לקבל פרס לאכול מפריה וטובה, ובזה יזכה בודאי
לכל טוב שבעולם בעו'הו ובעו'הב מתנן וכבזבה, ולהיות נהנה
מזיו אורו יתברך הוא אלה"א רבה, ה' יזכנו לעשות רצונו ולעבודו
בלב שלם כיר'א :

והנה עפ"ה שכל כך גדלה מעלת ההפלה שיכול עבודה למתק כח
הדינים והגבו' כנז"ל ובראי דלא כל אדם זוכה לזה אלא
דוקא המקדש את חמם מוצאות הפה שלא לפנוס בהם וכאשר כתב
זה הרב החסיד בעל ר"ח ז"ל בשער הקדושה פרק יו"ד ח"ל בקשור
איהא בתקומים חמם תקומים אינון בפומא אחיה'ע בגרון בומ"ף
בשפון גיכ"ק בחיך דטלכ"ת בלשון זמס"רץ בשנייס ובהון אבמם
שלמות תבנה להקב"ה בכמה צלותין ופולחנין וכו' טכ"ל • ובזה
נבין מעלת הראשונים זיע"א דלכך כשהיו מתפללים לפניו יתב' היתה
הפלתם נשמעת מיד מפני שהיו נזהרים שלא לפנוס כ"ב אומיות
שהם חמם מוצאות הקבועות בפיהם בשיתה בפילה ושאר דברים
הפוגמים את הלשון כגון ליאנות רכילות לשון הרע סקר וכיוצא
לכך היתה הפלתם בוקעת רקיעים ועולה עד למעלה מעלה לעורר
הרחמים • וכן אמרו בזוהר כי בשעה שהיה רשב"י ע"ה עוסק
בתורה היו כמה אלפים ורובי רבבות מלאכים שומעים קולו יעו"ש •
והטעם הוא לפי האמור מפני שהיו מוצאות פיהם טהורים אמנם
בהיות פגם בחמם מוצאות הנז"ל לז הן התורה והן התפלה היוצאת
מפיו יוצאים על ידי פגם והוי מוס בהם ועליהם איתמר כל אשר

בו מוס לא יקרב עכ"תד יטו"ט באורך בדברות קדשו • והנה
 נפ"ד הרב הנז"ל אפטר בס"ד לרמוז בכונת הכתוב בפ' מפתח
 לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יטסה והוא דבא לרמוז על זה דאם
 האדם יבא כזהר שלא יחלל את דברו בדברי חולין אז יהיה בגר"ס
 המעלות אם יהפיל על איזה ענין אז הקב"ה שומע הפלתו ועתרתו
 וטונתו ולא יסובו דבריו ריקם וזה נרמז בחיבת יעש"ה נוטריקון
 י"ה שומ"ע עתידת"ו וטוד תיבת יעש"ה היא אותיות ש"ע י"ה ובא
 לרמוז כי אם יזכה האדם שלא יחלל את דברו אז יהיה זוכה בגר"ס
 המעלות למשוך בחינת ש"ע נהורין עלאין הנרמזים בפנים דאריך
 שהם מילוי אל שני פעמים כנודע מדברי הרב וטיון בע"ה שער י"ז
 דרוש הזיווגים יטו"ט באורך וגם בכפר ל"ה בפ' חיי שרה בענין
 חיי אברהם שהיו קע"ה שנים יטו"ט • והוא ממשוך אלו הש"ע
 נהורין לח"וב שהם י"ה כידוע וא"כ זה רמז אם לא יחל דברו אז
 יזכה ככל היוצא מפיו ומשוך הארות בכח דברו ויגרום יעש"ה שהם
 אותיות ש"ע י"ה כנז"ל ודו"ק וא"ש אה"ס וההי"ב • ועוד אמרתי
 לרמוז בהאי קרא והוא כי המלא כי נוטריקון חיבות' לא יחל דברו
 ככ"ט עם הכולל טולים בדקדוק גמט' שם אדנ"ו וס'ת ע"ה טולים ס"ח
 גמטריא אה"ה יהו"ה אה"ה שהם גמט' חו"ס והם בחינת חיי מלכא
 כידוע ממ"ש הרב בדרושי ההפילין יטו"ט ומהם הארת שכינתא קדושא
 וא"כ באי קרא לרמוז זה דאם יזכה האדם שלא יחל דברו אז הוא
 בגרמ"א גר"ס המעלות למשוך הארות חו"ס הנז"ל שהם בחינות
 שמות הקדושים כנ"ז להאיר מאורות השכינה שהיא נרמזה בשם
 אדנ"ו כידוע ומהם טלו יאירו ולכן יזכה ככל היוצא מפיו יעש"ה הנה
 בחיבת יעש"ה נרמז כי מכח שזכה להארות הנז"ל א"כ וראוי הדענוס
 וההפכו לו בדחמים וזה נרמז כי תיבות יע"ה עם הכולל גמטריא
 אלה"ס

אלהים שהוא דין וצדק ש' באמצע נמטרים ברחמי'ם בדקדוק
 רמז דבסביל זכות הנז'ל ינרוס דהדין יהפך לו רחמים דרף וא'ש
 אית'ם :

עוד אפשר לרמח בקאי קדא עפ'י מ'ש הרב החסיד הנז'ל בטער
 הקדושה בפ' הנז'ל ח'ל משם זרהק אית הבל טב ואית הבל
 ביש הבל דתורה דברי קדושה שהוא לה'ב ועליה אהמר קול ה' חולב
 להבות אש והבל זה הוא לצד ימין ובר נש דאסהכל בפולחנא
 קדישא הדין מלה דעבד אסתלק לעילא ואתעביד סניגוריא לאדם
 קמיה קוב'ה וכו' וכל ההבלים של ההפלה עולים ומהקשרים בהבל
 הקדוש שהיא הטכני'ה ואית הבלים של דברים בפלים ועליהם
 אהמר הבל המה מטשה תעתועים וכו' עכמ'ד יערש באורך .
 במלא מדברי קדשו שהטכני'ה בעלמה נקראת בחינת הבל כנז'
 ובר בויאר למעלה כי הדאטומים על ידו שהיו מקדשים הבל פיהם
 היו זוכים להפלה דידהו שתייה בוקעת דקיעים ועולה למעלה
 כנז'ל וא' דאוי מסיבת זה נוכל לומר דלכן אפילו השמים עצמם
 היו יראים מהם וכמו דאשכחן במס' תעניות ח'ל הנמ' הקס בפרק
 ג' רבי חמא בר חנינא גזר העניות ולא אתי מטרא אמרו ליה ניתי
 ונכוין דעתין אפשר דהברי ליבורא לבייהו ובעו רחמי ואתי מטרא
 עבוד הכי ונ'כ'ז לא אתי מטרא אמר להם רזוננס שיבא מטרא
 בסבילנו אמרו ליה הן אמר דקיע כסי פניך לא כסי אמר כמה
 עזין פני דקיע כסי בעיבא ואתי מטרא עכל'ה יעו'ש . במלא
 דאפילו השמים עצמם היו יראים מהם ובודאי כל זה היו זוכים
 מטעם הנז'ל דהיו מקדשים הבל פיהם תנויד אפילו משוחה בפילה
 דברים האסורים וכו'לא והיו נודמים בזה להיות מדבקים בטכני'ה
 שהיא עלמה נקראת בשם הבל ונז'ל :

ומעתה אמרתיו לבאר רמיזא דהאי קרא בא להודיענו זה וזה
 לאו אורו לא יחל דברו דיקא שהוה לשון חולין דהיינו
 לא מבטיח בלזכות וסקר ויזאף אלא אפילו בדברי חול בעלמא
 כמשמעות תיבת יח'ל שהוה לשון חולין ואז ככל היוצא מפיו
 הגה נוטריקון 'ככל היוצא מפיו' טולים במטרותא אדנ"י וס'ת חידהו
 במטרותא הב"ל ודושה לומר אם לא יחלל דברו אז זוכה דהבל דודית
 מתקשר פטפינה כהיא ג"כ נקראת כן ואז זוכה הואיל ופתעלה
 ונתקשר בפנינה יהיה במדרגת שהשמים יהיה להם יראה ממנו
 וזה נרמז בתיבת ועס'ה נוטריקון שמים הם יראו-טבור' וזמו
 מטפה הנז'ל • וגם נרמז בה טנין הנז'ל בטכמו שבתחלה כמו
 בטבוס ואח"כ בא המטר וזה רמוז בתיבת ועס'ה יתכסו טבוס
 סיבא המטר' דו'ק כי הוא פשוט • והנה יפ'י מטפה הלזו ביאר
 הרב הגדול מוהר"ש אחידא ז"ל בס' מדרש שמואל טל מס' אבות
 כונת ההנא שאמר אל ההיו כטבדים וכו' אלא הוו כטבדים וכו' שלא
 ע"מ לקבל פרס ויהו מורא שמים טליכס דהא דקאמר יהיו מורא
 שמים ולא קאמר ותיקו יראי שמים אלא בא להודיענו זה דהשמים
 הם יהיה להם יראה ממנו לזה הטובד מאהבה טפ'ל יעו"ט בד'ק •
 דברי התנא הלזה הואיל ואתא ליתן אמרתיו להבין דלמה אמר טל
 ממת לקבל פרס ולא אמר לקבל שכר וכבר המפ' ז"ל דקדקו זה
 מתיראן עיין בד'ק :

ואנא עניא אמרתיו להבין דברי התנא בדרך רמיזא והוא
 בהקדים את הידוע לעין כל מ'ש חכמי המוסר בטען סדר
 האדם בהאי עלמא בטבודת ה' ח'ל דע אשר כל הטבודה שטובה
 האדם להקב'ה טבור פחד הטונט אז טבור קבלת שכר בטולס קזה
 או בערהב הן בעטה הן בל'ת הן בקריותה הן בהפלה חין זה עבודה
 הראויה

הרקויה כי אין זה עבודה להקב"ה כי אם את עצמו טובד כמו
 שמיני את עצמו בהבלי הנו"ה לקבץ מחלל לפיהו או שירא לנפשו
 מניגט וכזהד במה שהזעירו הבורא ח"ה אינו ירא מהבורא כי אם
 מטצמו שלא יצוינו מרה באחרונה אבל טיקר טבודת הבורא יתב'
 צריך שתהיה בבחינת יראת יקר הפארתו וכבודו וממשלתו בכל
 הטולמות כולם ובריבוי הטולמות הטומדים לפניו אלפי אלפים
 ורבי רבבות ובכל טולם וטולם כמלאים כמה אלפים ורבבות כחות
 כחות מלאכים ושרפי אש וחיות וכרוכים ארצלים ותרשישים וכולם
 טומדים ומלפים ומשתוקקים ומחללים וחומדים מתי יגיע הטת
 והטובה שלהם להיות משרתים ומזמרים ומשוררים ומפארים
 לשמו הגדול והקדוש הטהור והנורא ומכל אלה לא בחר הקב"ה
 לעבוד לו ולקבל נחת רוח ממנו אלא האדם אשר טל הארץ כלי ריק
 מלא סרחון בושח ונלימה חסר דעת בשר חס טפה סרוחה ובחר
 בו מכל המי אשר בעולמות העליונים לעטרו ולהכתירו בכהר מלכות
 אשר יטפה מעבודתו והורתו וכיון שהאדם יתן כל זה בדעתו אז
 ודאי יפול עליו יראה ופחד רטדה וחלחלה בזוכרו את מי הוא
 טובד ולפני מי רוצה לטמוד ואז בודאי יתקרב אליו בכסופות נפשו
 ומיאלו דמו ותבטר בו אש להבה ברמ"ח אבריו וטובד את ה'
 מאהבה עד אין קץ והו בחינת טבודה מאהבה נקראת טכל"ה •
 הוצא מד"ק כי הטבודה שהיא מיראה הן מצד יראת הטונט או יראה
 מצד מדת הדין או יראה אחרת זה לא מקריא טבודה כלל אלא
 הטוקר עד שתהיה יראת הרוממות דהיינו מאהבה וכמ"ל • טוד
 נקדים את הידוע כי טח אלהים הוא מודה דין ואפילו במשבון
 הפשוט ומל"ט וק"ו בריבוע כזה ח' א"ל אלה וכו' והוא עולה גמט'
 ר' וידוע דתיבת ב"ט הוא לשון טבירה כנ"ז בס' הערוך יטו"ט
 דביאר

דביתך שהיא לשון חתיכה • וא"כ אפשר דזה היתה כונת ההנף אל
 תהיו וכו' לקבל פר"ס שהיא נופריקון פ"ס ר' דהיינו שיהיה
 עבודתכם מיראת הטוב והדין דהיינו שתסבדו למדת הדין וזהו
 פר"ס כי זה לא מקריא טבחה וכנ"ל דזה עבודה מיראה דדין וטח
 תיבת פר"ס אותיות פר' והם בחינות הנבורות וזאת ס' רומזת ג"כ
 על בחינות הנבורות כמו שכתב הרב מ"כ בכוד שמים גבורים
 יטו"ש נמצא דתיבת פר"ס רומזת כולה על ענין הנבורות ועל זה בא
 ההנף בנוע"ס דבריו ואמר אל תהיו כעבדים המושמטים וכו' בטבול
 לקבל קרינן בה לקובל ר"ל כגד פרס הם בחינות הנבורות כנ"ל
 ורואה לומר מופתכם בטבול הנבורות זאת היתה עיקר עבודתכם
 אלא הו' כעבדים וכו' שלא ע"מ וכו' • או יתבאר כפשוטה כי תיבת
 פר"ס היא צמטריא ארבעה פטמים חס"ד וטח ב"ץ והיא רמז
 לשכינה שהיא נרמזת בשם ב"ץ כידוע ורואה לומר דתהיה עבודתכם
 בטבול שהשכינה תאיר עליוס חסדים דידה וזה נרמז בתיבת פר"ס
 שהיא רומז לחסדים דאית בטכונתא על זה אמר אל תהיו וכו' אלא
 דוקא לריך שתהיה עבודתכם לא בטבול פחדא דדינא ולא בטבול
 הארת והמשכת החסדים אלא דוקא עבודה מאהבה ויראת
 הרוממות וכנ"ל ולא לשום פניה אחרת דאית בה איה בחינת

פניה הן מיראה הן מאד שבר לא מקריא עבודה וכנ"ל דו"ק •
ובהאי ענינא גדול נח ההפלה דעל ידה יהיה יכולת לאדם
 למתק את בחינות הדין כנ"ל לעיל בארוע' בזה אמרתי
 ניקני באגב ענין אחד אשר ראיתי דרך קס"ו קס"ה הסופר בו
 הרב הגדול מוהר"א הכהן ז"ל בעל שבט מוסר דיתוב על הבא"ר
 לבאר בדרך פשוטה את שמות השבטים שבמ"ה ובדיק בשמא
 לתת טעם לשמות ח"ל אפשר לרמוז בשמותם הכי ראובן שמעון
 דואה

יורו משפטיך ליעקב

רוצה לומר שיהיה האדם המיד רוצה את הכולד ומאמר התנא
איזהו חכם הרוצה את הכולד וכו' ויראה שעתיד להיות סופו מת
ויהיה עפרה בעלמא ויאז וראי שומע לקול מורים הם החכמים
ועל ידי כן לר' רוצה לומר זוכה להיות השכינה מתלווה עמו חה
נרמז בתיבת לו ולא די זה אלא יהוד'ה רוצה לומר מכריזין
עליו כי הוא הרה חהו יהודה והפעם כי הוא בזה נעסה לה
שכיר חהו יסקכ'ר ובזה נטסית לו זבול ומרכבה לשכון עליו חכמה
מזן לטולס להפוך את הדין לבחינת ימין וחסד חהו זבול'ן ובנימין'ן
ואימתי יהיה זה לזה אמר ד'ן רוצה לומר בזמן שהקב'ה דן את
עולמו וטוד זוכה גם תפלתו קורעת גזר דין לעולא וממתקת
הדינים מעליו חהו נפתל'י ג'ד נפתלי לשון הפלה גר מלשון גורו
אילנא שהוא לשון קריעה כידוע ובזה זוכה דמאשרים אוחו
עליונים ותחתונים וזהו אס'ר והפעם יען כי הוא מוסיף תמיד שפע
רב לעולא ולתתא חהו יוס'ף רמז דעל ידו תמיד השפע הלוך וגדל
עכל'ה הנז'ל הובאו דבריו בכפרו הבהיר ידו בכל יעו'ש .

והן

אנא עני'א אמרתו לבא אחורי ארו הוא אדוני אליהו רכב
ישראל לדרוך את קסת'י אשר בודי לבאר באופן אחר בכח
האל , בשמות הני ארזים הנבחרים ארזי אל , אלה שמות בני
ישראל . והוא דבא בשמם דמית'א והודעה דכמה לריך האדם
להתרחק מן הטון בהכלית וביותר ולעשות ראונו יתב' ולא נראה
את האומות הני בני חלופ'ה מה שהן עושין כל מה שהאזה נפסס
ונס' אכן ניהו ח'ו כמותם כי ידוע כי האומות הם אינם שייכים
להקב'ה בעת עשותם המזימה כי אם ענינם תלו בשמים דוקא
והם נקראים בבחינת עבדים משל'צ אכן עם בחר לו י"ה והוא
האב אכן בניס וא'צ ח'ו הפגס הלוך וגדל . חה ברוד לכל מבין

גם בבואוהי כתב זה הרב המזקן בעל ד"ת זליהו בספר הישאל
 פ"ד וז"ל ואחר שיהי האדם כי אין טנינו נפאל הבריות שהם
 מסבטים לומות סוף יצברו יצר טוב על יצ"הר או להפך אין
 טנינס מעלה ומוריד אבל יסדאל ספקרלו בניס למיקוס והם
 נקראים אדם סנאמר אדם אדם ונברלוו כללם טלין-סנאמר כללם
 אלהים טטה את האדם כל מה סיפעלו ופעלו בסדטים העלוונים
 וכו' ולכן כריך האדם מיכן סלא יפגוס את טלמו ותמיד ירא סלא
 יפגוס את הנסמה ונית להטדר האור העליון ממנה ח"ו ונית
 פגמו למעלה בסכינה ומחלים כח הסכינה ח"ו לפני סבטים סדים
 חכו הרעומת הסכינה שהיא לווחה בקול גדול ולומרת סמוני
 נטרה את הכרמים שהם ע' סדים נרמי שלי לא נטרהי דמו
 לוסדאל שהם נרס ה' דכתוב נרס ה' לבאות בות יסדאל וכו'
 טכת"ד בקלוד יער"ט דברים הנוקבים את הלב - באופן זה ממש
 בא לרמח באומרו ר"וב"ץ רוצה לומר ראו בעין הסכל שכלם
 סאתם כל אחד מכם נקרא בן להקב"ה וא"כ ודאי סלודך לכם
 סהסמרו מן הטון הרבה חכו סמט"ן נוטריקון 'כמרו מן טון'
 ועוד סמטון אותיות ס"ס ט"ן והוא עפ"י הידוע כי הסכינה היא
 נקראת בבחינת סס כי היא סס כבוד מלכותו כידוע וא"כ אם תטשו
 טון ינוע הפנ"ס לה וכנז"ל בדברי הרב חה נרמז הואיל ואתם
 בבסינת בניס אף ודאי תהיו נודמים שינוע הפנס למעלה שהיא
 אם דידכו והו סמט"ן אותיות ס"ס ט"ן וכנז"ל אלא המיד
 תהיו נזהרים סתהיו בבחינת לר"י יהוד"ה דהיינו עיקר חכו ולויה
 דידכו חכו לר"י עס קובה"ו שהם נרמזים בתיבת יהוד"ה כי ידוע
 דבסס זה נרמז ביה קוב"ה ושכינתיה סוט בו אותיות יהו"ה ואח
 דל"ה היא בחינת הסכינה כידוע - ואם הטשו כן והסמרו עלמיכס

מן הטון ואדרבא תמיד תהיו מתלווים עם קובי"ו א"ז ח"א"ר יהיה לכם בטחון דהוי"א לכו זכיה ותהיו בגר"ס המעלות דתזכו לנחלת הכי כדוקי דמזומן לה: בהוי"א עלמא שלם מאות ועשר עולמות חרו דקאמר ישכ"ר זבול"ץ אותיות ושכ"ר הם אותיות י"ט שכ"ר ותיבת זבול"ץ היא רומזת על ההוי"א עלמא מקום מסען זכונו של האדם כידוע * ועוד מלבד זה תהיו זוכים בנימוי"ץ נפזל"י רוצה לומר המסדים שהם בבחינת ימין נקראים כידוע יהיו דבוקים ומחוברים אליהם והוא מלשון אמיד פזיל שהוא לשון חבר כידוע וז"ל ודאי הוא נקרא בשם בנימוי"ץ כי הוא בן למסדים הנדבקים בו ומתחברים אליו ועוד יתבאר בנימוי"ץ הוא רמז דגם בהאי עלמא ולר הפזל דהוי"א משכנו בימין כידוע יהיה מתחבר אליו חרו בנימוי"ץ אותיות ב"ץ ימ"ץ נפזל"י כנ"ז לשון חבר * ובזה זוכה ד"ץ הוא רמז לבחינת הדוכים הם בנחו נכרתים זלא יהיה להם יכולת להתקרב אליו חרו ג"ד לשון כהיתה כידוע מלשון גרו אינכא ולכן אש"ר יוס"ף רוצה לומר אשריו לאדם אשר הוא תמיד הלוך וגדול ומוסיף בתורה ובמצות ותיבת אש"ר ג"כ היא רומזת על התורה דאית בה "אותיות ששים רבוא" דהיא אותיות אש"ר בנוטריקון זהו מה שכלע"ד בדרך קצרה ודו"ק כי נכון הוא :

ובהאי עינכא של שמות השבטים אמרתי להבויא מ"ט הרב כזה קדש הנד"מ על שור השורים ח"ל בד' ס"ג ע"ב והיו עיניך רוצות כי ראשי שמות השבטים המה עולים כמנין תרכ"ז וס"ת שלהם עולים הנפ"ש בגמטרייא לרמז כי בעת שטושים ראונו של מקום הם בסוג הזכירה וזהו ברנז רחש תזכ"ר אבל כשאין טושים ראונו של מקום הם בסוג הנפייסה וכמו שאמר הכתוב בירמיה י"ב נזבתו את ביתי כעשתי את נחלתי וכו' חרו ג"כ כונת

כונת הכתוב ונהנך ה' לרא'ם דהיינו סוג הזכירה ולא לזנב דהיינו
 סוג הנטישה חה ג'כ רמז הכתוב במיכה ג' שמטו כל זאת ראשו
 בית יעקב וכו' רוצה לומר לומר שמינו וההבוננו זאת ראשו בית יעקב
 שהם טולים כמנין הזכ'ר והיה לכם לטעות רצוני כדי שיתלה זכרונכם
 לפני לטובה ואחס לא כן נישיתם לכן ליון שדה חדרש וכו' חהו ג'כ
 כונת הכתוב נפלה טערת ראשנו חו' נא לנו כי חטאנו חהו ג'כ
 ותרד פלאים לא זכרה אחריתה דיקא שטולה כמנין תנע'ש
 וזהו לו חכמו ושכלו זאת ובינו לאחריתם דיקא • וזהו ג'כ רמז
 הכתוב בירמיה ט"ו את נעש'ת אחי נאוש ה' אחר'ר תלנו וכו'
 חה ג'כ רמז הכתוב מו' בכס יאזין זאת יקטיב וישמע לאח'ר וכו'
 טכת'ד יטו'ש הפח'ח • ואנל טכ'יא איש זטורו אמרתו בס'ד
 בה' שברו אומזה בסנסיונו לבאר כל הני טינים ודמזיו הדומזי'ס
 על האר'ש באר'יא והוא בהק' להודיעך כי ההורה כולה נכללת
 בחוך כ'ז איותיות כ"ב פשוטות מן אל'ף טד היו ומכלפ'ך חמש
 כפולות • טח ידוע דבטת שאנן מקיימים התורה נהיה מרכבה
 לשכינה שהיא בחינת אס הבנים ואס לאו ח'ו השכינה מסתלקת
 מיכן ובמקום השראת השכינה ישלופ עלינו ח'ו סמ'אל הרשע דאיתו
 שטן ונונדל דיליה 'הס ת' מחנותיו כידוע מדברי הרב בכונת הכתוב
 והנה טטו בא' וארבע מאות איש טמו הס דמז לת' מחנות של
 סט'א והס בסוד הכתוב והיה בית יעקב אס וכו' ובית טטו
 לק'ש כי היבת ק'ש רומזת טל מחנות הסט'א • טח ידוע דמלבד
 ת' מחנות הגז'ל גם נכללים בו טטר זינו מסאבותא הס במקום
 טטר כפירות של הקדושה • טח דע כי היבת שכינ'ה במילוי כזה
 ש'ין כ'ף יר'ד כו'ן ה'יא טולה תר'א • ומטהה נבאר דמזיס הכ'ז
 אחד לאחד והוא כי ראשי שמות של השבעים אשר הס טולים

יורו טשטטיך ליעקב

גמטריא תרכ"ז לרמ"ג כי בעת קיומם התורה שהיא כללמה ז"ך
אותיות אז חלוי יזכו להיות מרכבה לכנינה שהיא טולה במלוח
אותיות ת"ד ע"ה הוא תר"א חה רמז תרכ"ז שהם אותיות ת"ד כ"ז
רמז להטראת השכינה עליהו בנה קיום ז"ך אותיות התורה •
ונ"ה שלהם שהם עולם הנפ"ש הוא רומז כי בטו"הר בזמן סוף
עושים דלוחו של מקום אז מסלק את השכינה מטלינו שהיא בחינת
אם הבנים נכ"ז ואז במקומה יהיה הגבורת וממסלה להאי
רטיעא סמ"אל הוא נחש הוא שטן ונודע דידה ת' מחנות חהו
אותיות הנפ"ש הם טפ"ץ ת' חה ממש מה שאמר הנביא טזבתי את
ביתי הוא השכינה שהיא בבחינת בית יודיה ובמקומה נעשה"י רולה
לומר נעשה הגבורת לטפ"ץ הוא המוקף ביר' זינו מסאבותא ונס
ה' מחנות חה אותיות נעשה"י הם דומזים טפ"ץ ת' ו' והם נעשו
במקום נחלתו • חהו ג"כ רמז הכתוב ברנז רחם תזכ"ר ר"ל בעת
סיהיה רנז תרחס עלינו ובאיזה סיבה בנה ז"ך אותיות והשכינה
הטולה ת"ד ע"ה חהו תזכ"ר דיקא • עוד אפשר לרמח בהאי קרא
ברנז רחם הזכר והוא כבר הקדמנו דהשכינה היא גמטריא ת"ד
גס דט מ"ט המפ' ז"ל כי התורה אית בה רע"ה פרשיות ונכ"ז בס'
נחלה יעקב בפ' קרח יטו"ש • והנה נועדיקון ר'חס ת'זכר הם ת"ד
והנשאר גמטריא רע"ה בדקדוק וא"כ זה בא לרמח כי בעת הרנז
הרחס עלינו ותזכר לנו זכות הני תדו מילו דמויט"בא הן הרחמנו
למען השכינה שהיא בחינת אם הבנים והן בטבור התורה
דאית בה רע"ה פרשיות ונכ"ל ונרמזו שניהם בתיבות רח"ס תזכ"ר
ונכ"ל חהו ג"כ א"ש רמז הכתוב ונתנך ה' לראש ולא לזנב ובהק'
ניוד שהדע כי השכינה נקראת בבחינת רא"ש שהיא אותיות אש"ר
כידוע ונס כי היא בחינת המלכות ותיבת מלכות עם חמש אותיות
הם

הם בפירוש טולים נמטריא דא"ס בדקדוק וא"כ זה אומרו בזמן
 שאתם נושאים רלונו של מקום אז ונהנך ה' לראש דיקא ר"ל שתהיה
 מרכבה לסכינה ולא לזנב בחינת הקלו' והכפ"א שהם כמו זנב
 של הקדושה נקראים ועיין בס' הק הנד"מ ויקרא יעקב מה סביארתו
 עוד בהאי קרא יטו"ש וגם זהו רמז הכתוב הנז'ל שמטו כל זאת
 דא"סו בות יעקב וכו' ור"ל דהיה לכם להתבונן כי ראשי שמותיכם
 טולים הרכ"ז ורופה לומר שפודך לכם לקיים כ"ז אותיות התורה כדי
 שתהיו בחינת מרכבה לסכינה העולה ת"ר ע"ה וכו' ואתם לא כן
 טטיתם לכן ליון סדה החדש ותמ"ל בדברי הרב :

עוד אפשר לרמח בהאי קרא רמז אחר והוא עפ"י הקדמה
 נפלאה שהביא הרב זקוקין דנורא ז"ל מסס הרב המקור
 מוהר"ם מאיסטרפולו זיע"א בכונת דברי הגמ' במס' שבת פ' חבית
 ח"ל רבו אלעזר בן טרדן איקלע לדיומסת אמטיך אבתריהו
 אטקד תלמודיה כי הדר קס למקרו בכפרא קרא במקום החדש
 הזה לכם החדש היה לבס טכנ"ה • וכהב הרב הנז'ל למה טעה
 דוקא בזה שקרא רי"ש במקום דל"ת חו"ן במקומה יוד ובי"ת
 במקום כ"ף ותירץ לפי דאיתא בס' ליוני שיש קליפה אחת ושמה
 רי"ב ויש נמה הר"ה חיילת זה סוד האמור בטשו כולו כאדר"ת
 טטר כי תיבת אדר"ת נמט' תר"ה וקליפה זו עס חיילתיה משכחת
 התורה מן ת"ח והסס כד"ת הנכהב במלחו של משיח בן דוד מבטל
 הקליפה זו עס חיילתיה טכ"ל הציוני ז"ל • ומסוס הכי רבו אלעזר
 החליף אלו השלסה אותיות ונתן במקומם רי"ב לרמח לקליפת רי"ב
 היא שגרמה לו טעות זה • ותיבות "החדש היה לבס" הם יטלו
 בגמטריא תר"ה בדקדוק רמז ג"כ לחיילת שלה המשכחיס את
 התורה ותיבות 'החדש הזה לכם' הם טולים נמטריא כד"ת שהסס
 הזה

יורו מששטיך היעקב

הזה הוא המבטל הקליפה הזאת וזה סוד עשה למטן דת'ך עכל'ה ז'ל דפח'ח • ועל פי דבריו בואר הרב זקוקין דנורא הנז'ל כמה טינים עיון בד"ק אחד מיטיהו נתן טעם דלמה זאת הקלו' המשכחת ההורה גקראת בשם רי"ב דוקא והוא כי ידוע כי חכמ'ה ותבונ'ה רמח בהם שני שמות הקדש שהם יהו'ה דיודין הטולה גמט' ע"ב וזהו"ה דירד'ין ג"כ הטולה גמט' קס"א והנה ע"ב קס"א הם גמט' זכו"ר והשמות הנז'ל הם נרמזים בפנים דחכמ'ה ותבונ'ה אבל אחרים דהשמות הנז'ל כזה יר'ד , יר'ד ה'י וכו' וכן ח' , אל'ף למ"ד 4"ף למ"ד ה"י הם טולים קפ"ד והקמ"ד ושניהם גמט' תכ"ח נמלא דהזכרה מלד פנים והשכחה מלד האחרים וא"כ הקליפה הלזו דהיא משכחת התורה יש לה יניקה מן האחרים כי משם השכחה כנז'ל ותיבת רי"ב עם שלש אותיות גמטריא לחו"ר והמכיל יבין וידוע

עכת"ד יטו"ש :

ובזה ביארו המפ' ז'ל דלכן המלא דהת"ח נקרא בשם רב'ו לפי דעל ידי תורתו מכניע לזאת הקלו' הנקראת רי"ב ע"כ • הנה ידוע דלא כל חכם יזכה להכניע זאת הקלו' אלא דוקא הלומד תורה לבמה דהיינו לשם ה' שהיא בחינת השכינה וכמו שכן ביאר בפירוש הרב הקדוש בעל ר"ח בתובת לבמה עיון בד"ק • עוד ידוע דהשכינה היא נרמזת בשם יהו'ה דב"ן כידוע ליו"ח וידוע דהתורה נקראת בשם זאת דנתיב וזאת התורה וכו' • ומעתה על פי הקדמות הנז'ל אמרתי איך ענו"א בס"ד לבק אל הבא"ר לבאר האי קרא דקאמר הנביא כמעו נא זאת דתשו בית יעקב וכו' ורואה לומר דלרין להודיע אהבס כי עיקר לנווד שאתם לומדים בתורה הנקראת זאת הויה כונתכם לשמה דהיינו לעילוי כ"א ע"ה הוא ב"ן רמז לשכינה שהיא נרמזת בשם ב"ן כנז'ל ואם תהיו לומדים דוקא

בזאת הכוונה אז אתה זוכים להגניע את קליפה הנז'ל המדממת
 בר'ת ר'אשי ב'את ו'טקב אחיות רי"ב ובמקומה זוכים למדריגת
 רבי' וכן תיבות ר'אשי ב'את ו'טקב נוטריקון ביושר הם אחיות
 רבי' ואתם לא כן נשיתם ולכן בגללכם ליון סדה תחדש . הנה דוק
 באחיות הנז'ל סדה תחדש המלא אחיות הר"ה יש בתוכם והנשאר
 מהאחיות יעלו בגמטריא ברי'ת שהם גמט' תור'ה עם הכולל
 ורמז דהואיל ולא כן נישו לכן בתורה דידהו השלוע קלפת רי"ב
 הנדממת בר'ת ר'אשי ב'את ו'טקב כנז'ל וגם הר"ה חוילותיה שהם
 בחינת אדר"ת שטר כנז'ל ודו"ק בזה . וגם אפשר לרמז דהנשאר
 שהם יעלו בגמטריא ברי'ת כנז'ל הוא רמז שמלבד שהשלוע בהם
 קלפת רי"ב והר"ה חוילות דידה גם בני'הר תודתם ישלמו בה
 הספ"א שהם ראשי הקלוי' והם סמ"אל ולילי'ת זונתו הטולים גמט'
 תרי"א ועם הכולל יהיו גמט' ברי'ת ודו"ק :

ובזה אפשר לרמז ג'כ בהאי קרא דקאמד דוד הע'ה אסרי
 משכיל אל דל ביוס רטה ימלטהו ה' . ובהקדים דלכאורה
 יש להבין דלמה נקט משכיל ולא אמר כוהן או חונן . ועוד דבכל
 מקום על הרוב הופסוס לשון עני ובכאן למה נקט שם דל אכן
 אפשר לרמז בהק' מ"ג הרב המקו' בעל רגל ישראל ז"ל כי תובת
 דל הוא רוממת לשם אדני' כי מילוי דמילוי דשם אדני' הוא לד'
 אחיות ולכן השכינה נקראת בזה השם ניכ'ל יטו"ש דעוד בואר
 טעמים אחרים לזה . וא"כ זה אומר אסרי משכיל בדעתו שיהיו
 ענינו דוקא לבחינת ד"ל רמז לבהינת השכינה הנקראת בשם ד"ל
 כנז'ל דאז בזה הוא נכניע לזאת הקליפה שהיא קליפת רי"ב ונדממת
 בדאשי תיבות ב'אוס ר'טה ימלטהו נוטריקון רי"ב ודו"ק בזה כי
 הוא ברור וא"ש אה"ס :

עוד בזה תבין ברמז כונת הכתוב רומה ה' בעזך נשירה וכו' ובהק' עוד את הדוע אין עז אלא תורה דכתיב יהוה עז לעמו יתן וכו' וא"כ זה בא לרמח דכתיבה כונת הלימוד למען שמו דיקא חיה רמז באומרו בעזך דיקא אז יזכה להנניע זאת הקליפה דו"ב ונרמזת בר"ת ר'ומה ו'הו"ה ב'עזך וכו' ר"ת רי"ב וסופי תיבות עולה נמט' ע"ה סס א"ל ורולה נומר דגס נזכה להמשיך החסדים ששרסס מסס אל בסוד חסד אל ובזה דאי נזכה זכיה אחרת שמלבד דהננינו קליפת רי"ב כנ"ז והמשכנו החסדים גס נזכה להגדית בחינות הנבורות משרסס • וידוע דתיבת זמירה הוא לשון כריתה מלשון זמיר עריליס וכו' ובזה יתבאר דזה שסייס ואמר נשירה לענין מה שזכינו להמשכת החסדים כנ"ז וגם ונזמרה גבורתך ונזמרה דיקא ר"ל סנוכריתים הנבורות והגל בכח למוד התורה לכמה כגדמח בתיבת עזך דקאמר קרא דו"ק כי הוא ברור :

עוד בזה תבין אומרו לדיק כהמר יפרח כארז בלבנון והנה שחוליס בבית ה' בחלרות וכו' עוד ינובון בסיבה וכו' רולה לומר דעל ידי דהלדיק תמיד יושב בבית ה' שהס בתי מדרשות ולומר בתורה זוכה להנינע זאת הקליפה שהיא דו"ב וגם זוכה להיות מרכבה לסכינה ובכחה יכניע זאת הקליפה • והנה ידוע כי השכינה נקראת בבחינת סנ"ה כנ"ז בס' מקדש מלך בפ' בהר והיא ארתיות דס"ץ עס הכונל • וא"כ זה אומרו לדיק כהמר יפרח וכו' שחוליס בבית ה' וכו' רמז לבתי מדרשות ועל ידי כן הס זוכים עוד ינובון בסיבה דסניס ודענניס יהיו הנה נופרדיקון י'נובון ב'סיבה דסניס ד'נניס ברמז ארתיות רי"ב ומפסיק תיבת דסניס באמצע שארתיות דסן רומז לסכינה כנז"ל וארתיות רי"ב מכאן ומכאן לרמח דכח תורתו תאיר עליו השכינה והיא בכחה הוא חלולה דאי בינו לבין הקליפות

הקליפות ריב הנז'ל חו"ק - חה נ"כ רמז בכתוב כי תפא את ראש
 בני ישראל וכו' ובהקדים עוד מ"ש הרב הגדול מוהר"ר חיד"א ז"ל
 כי תיבת ר"ש היא רומזת לתורה כי כ"ב אותיות התורה יעלו גמפ'
 אל"ף ת"ק והם אותיות ראש כי אות א' היא אל"ף וס' וד' הם
 ת"ק עיון בס' פני דוד בפ' מוקת נס ידוע כי א"ת רומזת לסכינה
 עיון בס' מ"ג - וא"כ ז"א כי תפא א"ת דיקא שתעסה לה עולוי ועל
 ידוי מה רא"ש רמז לתורה כנז'ל ורובה לומר תלמוד בתורה לשמה
 אז תזכה להכניע קליפת ריב ונדמזה בכאן בר"ת ר'אש ב'ני
 י'שראל הם אותיות ריב וביושר אותיות רב"י לרמז שתזכה
 למדרגת רב"י במקום זאת הקלפה חו"ק :

אגב נדרא , אמרתי לעשות לי ברורה , בעזר האל הגדול
 והנורא , להבוא נ"כ מעט מולי השוויכיס לענון התפלה
 וסדרה , והם חובת נברא , הוא שלוחא דכבודא , ממילו קטיוני
 אשר נאמרו בספרים ואשר רמזתי אנא זעירא , כאשר החלותי תת
 לפניך בסדרא , ואמרתי לעשות לו שם בפני עצמו משום הכרא ,
 ונאה לקרותו בשם

היכל מלך משיח בן דוד

מפעם המתבאר

לפניך לקמן בס"ד בבואורה , חה הסילו בעזר לודי משנב לעתות
 בלרה , ומובטחני בשמו דהוא תמיד יהיה לי לעזרה :

באופן נחזור לענינו בתפלה ואחר שנבר הארכתי כפי הזורך
 והן הדעות כי ממש לדינה שתהיה כמונה מרבניות
 ויזהר שלא יבלע ואס ח"ו כבלע את הקדש אז מן השמים מאכלים
 אותו גחלים במקום האותיות וכנז'ל בדברוי הרב אור חדש א"כ בזה
 בראוי הוי ק'ו בן בנו של ק'ו דקאי באזהרה ויתירה השלמה דכבודא
 דהוא

דהוא מוציא ידי חובת גברא, ותגדל מעלתו בית"ר שא"ת בתדורה
 אם תהיה הפלתו כהוגן וכשורה, ואז ב"מ אם פגו"ס נכנס ופגו"ס
 יוצא ויקלקל לכבודא, אי לזאת הטעם אינך ושמע דברים היוצאים
 מפוס רבנן קדישי עמודי דכהורא • דהנה הרב הקדוש השל"ה
 כתב ח"ל שמעתי דרך רמז על מע' שכל החזנים אם כונתם לשמים
 ואם ח"ו בהפך נרמז הענין הלזה בפסוק שאמר דהע"ה לדיק
 כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה והוא כך דהינו לדיק כתמר
 יפרח ס"ת קר"ה יפרח כארז בלבנון ס"ת חז"ן ובא ברמזה להודיע
 דאם כונתו זה החזן לשמים איז ודאי יפרח כארז בלבנון ור"ל
 שתגדל מעלתו ויעלה למעלה כארז בלבנון וידוע שסוד לבנון
 הוא בנמטריא חק"ל רמז לחקל תפוחין קדישין שהיא שכינת
 עזנו שיזכה לראות פני השכינה וגם חק"ל אותיות חל"ק שיהיה
 לו חלק בעו"הב ואם לאו יהיה כקרח ועליו כאמר נתנה עליו
 בקולה על כן שנאמרה עכל"ה ז"ל • ועל כן צריך להזהיר החזן
 שדוקא תהיה כונתו לשמים ולא ידים וינגן קולו להתפאר ח"ו
 ואזי ואבוי לחזן שהוא כל כונתו בהפלה דוקא להתפאר ולמלא
 חן בעיני הבריות כמה יהיה גורם בנזקין דמלבד דאין תפלתו
 מתקבלת וחורקים אותה עוד ח"ו יגרום לתפלתו הלך לסע"ת
 ולקלו' והטעם אינך ושמע מ'ש הרב הגאון בעל תוספו שבת ח"ל
 בקצור וכבר הפליגו הקדמונים ז"ל בגנות הכי חזני דעמא אשר
 הם בנגונס תמיד מפרידים בין אמת לחברתה כדי להרבות כבודם
 ובתפלה העקרית הראי"ס יאלו דחופי"ס דוחף אמת בחברתה
 ובית הבליעה לפנייהם פתוח כובלים שנה בהבלעה שבולעים
 התיבות והאותיות ועל כן אמרו המושלים שאריכות הקולות מאריכות
 את הנלות • ומה יעשו חכמי הדור שתמיד לווחים על זה הענין
 בספרים

בשברים ובתרועה גדולה ולית מאן דמשגח בדבריהם ויש לומר
 בדרך לחות שעל זה נאמר ובפדושכם כפכם לעלים עיני מכם
 גם כי הרבו הפלה לפני שומע ידוכס דמוס מלאו וכו' דפסוק זה
 נאמר על האי שלוח אבוד שפורש כפיו על לחיו להחזיק קולו
 למלאו חן בעיני בני אדם ולא בעיני אלהים לקבל תשלומי כפל
 ואינו מסווה כבוד עבד לכבוד קונו ועל זה אומר ידוכס דמוס מלאו
 וכו' טכ"ה - עוד האריך בזה הרב הגדול בעל תבואות שור ח"ג
 והן כהיום ראיתי רבים עושים מהטפל עיקר וכו' ומטמאידים חזן
 עם הארץ ואינו מבעלי היראה עומד ונאב לפני העמוד סבתובה
 ובבת ראש לאחור מזדקק ומלפניו הרה עמל וירה וילד שקר וכו'
 ומקדר הפה כדי להיות פנים אל פנים עם המשורר ומקדקד קיר
 וכו' הגע עלמך הקרב נא לפחתך שלוח להעתיק עבודך והשלח
 בידו מנחה יפה ופירות נאים ויפוס ובהליכתו תאכלו גם
 הוא גם אתה הפירות היפוס ולא נשאר כי אם הטוקאים והעלים
 והגרעינים המטונפים ואותן יביא השלוח אל הארון בודאי הלא
 הארון יתקדש וחנותו בוטרת כחש בנטורת ויגדל עון וכו' ויתקס
 משולחיו כן ממש הדבר הזה הלא אתם האוהלים והשותים ונהנים
 מקולו קול לו קול אליו ודבר שפצי התפלה אך למתסור אחת ידבר
 בלא כוונה ושתים בהבלעה וכו' וידעתי כי דבת רבים עלי זועקים
 בקול מה יום מימים הלא לרעת כוסנת היא וכו' אף אני אשוב
 הלא כבר מבואר בכפרים מאי דכווחו בזה ג' קמא קמא דקמאי
 אף שלא היה כל כך הקלקול הלזה ביניהם ומה ישנו גדולי הדור
 אבל ראוי לכל מי שיראת ה' תקועה בלבו להיות חנו כשופר מבלי
 חשוך פיו וכל אשר בנחו לעשות יעשה לבטל פרזה זו מקהלתו
 ולהשומעים יונעם נכת'ד יעו"ס - אי' אתה בן אדם אם עיני
 שכל

יורו משמשיד ליעקב

שכל לך ראוי דוקא שתחפש בחיפוש אחר חיפוש למלאו חזן אשר יראת השם תקועה בלבבו ולבו נטבר ונדכה ודבריו נאותים ומזוקקים והוא יעמוד עליך להקריב את קרבנותך כי התפלה היא במקום הקרבן קאי בארז"ל כי תפלת שחרית במקום תמיד של שחר וכו' ובזמן שהיה בהמ"ק קיום היה אדם חופץ ומביא קרבנו ומתכפר לו וענשיו התפלה היא במקום הקרבן וא"כ כמו שבזמן שהיה בית המקדש קיים אם היה הקרבן או הנהן המקריב בעלי מומין אמרה התורה כל אשר בו מום לא יקרב וכו' כן התפלה שהיא בזמן הזה במקום הקרבן או השלוח לבור שהיא במקום המקריב אם ח'ו יש בהם איזה פגם אז בודאי התפלה פיגול היא ולא תראה ונשארת באורה לסמ"א והקליפות וזה פשוט וברור • וכבר רמז על זה רמז נכון הרב הגדול מוהר"א הכהן ז"ל כי דוק ותשנח ותמלא דבר שהיא כתוב בכתב מפורסם בתורה בסדר הנשואים כתוב ביום הראשון היתה הקרבת נחשון בן עמינדב וכו' וכתוב בסדרו עתודים חמשה נבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשון הנה דוק בר"ת ח'משה ז'ה קרבן נ'חשון הם נוטריקון חז"ן ותיבת קרבן באמצע באה לרמוח כי החזן לריץ לתת בדעתו שענשיו שבעו"ה בהמ"ק חרב הפלתו עם הפלת הלבור במקום הקרבן והוא המקריב ובתפלתו הקב"ה יכפר בעד כל הקהל עכ"ל יעו"ס • וא"כ מדבריו הקדושים מוכח ממש כדברינו דהתפלה היא הקרבן והש"ך המקריב וא"כ ודאי כמה ראוי והגון להיות השלוח לבור ירא ה' ופרקו נאה ולבו נטבר ונדכה ולא ימלא בלבו ובדעתו טוס מחשבה זרה ויענווד באימה ויראה ופחד וחלילה ויעמיק במחשבתו לפני מי הוא עומד ועס מי רוצה להציע דבריו וכל דעתו ומחשבתו יהיה בכיוון תפלתו להבין את

מאמרי פיו ומה שמוציא בשפתיו וידע כי על ידו אס תפלתו תהיה
 רצויה ומקובלת למעלה יהיה צדמ"א במעלות לו ולהקהל העומדים
 לפניו שעליו הם נסמכים שבודאי יהיה יחוד קובה"ו וכמה חדוה
 יהיה בזה והתעוררות ויחוד מדות העלוונות כי כן צדמז בשמו
 תיבת חז"ן רומזת על זה יחוד קובה"ו בחינות יהו"ה אדנ"י כאשר
 כתבו המקור' ז"ל כי אותיותיו במילוי כזה חו"ת זי"ן נו"ן הם הראשי
 תיבות גמטריא אדנ"י ואמלעו תיבות עוליס גממ'טס יהו"ה
 ואותיות אחרונות הם ת"ק שהוא הנעלם של שס טד"י כידוע
 כשהוא במלוי כזה שו"ן דל"ת יו"ד כי אותיות המלוי יעלו ת"ק • א"ב
 הרי צדמז בפירוט בשמו הטהור סנקרא בשס חזן לתת בדעתו
 כי על ידו יהיה ודאי יחוד קובה"ו הנרמזים בשמות יהו"ה אדנ"י
 וגם הורקת ההשפעה הבאה מלעילא בכח התפלה הן מן שוי
 והן מן בני והן מן מזוני כל אשר יאנן שואלי"ס הלכו בו בתפלתנו
 כי זה צדמז בכח שס טד"י הרמז בהעלם בשמו כנ"ז ואיהו ידוע
 ליו"ס כי על ידו כל ההשפעות יורקו והוא המקבץ את הכל כי הוא
 רמז בבחינת היסוד כידוע וא"ב ראה והבט כמה גדול כסו
 ובודאי אס הוא יתן בדעתו כל הנז"ל פמה גדלה מעלתו בית"ד
 שא"ת דמלבד דעל ידו יהיה יחוד צמור להתכללות שלשה שמות
 הקדש וכנז"ל ובזה הוא בגדס המעלות להורקת השפע העליון
 הן מן בני ומי ומזוני וכנז"ל כי הוא הצורס לכל זה דכיון שיהיה
 יחוד קובה"ו יורק לנו כל שפע טוב כידוע :

עוד אכא עני"א אען ואומר לך רמז הרומ"ז על האר"ס כי אס
 זה החזן יהיה תפלתו רצויה ומקובלת ודאי על ידו יהיה
 לנו ולכל עם בני ישראל אשר זה לנו כמה מאות שנים בגלות המד
 הזה ואנן דווייס ומעונים וסופיס בין האומות כבשה אמת בין
 שבעים

שבעים זאבים והוא' יהי לנו לסמיכה ולעזרה ורוח והללה
 שתפלתו העסה רועס ופועל ועל ידו תהיה תקרובתא דגאולה כי
 בכחו הגדול ובכח הפלתו הישרה והנקייה בזה הוא בונה בסמים
 מעליותיו ובא בכיוון עושים לו פותחת להיות זוכה שבכח הפלתו
 יפתח היכל הקדוש אשר בו גנת משיח לדקנו כידוע ולהיות משתלח
 בסירה חמדה לבאלנו חה רמזתי לחכימא ברמיחא בנועם דברי
 רז"ל שנקרא בזה השם כי תיבת חזן במילוי חו"ת זי"ן נו"ן הם
 בדקדוק רומזים ענין הנז"ל כי הם בר"ת עולים גמטריא היכ"ל
 והיה הנסאר בלירוף גמט' תקב"ו והם גמטריא "מלך משיח בן
 דוד" עם שני כוללים בדקדוק * הרי נרמז בשמו שבכחו יהיה
 גורם שבזכותו יפתח היכל מלך משיח לדקנו ובמבואר לפניך כי
 שמו עולה "היכל מלך משיח בן דוד" בגמטריא כנז"ל ונרמזה
 הובת דוד מליאה ביו"ד שהוא על העתיד דוקא וכאשר נודע לור"ח
 כי בעו"הר בזמן הזה בחינה שבה רמוז דוד מלכא משיחא היא
 בחינת נקודה דוקא ואין בה בחינת עטר ספירות בשלמות אלא
 היא בחינת לית לה מגרמא נקראת ולכן גם אדוננו דוד המלך ע"ה
 הרמוז בה גם הוא נכתב בחסרון אות יו"ד בכל מקום מסא"כ
 לעת"ל בבוי"א שבחינתו מלמעלה תהיה מושלמת ביו"ד ספירות
 דידה אז גם הוא יהיה בשמו תוספת יו"ד וזה ידוע לור"ח וחכימא
 ברמיחא דוק בדברים ויונעס לך ותמלא כי דברינו הם נאים
 ונחמדים למבין * דבר היוצא כי כמה גדולה מעלת החזן אם
 יהיה כונתו לשמים ואם ב"מ הוא להפך כמה יהא גורם בנזקין
 לו ולכל הנאבים לפניו והביטה בעיניך ופקח אותם ועטה
 אזניך כאפרנסת לשמוע הני מילי דנזקין המתהוים על ידו אם
 הוא קל בדעתו ואינו מכוון לבו בהפלתו להתפלל תפלה בכונה
 ובעמקא

ובעמקא דלבא להוציא הזכור כראוי דמלבד הוא הו' גרמ"א
 בזק"ן לפגום בשמות הקודש הנז'ל ועוד בא לאריות גלוהנו
 ונז'ל בהחלת דברינו עוד בה בעו"הר דגורס כי כל הפלותיו
 ולכו הלוך לסט"א ולקליפות להיות להם התגברות ממנה להיות
 הולכים הלוך ונדל להזיק ולהסחית אוי ואבוי, וכבר הביאו לנו רז"ל
 המה בספרתם על ענין הלזה דאם החזן אין כונתו לשמים אלא
 הוא בא בהרמת קול ומרחיב לבו והואר בוטר בקרבו ולא השיב ידו
 וזכו מבל"ע והוא מתענג דוקא להשמיע את קולו כי קולו קול עור'ב
 על ערבי'ס בתוכה למה הוא דומה ונמשל, ואמרו המושל'ים
 משל לעורב שחטף חתיכת בשר לתוך פיו ופרח על ראש האילן
 לאכלה שם ואדהנו והני והנה הסועל טובר מתחת האילן
 ונשא את עינו וראיה העורב למעלה והבשר בפיו והוא פקח
 גדול מה עשה אמר בערמה לעורב הלא שמעתי עליך אחי ידידי
 שקולך הוא ערב למאוד השמיעוני את קולך כי קולך ערב לי
 ואשמח בו מיד זה העורב השופה נהפחה לדבריו ופתח את
 פיו והתחיל לכנן והבשר נפל מבין סיכיו והסועל מיד חטפו
 ורץ לדרכו - הנמשל כן התפלה עיקר שתקבל ויהיה הנאה ממנה
 בעולמות העליונים כמו הבשר דוקא הנאמרת ארת באות ובכונת
 הלב אל הש'ית שמו והיא הבשר אבל הי"הר בא במרמה ומסיתו
 בהיס'ת כפול'ל אחי הנעים קולך והראיה גבורהך וידעו הכל כי קולך
 ערב ואז ודאי תתכבד בעיני הכל חה השליח זכור השופה והנבער
 מדעת הנף הוא שומע לדבריו והוא בא בקולי קולות ומתחיל לכנן
 והוא מיד חוטף הפלתו מפיו ופיגול נעשית ובאה למיזונים ה'
 וילכו - ועל כן אשריו אם לא יאבה לעלתו ולא ישמע מדבריו אלא
 המיד יעשה לעלמו פתח בית כיוון לכיון באותיותיו ובנקודותיו
 ויתפלל

יורו משפטיך ליעקב

והתפלל תפלה בכונה ומעמיקא דלביא ובנחת מלה במלה ולפי פירות
המלות ולא במהירות ובחטיפה רבה ומה טוב חלקו ומה נעים
גודלו איז בטולם הזה וגם בטולם הבא • והביטה ודאק בזה מה
סכתב הרב הגדול מוהר"א הכהן בס' שבט מוסר כי תיבת חז"ן
הוא פו"ת בתחילה וכו"ן בסוף אזהרות ח"ן וזי"ן באמצע לרמח א"ס
החזן כונתו דוקא להראות חן לכבוד ולא לשם שמים איז ב"נו זי"ן
אל מלאך המות מרקד לפניו ובה ימות ח"ו ולכן אל יסניא על אותם
קלי הדעת שאומרים לו מהר ורוץ כתא הרלו"ס כדי שלא יאריכו
בבית הננסה כי טול השו"ת כבוד עליהם כמשא כבוד ינבדו ממנו
ח"ו כי על ידי זה שהוא מהפלל במהירות הוא מוכרח לבלע את
תקדט ולהקצר בטבחו של מקום ולא יוכל בודאי להתפלל תפלתו
בכונה וגם א"ס יש אזהרה יחידים אשר יראת ה' נגע בלבם להתפלל
בכונה מוכרפים גם הם למהר וגמלא חוטא ומחטיא ח"ו • עוד
יפן בדעתו כי במקום שהוא עולה להתפלל שהיא התיבה הרומזת
לשכינה ה'א שבשם יהו"ה וכן מקום שמניחים בו הס"ת לקרוא הוא
רמז לה'א אחרת שבשם והוא עומד כלודת וי"ו והכל בכללות הוא
הי"ד שבשם הרי נרמז בטנינו כל סם יהו"ה וא"כ כמה מן האורך
לו להיות באימה ופחד וכל דעתו ומחשבתו יהיה בכיוון תפלתו להבין
מה שמוציא מפיו ולהקטר אהבתו ויראתו עם מי שמתפלל לפניו כדי
שישמע ה' תפלתו וילאו כל הקהל ידי חובתו • גם יזהר החזן
באזהרה יתירה שלא ישנא ח"ו לשום אחד מן הקהל ואטפי' שטטה
עמו דעה שאם יהיה טונא לו זהו סיבה לטורדו מהתפלה שבכל עת
טרואהו בתפלתו הוא מאטער ודאג וכונתו מסתלקת ולבו כל
עמו ודברי תפלתו הם יהיו מן השפה ולחוץ ואיך הוא מהפלל
ואומר ויחד לבבנו ליראה את שמך והוא מרמה את קונו ח"ו ובדאי
במקום

במקום שיפגעו הקהל ספע ברכה בתפלתו הוא להפך ח'ו יהיה
 וגם הוא נור"ם נרמ'א בזק'ן סלא ילאו הקהל יהי חובה בתפלתו •
 והנה כדי שכל זה לא יפסידו ויחליטו את כונת תפלתו ולא יבא לדי
 מכשולות הנז'ל כולם לכן מהדס קדמ"ת אסור'ר שהיא דולה להיות
 חזן אל יעשה החזנות כאומנות שאדס מהפרנס מומנה דהו מפיאו
 להיות נכסל בכל ענינים הנז'ל ולבקס אופנים מניס ממינים יותר
 מאלו בכפלוים טובים להיות מול'א חן בעיני הגדולים והגזברים
 הממונים כדי שתמיד יניחוהו ולא ימנו אחר תחתיו או להרבות
 בהספקתו • לכן העיקר הוא יהיו כל עניניו לש"ס כאלו עושה
 בחנס ויבטח בכל עת בה' אלהיו כי הוא חזן ומפרנס לכל ואל יהיה
 לר לרת מחר ויהיה מעביר על מדותיו ומוחל לכל על עלבונו וספל
 ועניו ולבו לב טוב ואף אם יחרפוהו לא ירניס ובפרט עס העניים
 וחסוב כאלו לא עליו מדברים ויזהר בכבודס יותר מן
 הגורך כפי יכולתו וגם קאי באזהרה דכשהוא מברך את אחר
 בטמחות וניל או שאומר הפכה על שוכני טפר מיחידי הקהל לא
 ינביה את קולו כשמברך לעשיר ויפסיל את קולו וינמנס את דבריו
 ויבליע עס העני כאלו הם בלי עס סאז העניים בודאי הם
 מתביושים והוא להו עגמת נפס ברבים ונכלל אז בכלל המלבין
 פני חבירו ברבים אין לו חלק א'ו בעו'הב ואו לו ח'ו שהוא בא
 להוליא הרבים יהי טובה והוא אין לו חלק ושס בעו'הב וזמה
 ינרע נח הקהל מסיבתו הן כעת והן להבא • וכן תראה כמה
 חזנים שאין מתעסקים בעניי הקהל לא בשמחתס ולא באבלס
 וסולחיס שלופיס לענייס במקומ'ס כמלאך המות שכולח שלוחיס
 מתחת ידו להזיק כנודע מטעס שאומרים מה תועלת אית לנו מזה
 העני וכסיארע איזה שמחה או ב"מ אבל לאיזה עשיר אז הם

יורו משפטיך ליעקב

משכומים קודם עלות השחר וראים באפילה וכיוצא הרבה מענינים
כאלו ובודאי כל ענינים הנז'ל הוא אר"א דאיסורא דבוי"ע עליהו
בזה וכל זה נמשך לו משום שהוא הולך במחוכו בבשר ודס ועושה
החזנות תומכות להפרנס ממנה ולא לרת מחר ואהב הגאון
משא"כ אס יבטח בה' אלהיו ויעשה כל עניניו ומדותיו לש"ש אז
דאי הוא מכפר בעדו ובעד כל הקהל ומה טוב חלקו ומה נעים
גודלו הן בעו"הז והן בטו"הב ובודאי שהוא הוא בגר'ס המעלות
שעל ידי תפלתו להיות נמשך לו ולכל עם הקהל שפע וברכה רבה
טבת'ד הרב מוהר"א הכהן ז"ל דפח"ח ועיין בד"ק בס' הנז'ל
בפרק ל"ד כי בא לו בארומ'ה וברחבה רח"ב רח"ב ניקר'י יעו"ש •
והנה עפ"ה אמרתי אפשר לרמוז תיבת חז"ן באר"א ממה שהרב
רמז כנז'ל והן קדס אודיעך מ"ש הרב מ"מ כי אית זי"ן
מורה על השכינה שהיא שם אדני' וי"ב אותיות מילואה במטריא
זי"ן עכ"ל יעו"ש בפ' בשלח ד' כ"ד • גם כבר הקדמנו דכל הני
מכסולות הבאים לפניו הוא מסיבת דתולה במחוכו בבשר ודס
מסיבת זה הוא מוכרח בודאי להיות נוהג בגאון וגם להיות פוגם
בשמות הקדש וגם להיות מזלזל בעניים ולחלוק כבוד לעשירים
וכולס בודאי הוא נכסל בהם משא"כ אס יבטח בהש"ית שהוא זן
ומפרנס בזה והיו כל מניסיו לש"ש ועיקר הכל סיהיה עניו ושפל
ועטביר על מדותיו ומוחל על עלבונו וכנז'ל • וא"כ בזה אפשר
שזה נרמז בתיבת חז"ן כי אית ח"ית בתחלה ואית נו"ן בסוף הס
אותיות כ"ח רואה לומר סיהיה תמיד נח בכל עניניו ולא יתנאה
אלא נח בטבטו לכל הן לעניים ולג' שירים ואס עושה כן אז אית
זי"ן באמצע רמז לשכינה הנרמזת באות זי"ן כנ"ז שהיא תהיה תמיד
בעזרהו למשוך לו שפע וברכה רבה לזונו ולפרנס אותו כי היא

מקור הספד כדוע דבאמלעותה העולם הם נספדים ומתברכים: **עוד** בס"ד אמרתי לרמח רמז נכון בתיבת חז"ן להודיע נפלאות דברי רבותינו ז"ל שאפילו שיחה של עלמא שהם מדברים עכ"ז ברזין עילאין דבריהם כולם וגם מכאן ידע החזן גדול מעלתו אם יזכה ואם ח"ו להפך כמה גורם ועד היכן מגיע פגמו ואוי ואבוי על שכל אנשים כבזה וחדל אישים המפיל מוש בקדשים והן קדש נקדים מ"ט מר"ן האר"י זיע"א ח"ל בכמה מקומות דע כי בכח התורה והמלות שאנן לומדים ומקיימים אותם בזה אכן זוכים והוי"א לנו ברמא בגר"ס המעלות להיות מבררים ומתקנים את בחינת נאצי הקדושה ובפרט על ידי שלש הפלות שבכל יום המה מתבררים בירור גדול לאין קץ ועל ידי זה נעשה יחוד וחיווג בספירות העליונות להשפיע זה בזה החסד והרחמים עד שיגיעו השפעתם לבחינת ספירת יסוד הקדוש והוי"א יספיע לשכינה מלכות"א קדישא וממנה יבא השפ"ג והברכה להאי עלמא • ואם ח"ו הן בעון חוללנו והיתה התפלה שלנו שלא בכונה וברעותא דלבא א"ז מלבד דבעו"הר כמה פגמים יהיה והתפלה תקרא הפלה פסולה וכאשר הארכנו לעיל עוד נהוי בגרמ"א ח"ו לסלוק הצדיקים שבדור והמעס לפי דהויאל וכל עיקר הפ' ותנו הוי"א כדי שעל ידם נזכה להגיע לפדק זה בור"ר וכנ"ל וידוע עוד דהצדיקים בעת סלוקם מהאי עלמא הם מבררים הרבה נאצות ולכן נשרואה האל יתב' שישראל מתרשלים בתפלה דידהו ועל ידי כן נשארם כמה נאצות בלי בירור מסלק הצדיקים לברר כדי שיתוקנו בחינת הנאצות עכת"ד הרב הנז"ל זיע"א • ועיין להרב הגדול מוהר"א קוריאט ז"ל שכתב ח"ל בקצור והנה דע כי מהיכן נמשך זה הטנין לרוב בני אדם בעו"הר שלא יהפ'לו בכונה הוי"א משום דחושבים

בדעתם שאין בהפלה רק מה שנראה מפסמן של דברים שהיא
 לבקש החמים ודפואה על עלמינו כפסמן של ברכות דפאינו וכו'
 ברכנו וכו' וכו' דין גרמ"א שהם מזלזלין בתפלות כיון שאינם
 רק בקשת לרכינו לא כן הושרים בלבותם אשר ננה עליהם האור
 ויודעים כי יש דברים פנימיים וסודות רמים בכל ההפלה והברכות
 וכל ברכה רומזת לדברים עליונים ודאי כי להם לבדם נתנה
 האר"ט ויודעים מה שטושים בהפלתם אבל עם כל זה איך מי שלא
 זכה לזה פנל מקום לריך לכוין בהפלתו דרך כללות ואל יטעה עיקר
 מפסמן של דברים בלבד שהוא להנאתו אלא תהיה תפלתו ביושר
 ובכשר ובדקדוקי אותיות ולא תהיה הפלה חטופה ובמחירות
 ובמרואה מ"י: ובדלות חיבות ואותיות דאז ודאי תקרא הפלה
 פסולה אלא יעשה הדברים לשם פועלם וממילא רווחא פאלת
 לרכיו כולם עכת"ד פשייך לענינו :

והנה היות מדברים הנז'ל כמה גורם האדם בכח תפלתו אלא
 תהיה ביושר ובכשר שעל ידו יגרום כמה מעלות טובות
 ויגיע לפרק זה בור"ד מכמה ני"הק וגם נאחז בסב"ך שיגרום יחוד
 וזיווג במיידות ובספירות העליונות ובפרט שבחינת יסוד הקדום
 יריק שפעו בבחינת מלכות'א קדישא ואז יהיה שפע וברכה רבה
 בהאי עלמא ונז'ל בדברי הרב האר"י ז"ל • והן עוד אקדים הקדמה
 קטנה שהביאה הרב המקור' הרמ"ז זלה"ה בפ' נס בודק ס' ע"ב ח"ל
 בקצור, ודע כי היסוד נקרא בשם י"ה וטעם שנקרא בזה השם
 מבואר בטעם התפילין לפי שהוא כלול בתוכו עשרה חסדים וחמש
 גבורות וכו' והם גמטריא י"ה וכו' • ודע דלאו בכל עת ועת
 נקרא בשם זה אלא דוקא בסבת ועיקר בנינה של בחינת
 מלכות'א קדישא הוא בהתגלות הארה הלזו עכת"ד בקצור יעו"ט :

ומעתה אחרי דברים הנז"ל אמרתי לבוא לטעום טעם נכון לקדישת שם חז"ן ונס אודיעך מאי דאנא ענינא רמזתי בדברים הנז"ל כולם פדברנו ונראה דכמה קאי באזהרה על ענין התפלה של כל אדם וכנז"ל וא"כ ודאי ק"ו בן בנו של ק"ו הסזן שהוא המוליא את הרבויס בכח הפלתו ודאי זה פשיטא בתכלית הפשיטות שחובהו בנפליים ואם יזכה אז ודאי יהיה הטבול של קבלת כל שפע וברכה הבא מלעילא וברור • והנה זה נרמז בשמו כי תיבת חז"ן במילוי כזה חו"ת זי"ן נו"ן טוליס נמטריא חמש מילות ואחד והשעיס בדקדוק וכן חשבון של יסוד מלכו"ת י"ה בדקדוק כן טוליס • א"כ הרי נרמז ברמז בשמו הלזה דאם הוא זוכה אז דין נרמ"א דהוי בגר"ס המעלות דעל ידי הפלתו יהיה ימוד חיוונ אז למעלה והוא בונה בשמים מעלותיו להאיר האורות בכפירות עליונות להיות בינותם ימוד חיוונ להריק מפפעס תמיד עד שיגיע דאפילו מאי דנעסה לפרקים יהיה בבחינת פדיר מכסו הגדול וזה מה שנרמז ברמ"ז הרומ"ז על האר"ס אשר הוא לפון בתוך שמו וכנז"ל דו"ק כי הוא רמז נחמד למבין :

עוד עפ"ה דאם ההפלה בכונה בזה נאחז בסב"ך דהוי בגר"ס המעלו"ת הצדיקים טבדור וסארו חייס וקיומיס ואם לאו ה'ו הוי נרמ"א בנזקי"ן להיות מסתלקיס בטו"הר וכנז"ל וכבר ג"כ דברנו בק"ו לחזן וכנז"ל א"כ מזה יולא דודאי אס תהיה הפלתו בכונה וביותר ובפרופי אזהיות אחת לאחת אלו הן הנצרפי"ן בזה ודאי גס הוא יזכה ליטאר בכייס כי מדותיו יתב'הס מדה כנגד מדה דכסס שהוא על ידי הפלתו גרס חייס לאחרים גס הוא יטאר בחייס וזה ג"כ אמרתי לרמח כי בפס הלזה טמון ברמז כי זה הוא כופריקון תיבת חז"ן פ"י"ס ז"וכה כ'פשו • ואם ב"מ בטו"הר הוא

הוא מזלזל בתפלתו ואינו שם על לב כלל והפלתו במרוצה והוראה בסירובין קרי חדא ופארי תלת ובית הבליטה לפניו פתוח ודבריו כולם מבני ערבובי"א קא אתין אשר בדברו מערי"ב ערבוי"ס בהדין עירובי"א ק"כ בודאי כי הוא אינו מחשיב את דברי רז"ל שהם אמרו על ההפלה דברים הטומדין ברומו של עולם וכו' וא"כ בזה חדאי הוא הוי גרמ"א בנזקי"ן להני לדיקא וכנז"ל ואז הוא נקרא בבחינת חופר גומא בה יפול ולפי שלא חס על אחרים כן לא יחוסו ב"מ עליו חזר ברור וכנז"ל כי מדותיו יתב' מדה כנגד מדה הרי חדא • וטח אחרת יולא מזה כי הואיל והוא בסיבתו הלזו הוי בגרמ"א דין גרמ"א דעלירא"ה למכוע את הטפע מן בחינת מלכות"א קדישא וכנז"ל כי בעת שתהיה ההפלה בכונה הוא הוי בגרס נמה מעלות טובות וחדא מינייהו דהמלכה שם לזה את הברכה מיי"ס וכו' וכנז"ל וא"כ עכשיו דהוא היה בגרמ"א והמכ"ע היתה לה ודאי דהיא בעלמה התבע עלבונה שהיא היה הגורס כלה עלובה נהיתה ובסיבתה נחסרים חיוו חזר ברור ועבר הקדמתו לעיל מטעם הקדוש הרמ"ז זאוק"ל כי היא נקראת בשם זי"ן עיין לעיל וא"כ זה ג"כ נרמז בשמו חז"ן נוטריקון ח"ו נ'חסרים ואת של זי"ן באמצע רמז לשכינה זיינא דמלכא נקראת ובסיבתה יחסרו • גם טעם שני אפשר לרמוז דלמה חיוו נחסרים הוא בשביל דבסיבתו יסתלקו זכאים שבדור וכנז"ל ופוח הגור'ס יפול בחפירה שחפר חזר רמזתי בתיבת חז"ן כי אות ראשונה וגם אחרונה היא ח"ו נ'חסרים ואת זי"ן באמצע היא רומזת ז'כאים ור"ל רמז על לדיקי וזכאי הדור כי בשבולם יהיה לו כך וכנז"ל :

עוד אמרהי לרמז רמז נכון בתיבת חז"ן והוא בהק' את הידוע מ"ט הרב הק' האר"י זיע"א כי בחינת הגבורות הם פ'ר

ושורשם מן אלותיו מנלפ"ך כי היא גמטריא פ"ר וידוע דיש למעלה
 שני פעמים מנלפ"ך והט תק"ס גבורות ועיון בסוד הענין הלזה
 בארובה בע"ח וגם בס' מ"כ הנז"ל בסוד קס"ת הסופר שאמר עליו
 דניאל ברמיזא ראיתי את האיש לבוש הבדים וקסת הסופר במתניו
 טכ"ל יטו"ש בד"ק באורך * והנה ידוע עוד דתמיד למעלה כסיתגלה
 הארת שם יהו"ה ב"ה שהוא בחינת הרחמים אל הדינים והגבורות
 יוכנטו ויתבעלו ולא יהיה להם שום נח ויכולת ויחל"ש חושי"ס
 דידהו * והנה זה ברור דעיקר הארות הרחמים והחסדים שיאירו
 הוא דוקא בכח דידן הן בהפלה והן במלות ובתורה וכו' * וכבר
 הארכנו כי עיקר ההפלה היא תלויה ביד הטלית לבור שהוא החזן
 דאס תהיה הפלתו בכונה או ח"ו בהפך והנה אפשר בס"ד דזה
 הענין נרמז בשם חזן כי אלותיו הנז"ל במילוי חו"ת זי"ן נו"ן אלותיו
 של ר"ת וס"ת יטלו גמט' הקס"ה ראמלעות הם גמטריא שם יהו"ה
 רמז דאס תהיה הפלתו בכונה אל הוא זוכה בודאי דעל ידו יתגלה
 שם יהו"ה הנרמז באמצע ובכח גלוי יתמתקו בחינות הגבורות
 טה"ה תק"ס ומקור דידהו מאלותיו מנלפ"ך ועם חמש אלותיו ויהיו
 גמטריא תקס"ה בדקדוק ויתמתקו הדינים וימשך אל רחמים ואס
 ח"ו הפלתו אינה הנונה וכנז"ל אל ח"ו יתגברו בחינות הגבורות
 ובדאי הרחמים לא יהיה להם יכולת לחלוט את כחם * באופן
 הכל תלוי בידו הרע והטוב ונרמז באלותיו חזן וכנז"ל ולכן קראהו
 ברמיז"א בשם זה א"כ ודאי כמה צריך להיות משתדל בכל נ"ז
 ותטלומות וליתן בדעתו דלהו הוא השביל תמיד ביכנו לבין אבינו
 שבשמים ועל ידו יורק שפע וברכה תמיד כי שם איה ה' את הברכה
 ואז ודאי חיים עד העולם בתובת חיו"ס כבר ידוע שהיא רומזת
 לבחינת שלשה שמות הקדש איה"ה יהו"ה איה"ה הם המאירים
 לבלה

יורו משפטך ליעקב

לכלה מלכתא היא בנינת עזנו ואז היא הויא בחינת מקור הברכה
להטפיע עלינו מברכתה העליונה :

סדר והקטורות אשר עסייתי אנא זעירי לשלום אבור, וכו' רמזתי
סמי והודעתי דרך ישרה אשר לו יבור, ואס יזכה אז על ידו
תפלתו טוטה פירות וארעא לא תבור, והכל זוכים לאכול
מפרי הארץ ומעבור, ויממלו הטאת הימיר והאבור :

יה ארון עולם הוא מלך נעלה

- תמיד תהיה אימתו תקועה בלבך ויראתו הגדולה
- ובעת אשר תעמוד על ראשי עם סגולתו בתפלה
- דלתות הגאווה והרצון לבני אחוה תנעלם במנעולא :

עת תראה קולך ערב ונאה

- וגם האדם אשר לפניך לו משתאה
- אתה תתכבד בו ליהוה הנראה
- ולזולתו אל תשתף ולא תשגה ברואה
- וכמה שחננך כבדהו ולא תחשב כסיל ולא נאה
- וזכור מה תשיב לפניו בעת אשר תעבור וכנשר ידאה :

קולך ודבריך יהיו נערכים למלך מלכים

- ולא יהיו לבני רשף ולגד נערכים
- ועת יצאו מפיך יהיו בתום הולכים
- ולא יהיו נעים ונדים נסבכים ומתהפכים
- וזכור תמיד את העניים הדכים והנמוכים
- ושקול אותם כאנשי דמי'ם ונסיכים
- ובעת תצא הנפש מן הגוף אז תתעדן בין המהלכים
- ותזכה שתחת כסאו הרוח והנשמה יהיו נסמכים :

- בחון וזכור דברים אלו ותעדה בהם כאבני שוהמים •
- והיה חזק כמו בזק ולא תשים בביתך דמים •
- והסר הבשחתך מן גדולים ועצומים •
- ובטח באל מלך יושב על כסא רחמים •
- ואם תזכה על ירך תתעלה שכינת אל יושב מרומים •
- וגופך ונפשך יתעדנו באורך שנים וימים •
- ובעת יציאתך מן העולם תנצל ממתגרים וקמים •
- ואז תהיה נושע ביהו"ה תשועת עולמים :

והנה כל זה דברנו לפילוסופים על תפלה כפשוטה מכ"ס וק"ו כמה תגדל מע' החזן בית'ר סק"ת וית"ר ע"ז אם תהיה בבכיה ובאכמה כי ודאי אין למעלה המיכה כי ידוע מארז"ל כל השערים ננעלו חוץ משערי דמעה וכו' אמנם לכאורה יש לנו לדעת דלמה כל כך גדלו מע' הדמעות משערים שלהם לא ננעלו והנה דאיתו להרב הגדול בעל תורי זהב בדרוש ר"ה שתירץ לזה בדרך משל וז"ל ,

משל למלך שהיה לו בן יחיד אשר אהב לו כנפשו והיו היום שמרד באביו וגרשו אביו לזמן ידוע ולאחר זמן החזירו לגדולתו ולאחר כמה זמנים מרד עוד באביו וגרשו למקום רחוק מאד ולא הודיע לו קצו רק ששלח לו בכל שנה קצבת מזונותיו למדינה רחוקה היא וקודם שבאים אליו מזונותיו היו כמה וכמה חומאים ושודדים שהיו גוזלים מן הפרך ההוא ולא היו משאירים לבן המלך רק כדי חייו • מה עשה בן המלך שכח באביו שהוא מזרע המלוכה ונתערב בגוים ולמד ממעשיהם והלך בנימוסיהם עד שנתגסס כמותם וכשראה אביו כן מיעט מזונותיו ומאותו המיעוט גזלו וסדרו עוד עד שבא לידו מעט מן המעט ויאעפ"כ לא זכר את אביו

אביו וישכחהו עד שנתן אביו רשות לבני המדינה להצר לו בפועל
 שלא יתנו לו מנוחה כלל וכיון שהיה לבני המדינה רשות להרע לו
 המה עזרו לרעה וסדדו וחמסו אותו בכל פעם והאירו לו כל כך עד
 שהיה מר לו כי נצטע עד לבו והתחיל לחזר באביו שהיה בן מלך ויש
 תקנה לאוולתו ושלה אגרת בתחנונים גדולים לאביו שאני בוש
 מחפאי ומוכלס מפשעי ורופה להתקרב אל המלך ואין קול ואין
 טונה מאביו כלל ושלה עוד אגרת אחר אגרת תכופות זו אחר זו
 ואנפ"כ לא היה לו קול וטונה כי השומרים לא נהנו לעבור האגרת
 שלו לאביו כי אמרו כל זמן שבן המלך במדינהנו יש לנו חיות
 ומזונות ג"כ מבית המלך כשישלה המלך המזונות לבנו וקודם שיבא
 לבנו הוא בידינו ונקח לנו והתמלית נסלה לבנו ואם יבואו האגרות
 להמלך יקח את בנו מאתנו ולא יהיה לנו שום חיות ומזונות מבית
 המלך - וכשראה הבן שאין לו שום תשובה מבית המלך התחיל הבן
 שואל לאוהביו על מה זאת שאין לו שום ידיעה ותשובה על הבקשות
 ששלה לאביו כלום ח"ו אין תקנה לאוולתו והשיבו לו בני היו יודע כל
 זמן שהשלה התחנונים שלך על דרך היבשה בודאי לא יבואו תחנוניך
 לפני המלך כי השודדים לא יתנו מעביר בגבולם רק טלה טובה
 נשמיט לך שהשלה אגרות שלך על דרך המים כי שם כל השערים
 פתוחים ואין שם שומר ושודד ומייד שהשלה שם בודאי יגיע
 הדבר אליו ותמלא מנוח לנפך רגליך כי שם דרך קרוב הוא וכל
 השערים והדרכים פתוחים - והנמשל מובן מאיליו עד קרוב לכופו
 שכל זמן שאנחנו בגלות יש לקליפות חיות גדול ועיקר השפע לוקחים
 הם ולנו כותנים התמלית הנשאר מהם וכשיהיה הגאולה במהרה
 בימינו נהפוך הוא ולא עוד אלא שינקום השם את נקמתינו ויבער
 הקליפות מהארץ לכך אין כותנים מעביר להפלתנו ונתנו לנו

אביו ושכחהו עד שנתן לביו רשות לבני המדינה להלך לו בפועל
 שלא יתנו לו מנוחה כלל וכיון שהיה לבני המדינה רשות להרע לו
 המה עזרו לרעה ושדדו וחמסו אותו בכל פעם והלירו לו כל כך עד
 שהיה מר לו כי נגע עד לבו והתחיל לזכור באביו שהוא בן מלך ויש
 תקנה לאוולתו ושלה אגרת בתחנונים גדולים לאביו שאני בוש
 מחפצי ומוכלס מפשעי ורופה להתקרב אל המלך ואין קול ואין
 טובה מאביו כלל ושלה עוד אגרת אחר אגרת הכופות זו אחר זו
 ואעפ"כ לא היה לו קול וטובה כי השומרים לא נהנו לעבור האגרת
 שלו לאביו כי אמרו כל זמן שבן המלך במדינתנו יש לנו חיות
 ומזונות ג"כ מבית המלך כשישלח המלך המזונות לבנו וקודם שיבא
 לבנו הוא בודינו ונקח לנו והתמלית נשלה לבנו ואם יבואו האגרות
 להמלך יקח את בנו מאתנו ולא יהיה לנו שום חיות ומזונות מבית
 המלך * וכשראה הבן שאין לו שום תשובה מבית המלך התחיל הבן
 שואל לאוהביו על מה זאת שאין לו שום ידיעה ותשובה על הבקשות
 ששלה לאביו כלום ח"ו אין תקנה לאוולתו והשיבו לו בני היו יודע כל
 זמן שהשלח התחנונים שלך על דרך היבשה בודאי לא יבואו תחנוניך
 לפני המלך כי השודדים לא יתנו מעביר בגבולם רק ענה טובה
 נשמיע לך שהשלח אגרות שלך על דרך המים כי אם כל השערים
 פתוחים ואין שם שומר ושודד ומיד שהשלח שם בודאי יגיע
 הדבר אליו ותמצא מנוח לנפשך כי אם דרך קרוב הוא וכל
 השערים והדרכים פתוחים * והנמשל מובן מאיליו עד קרוב לסופו
 שכל זמן שאנחנו בגלות יש לקליפות חיות גדול ועיקר השפע לוקחים
 הם ולנו כותנים התמלית הנשאר מהם וכשהיה הגאולה במהרה
 בימינו נהפוך הוא ולא עוד אלא שונקום השם את נקמתינו ויבער
 הקליפות מהארץ לכך אין כותנים מעביר להפלתנו ונתנו לנו

חכמינו ז"ל ע"ה טובה שנשלח הפלגנו בבניה כי כל השערים
 נגעלו חוץ משערי דמעה ה"ד בבני יבאו ובהכוננים אובילס
 ויבא משוחנו בב"א • עד כאן דברי הרב הנז"ל ודפח"ת • א"כ מכאן
 תדע גדול מע' ההפלה בדמעות זהו לפי פשוטו • ואם אל סודו
 תדרוש הנה אסכהן להרב הגדול המקו' הרמ"ז זלה"ה שהאריך
 בסוד הטבין הלזה דלמה כל כך גדול כח ההפלה בדמעות עיין בד"ק
 בתחלת פ' בראשית בביאורו על זו"ה ק כי דבריו הם מהרפאים
 ברז"י נס"ף רזין עלאין • אבל היוצא מכללות דבריו והוא לשכוכי
 דעתא דידן הכי כי ידוע כי כל בחינות הדין בכל מקום הם מקור
 ידיהו תמיד משם אלהים וידוע כי הוא יש לו ק"ץ אירופים כי הוא
 בן חמש אותיות וכללל כיו"ל לן בעל ס' יצירה כי חמש אבנים בונות
 המיד ק"ץ בתים ור"ל תיבה שהיא בת חמש אותיות מתהפכת לק"ץ
 אירופים זה ידוע ליו"ח • וא"כ שם אלהים שהוא חמש אותיות יש
 לו ק"ץ אירופי' • והנה זה ברור דבעת דהפלה אינה מתקבלת הוא
 מלד מדת הדין המתגברת בקטרוגה למעלה עליו ומסיבת זה
 והמוכ"ע היתה לה לזאת ההפלה להתקבל למעלה ולהיות כענה
 האדם על ידה • אבל אם תהיה התפלה בכח גדול דהיינו שיהיה לו
 יכולת להחליט את כח מדת הדין ולהשתיקה בודאי אז הפלתו
 מתקבלת ויעתר לו ה' ומיד הוא בטנה • ודע כי תיבת דמע"ה ע"ה
 עולה צמט' ק"ץ בדקדוק ור"ל שהיא בכחה מבטלת את מקור
 הדינים שהם נרמזים בק"ץ אירופי אלהים כנז"ל ורוחלת מקומם
 ונחלש כח ידיהו וא"כ לכן אין גדול מכח הדמעות בתפלה ובכל עת
 הם עושים רושם ולכן אעפ"י ששערי תפלה נגעלו אבל שערי דמעה
 לא נגעלו והמיד וילכו הלוך וגדל עד כאן תודק דברי הרמ"ז
 זלה"ה ודו"ק בדברים וינעמו לך :

וַיֹּאמֶר טוֹב לִי אֲמַרְתִּי לְרַמּוֹתַי זֶה בְּסֹד בְּתוֹבַת דְּמַעַת דִּלְרַזְלִי כֹל
הַשְּׁעָרִי נִכְעַלְוּ חוּץ מִשְּׁעָרֵי דְמַעַת וַיֵּשׁ לְדַעַת לְכַאֲוָרָה דְלִמָּה
לֹא אֲמַרְוּ חוּץ מִשְּׁעָרֵי בְכִיָּה וּמָה לְסוּן דְּמַעַת דִּקְאֲמַרֵי אִבְל אִפְסַר
כִּי דְבַרְוִיהֶם בְּרַמְיָא נִלְאֲמַרְוּ דִּתְפִּלָּה שְׁהִיָּא בְּבִכִּיָּה מִתְקַבְּלַת וְזֶה נִרְמַז
בְּנוֹטְרִיקוֹן דְּמַעַת ה' הַפְּלָה ע"ס ד' מַעוֹת מ'תְּקַבְּלַת • עוֹד יִתְבַּאֲרַךְ
בְּרַמְיָא כִּי יְדוּעַ דִּתְפִּלָּה הַמַּגַּעַת לְפָנָיו יְהִי הִיא הַמִּתְקַבְּלַת וְהִיא
הַנְּעִנָּה בְּשִׁבְלָה הָאֲדָם וְזֶה בְּרֹר כִּי הוּא לְרֹב רַחֲמָיו הַכֶּף עוֹנָה
לְאָדָם • וְהִנֵּה יְדוּעַ דְּסָס יְהו"ה הַמּוֹרָה לְרַחֲמִים הוּא סָס מ"ה כִּזָּה
יִוֵּד ה' וְאִלּוּ ה' וְאִלּוּ וְאִלּוּ וְאִלּוּ וְאִלּוּ לִו"ח • וְאִלּוּ זֶה רַמְזוֹ בְּתוֹבַת
דְּמַעַת הִיא אֲוִתִּיּוֹת ע"ד מ"ה רֹאשׁ לֹא מִתְּפִלָּה הַמַּעוֹלָה הִיא
הַמַּגַּעַת לְפָנָיו יְהִי וְנִרְמַז בְּתוֹבַת מ"ה שְׁמוֹ הַגְּדוֹל וְדו"ק • כְּמַלְיוֹנוֹ
לְמַדִּים מִכֹּל הַנִּזְלָל כִּמְהַ גְּדוֹל כַּח הַחֲזָן אִשְׁרָיִם כֹּל מַטְשִׁי לְשָׁמַיָּה וְחִישָׁב
עִם קוֹנֵי דוֹקָא וְתַפְלָתוֹ בְּאִתָּה בְּכוּוֹן הֵן בְּאֲוִתִּיּוֹת וְהֵן בְּתוֹבַת
וְכוּ דִלְז וְדִלְז כִּמְהַ גְּדוֹל מַעֲלֹתָיו וְכִמְהַ בּוֹנֵה בְּשָׁמַיִם מַעֲלִיּוֹתָיו
וְכִנ"ז בְּאֲוִרְךָ לְפָנֶיךָ בְּכֹל הַעֲנִיּוֹת • וְעַד כֹּאן מָה שְׁרַמְזֵתִי בְּעֵינֶיךָ
הַחֲזָן כְּפִי מָה שְׁלֵקְטֵתִי מִס' הַקְּדוּשִׁים וּמָה שְׁחַדְשֵׁתִי אִנְא טוֹב לִי בְּכַח
הָאֵל הַמִּפְרָגִים לְכֹל חֵן , וְנִשְׁלַם אִתָּה קִדְשׁ וְרַחֲמֶיךָ וְכֹל טוֹבֵי הַפְּלָה ,
בְּעַד הָאֵל כּוֹרֵא עֲלֵיךָ :

כַּרְפַּס יַחֲזִי • אֲוִתִּיּוֹת הַלְלוּ הֵם בְּאִים לְרַמְזוֹתֵי הַקּוֹן אֲחֵר
לְמִי שְׂרֹאשׁ לְטוֹב בְּהַטּוֹבָה מִכֹּל חַטָּאִיו וְלַתְּקֵן
פְּגָמָיו טַפּוֹגִים בְּעוֹלְמוֹת הַעֲלִיּוֹנִים וּבְקַפִּירוֹת הַקְּדוּשׁוֹת וְהוּא שְׂרֵיךְ
לֹא לְפַזֵּר מַעוֹתָיו לְאֲדָקָה וְלֹא לִיחּוּשׁ אֲרַמְיָא וְכִמְהַ שְׂכַתָּה הַרְבַּ מִזְמוֹר
לְאִכְפָּךְ בּוֹד' מ'ג ח'ל וְכִמְהַ שְׂרֵיךְ הָאֲדָם לְשִׁמּוֹת בְּכַתְיוֹת הַלְּאֲדָקָה שְׁמַחָה
שְׂחִין לָהּ עַרְךָ וְדַמְיוֹן בְּעוֹלָם שְׂזוּכָה עַל יְדֵה לְתַקֵּן אִתָּה הַעוֹלְמוֹת
מִמָּה

ממה שהיה מקודם נרנן מפרויד אלוף בעו"הר עתה על ידי הצדקה
 נתקנים ומתחברים הפך פנמו וזכור כמה פעמים הנעים את
 בוראו בכל יום ופגס והפרויד בשמות הקודש על ידי טונותיו וא"כ
 איך לא ירדוף על מצוה זו כאשר ירדוף אתר חיו בכל עת ושעה
 כדי לתקן פגמיו ושב ורפא לו איך בהנאי שיקדים התשובה לנתינת
 הצדקה ואז הוא עושה פעולה הנז"ל ומתקנת את פגמיו טכ"ד הרב
 מ"ל לא הנז"ל - היוצא מד"ק כי מלבד התשובה גם כן צורך לו
 להיות נזהר במצות הצדקה והיא ג"כ אית לה פעולות כמו פעולת
 התשובה ותקונים דידה ממש כנז"ל האמנם זה פשוט דהא דהצדקה
 אית לה זה התועלת והפעולה כמו התשובה הוא בדאית בה ג"כ
 שני ענינים כנ"ל בספרו המפ' והבוא ד"ק בארובה הרב ס"ה הנד"מ
 להרב הגדול דב"ש ז"ל ועו"ס בד' ט"ו והס אלו הא' שלא תהיה
 מומטות גזילה וגם את הב' שיתן כפי יכולתו דוקא הא לאו הכי
 נכסיו אצלו לטמיון כאשר מבואר יוצא במעשה דאיתא במס'
 כתובות בענין בתו של נקדימון בן גוריון וז"ל

מעשה

ברבן יוחנן בן זכאי שהיה רוב על החמור והיה יוצא
 מירושלים והיו תלמידיו מהלכים אחריו ראיה ריבה אחת
 (פירש רש"י ריבה היינו נערה) שהיתה מלקטת שעורים מבין רגלי
 בהמתן של ערביים כיון שראתה אותו נהטפה בשערה ועמדה
 לפניו אמרה לו רבו פרנסני אמר לה בת מי את אמרה לו בת
 נקדימון בן גוריון אני אמר לה בתי ממון של בית אביך היכן הלך
 אמרה לו רבי לא כדון מתלין מתלין בירושלים מלח ממון חסד
 ואמרי לה חסד ושל חמיך היכן הוא אמרה לו בא זה ואבד את זה
 ואמרה רבי זכור אהה כשחתמת על כתובתי אמר להם לתלמידיו
 זכור אני כשחתמתי על כתובתי של זו והייתי קורא בה אלק אלפוס

דיכרי זהב מבית אביה חוץ משל חמיה בכה ריב'ז ואמר אשרכם
 ישראל בזמן שעושין רצונו של מקום אין כל אומה ולשון שולטת
 בהם ובזמן שאין טושין רצונו של מקום מוכרין ביד אומה שפלה
 ולא ביד אומה שפלה אלא ביד בהמתן של אומה שפלה • ונקדימון
 בן גוריון לא עשה צדקה והתניא אמרו עליו על נקדימון בן גוריון
 כשהיה יואל מביהו לבית המדרש כלי מילת היו מליטין
 החתיו ובאים עניים ומקפלין אותם מאחריו אבע"א לכבודו הוא
 דעבד ואבע"א כדבעי ליה למטבד לא טבד כדאמרי אינשי לפוס
 גמלא שיחכא • תניא א"ר אלעזר בר דוק אר אה בנחמה אם לא
 ראיתיה שהיתה מלקטת שטורים מבין מלפי סוסים בעכו קראתי
 עליה מקרא זה אם לא תדעי לך היפה בנשים לאי לך בעקבי
 האלן ורעי את גדיותיך על משכנות הרועים אל תקרי גדיותיך
 אלא גויותיך טכ"ה בפרק המדיר יט"ו • נמלא דלא כל מצות
 של הצדקה היא דאית בה תועלת אלא דוקא בדעבוד כדבעי ליה •
 וגם לענין החלוקה הא' שחלקנו דלודך הצדקה שלא תהיה ממשות
 גזילה גם זה הובא באותו מקום תירוצ לחקירה הידועה שחקרו
 המפ' ז"ל והוא דאין מליכו בתורה וגם בנביאים ובכמה מקומות
 כמה גדול כמה של הצדקה וכמה יטודין והבטחות טובות אית בה
 והלא עינינו רואות בכל יום כי כמה מבעלי הצדקות סירדו לטמיון
 וממונס קבד וא"כ איה כל יטודים הטובים והבטחות הטובות
 המדברים בטבח המגיע לבעליה • ותירץ ח"ל משם הגאון מוהר"ר
 חיד"א ז"ל דהא דאטכחן דאית בה כל הני הטובות דוקא דנכסיו המה
 ביושר ובכושר ולא אית בהו חטשא דגזילה ועושה וכו' אלא לא'ה
 לא מעליא ובזה בואר בפשיטות כונת הכתוב בצדקה הכונני דחקי
 מעושה כי לא תיראי וממחתה כי לא הקרב אליך טכ"ל יט"ו בד"ק :

והנה קרא הנ"ז אמרתי אנא עני'א בס"ד להבינו בדרך רמי'א
הואיל ואתא לידן והן קדם אנא זעירא אמרתי לחקור
חקירה אמרת והוא כי הנה בכמה מקומות אשכחן מפורש כי על
ידי הצדקה אכן נגאלים וכן מקרא מפורש הוא ליון במשפט
תפדה וטביה בצדקה וא"כ היכן זה היעוד והלא כמה צדקות
טובים טעורי עם בפזור רב פז"ר גדול וזה כמה ימים ושנים
ועדן לא כושטנו אבל לפי הני תרי טעמי' תרופ'א אגדא לקושי'א
הנז"ל ודאי הא דמלינו הבטחה הנז"ל הוא דוקא כשתהיה המלצה
הלזו פלמיה לה מהני תרי אסורי הנז"ל אז ודאי אית בה תועלת
וסגולה להתרובת הגאולה הא לא'ה לא . והן נקדים עוד את
היודע כי טכסיו בעו"הר נשאנן בתוך הגולה אז איכא פירוד בין
קובה'ו דהוא רמז ליהו"ה דמ"ה ושם אדנ"י וכאשר כתב בזה הגאון
הנז"ל בס' חו"א עה"ת בפ' תלוא בכונת הכתוב טפה יהיה לפיו
סביב מטפה אורג כפי תחר'א וכו' יעו"ש שכתב כי תיבת נפ"ו הנז"ל
היא רומזת על יחוד וחבור שמות הנז"ל שהם יהו"ה דמ"ה עם שם
אדנ"י העולים בין שניהם גמטרי'א כפ"ו יעו"ש בד"ק . וכבר אנא
טביל שתי'ו ממעין מים חיים של הרב הנז"ל ועיין לעול באות
ורחץ שהבאתי דבריו בארוכה ברמז פסוק ויכפר על בני ישראל
הנאמר בפינחס יעו"ש :

ומעתה אבאר קרא הנז"ל בצדקה תכונני ר"ל בכח מלצה זו של
הצדקה תזכו לביאת המשיח וגם יחוד קובה'ו ונרמז זה
בתיבת תכוננ"י כי אותיות תכ"ו הם גמטרי'א של אותיות משי"ח ב"ן
דו"ד העולים עם שלשה אותיות דידהו גמטרי'א תכ"ו ע"ה והנשאר
שהם תרי כונו'ץ וי"ד הם מילה ועשר ועולים גמט' מ"ה אדנ"י ור"ל
הן יהיה על ידה ביאת המשיח והן יהיה יחוד קובה'ו אבל רחקי

יורו משפטיך ליעקב

מעושה ר'ל הסגולות הללו לא יהיו אלא דוקא כשתהיה הצדקה הלזו ממעות של היתרא וכו' וביושר ובכוסר הא לא"ה לא ודו"ק • וגם בזה אפשר לרמוז כונת פסוק שהביאו הרב הנ"ל במשלו סי' ד' ח"ת ראש עושה כף רמיה ויד חרוצים תטסיר • והרב ז"ל ביארו ואגב נתן טעם דלמה תיבת ראש כתובה באל"ף יתירה דהכי קאמר אם ראית אחר שיהיה מתחילה בבחינת ראש וטכסיר כהפך בו הגלגל ונעשה בבחינת ראש שהוא טני אל תתמה כי לא הועילו צדקותיו וכולם אצלי לטמיון דודאי הוא מסוס שזה האיש עושה כף רמיה וא"כ כל ממונו הוא מגזילה אתי לדידי אבל ויד חרוצים ר'ל המכלכל דבריו ביושר ובכוסר זה תטסיר טכ"ד ודפח"ת • ואנא זעירא אמרתי להבינו בדרך רמז"א והוא כי באה תיבה זו לרמוז כי כל ההולך ברמאות וממונו מעושה וגזל זה מלבד דלא תקיים ליה מצות הצדקה ומסד שטושה מן ממונו אלא אדרבא שתתגבר עליו בחינות הדין ח"ו וההפך מי שנותן ממעסקים של ממון היתרא ולא אית ביה חשש גזילה אדרבא מקרב ביאת הגאולה • והן קד"ס אודיע כי תיבת רא"ש הם רומזים על בחינות שמות אלה"ם כסיתמלא ביודיץ עולה גמטריא ש' ונשהוא בריבוע כזה א' א"ל אלה וכו' עולה גמטריא ר' ואות א' הוא רומז על אלהים פשוט ובין הכל הם אותיות רא"ש בדקדוק וזה אמרו רא"ש הוא רמז לבחינות הדין ור"ל שישלמו עליו בחינות הדינים הנרמזים בתיבת ראש ובמקום שהיה בעושר יעני ויהיה בבחינת ראש ולכן קרוינה לראש מי הוא זה העושה כף רמיה וכנז"ל והוא שכל עסקיו הם ברמאות אבל ויד חרוצים תיבת וי"ד גמטריא דו"ד כי הוא"ו היא שמושית ונשארה גמט' דוד ותיבת חרוצים הוא לשון מהירות ור"ל כי בזכותו התמהר ביאת דוד מלכא משיחא לז"א תטסיר

נוטריקון ת'ת ע'כי ס'ממונו ו'היה ר'אוי ר'ל שכל מה שעושה
 לדקות יהיה מממון שהוא ביושר ובכשר ולא אית ביה שום
 חשש גזילה ח'ו אז ודאי יהיה בגר'ס המעלות שבזכות לדקותיו
 יהיה תקרובת הגאולה ויבא משיח בן דוד הנרמז בתיבת י"ד כנז"ל

ודו'ק :

באופן נמצינו למדים כמה גדול כחה של לדקה כשתהיה כהלכה
 וביושר ובכשר הא לז"ה לא מועילה וא"כ לפיכך אס
 הכותני לדקה תמצא שלא יצליחו ודאי הוא מפני חסרון הכונה
 הרלויה שתהיה בלא שום הטרובת דאסורא - או דאפילו שטושים
 הרבה אולי אינם מגיעים לשיטור הראוי להם עכ שהם רואים
 שטושים יותר מן המוטל עליהם אבל בהלטרפות שני העינים
 יחד ודאי תהיה הלדקה כמה גדול ותעשה מה שהיא מטבעה חה
 פשוט - וא"כ מכאן נדע כמה חובה על האדם מופלת להיות רודף
 אחר מצות הלדקה ולקיימה ככל הצורך ובזה יועיל לעלמו הן בזה
 העולם כי תמיד יהיה לעלמו בגר'ס המעלו'ת וילך הלודג וגדל כמה
 מעלו'ת הוא מביע והן ג'כ בההיא עלמא על ידה זוכה להיות מבני
 עו"הב ולדקתו עומדת לעד וא"כ יש לתמוה הומה"א בוקעת ועולה
 על מיעוט עשירי עם אשר כמה נואלו וידם תמיד אומזת בטכ'ב
 הלדקה על'ר תעל'ר בפרק הקומ"ץ אקמל'א ובר קמל'א ול'ו
 יחשבו כי הממון הוא אלוה שלהם ח'ו ואליו יפקחו את עיניהם
 פק'ת קו'ת ואליו ישגיחו ואליו יתבוננו ועיניהם לא תסבטנה לאסוף
 הון וחיל ויהי באומרם כי הוא המושיע להם וזהו הע'ז של הדור
 בעו"הר ויעשו להם אלהי זהב וחביב עליהם כל ממונם מגופס
 ונפסס ועיניהם לרה בעדת ה' ועמו הם העניים האומללים ואס
 דל הוא ופסס העני את ידו וכי ישאל איש אז יחרה אפס בחרון אף

יורו משפטיך ליעקב

ובחימה גדולה חמ"ת למו ושופכים דמו ורש ל"ו שמע גערה פרה
כמבנורה קול הברה קול מרי"ס הן תומר והן דברים דובר מלרי"ס
לא יט והטס ירחס עליך האלה אני לתת לכל שואל מאין לי לתת
לכל העס הזה ומי יוכל כל כך לבזבז את אוצרותיו כדי לתת לבס
בכל יום וכמה דברים מאלה הדברים המורים המאדרים עד
שכמעט העני העלוב יואל בפחי נפש ופניו מאדמים אזיל כומקא
וכו' והולך בלטרות מצע"ר לצע"ר ואח"כ יואל לב"ן החוזה וכו'
מה אטנה ומה תומר בודאי תוי ואבוי על אנשים כאלו כי הם
חושבים בדעתם כי הם חיים וקיומם לעד ולטולמי טולמנים וכאלו
לא באו לטולם כי אם לאסוף הון ומיל בצב"ר אשר הם צוברי"ס
צב"ר על צב"ר ולא דעת ולא תבונה בהם כי הם בידם יד הרמ"ה
ובדעתם הנפסדת הלזו ודאי דאח"כ לא יועיל הון ביום עברה
וטזבו לאחרים הונס וחילס ואז יבחו זרים יגיעס ונחלתס ונפשס
עליהם תאבל בהיות טלמא והצולע"ה והנדח"ה קורים לה מדחי אל
דחי תלך וכו' או מקודס מיתהס הן בטון וילכו הלוד וחסור ויחנו
בחסירות עד שמציעים להיות הם עניים ר"ל ובניהם עני"א בתר
עני"א ואין מקיץ ואין מבין :

הנה כי כן זה המסדר שהוא הרופא הגדול לכן בא ברוב חכמתו
כדי לנטף לבעלו התשובה אחר שכבר הם נתקדשו ורחלו
מטומאה דידהו הקודמת וכנ"ז ברמ"ז אשר טמן באומרו קד"ש
ורח"ץ וכנז"ל הנף בא להזהירם על מצוה הגדולה הזו היא מצות
הצדקה דאית בה הכי מלו מטליתא וכנז"ל להיות רודף אחריה
מהרחק כמטחוי כרודף אחר החיים אך בתנאי שיקיימנה כהלכתה
וכהוגן וזה רמז אשר טמן ברמ"ז בדברו המטרי"ב טרבו"ס
באומרו כרפ"ס יח'ץ והס נוטריקון "כהפך פזר רטיס סמוך" הם
אותיות

אותיות של האו ירק"ארו"ק יר"ק ואך בתנאי ועל מנת דאפילו כו
 הפזר כספך פז"ר גדו"ל לא יועיל אלא דוקא כשתהיה דבר שהיא
 הנכרך להוציא בו ידי חובהך שהיא כדמבעי האי לאו הכי לא מהני
 ומעשה נקדימון הנז"ל תוכיח ולכן תנך אחר תיבת כרפ"ס הרומזת
 על הדקה התנך אמר יח"ץ היא כוטריוקון "ידי חובתך לריד" ור"ל
 שאף שתעשה מצוה זו לא מהניא אלא כשתהיה בשיטור הוציא בה
 ידי חובה ויאז ודאי תהיה קדוש וטהור ולכן אחר קדש ורחץ אמר
 כרפ"ס יח"ץ וברור :

והנה בהאי טעמא דזרקה הוציל וזתויל לידן אמרתו לבא
 בארונה ולהודיעך כמה מעלות טובות אשתנחו בה
 מלבד הנז"ל והן קדש אשכחן מעלה טובה דמועילה לו בהאי עלמא
 ובעו"הב והוא דעל ידה יזכה האדם שיהיה לו בנים ואפילו שמימיו
 לא היה לו זכיה בבנים * והנה אשכחן זה בכמה מקומות ובפירושא
 הובא מעשה אחת בספרים באורך וזה"ד המעשה המובאת
 בספרים ,

מעשה שהיה באיש אחד זקן בימיו גלות ספרד ושמו רבי יחיאל
 והיה דר בעיר אחת קטנה על חוף הים הגדול ובהיות
 הגזירות ושמידות באותו העה בכל מדינות ספרד ברחו מאותן
 המדינות הרבה יהודים לארץ אחרת ורבי יחיאל הנז"ל היה זקן ולא
 יכול לברוח אבל נשאר במקומו והיה מקבל כל הטובים לעירו
 בסבר פנים יפות ועושה לזקת טמהם ומספיק להם מזון בר ולחס
 ומטות נותן להם ג'כ ופיזר ובזבז מומן רב והיו היום הגיע עת
 שבאו אליו ארבעה זקנים חכמים גדולים וכבדים בכבוד גדול הוא
 ואשתו הזקנת ובראותם את כבוד עושרו וגדולתו ולבו הנדיב שאלו
 אותו מה בקשתך מהאל יתב' ואכן נתפלל בעבורך והשיב להם
 בקשתי

כנז"ל לא יזכה לכבוד ומעטה עפ"י כל הנז"ל הרי הוא כמבואר כונת קרא הנז"ל באר היטב דזה קומרו רודף לזקה ומסד כמה מעלות טובות הוא זוכה הא' ומלא חיים מחדש ור"ל דעל ידס יזכה לבנים וכנ"ז ובזה נקרא בבחינת חי הא' לאו"ה הוא נקרא בבחינת מת וכנ"ז בגמ' דחד מן הד' הנקראים מתים הוא מי שאין לו בנים וא"כ טכסיו הוא ומלא חיים הרי חדא' • ב' לזקה ר"ל על ידי זה ג"כ ומלא השכינה שהיא נקראת בטס זה כנז"ל ועל ידה יראה אותה כנ"ז בפסוק אני בצדק אחזה פניך • גם מטלה ג' וכבוד רמז על ידי דהוי ליה בנים הוא יזכה לטו"ה הנקראת בטס כבוד כנז"ל ובט"ו עולמות דאית בה הא' אס לא יקיה לו בנים לא יזכה לטו"הב כנ"ז • ודו"ק כי נכון הוא :

ובזה ג"כ לפטר לבאר כונת הא' קרא דקאמר דהע"ה בשירותיו פזר נתן לאביונים לזקהו טומדת לעד קרנו תרוס בכבוד וכו' • ובהקדים מה שדקדקו המפ' ז"ל דלמה נקט טומדת לעד ולא אמר לטולס • אבנ לפטר לרמוז נפ"י הנז"ל דעל ידי הלזקה הויל ליה בגד'ס המעלות לסלשה זכות הא' דהויל ליה בנים כנ"ז גם את הב' דזכה להטראת קוב"ה ועל שלשים דזכה לההויל עלמא הנקראת בטס בבוד כנ"ז אס כן בזה יתבאר דז"א פזר נתן וכו' רזקה לומר מי שהויל נותן לזקה ומפזר ממונו לטנייס בזה יזכה לזקהו הלזו טומדת לעד נוטריקון בהיפוך דזוכה טבורה לבנים' גם תיבת לעד גמטריול בבני'ס ורזקה לומר לזקהו היל טומדת לו בעבוד בנים כי איה ב' טל בבנים היל נדרסת במקוס בעבוד כידוע הרי זכיה חדא' • גם קרנו תרוס בכבוד דיקא רמז שיהיה ליה חולקא ג"כ בההויל עלמא הנקראת בטס כבוד כנז"ל • עוד פמון ברמז קומרו לעד כי הוא רמז דזכה להיות הטראו יתב'

יתב' עליו וכנ"ז בפסוק אני בלדק אחזה פניך וכו' ועיין בז'הק בפ' ויחי בד' רמ"ז ובפ' וארא בתחילת הפרטה בכונת הכתוב בנימין זאב יערף בבקר יאכל עד דיקא יעו"ש דהוא רומ"ז ברמ"ז הרומ"ז דקאי על קוב"ה יעו"ש • וא"כ בזה יתבאר האי דקאמר לדקתו עומדת לעד בדקדוק רמז דזכה להשראת שמו ויתברך עליו הרי ג' מעלות הנז"ל הן דיהיה לו בנים והן דזכה להשראת שמו עליו והן דזכה לטו"ה כולם נרמזו בהאי קרא וכאמור ודו"ק :

וזהאי טיבאל דהשכינה היא נקראת בשם לדיקה כנז"ל בזה אפשר בס"ד לבאר לחכימא ברמיז'א כונת מארז'ל במד' ע"פ שלח לחמך על פני המים אם בקשת לעשות לדיקה עשה אותה עם עמלי תורה דאין מים אלא תורה דכתוב הוי כל זמא לכו למים עכל"ה יעו"ש • והנה דברי המדרשא הלז לכאורה מוקס"ה הוא דיש לדעת דמה כונת לעשות לדיקה דקאמר דהוה ליה לומר אם בקשת לקיים מצות לדיקה עשה עם פמלי תורה דכתוב וכו' • וכל המפ' ז"ל דרכו קסת'ס בבואורו אבל אפשר לבארו בס"ד עפ"י האמור ובהק' טוד מ"ש הרב המקו' מאורות נתן וז"ל השכינה היא נקראת קודם קבלתה חמשה חסדים בשם לדיקה דוקא ואחר קבלתה חמשה חסדים איז היא נקראת לדיקה אותיות לדיקה עכל"ה יעו"ש בד'ק • והנה ידוע דלדיקה הוא בחינת דין וכנ"ז בפירוט באררא זוטא דקאמר רשב"י זיע"א וי לעלמא כד אתער בדיוכו דלדיקה יעו"ש • טוד ידוע דעל ידי הלדיקה ובפרט עם לומדי התורה האדם זוכה למשוך חסדים ולהפוך מדות הדין לרחמים וזה פשוט • טוד מליכו תיבת עשיה היא לסון תקון כמו ועשתה את לפרניה כארז'ל • ומעתה עפ"י הנז"ל הרי הוא כמבואר באר היטב כונת לסון המדרש דאיכו נפשוטו שהוא מזהיר על מצות הלדיקה דזאת היא מצוה

מלוא מפורשת בכמה מקומות אבל בכלן בא לרמוז דעל ידו
 יזכה לתקן את השכינה בעלמה שהיא נקראת בשם זדק ולמשוך
 לה חמשה חסדים ותהיה נקראת בשם זדקה וכנז'ל זה רמ'ז
 הרומ'ז אם בקשת לעשות שהיא לשון תקון זדקה דיקא שהיא
 השכינה בחינת זדק ור"ל להקנה ולהאיר בה בחינות החסדים
 ותהיה נקראת זדקה אז עשה אותה דיקא רמז אות ה' והוא רמז
 על חמש חסדים עם טמלי תורה דוקא וכנז'ל דעל ידו למודם
 בתורה הם יוכלו להמשיך החסדים ונתקנת היא על ידך ונחשב
 כאלו אתה תקנת אותה כי גדול המעשה יותר מן הטובה ודוק
 כי הוא ברור וא"ש את'ם והי"ב :

ובזה ג'כ יתבאר כונת האי קרא דקאמר הנביא הושע ע"ה
 זרעו לכם לזדקה וקצרו לפי חסד והדקדוקים מבוארים
 לכאורה דהוה ליה לומר זרעו לכם זדקה מהו לזדקה דקאמר
 ועוד הוה ליה לסוים וקצרו כפי הזריעה או הו'ל לומר וקצרו לפי
 הזדקה כמו שהתחיל מהו זה דסוים לפי חסד דמאן דכר שמייה
 דחסד בכלן אבל לפ' ה' מה מתוק מדבש לחכי, ובהקדים עוד מקרא
 מפורש כי הזדקה נקראת בשם זריעה דכתיב חורע זדקה וכו'
 וידוע דעל ידה הוא ממשיך החסדים וכנז'ל וא"כ ז'א זרעו לכם ר"ל
 שתהנו זדקה ואזי יהיה בזה לזדק'ה דיקא רוצה לומר תיקון לשכינה
 שהיא בתחלה היתה נקראת בשם זדק דוקא ובחינת דין היתה
 ועל ידי זריעהכס תהיה בחינת זדקה נקראת שהמשתם לה ה'
 חסדים ולכן גם אתם תזכו וקצרו ר'ל תקחו שכר לפי חסד ר"ל
 מדה כנגד מדה וא"כ א"ש מה שסוים לפי חסד ר"ל לפי שאתם
 עשיתם עמה חסד ולכן לא נקט לפי חסדכס בכינוי אלא חסד
 שתם ור"ל שעשיתם חסד להשכינה ודו"ק :

ומענין הלזה דאתא לידן בענין העושה זרקה עם לומדי תורה
 בזה אמרתי להביא ביאור האי קרא דקאמר הנביא וזה
 תוארו רגלי חסידיו ישמור ורשעים בחוטף ידמו כי לא בכח יגבר
 איש ז והן קדם אמרתי להודיע מה שראיתי לחד מחכמי המערב
 הרב יוסף כנאפו ז"ל בספרו הבהיר זבח פסח בד' ל"ג ע"ב
 דיתוב על הבא"ר בהאי קרא חת"ד דע כי הטוסק בתורה לסמה
 נקרא בשם חסיד כי התנא אמר ולא עם הארץ חסיד וכו'
 אבל דוקא שתייה הורתו לסמה • עוד ידוע מדברי הרב
 הקדוש האר"י זי"ע"א כי המחזיק ביד לומדי התורה הוא אחוז
 בבחינת נה"י שהם סוד בחינת הרגלים כלו ההלכה כידוע • וכן
 ז"כ דרשו רז"ל ע"פ זאת היוקום אשר ברגליהם זה ממונו של אדם
 שמעמידו על רגליו אי"כ נמצא ענין הממון הוא ברגלים • עוד
 נקדים מארז"ל שבכח תורת החכם מאלת גם את המחזיק מן החטא
 ושומרהו כמו ששומרת החכם מן החטא עכ"ל • וא"כ זהו שיעור
 הכתוב רגלי חסידיו הם המחזיקים שפודם בכלי רגלים כנ"ז ישמור
 אותם הקב"ה בכח תורת חסידיו אבל האנשים הרשעים שאין
 מחזיקים בידם בחוטף ידמו שחוטאים הרבה ואין מליל • ועוד
 יתבאר בחוטף ידמו עפ"י מ"ד בזו"ה פ' וישלח וז"ל ומאן דלעו
 באוריתא ולית ליה מאן דסמוך ליה ולא אטיל מלאי לכוסן של ת"ח
 לאתקפא אוריתא על דא אתחלט הוקפא אוריתא בכל יומא וכו'
 ומלכו חייבא הוא אתתקף בכל יומא ומאער לעלמא וכל עמא
 תא חזי כמה נריס חובא דא וכו' דבגין דלית מאן דאסמוך למארי
 אוריתא אינון סמוכין חלשין ונרע תוקפא דידהו וכו' ויהבין ישראל
 לנחש סמוכין ושוקין לאתקפא בהון וכו' עי"ש בזו"הק באורץ •
 נמצא דאם אין מחזיקים ביד לומדי תורה איז ודאי נה"י של הקדושה
 נחלשים

נחלשים ח'ו ונורמים לעשות סמכין ותוקפא לסמ"אל ומחדריבין
הטולם וכו' - וא"כ זה אומרו ורשעים בהטך ידמו הוא קאי על
ההוא נחש דא סמ"אל דהוא נקרא בשם חטך ועל זה סייס ואמר
כי לא בנח יגבר איש ר"ל שנח הקדושה היא לא בנח אלא יגבר
איש רמז על בחינת הכט"א ושדה דהוא איש רע כידוע הוא יגבר
דוקא - ועוד יתבאר אומרו כי לא בנח יגבר איש והוא כי תיבת
בכ"ה היא נוטריקון של ג' כפירות העליונות שהם נח"ב והשתא
שאין מחזיקים ביד לומדי תורה אין מתגבר איש הקדושה להאיר את
הארותיו מכפירות נח"ב הנז"ל נכת'ד - ובזה ג"כ ביאר אח"כ רמז
קטן בפסוק הנאמר בפ' ראה ח"ת מסת נדבת ידך אשר תהן ס'
תיבת מס"ת היא נוטריקון למפרע ת'קון ס"מ נדבת ידך דהיינו
אם הפכה את ידך מליתן לדהק להחזיק ביד לומדי התורה אזי
הרי פגמת ח'ו אז בכפירות העליונות נכז"ל והקנת סמ"אל וכנז"ל
ה' וילנו זהו ת"ד יעו"ש :

והן אלא עני"א איש זעירי אמרתו לבא אחורו ר"ב עוד יוכף
הנז"ל ולבאר הכי קראי הנז"ל עפ"ו הקדמהו הלזו דקאי על
המחזיקים נכז"ל אבל ארמוז אותם באו"א והוא בהקדים מה
שראיתי להרב הגדול מוהר"ח זלה"ה בס' הבהיר דרכי אבות על
פדקי אבות דהבוא לנו הקדמה במשנת כל המקבל עליו עול תורה
מעבירין ממונו עול מלכות וכו' חת"ד כי המחזיק ביד לומדי תורה
הוא הוי בגרס המעלות לזכות זכיה מעליתא שלא ימות על ידי
מלאך המות כשאר בני עלמא אלא הוא נאכף בגשיקה כמו החכם
עלמו כידוע יעו"ש במשנה הלזו - עוד ראיתי להרב המקו' הנשו"א
זיע"א בכפרו טוב הארץ כי הבוא לנו הקדמה כי שני מלאך המות
יש הא' נקרא בשם מותא רברבא והשני נקרא בשם מותא זופרא

ובזה דרך את קשתו לבאר ברמזא כוכה האו קרא הנאמר בפ' תשא לא יבא ממזר בקהל ה' ובא ברמז האו קרא על זה כי היבת ממזר היו נוטריקון מ'ותא ר'ברבא מ'ותא ז'וטרא אלו הטנים לא יבואו בקהל ה' טכת'ד יטו"ט בד'ק * עוד אקדים לך הקדמה אחת אשר ראיתי במפ' ז"ל וכעת איני זוכר באיזה כפר חת'ד כי האדם הטובה חסד ואדיקה בטו"הז ומהגבר על יצרו שהוא מתחזק עליו למנוע ממנו זאת המצוה שהיא שקולה כנגד כל התורה כולה כידוע והוא אדרבה מתחזק במצוה זו ומפזר לומדי התורה בגומלו חסד עמהם ומחזיק בידם כפי יכולתו בזה הוא זוכה והוי בגרמ'א מעלוי'א להתעלות ולהאיר למעלה בחינת חג'ת שבקדושה כפי מדותיו שהוא עושה למטה חסד מאיר בחינת חס'ד עליון וכסס שהוא מתגבר על יצרו בזה ונותן ללומדי תורה שהיא בחינת הפאר'ת כידוע כן מאירים למעלה שני בחינות גבורה והפזרת שהם נכללים מג' קוין אמל"ע ימיץ שמאל'ל כידוע טכ"ל * וכבר הקדמנו כי סמ"אל נקרא בשם חשך כנז"ל * מעתה אבא לבאר דמיו"א של קרא הנז"ל דזה אומרו רגלי הם המחזיקים הנרמזים בכלי ההליכה שהם הרגלים כנז"ל הם דומים להסידיו ממש הם הת"ח הנקראים בשם חסידיו כנז"ל ובמה יהיה דמיון דידהו עמהם לז"א ישמו"ר היו נוטריקון "אילס שימורהו ממותא רברבא וזוטרא" ורובה לומר שלא ימותו על ידי מלאך המות כלל לא על ידי המלאך הנקרא בשם מותא רברבא ולא על ידי המלאך הנקרא בשם מותא זוטרא כנ"ז בדברי הרב הנשי"א וגם הרב מוהר"ח ק"ז ל דלא שלוב בהם מלאך המות כלל אלא מתים כנו חסידיו ממש אך ורשעים הם הנרמזים לאינם מחזיקים הנקראים בשם רשעים כנז"ל אלו בחשך דיקא הוא הנולד כמ"אל מלאך המות על ידו

תהיה נזיפתם וז'א ורשעים בחסך ידמו וס'יים וזמר כי לא בכה
 רופה לומר אלו המחזיקים לא נשאלו בכה דהאי רשיעא דהוה
 מתגבר עלייהו אלא אדרבה יגבר אי"ט נוטריקון א'מלע י'מן
 ס'מאל ר"ל שהם נתחזקו אדרבה על האי חשובא והויא להו
 בגרמ"א דמעליתא להגביר בחנת ג' קוין חג"ת שהם נדמזו
 בהיבת אי"ט כנז"ל ומסיבת זה ודאי זוכים להאי זכיה מעליתא שהאל
 יתב' ישמור אותם שלא ישלוט בהם ההוא חסך וכנז"ל • ובזה ג"כ
 אבאר האי קרא מסת מדבת ידך אשר תתן ודברי הרב הנז"ל
 הם מוקשים לכאורה כי הכתוב הוא קאי לשבחה כאשר יראה
 הרוצה וא"כ כיצד דרש אותו לבנאי אבל יתבאר נפי נפיות דעתי
 בשב"ת המעלות של נוהגו לדיקה ללומדי תורה דוקא ובהק' את
 הקוש"י אשר הוא מורגש לטוין כל בפסוק דהרוצה יראה כי תובת
 אשר דקאמר הוא יתור נפיש דהו"ל לומר מסת מדבת ידך שתתן
 וא"כ מאי לשון אשר דנקיט אבל יובן בקדים מ"ט הרב הגדול
 מוהר"ר חיד"א ז"ל ה"ה בס' פנו דוד בפ' חוקת כי התורה היא כולה
 נרמזת באותיות אשר כי היא כללותה כ"ב אותיות מאל"ף ועד תי"ו
 והם יטלו גמטריא אלף ת"ק וכן היא תיבת אש"ר אלף ת"ק ובזה
 ביאר כונת הכתוב זאת חקת התורה אשר לזה ה' טכ"ל • וא"כ בזה
 אמרתי שזה רמז קרא הנז' מס'ת נוטריקון למפרע היא 'תכניע
 סמ"אל מלמעלה" ובאיה כח הוכל להכניעו ולז"א בכח מדבת ידך
 אשר דיקא תתן ר"ל בכח שאתה כותן ללומדי תורה הנרמזת
 באותיות אש"ר כנז"ל וזאת תתן להם בזה ודאי תהיה בגר"ס המע'
 להכניע האי רשיעא דא סמ"אל וכנז"ל חז' ג"כ שס'יים כאשר יבדכך
 ה' אלהיך רופה לומר כי אורך לך להחזק ביד לומדי תורה כפי
 יכלתך וברכה שה' ברך אותך וז' ודאי תזכה להכניע את סמ"אל

וכנז'ל דוק • ובזה ג"כ אפשר לבאר האי קרא דהבואו הרב הנז"ל ח'ל אל תרא יין כי ותאדם כי יתן בכוס עינו ותהלך למושרים • והרב הנז"ל ביארו ע"פי דרכו על ענין המחזיק חת"ד ח'ל תרא יין כי ותאדם רמז על הנאות החי עלמא בכללם שלא תבלה ימיך ושנותיך בחיי העו"ה ותאוותיו הבליס ונפסדים כסא טבא לפומא וכו' ח'לס דוקא כי יתן בכוס עינו דהיינו שיסתדל בכל כחו לעסוק בתורה הקדושה לתקן שכינת עזרו אשר היא מכונית בעס כוס כידוע • וגם כי תיבת כוס במילוי עולה גמט' ע"ב ס"ג מ"ה ב'ן שהם נרמזים ומושרים בארבע חלקי התורה שהם פרד"ס וזה אומרו כי יתן בכוס עינו ואם האמר חס לא זכה בתורה דלאו כולי עלמא ידעי אוריתא מה יעשה, לזה באה תיבת בכוס קרי וכתוב וכתובה בכוס לומר דיש לו הקון על סיבת דאינו יודע בתורה שיתן מכוסו להחזיק ביד לומדי תורה וכשיהיה בסוג זה איז ודאי ותהלך למשרים רמז שיתקן בחינת ג' כפירות דהם נה"י של הקדושה שהם פלי ההלכה ומיושרים איתה ואז מקלץ רגלי הספ"א וכנז"ל עכת"ד :

ואנא

עני"א איש זעירי אמרתי דאפשר לבאר קרא הנז"ל בס"ד באו"א והוא על המחזיק כדרש והן קדם אודיעך מ"ש הרב ז"ל הקדמה ובורשה היא מדברי זו"הק חת"ד דע כי יין כשהוא אדום הוא רומז על בחינת דינא ח'ל זו"הק פ' פנחס בד' רט"ו יין אית ביה תרי גוונא והם חיור וסומק ואיכון דינא ורחמי עכ"ל • והרב מ"כ כתב באות י' כי יין הוא בחינת גבורות יעו"ש • עוד ידוע כמה גדלה מעלת התורה בכמה מעלות טובות וחדא מנייהו כי בכחה זוכה האדם להפוך מדת הדין לרחמים • והנה זה ג"כ אשכחן בלדקה חה אפילו עס כל אדם הויא ליה זכיה הנז"ל ומכ"ש העושה לדיקה עס לומדי תורה זה ודאי גדול כמה ביותר שחת • והן עוד אקדים

לך מ'ש הרב מאורות נתן הנז'ל באת מ' כי הגבורות
 הם מהכניס בשם משר'ים כי הם הדינים את העולם ומיישרים
 אותו גם משרים רמז על אותיות מנלפ"ך דהם פ'ר טורם
 הגבורות עכ"ל יט"ט בד"ק :

ומעתה על פי הקדמות הנז'ל יתבאר קרא הנז' דז"א אל
 תרא יין כי יתאדם רומז על בחינת הגבורות המכונים
 בשם יין ובפרט כי יתאדם שהוא בברור מורה על דין טכ"ז אל
 תפחד מן הדין הלזה אלף דוקא כי יתן בכוס עינו דהיינו שישתדל
 בכל כחו לטסוק בתורה הקדושה לשמה לתקן שכינת טזנו אשר
 היא מכונית בשם כוס כנז"ל וגם כי תיבת כוס טולה במילוי גמט'
 טסמ"ב כנז' שהם מושרשים בד' חלקי פרד"ס כנז"ל וכיון שאתה
 לומד התורה אז ודאי הכניע את הדינים והגבורות הנרמזים ביון
 ושורשם נקראים משרים כנז"ל ויתבטלו חה שסיים אחר אומרו
 כי יהן בכוס יתהלך למשרים דוקא ר"ל יתהלך להכניע כח הדינים
 והגבורות שהם שורשם נהכנה בשם זה • ואם תאמר אם לא
 זכה בהורה דלאו כולו טלמא ידעי כולד יעשה דינאל מתוקפף דדינא
 לזה באה תיבת בכוס בכהיבה בכוס לרמוז דיש לו טוד תקנה אם
 איהו לא ידע שיתן מכיסו להחזיק ידי לומדי התורה ואז ודאי הוא
 זוכה להכניע את הדין והגבורות וטמון ברמז בתיבות יתהל'ך
 למשר'ים כי הם נוטריקון "כח המחזיק ידי לומדי תורה להגביר
 מדות של רחמים והמתקן מדין" או "להגביר מדות של מנלפ"ך
 יהיו רחמים" • וכנז' כי תיבת משר'ים היא רומזת על פ'ר
 גבורות ששורשם מאותיות מנלפ"ך ובנת האדקה שעושה עם
 לומדי התורה זוכה למתקם ויהיו רחמים וד'ק כי הוא נכון וברור
 וא"ש את'ם וההי"ב :

ועוד לפי דרכנו דאס הוא מחזיק ביד לומדי תורה זוכה שיגלגל
מחרבא דמלאך המות וימות כמו הלדיקים בזה אפשר
לבאר קרא הנז' בטעם דלמה כתיב בניס' והן אודיעך משארז'ל
אין הליכה אלא לשון מיתה וכן אשכחן ג"כ בכמה מקומות דכתיב
הנה אנכי הולך למות וכו' וכן אנכי הולך בדרך כל הדרך וכו' אלא
טכ"ל - וידוע דהלדיקים נקראים משרים שטושים הישר לפניו יתב'
חה רמז באומריו אל הר"ל וכו' כי יהן בניס' שינו ורמז שהוא
מחזיק וכנז"ל אז יתהלך כינוי למיתה וכנז"ל למשרים דיקא ר"ל
סדומה ניותתו כמו הלדיקים ממט הנקראים בשם משרים דר"ק :
ובזה ניה מתוק לחכי בהקדמות הנז"ל להבין בדרך רמז כונת
המשנה אשר הביאה הרב הנז"ל בד' ל"ד וז"ל הבטח
אינו מביא את הטומאה היה בו זית רבי אליעזר אומר אינו מביא
את הטומאה רבי יהושע אומר רואין את הבטח כאלו אינו והזית
העליון מביא את הטומאה טכ"ה במס' אהלות והרב הנז"ל ביארה
יט"ט - ואמרתי אלא עני"א לבארה ע"פי הקדמהנו הנז"ל דהמחזיק
ביד לומדי תורה אינו מת על ידי מלאך המות כנז"ל - והן טוד
אקדים דבר פשוט דמסתמא כי המחזיק ביד לומדי תורה הוא
ודאי יש לו מדת בטחון בהאל יתב' דאי לאו הכי היתך יהיה לו
לב לתת ממונו ויגיעו לאחר למי בלא טמול בו אלא ודאי יש לו
בטחון בהש"ית וזה פשוט בטען הטכ"ל - אך ידוע דבמחזיק טלמו
ימלא שני סוגים יש שהוא מחזיק וכונתו לשמים דוקא ולא לשום
פניה אחרת ויש שהוא מחזיק וכונתו דוקא שיהיה לו שם ופאר
בין בני אדם וא"כ הוא טושה מצוה אב"ל כוף כוף יש בה מחשבה
זרה - והנה טוד ידוע מ"ש המפ' ז"ל דהואיל וק"ל כי גדוה מצות
הצדקה שהיא שקולה כנגד כל התורה כולה כידוע כאומרים על
פסוק .

פסוק והצמדנו עלינו מאות וכו' ודרשו דזה קאי על הצדקה יט' ש
 איכ לפי גודל מעלה דאית בה אפילו איס הוא כותנה שלא לשמה
 אלא להיות לו שם ולהתגדל ולהתפאר בין בני אדם עם כל זה
 לרוב רחמיו יתב' ומחשבה לו לצדקה ולא יקופח לו סכרו כלל טכ"ל
 טיין בד"ק • אמנם זכורני להרב בעל טוללות הבבלי ז"ל וכעת אין
 הספר מאוי תחת ידי לראות הדברים בשורשם מנהב כי הצדקה
 שיש בה איזה פניה ומחשבה זרה אדרבה פוגם ופגם על ידה
 וכחשבת לו לעון והטעם לפי שידוע דעל ידי הצדקה יהיה יחוד שם
 יהוה, כי פרופה בחינת יו"ד, וחמש אלבטות של הכותן בחינת ה'
 וזרנו בחינת ו', וחמש אלבטות של העני בחינת ה' אחרונה
 שהיא מורה לרחמים ואם כן איס ח"ו יהיה בה איזה פגם לא
 יהיה נמשך על ידו יחוד הלזה ויהיה בו פגם חס ושלום
 ויורה דין ובזה ביאר כונת קרא הנאמר בענין הצדקה וקרא
 עליוך אל ה' והיה בך חטא דרובה לומר מסבת והויה דהוא
 אלהיות יהוה בך חטא יהיה ח"ו נכת' ד מה שאני זוכר כעת •
 ואחר מנהבתי זה כזדמן לידי כעת שאני מהגורה בארץ כפר אחד
 שמו מעשה הצדקה להרב הגדול אבי אלימלך ז"ל חד מהבני
 אשכנז בעל כפר שטרו עזרה ובהו דקא מוחפשינא ביה דאיתי
 דהוא מדבר על טיין זה של טכ"ל צדקה שלא לשמה והוא מלווח
 קא לוח ככרוכיא בזה חה חורף דבריו לפניך ואמרתי להביאם
 בארובה דע מה מאד יתאמץ לבב האדם להיות זהיר חריז תמיד
 לטעות כל מעשיו לשם שמים ובשמחה ובטוב לבב ובפרט בענין
 הצדקה ביותר לקיימה כאשר לוח הש"ת בתורה ובנביאים ומשולם
 בכתובים ואם עושה כן איזי מה טוב חלקו ומה נעים גודלו
 משא"כ הטושה צדקות ויש לו רחב לב וידו פתומה כיד המלך
 אכל

אבל כל עשיותיו להתפאר ונס להתגדל לפני העם או לעשות
 לו שם כשם הגדולים וכדי שכולם יהיו מנסאים אותו ויהללו
 בטעמים את מעשה ידיו וכו' א"כ איך כזה לכבוד עצמו הוא
 דורש וכו' וא"כ הרי זה כאלו טובד טבודה זרה וזה דמזו רז"ל
 בגמ' כל המעלים עיניו מן הצדקה כאלו טובד ע"ז ור"ל שמעלים
 מן ענין הראוי ליקרא בשם צדקה אלא שטושה לכבוד ולהפארת
 הרי זה בכלל עע"ז דהיינו עבודה שהיא זרה עושה אליו • אמנם
 העושה דוקא לשם שמים וכל מה שטובה לצדקה עושה בסתר
 ולניעות רב שלא יהי מרגיש בו שום אדם וכו' זאת עיקר הצדקה
 החשובה כי הוא עושה לשמו יתב' שהזהירו על זה ובזה יש לדמות
 בכתוב הנאמר בקורה וצדקה תהיה לנו כי נשמור לניעות את כל
 המצוה כאשר זוננו • ודו"ה לומר אימתי תהיה נקראת עלינו
 מצות הצדקה כי נשמור וכו' כאשר זוננו דוקא ולא לשום פניה
 אחרת שבעולם ודע דאם הוא מן המתנאים בעושרים ועושים
 המצוה הזו דוקא לכבוד ולהפארת אזי לא די שאין עטרו מהברך
 בטובל מצוה הלזו אלא הוא הוי לעצמו נדמא בנזקין דעטרו
 אינו מתקיים בידו או ביד בניו והוא או הם נעשים רעים לבסוף
 חכות הצדקה לא תועיל לו משום כי לכבודו הוא עושה והרי זה
 דומה למה שאמרו המושלים מסלים ח"ל ,

מעשה לרופא אחד שהיה אומן ובקי ובא אלנו אדם
 אחד שהיה חולה לרפאתו והרופא הזה היה מזהירו

הן בשמירת גופו והן בהנהגת מזונו וכיוצא והבטיחו כי יעמוד
 וירפא מחוליו רק בבל יעבור אפילו כחוט השטרה מאזהרתו •
 והנה החולה הזה מרוב בטחונו ברופא שהוא מומחה ובודאי
 ירפא אותו מכל חולי ומחלה הוא היה מזלזל באזהרתו ומן
 המאכל .

המאכל אשר צוה אליו לבל יאכל לא כסמר ממנו ואכל ועל ידי זה היה בגרמ"א סנפל לחולסה ולחולי אחר עד שאותן הרפואות סנתן לו בשביל חולי הראשון היו מזיקי' בית'ר שא'ת לחולי הזה הסני סנפל בו עתה והנה הרופא הלזה לא ידע מכל זה מאומה מבלי הניד לו שטבר על אזהרתו על כן היה מסקה אותו תמיד מן רפואות של חולי הראשון וכאשר באו אליו הרפואות במעיו היו נהפכים לו למרים והוא היה בכל יום הלוך ומסור מן הברויטות הלוך וגדול בחלישות ותשות הנח והתחיל לזעוק בקול מר על הרופא הלזה באמור אליו אהה אדוני הנה אנכי רואה כי מות בסיד הרפואות הללו - מיד ויהי כאשר שמע זה ממנו וגם וישא עיניו וירא אהה והנה נהפכו ג"כ פניו לירקון לא תואר ולא הדר מיד ויחדד הרופא חרדה גדולה עד מאד וישתומם מזה כי איך נעשה זה כי נהפך מסס חיים לסס המות ומן הטוב לרע ומיד התחיל לחקור ולדרוש את דבריו ויאמר לו אל נא אחי תרע לי והנדה נא לי המן העץ פלוני אשר צויתוך לבלתי אכול ממנו ומאכל פלוני אכלת, מיד הרי זה נעשה חדש ואחזיו לא הסמטה ויטל ממנו כח הדיבור - אמנס האנסים אשר היו עמו בהתודעס אליו ובראותס אהו בכל עת שהיה אוכל מיד ויגידו להרופא את כל הקודות אותו ואכילה שהיה אוכל בכל עת ממין זה - ויהי כסמוע הרופא הלזה ויתואב על עומדו כמו נד ויאמר לו דע בני כי אני אמרתי להשתדל עמך להחיות אותך מכל חולי ומחלה בלי שום חשש בדעתו אבל הן היום אני את נפסי הללתי ואתה הו פתי וככל כי הבאת על גופך חטאה גדולה ומעתה אין רפואה למכתך כי בן מות אתה ובחרת מות מחיים ע"כ המשל - ואתה בן אדם שיש פניך אל הנמשל והוא בדרך קצרה כי האדם הוא חולה נקרא מן

יורו משפטיך ליעקב

טונותיו ואין רפואה נאה לו כמו ענין האדקה שהיא מרפא לנוח
ומעלה ארוכה גם לנפש אך אין זה התועלת אסתמך בה אלא
דוקא כי אם בעשותה לשם האל יתב' לבדו ולא לשום פניה וכנז'ל .
אבל אם משהך בעשויתה עבודת עצמו דהיינו להשיג תועלת לגופו
בטבול כבוד ותפארת לו מן האדם אזי לא די לו שלא השיג את
מבוקו אלא יביא אותו עוד לאבדו בגופו ובנפשו כי בזה יגבר
עליו הול'הר עוד יותר ויותר להעתיקו אל חולי אחר שהוא הנאות
ויאבד נפשו ויטרד מעו'הז ומעו'הב ה' יאולכו . אי לזאת מה טוב
לאדם שיהיה כונתו דוקא לשמו יתב' ומתן בסתר ובשמחה ובטוב
לבב ואתה אחי ידידי שיש נא לבך אל העני' הלזה שבא לדרך הוא
מתנה הגונה מאתו יתב' ששלח אליך בכיוון להנאתך ולטובתך כי
מי ידע מה נבזר עליך מלמעלה או על בני ביתך בנוף או בנפש
או בממון ב"מ והט'ית באהבתו לותך ומפץ חסד הוא רחם עליך
והזמין לך מצוה זו שתעשה עם זה העני' כדי שישתקם פה כל
מושטין ומקטרד מעליכם וא"כ עשה מאותך לשם מי' שאמר והיה
הטולם וקיים בעלמך מקראי שכתוב ובחרת בחיים . ואם ב"מ
נכסלת ג"כ בעון אחר דהיינו הוספת סרה על ענין הלזה שנתת שלא
לשמה וגם אית בה כפחת וארעת ממארת דהיינו שתלוץ על
העניים ותבער פיך לבלו חוק לבזותם? או להיות בעיניך לחובל
ואטלולא ושחוק וקלות ראש עליהם ועל ידיה נשפך דמם אצל
סומקא וכו' אז אוי ואבוי הלא תדע כי גדל טונך ממנוא כי הכי עניו
אקרו מאנו תבירי דקוב'ה ומרכבה הם אליו כדכתיב מקראי מפורס
מרום וקדוש אטכון ואת דכא ושפל רוח וא"כ ודאי כי ה' יריב ריבס
וקבע ה'ת קובעיהם נפש . ועל כן נא אחי אל תרעו בזה ועשו
מצוה לשם ה' דוקא למען תחיה אתה חרעך ואדרבא תדבק באל
יתב'

יתב' ויהקיים בך מקרא שכתוב ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולם ענת' ד הרב הנז'ל ודו'ק בהם כי כולם מתוקים ונחמדים ודפח'ת :

מעשה כחזור לטנינו בביאור דברי המשנה של הבטח הנז'ל הוא דהיולא מן מיני ממתקים ומטעמים של פנינו אמרותיו דהלדקה שהיא שלא לשמה לא מעליא וכו' ואדרבא מכחה ויחנו בחסידו'ת ופרז'ה לו כטטית פרז'ה קוראה לנכב דא יז'הר להסיתו בהיס'ה כפול' להוליא ומטין זה לטין אחר עד סיהיה בגדר הכליון ח'ו כלה ונחמה וכנז'ל • וא"כ לפי' טין הלזה הו' פלונתא בין המפ' ז'ל דכבר הקדמנו דיש מפ' ז'ל דהם סברי נורן דאפילו דנתן שלא לשמה טכ'ז ותחשב לו לדקה וכנז'ל • אמכס לפי דעת הרב טהב'ץ הנז'ל ז"כ והרב מטע'ץ הנז'ל אדרבא מלבד שאין לדקתו מעלה ומורדת אלא אדרבא ויגדל טון גדל טונו מנסוא וילך הלוך וגדל זה ברור :

והנה כל זה אפילו עם סהם טני דקאי אבבא , ועם כל זה יש מאן דסבר דהיא לו נחשבת ממע"ל לחס'ב למלוא רבה , ויש סברי דאדרבא היא נחשבת לחטא ולחובה , וא"כ מכל שכן הטושה לדקה עם טמלי תורה ויוס ולילה יגיעים בה , בודאי דנכלל זה בפלונתא דהני תנאי בלי חששא רבה • וכבר הקדמנו לעול דהלדקה נקראת בטס זריעה דכתיב זרעו לכם לדקה וכן כתיב רשע טושה פעולת סקר חורע לדקה סכר אמת • עוד כבר הקדמנו דהמחזיק ביד לומדי תורה שהיא מלות לדקה איז זוכה שלא ישלוט בו מלאך המות וידוע דעיקר הטומאה של המת הוא בטבול טבטו'הר האדם מת על ידי מלאך המות ובכנין פגומה פגוס יולא פוגס בעלמו וכבשרו ושחט איהו ומיאה אה דמו . במרבו הלטושה

יורו משפטיך ליעקב

הלפוסה וגורר'ו במנ"רה ובזה הוא נעשה כבלה בעו"הר ומטמא במגע ובמשא משא"כ הכי לדוקי וחסדי דמותתם בנשיקה ויגש ויסק לו ודבק באלהים חיים ממקום פהרה יולא אז אינו מטמא במיתתו ועיין בדברי הקדוש מוהר"ם בן עטר ז"ל בכפרו הנחמד או"הח בפ' חוקת :

מעשה אחר כל הנז"ל אבא בס"ד לבאר דברי המשנה הלזו בדרך רמיז'א בא התנא לומר הבטח דהיינו זה המחזיק ביד לומדי התורה ונקרא בשם זה עפ"י רמ"ז הרומ"ז על האר"ם לעיל לפי דמסתמא בלי שום אומדן דעתא ודררא דקפיקא שהוא יש לו בטחון בהקב"ה וכנז"ל דאי לאו הכי איך הוא יתן עמלו וממונו ויגיעו לאיש אחר אשר לא יגע בו אלא ודאי הוא מבעלי הבטחון מסתמא • ואפשר זה ג"כ טמון ברמ"ז בתובה עצמה כי הוא אותיות בטח ה' רולה לומר בועח בה' גם נוטריקון "המשפיע ברוב טובו חכמים" ר"ל הם לומדי התורה ולכן מסיבת זה היו ודאי בגר'ם המעלות לעלמו דאינו מביא את הטומאה ורולה לומר כי בעת שהאדם מטמא דהיינו עת מיתתו הוא בזכות מצוה הלזו אינו מביא את הטומאה עוד במותו לפי דהוא תגדל מעלתו בזה והיו במותו כמו הדויקים עצמם דלא שליט בהו מלאכא דמותא וכנז"ל וא"כ ודאי פרוח תפחה ממנו כחא דטומאה וטהור הוא וכנז"ל • אבל דע דכל זה זוכה העושה מצותו לשמה דוקא אמנח אס אירע דזה המחזיק היה במצותו הלזו איזה פניה דהיינו כמו לעשות לו שם או להקפזר מה דינו שלנזה דזה לא נקרא בועח בה' באמת אלא לפוס עינא דוקא וא"כ אמת הוא עושה מצוה קבל יש בתוכה יולא ממנה דבר הבולט לחוץ כמו הזיז כידוע שהוא דבר הבולט מחוץ לכותל כן זאת המצוה שעושה אותה זה לא

לא לשם מצוה לגמרי אלא יש בה דבר הכולט לחוץ והיינו מחשבה
 זרה חה שסייס ברמיז'א באומרו היה בו זיז רופה לומר זה הבטח
 עצמו שהוא המחזיק היה בו זיז וא"כ כולד דינו בזה, על זה
 באו הני תנאי רבי אליעזר ורבי יהושע והא מפלגו וכנז'ל והני
 תנאי הם דעתייהו ממש ופלגתייהו תתבאר כדעת המפ' ז'ל והרב
 עהב"ץ ומעה"ץ ז'ל הנז'ל דרבי אליעזר סובר כדעת האומרים
 דהם סברי מדין דעם כל זה תחשב לו זדקה ממע"ל לחס"ב וכנז'ל
 ולא יקופח ודאי שכרו כלל חה אומרו דעם כל זה שהיה בו זיז
 דהיינו מחשבה זרה עכ"ז בטהרתו הוא ואינו מביא את הטומאה
 אלא לפוס גודל מצוה הלזו שהיא שקולה כנגד כל התורה וכנז'ל
 לכן הוא כדקאי קאי וטהור הוא ולכן אינו מביא את הטומאה • אבל
 רבי יהושע סובר כדעת הני תרי הרב עהב"ץ והרב מעה"ץ הנז'ל
 דסברי דמלבד דלא מקריא בבחינת מצוה זאת הנתינה שהוא נוטן
 לת'ח אלא אדרבא הוא זורע ורומ יזרעו וסופתה יקאורו ואין
 כוטל עליה סכר וא"כ ודאי כי מיתהו הויא כסאר כל אדם וא"כ ודאי
 דמטמא ח'א ברמיז'א רוחים את הבטח כאלו אינו ר'ל זה הענין
 שהוא כראיה לעין בכספו אשר נתן לו לת'ח כאלו הוא יש לו בטחון
 אזדא ליה והזיז העליון רמז למחשבתו שהיא כמו זיז יולאת וכנז'ל
 שהוא דוקא נוטן להתנאות ולעשות לו שם א"כ המחשבה הלזו היא
 נותנת במאותו הלזו טעם לפגם וא"כ אזדא לה האי מצוה
 ומסיבתה הוא מביא את הטומאה • ופעם דקרא למחשבה שהיא
 בחינת זיז בשם עליון מתרי טעמי והם אלו האחד לפי דידוע
 דהמחשבה רומזת ומגעת במקום עליון כידוע לור'ח שהיא
 מגעת לספירת החכמה שהיא במקום עליון • גם טעם השני לפי
 שטיקר מחשבתו להתעלה ולהתפאר וכנז'ל ודו'ק כי היא נחמדת •

והנה היא קראו שהביאו הרב מעה'ץ הנז'ל ואדקה תהיה לנו כי נשמור לעשות את כל המצוה הזאת כאשר זכור וכו' הו'זיל ואתי לידן אמרתיו לבארו באו'א מדרכו דרך הקודש והוא כי לבאורה הוא קשה דמה כונת אומרו ואדקה תהיה וכו' כי נשמור אטו משום שנשמור לעשות כאשר זכור יהיה לנו לדקה • ועוד תיבות 'את כל' הם לבאורה יתו'ר נפיש בקראו וכבר המפ' ז'ל המה בכפרת"ס דרכו קצת'ס בזה עיון בד"ק :

ואנא עני'א אמרתיו לבארו בס'ד בדרך רמז"א והוא ע'פ' מ"ט לעול בתחילת זה הענין כי השכינה קודם קבלתה חמשה חסדים נקראת בשם זר"ק והיא בחינת דין גמור כנ"ז בדבריו רשב"י זיע"א וי' לעלמא כד אתער בדינוי דאדק וכו' ואחר קבלתה חמשה חסדים ק'ז נקראת בשם זדקה ויהפוך הדין לרחמים וכנז"ל • עוד ידוע מדבריו הרב כי עיקר הענין הלזה שהיא מקבלת החסדים והיא מיתוק לדינא הכל הוא מכת מעשינו דוקא דהיינו על ידי עבודהנו הן בכת התורה או המצוה או התפלה והיו מעשינו המיד לשם שמים לומדא קובה'ו חה ברור לעין כל • וידוע כי תיבת א'ת רומזת לשכינה ותיבת כ"ל בחינת הוסוד שבו חמשה החסדים כלולים חה ברור ליר'ת • וא"כ זה ממש כ"מז בהאי קראו דזה אומרו ואדקה דוקא שהיא בבחינתה בעת קבלת חסדים חמשה הנרמזים בלות ה' זה דוקא תהיה לנו ואז ממילא מזה דאי יאירו עלינו החסדים ולא יהיה ח'ו למדת הדין שליטא עלינו ותרע אימתו נזכה לזה על כן בא ואמר כי נשמור לעשות וכו' המצוה הזאת כאשר זכור אכל לא תהיה שמירתנו מעיקרא לשום פניה אלא דוקא בבחינת היחוד א'ת כ"ל דיקא דהיינו ליחוד בחינת יסוד ומלכות הנקראים בשמות הנז'ל כנז'ל ואז דאי נזכה ואדקה דוקא

תהיה לנו ר"ל בקבלתה החקדים תאיר דוקא • ואפאר ג"כ באומרו
תהיה לנו כיון בזה דהיינו לכ"ו שהיא גמטריא אלפי"ס בח כח דין
כידוע יהיה לו הויה אחרת דהיינו סיהיה בבחינת האדקה ממש שהיא
בחינת רחמים וכנז"ל ואימתו יהיה זה לז"א כי נשמור לעשות וכו'
וכנז"ל וד"וק כי הוא ברור וא"ש אית"ס :

ובהאי טכונא ממש בזה אמרתי לבאר בס"ד ג"כ רמזא דהאי
קרא הכאמר בפ' הלאה והיו תאמים מלמטה ויחדיו
יהיו תמים על ראשו והדקדוק מבוחר דלמה בתחלה אמר הוואמים
ולבסוף תמים דהיינו הך ועיין בס' אהבת שלום ז"ל מה שביאר
עליו • ואנא עכו"א אמרתי לבארו עפ"י האמור דטיקא
זכיותנו שיאירו עלינו בחינת ה' חקדים מן הסכינה שהם נשפ"ים
בה הוא דוקא על ידינו וכנז"ל ל טוד דע כי תיבה אמת היא דומת על
הקב"ה ומקרא מפורש הוא וה' אלהים אמת • עוד ידוע מדברי
הרב זיע"א כי הסכינה נקראת בט"ס ועיין במ"כ הנז"ל בכמה
מקומות הביא זה יט"ש באות יו"ד • וא"כ זה ממש אמרתי לרמז
והיו תאמים דיקא דהם בחינות הנז"ל כי כן הם אותיות האמי"ס
אמ"ת ו"ס בחינת קובה"ו ור"ל תמיד כל מעטיך מלמטה יהיו
דוקא ליחוד קובה"ו ח"א והיו תאמים מלמטה ונשתעשה זה אז
דאי הם השנים דאנן רמזנו אותם יהיו המים על ראשך מלמעלה
ויאירו עליך ותיבת תמים נוטריקון 'תמיד מאורם יאירו מלמעלה'
על ראשו וכו' וברור :

באופן נחזור לענינו של האדקה ובפרט ע"ס לומדי
התורה וכנז"ל דבזה היא ליה זכיה בגר"ס
המעלו"ת דלא יטלוב בו מלאך המות וכנז"ל בזה ג"כ אמרתי
לבאר קרא הנז"ל בפ' תלא בדרך רמז"א וזה הוארו כי תבנה בית

חדש ועשית מעקה לגנך ולא תשים דמים בביתך כי יפול הנופל ממנו • והדקדוקים הם מבוארים בהלוי קרא האחד אומרו כי תבנה בית חדש ועשית מעקה וכו' דמשמע דוקא החדש לריך מעקה ולא היסן חה קשה דחיובא של המלצה בכל הבתים • ב' אומרו לגנך וכו' דוקא הגנ לריך מעקה ולא מקום אחר • ג' למה נקט ולא תשים דמים וכו' לשון רבים • ד' אומרו כי יפול הנופל ממנו תיבת ממנו לכאורה יתור נפיש • וכבר המפ' ז"ל בוארו כל הכי דקדוקי חה הפסוק ביארו אותו על בעלי תשובה והבית הוא כנוי לנוף עיין בד"ק ועיין להרב הגדול חדי"א דארמות"א זיע"א בספריו הקדושים ואנא עכ"ל אמרתו לבארו על ענין המחזיק טפ"י הקדמתו דלריך שיהיה כונתו לשמה ליחדא קובה"ו כנז"ל ובזה הוא נאול מחדבא דמלחך המות ולא יהיה לו שליטה עליו כנז"ל • עוד אשתכח ביה מעלה אחרת דתמיד יהיה מובטח דממונו לא יחסר הא לאו הכי ממונו אזיל לפמיון וכנז"ל במעשה נקדימון בן גוריון דממונו נבסוף אזיל לפמיון חרטו כעשו עניים בסביל דכדבעי ליה למעבד לא עבד כנז"ל • עוד נקדים מ"ש המופ' ז"ל כי סמ"אל דהוא מלאך המות נקרא איש דמים ועליו קא רמיז דהע"ה באומרו איש דמים ומדמה יתעב ה' וכו' עכ"ל עיין בד"ק • ועוד מטעם אחר נקרא דמו"ס כי הוא עם הכולל תהיה מאדו"ס והוא נקרא מאדו"ס עיין בס' מ"נ הנז"ל באות מ' יעו"ש בד"ק • וידוע דעיקר הכל לבעל תשובה שיהיה נזהר במצות הלדקה ובפרט איס תהיה עם בעלי תורה כמה תגדל מעלתו כי כמה מעלות טובות אשתכח בה וכאשר אבאר לפניך אח"כ • מעתה טפ"י הקדמות הנז"ל יתבאר הלוי קרא ח"א כי תבנה בית חדש רוצה לומר אתה בן אדם כאשר תראה נחזור בתשובה ותתקן הבית שלך מחדש שהוא הגוף הנקרא בשם

בית שהיה מקדש קדמתא נהרש על ידי הטונות שלך ועתה רופה
 לבנותו מחדש חזו כי תבנה בית חדש העיקר ועסית מעקה תיבה
 זו הוא כופר יקון ממונך קיוס עמלו התורה ותיבת לגג"ך הוא
 דומזת שיהיה כונתו דוקא לשמה ליחדא קובה"ו הרומזים בשם
 יהו"ה כידוע וכן תיבת גג"ך הוא במטריא שס יהו"ה כי אות למ"ר
 הוא יתירה וא"כ בא לרמוז להנז"ל שיעשה ממונו קיוס לעמלו
 התורה אבל יהיה כונתו דוקא לשם יחד קובה"ו ולא להצדל
 ולהתיקר ולעשות לו שם ח'ו כי בזה טעום יענש אלא דוקא
 ליחדא קובה"ו וכנרמז בתיבת לגג"ך ואס תעשה כן לשם יחד אז
 בזה אתה מסתבר שני מעלות טובות ראשונה ולא תסוים דמו"ס
 שהנז"ל רמז לפמ"אל סנקרא כן-כנ"ז בביתך דהיינו בגופך הנקרא
 בשם בית כנז"ל אז לא יהיה לו שליטה עליך וכנז"ל דעל ידי מלוא זר
 תגדל מעלתך ותגזל מחרבא דמלאך המות הנקרא בשם דמיס כנז"ל
 לפי כי תיבת דמיס ע"ה במטריא מאדויס והוא סמ"אל הנקרא כן
 הרי חדא זכיה גס את הב' דאס לא תעשה כן אז הוי גרמ"א בנזקין
 כי יפול הכופל ממנו"ו היא אותיות ממון וד"ל שיפול ממנו ממונו
 אח"כ וילך לפמיון ויהיה עני וכנז"ל בעובדא דנקדימון בן גוריון
 דאזל כל ממונו לבסוף וכעשו בניו עניס וא"כ גס אתה תהיה
 כמותו מסא"כ אס תעשה ממונך קיוס עמלו התורה שהוא המעקה
 העיקר וגס ליחדא קובה"ו יהיה מחשבתך תמיד וכנ"ז אז ודאי
 ממונך יהיה קיוס ולא יפול ותבנה בית חדש כן כלע"ד וברור
 ובס"הק ויקרא יעקב באר"א יעו"ס :

ובזה אפשר לרמוז דלזה נתכוון דהע"ה באומרו פזר נתן
לאביונים לדקתו עומדת לעד קרנו תרוס בכבוד, קשע
יראל וכעס סניו יחדק ונמס תאות רשעים תאכר, והוא דבאו

בכיוון דברי דוד המלך עליו השלום להודיענו דעיקר הדקה
 הוא עם עמלנו התורה ואז היו בגר'ס המעלו"ת לשתי זכות
 הנז'ל הדין דזכות לדקתו תהיה תמיד לו ולבניו ובזה ודאי
 דהשאר ברכת ה' אללו והמיד יהיה הלוך וגדל - גם את הב' דלא
 ישלוב בו ההוא רשיעא דא קמ'אל והמיד הוא רואה דאין לו
 שליטה עליו והוא קאי בלערו"ת לט"ר הגבו"ה על זה ושנו
 חורקים ונמסים והן קדם נבוא להבין כונת אומרו קרנו תרוס
 בכבוד דמה לשון קרנו תרוס דקאמר אטו ח'ז יש לו קרן אבל
 יתבאר שפיר לפו"ה ובהק' עוד להודיעך כי התורה נקראת בשם
 כבוד כנז"ל בפרקי אבות אין כבוד אלא תורה יעו"ש ועל שמה
 הלזה גם החכם נקרא בשם כבוד כנ"ז בספרו המפ' ז"ל -
 ומעתה בזה יתבאר דז"א פזר נתן לאביונים לדקתו עומדת לעד
 ר"ל זכותה והיה קיים לעד ולא יהיה טני ותדע אימתו יזכה לזה
 סו"ס ואמר קרנו תרוס בכבוד דיקא ר"ל כשקרן נוטותיו ירומס
 איתו דוקא בשביל לומדי התורה הנקראים בשם זה כנז"ל אז יזכה
 לדקתו תהיה עומדת לעד הרי חדא זכיה - ועוד זכיה אמרת
 רשע יראה וכעס וכו' רמז על ס"מ הרשע דהוא רואה איתו ויודע
 בו דלא יוכל להיות לו שליטה עליו ולזה הוא תמיד בכעס עמו
 ושנו יחרק ונמס וטמון ברמ"ז כי הוא קאי על יוס המיתה כי
 תיבת יראה דקאמר קרא רשע ירא'ה נוטריקון רואה את יוס
 המיתה ויודע דאין לו שום שליטה עליו ולכן וכעס ושנו יחרק וכו'
 וברור :

עוד אמרתי לבאר האי קרא בדרך רמיז'א חוץ מענינו וגם
 להבין דלמה נקט בזה הלשון לדקתו עומדת לעד ולא אמר
 לעולם ומהו לעד דקאמר וכבר הארחתו לעיל ומאזה להביא

נמדת ויוכן בהק' מ"ט הרב האר"י זיע"ל באולרות חייס ח'ל בד' מ"ז
הנה נודע כנפלו רפ"ח נילוצי הקדושה בתוך הקלו' והסמ"ל
כידוע אז נתערב טוב ברע וזה רמז תיבת רפ"ח במטריח
טו"ב ר"ע עם הכולל והוא גמטריח פז'ר ע"ה שהוא סוד יש מפזר
ונוכף עוד ורואה לומר כי אעפ"י כי מכפר פז'ר נפלו בתוך
הקליפות א"כ נראה שח'ו נחסר זה מהאילנות נכ"ז ונוכף טוד
שנתגלה אז היסוד וכו' • עוד סייס וכבר נתבאר אללנו במקומות
רביס כי עיקר רפ"ח נילוצין הס מליחותס מן ארבע בחינות ע"ב
שירדו מן ארבע שמות עסמ"ב והס מספר רפ"ח עכ"תד יעו"ט
בד"ק בארוכ"ה • והנה עם שאין לנו עסק בנסתרות אכל היוזא
מד"ק כי שורס ענין של רפ"ח ניהק הס בחינת ארבעה ע"ב של
עסמ"ב כנז"ל והס שנפלו בתוך הקלו' ונקדים עוד לת הידוע מ"ט
המפ' ז"ל כי תקונס הוא יהיה על ידנו וכתב הרב זיע"ל כי עיקר
תיקון דידהו יהיה על ידי מלות האדקה עיון בד"ק :

מעיתה אמרתו לבאר האי קרא דזה ממש בא בכיוון באומרו
פז'ר שהיא אותיות גמטריח רפ"ח תיקון דידהו נתן
לאביונים דהיינו על ידי האדקה ור"ת פז'ר נ"הן ל'אביונים הס נפ"ל
רואה לומר אלו הנילוזות שנפלו בקל פה התיקון הוא על ידי שנתן
לאביונים ואז בזה הוא זוכה לדקתו עומדת לעד ורמז באומרו
לעד היא בוטריקון ל'תקון ע"ב ד' וכנז"ל שהס רמז לארבע'
בחינות ע"ב של עסמ"ב כנז"ל וגס רמז כיון שיתוקנו אלו הנקף
אז ישראל כנאנים מן הגלות כידוע דכל הגלויות הוא בסביל לתקוני
דידהו ולכן כרמז בר"ת ע'מדת ל'עד ק'דנו עם ג' תיבות וכולל יעלו
בדקדוק גמטריח ק"ץ דוד ר"ל כיון שנתקנים אלו הרפ"ח ניהק
אז בזכות זאת המלוה הקב"ה מגלה לנו קץ דוד מלכא משיחא

יורו משפטיך ליעקב

ואז רשע דא איהו סמ"אל יראה וכעס ושניו יחרק ונמס ותאותו הוא
ומחנותיו אותו היום תאבד כארז'ל דאותו היום ישחוט אותו
הקב"ה כידוע ודו"ק כי הוא נכון וא"ש אית'ם :

ובזה אפשר לבאר ג"כ בדרך רמ"ז כונת דהע"ה שאמר במו' **מ'א**
אשרי משכיל אל דל ביוס רעה ימלטהו ה', ה' ישמרהו ויחיהו
ואושר בארץ ואל תתנהו בנפש אויביו • והן קדם אמרתי
דיט לדקדק דלמה נקט דוקא דל ולא אמר אל עניו כי זה הוא שס
אחד משמותיו כידוע דנקרא עני וגם דך וגם דל וגם לביון ורש
וכו' וא"כ למה דוקא נקט שס דל • ועוד אומרו ביוס רעה וכו'
איזה יוס הוא וכבר במד' שוחר טוב נרמזו בזה ודרשו על
זהכס יעו"ש • ועוד מה שסיים ה' ישמרהו ויחיהו ואושר בארץ הוה
ליה לומר בארץ בסגול דהוא קאי על האי עלמא ומדקאמר בארץ
בקמץ משמע הידועה כידוע מזה הכלל כנ"ז בדברי המפ' ז"ל עיון
בד"ק • ואפשר לבאר זה עפ"י ה' והוא כי דהע"ה קאי באיזהרה דוקא
בהני פסוקי על לומדי התורה ובהקדים עוד אית הידוע מ"ש הרב
זיע"א כי ארץ היא רוממת על השכינה שכן נקראת ח"א אשרי משכיל
אל דל דיקא דהוא הת"ח הלומד בתורה הנקראת דת כמס"ה מימינו
אש דת למו והס דוקא הנלמד להס השכלה שאין דרכס לחזור על
הפתחים או לפשוט ידס ח"ו וכארז"ל צמירי צורבא מרבנן אהדורי
אפתחא לא מיהדר • וא"כ ודאי מן הצורך להיות האדם משכיל עליהס
חיה רמוח בתיבת ד'ל כוטרדיקון ד'ת ל'אמדים היא התורה וכנ"ל •
וכשהוא משכיל עליהס איז זוכה שתי זכיות האחת ביוס רע"ה ימלטהו
ה' רוצה לומר אס יבא עת שיתקפך עליו הגלגל ויהיה בבחינת ר'ש
ע"ני ה'לך דהס משמות העני כידוע עכ"ז הש"ית ימלטהו ויזולהו
בעבור שהוא קדם והשכיל על לומדי התורה וא"כ זכות זאת המארה
היא

הוא יכולה להגן עליו להכילו מן העניות ח"א ביום רעה ומלטהו ה' .
 גם ה' יסמרהו ויחיהו ואשר בארץ דיקא הוא הטכונה כנ"ז
 סגקראת כן שיתחזק בה בעת פטירתו ובזה ואל התנהו בנפש
 אויביו הם מלאך המות וכחות ידיה אלא דוקא בנשיקה ובהארת
 הטכונה תהיה מיתהו ודו"ק כי הוא ברור :

וכדי להודיעך גדל אומץ מע' מלכה הלזו דאיך גדול כמה ביתר
 טאת דלא מבעיא אס הוא עשיר לא יעני ח"ו אס הוא
 כזהר. במלכה זאת וכנ"ל אלא אפילו אס הוא עני ב"מ ויטכיס בדעתו
 באמה טאס יהעשר שיחזיק ביד לומדו תורה ויתן דעתו ובטחונו
 בזה בהט"ת אף הקב"ה ימלא מטאלותיו ויהיה בברכה עלומה וזמו
 סכן מלאכו דאיכו מעשה נפלאה מזה והובאה בספרים ח"ל ,

מעשה בזמן הגאון מוהר"ר אברהם יהושע העשיל ז"ל
 אב"ד דק"ק אפעא יע"א בעיר אחד סמוכה לעיר הרב
 הנז"ל היה אחד בעל הבית והיה מוכר סכר ויהי לומיס ולא לו טס
 סהוא יכול לעשות פעולות נפלאות וכל איש הבא אליו זוכה להיות
 לו על ידו תמועה דהיינו אס הוא חולה מרפא אהו ואס הוא עני
 מעשירו ואס הוא בלער בקיזה אופן סיהיה והכל בדבריו ובברכותיו
 מתרפאו חה היה לפלא בעיני הכל שידעו' אהו דהוא איש מהמות
 העס וא"כ כולד הוא יהיה לו זה היכולת בענינים הנז"ל כו הם מעשו'
 לקדושים אשר בארץ דוקא . באופן נשמע הדבר הזה והגיע
 להגאון הנז"ל ויאמר הרב הנז"ל אני אלך לעיר שושב בה זה
 ואטנה את בני ואח"כ ארקה את מעשיו אס הענינים הנז"ל הם
 מאד הקדושה או מאד הסט"א ואס ח"ו מאד סט"א אפי אכרית את
 שמו מן הטולם והנף ומיד ויסע הרב הנז"ל להעיר סל האיש הלזה
 ויבא אל החנות וישב אליו סלסה ימים ולא ראה ממנו טוס דבר
 סיהא

יורו משפטיך ליעקב

סוּהָא נִכְר בּוּ שְׁהוּא מֵאֵד הַקְדוּשָׁה דְהַיְיָנוּ לֹא רִחַק אֲתָנוּ שְׁהוּא לְדוּק
בְּיוֹתֵר אִין הוּא מֵהִנְהֵג בְּחַסְדוֹתָא צַם לֹא נַחֲסֵב בְּעֵינֵינוּ שְׁהוּא ח"ו
מֵאֵד סַטְרָא וְהַקְלֵי' כִּי רִחַק אֲתָנוּ כִּי הִיָּה מֵהִנְהֵג בְּדַת יְהוּדִית הִיָּה
מִכִּיחַ הַפִּילִין וּמֵהַפְלִל כִּמוּ כָל הַמּוֹן יִשְׂרָאֵל • וְאַח"כּ כָּל הַיּוֹם הוּא
נִוְמַד עַל שְׁלַחְנוּ לַמְבוֹר הַסַּכַּר וְלֹא זֶז מִשֵּׁס כָּל הַיּוֹם וְאִז חֲשַׁב הַרַב
שְׁמַיָא בְּלִילָה הוּא עוֹבֵד עֲבוּדָה מֵאַהֲבָה וְאִז וַיִּתְחַבֵּא הַרַב בְּאַוֲתָהּ
לִילָה בְּחֹדֶר אֲשֶׁר הוּא קְרוֹב לְחֹדֶר שְׁטוֹכָא זֶה בְּעַל הַחֲנוּת וַיִּרְאֵי כִּי
הוּא שׁוֹבֵב כָּל הַלַּיְלָה עַד הַבּוֹקֶר וְאִז קָם וּנְטַל יָדָיו וְהִלֵּךְ לְהַתְּפַלֵּל
כִּמוּ שְׁאֵר הַמּוֹן עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹכֵף הַרַב לְהַפְלִיא עַל זֶה כִּי יוֹדַע
בְּרֹדֶר כְּשֶׁמֶשׁ כִּי לֹא מֵאֵד סַטְרָא ח"ו • וְאִז הִכָּף גְּלַה הַרַב אֶת
עֲלָמוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ אֲנִי הַרַב שֶׁל עוֹר אֶפְטָא וְשָׂמִי כֵן אֲכִי אִם תּוֹדִיעַנִי עַל
מַעֲשֵׂיךָ מֵאִין יֵשׁ לְךָ זֹאת הַיְכוּלַת לַפְעוּל פְּטוּלוֹת כּוֹרְאִין הִנֵּה מֵה טוֹב
וְאִם לֹא אֲנִי גּוֹזֵר עֲלֶיךָ בְּגִזְרָה דְאַוְרִיתָא וּמִיד כְּשׁוֹמְטוּ זֶה נְבִהֵל
וַיַּעַן וַיֹּאמֶר מֵאֵד לְשִׁמּוֹעַ דְּבָרֵי חַכְמַיִם אֲבָל תִּדַע אֲדָנִי אִם אֶרְצָה
לְבָלוֹת כָּל הַמְּאֹרְעוֹת הַמוֹאֲלָאוֹת אֲתָתִי וְאֶרְדֵּיךָ הַזְּמַן אֲבָל אֲנִי אֲנִיד
עֲנִינִים מֵעַט וְעוֹקֶר כּוֹלֵס הוּא מְרֹב בְּטַחוּנֵי בַה' כִּי תַמִּיד יֵשׁ לִי
בְּטַחוֹן חֲזֵק וְעַל כָּל גַּל וְגַל אֲשֶׁר עֵבֵר עָלַי כַּעֲנַעְתָּו לֹא רִאֲשִׁי כִּי חֲזֵק
הִיָּה בְּטַחוּנֵי בַה' וּמִדַּתִּי הִיתָה כִּי דַק בַּעַת אֲשֶׁר הִשְׁעָה דְחוּקָה לִי
בְּיוֹתֵר אִז הִכָּף אֲנִי מִפְזֵר מִן הַמְּלֹאֵי הַחַת יָדָיו בְּנַפְלָיוֹס לְאַבְיוֹנִים
וְלַעֲנִיִּים בְּעֵין יִפָּה וּבְפָנִים לְהוֹבּוֹת וְתַמִּיד אֲוֹרְחִים אֲכָלִי וּפְעַם
אֶחָת הָיוּ אֲכָלִי אֲוֹרְחִים בְּכַאֵן וְהַיְיָתִי שְׂמַח עֲמַהֵס וְאַדְהֵכִי וְהֵכִי בֹא
פְתִאֹס לִיר מִשׁוּלַח מֵאֵת הַסַּר שֶׁל הַעוֹר שְׁהַכָּף הוּא רוֹלָה שְׁאֲבֵא
אֲכָלוּ וְאִם לֹא הוּא מוֹסְרֵנִי בְּיִסְוֹרִים קָשִׁים וְאֲנִי חֲשַׁבְתִּי בְּדַעְתִּי כִּי
אֲנִי עֲסוֹק בְּמֵאֵד שֶׁל הַנְּכַסֵּת אֲוֹרְחִים וּמִשְׁנַחֵס וּרְבוּתֵינוּ הַפְּלִיגוּ
בְּגוֹדֵל מֵאֵד זֶז אֲכִי וְדֹאֵי זְכוּת הַמְּלֹאֵה הַלְזוּ יְכוּלָה לְהַצִּין עָלַי וְלֹא

עזבתי אותם ולא הלכתי ואח"כ כשהלכתי כיון שהגעתי תנחף ה' נתן לי חן לפניו והראני פנים שוחקות וכן ענינים רבים אבל זה הוא גדול על הכל כי ידע ר"מ כי מזה שנים אפס ככף ממני ומכרתי כל הוני ורכושי ולא הועיל לי והוא הלוצ ומסור עד שנשארתני ערוס וערויה והיו בני ביתי בוכים וכו' וגם היו לוחצים אותי שאלך לעיר אחרת אולי אמלא דבר מה להרויח בו או איזה שוהף יזדמן לי ועכ"ז לא שמעתי בקולם כי היה בטחוני חזק בה' כי הוא יושיע הכל ויושיעני בין בשוהף או על ידי דבר אחר אך הם לא נתנוני הטב רוחי והיו מפלירים בי ביום ובלילה באופן עד שהכרחתני מדוב לערס ילאתי מן העיר לולך לעיר אחרת אבל לא גמרתני בדעתו כלל בזה ובעת אשר ילאתי מן העיר באתי לשדה אחת ונשאתי עיני למרום והייתי בוכה ואומר בלב שמה רבש"ע אתה אדון כל הבריות ומשגית על הכל חן ומפרנס ומכלכל לכל והכל גלוי וידוע לפניך שאנכי עתה במלוד ובמלוך והשעה דחוקה בוהר ואשתי ובני ביתי לחלוני וכו' שאלך להשתהף עם בן אדם קרוץ מחומר היום כאן ומחר בקבר ואני אינו רוצה אבל אבקש מומך שתהיה אתה שותפי ושלח לי מברכותיך ומעתה אני מעיד עלי אהך בזה שכל מה שארויח ואשתכר בין רב או מעט הכל אחלקהו לחלקין ממש חלק לך דהיינו אתן אותו ללומדי תורה ולהכנסת אורחים ולהחזיק ידי תלמידי חכמים וחלק לאנשי ביתי ולי דוקא להחיות בזה את נפשתינו וכו' והייתי בוכה מקירות לבי וזדהבו והני פשטתי את ידי לחיקי ומזכרתי כי יש בכיסי מטבע אחד כס ומייד נתחזק לבי ושבתו לביתי ואמרתי לאשתי כי תל"ית מלאתי שוהף הגון בוליאתי הלזו והרי מטבע כסף שנתן לי מידו להתחלה והנף הנכתי לשוק וקניתי בזה המטבע דבר מסחר ואח"כ השי'ת פתח לי את ברכתו והייתי הלוצ וגדול

וטכסיו יש לי היבות שתיים אחת לפני כוהן בה חלק המצוה לי והשנית
 חלק המצוה לה' ולפני לא יתן התמנות הלזה להיות הפדיון על ידי
 שום אחד מבני ביתי ומכל שכן וק' מאחרים כי אם על ידי דוקא
 דחוטטני שלא ישלחו יד בהסתופות ח"ו ולא יזוז מזה המקום
 כלל . והכסף אשר לקודש חלק אותו דוקא לתלמידי חכמים לומדי
 התורה ולנשי מטטה וגם לעניים אם מהוגנים ויראי שמים חאת
 עבודתי לשמו יתב' דוקא חאת אשר ישמעו מן השמים את
 ברכתי הוא מומים מוטטים . אז הכף כששמע הרב את דבריו
 אמר לעומדים עמו אי"כ אל התפללו עוד ממטטיו כי הוא דין פשוט
 הביאו מר"ן ז"ל כי שוקף מה שטטה עטוי ומקבלו השוקף השני בעל
 כראו יטו"ס . וא"כ זה שטטה שוקף של הקב"ה באמת ובאמונה
 ודאי ווכל לפטול כל מה שרופה ויהר מזה טכסיה :

הנה עיני כל ישר תחזנה משרים ויראה בעיניו ולבבו יבין כי
 שלשה עינים נפלאים יולאים מזאת המעשה ולדין שיתן
 אותם האדם בדעתו והם אלו הא' כמה גדלה מלוח הכנסת אורחים
 מלבד מה שארז"ל והפליגו בה עוד ילא לנו דאפילו ב"מ אם הגיע
 האדם לסכנה וכולה כח מלוח הלזו להבין עליו ולהלילו ובלבד שיטטה
 מלוח זו בטמחה ובאהבה עד שהם ישמחו ג"כ מזוהר פניו הלהובות
 וכנז"ל דאפילו כי שלח לו הסר הדעה בוסורין קשין וכו' לא הרגיש
 ובטח בה' דבזכות המלוח הלזו ודאי תנין עליו וכן היה וכנז"ל . גם
 את הב' כמה גדלה בתוספת מרובה ביה"ר שא"ת מעלת האיש
 המהנה ת"ח ולומדי תורה מכיסו כי ברכת ה' אללו ותמיד הלוח
 וגדול מנח גידולי הקודש הם רבנן ותלמידיהון דאפילו אם הגיע
 האדם כי דבקוהו ונסתככו בו רוב אערות ועלה לזע"ר הנבוה
 עם כל זה אם הוא גומר בלב שלם להחזיק הני ברנו דסלהי הם
 ברכיהו

ברכיהו דרבנן הנך ומיד ויעתר לו ה' וחוהר לו חתירה מתחת כסאו
הגדול להוסיבו ולסומכו סמיכ"ה דאורייתא ולגדלו ולרוממו וכנז"ל
בזה האיש דהגיע הוא ובניו ביהו ממש לויהו בלאת נפשה וכו' ועכ"ז
כיון שקיבל על טאמו לרומם ולקודי הני רבנן בכל ברכת הבית
וכיולא וכנז"ל הנך גדלו האל יתב' בטבור בניו הם לומדי הורהו
וכנז"ל כי מיד הזמין לו הש"ת מברכותיו ורב טובו לשומרי פקדיו •
יבא הג' ויכריע כמה גדול כמו של הבטחון והוא יסוד מוסד לכל
מידי דמיטב וכמה מעלות טובות יזכה האדם בסבתו כי זה האיש
תחלת טנינו הוא דהיה אצלו מדה של הבטחון והוא אשר היתה לו
בגד"ס המעלות לכל מידי דמיטבא ולההיקר בעיני הכל ולהתרומם
ויתברכו בו כל אפסי ארץ וכנז"ל • באופן היולא מן המחוב'ר
כמה גדולה מצוה זו להחזיק ביד לומדי הורה וכנז"ל • עוד
מצאנו דאינו מעלות אחרות והם ממש עדיפי בית'ר ש"ת מן
כנז"ל והוא בירושלמי בפרק אלו נאמרים ח"ל כל מי שיש בידו
יכולת להחזיק וללח החזיק ביד לומדי הורה עליו נאמר ארור אשר
לא יקיים את דבריו ההורה הזאת • רבי ירמיה אמר בטס רבי
חייא בר אבא לא למד ולא לימד לא שמר ולא קיים ולא היה ספוק
בידו להחזיק ועכ"ז החזיק הרי זה בכלל ברוך עכ"ל יערש וכן ג"כ
אמרו במדרש על זה הפסוק אלו נאמר ארור אשר לא ילמד את
דבריו ההורה הזאת לא היתה ב"מ תקומה אלא נאמר אשר לא יקיים
וכו' וכן אלו נאמר ט"ץ חיים היא לעמלים בה לא היתה ב"מ תקומה
אלא כך נאמר ט"ץ חיים היא למחזיקים בה עכ"ל • אי"כ מכאן
מוכח בפשיטות דכל מי שיש ספיקה בידו להחזיק ביד לומדי הורה
ואינו מחזיק דהוא קאי בארור וכנז"ל • מלבד זה מצינו טכין אחר
גדול והוא כי הזוכה להחזיק ביד לומדי הורה הוא מובטח ועומד

יורו מיששטיך ליעקב

שיקום בתחיית המתים בלי טום כפק ואס ח'ז הוא מעלים עינו
מלהחזיק הוא ב"מ לא יקום בתחייה וכנ"ז בפירוטא במס' כהובות
ח"ל בפ' שלשה עשר אמר רבי אלעזר עמי הארץ אינס חיים
שנאמר הפאים בל יקומו במרפה טלמו מד"ת הכתוב מדבר אמר
לנה רבי יוחנן לא ניהא למריהו דתימא הכו אמ"ל מקראי אינו דורש
דכתיב כי טל אורות טליך וארץ הפאים תפיל כל מי שיש בו טל
תורה אור תורה מחייהו וכל מי שאין בו אור תורה וכו' כיון דחזיה
דקא מלפטר אמ"ל רבי מלאתו להם הרופה מן התורה דכתיב ואתם
הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום וכו' אפשר לאדם לאתדבוקי
בשכינה והלא כתיב כי ה' אלהיך אס אכלה הוא אלא כל המטיא
בתו לת"ח וטושה פרקמטיא לת"ח ומהנה ה"ח מנכסיו איז כאלו
נדבק בשכינה ועליו נאמר ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם
טכ"ה : נמלא מדבריהגמ' הג"ז דלא אפשר לאדם אס אינו בעל
תורה לקום בתחייה ואפילו הוא לדיק וטושה מצות כי אס דוקא
עד שיחזיק ויהנה המיד לומדי התורה כפי יכולתו וכנ"ל - אמנס
לכאורה יש לדגת דלמה תלויה תחיית המתים דוקא בזאת המצוה
ולא בזכות מצות אחרות וכבר המפ' ז"ל נהנו טעם לזה כנ"ז בד"ק
המה בכפרתם עיין עליהם והנה חד מנייהו ראייתי להרב המקו'
בעל כבוד חכמים ז"ל שכתב וז"ל והטעם לזה נראה כמ"ס הרב
החסיד בעל ר"ח ז"ל והרב המקו' בעל חס"ל ז"ל שאי אפשר לאדם
להיות נדבק בשכינה כי אס באמצעות הנשמה ולא בנשמה כי
אס באמצעות הרוח ולא ברוח כי אס באמצעות הנפש ולרוח
ונשמה אין זוכה כי אס בעל תורה טכ"ל - ולכן אס הוא מתדבק
בת"ח והת"ח בשכינה ועל ידו גם הוא נדבק בשכינה ויוכל לחיות
ובחס"ל כתב ח"ל דע כי לת"ח גם בימי החול יש לו נשמה דאפילות

ולכן אין לו בעולם הגשמי הלזה כלום ובמה שמאכילהו ומסקהו
ומהנה אותו זה עם הארץ נעשה תיק ולבוש על הת'ח וכמ'ס
הרב עמודי שש ע"פ שאמרו ישראל אנחנו פה היום כלנו חיים ח"ל
כי על ידי משה שכל גופו נעשה כאש ורוחני בהיותו בהר ובחלק
הרוחניות היה דבוק בשכינה ובחלק גשמי שבו היה דבוק בישראל
עכ"ל יעו"ס, כן ממש בטעם הזה יהיה בין המחזיק והתלמיד חכם
עכ"ל ודפח"ה :

והנה נפ"י הקדמהו היקרה הלזו בזה אומר אנא עניא כי טעם
הלזה שייך ג"כ למי שהוא טניו ובזה אפשר שמטעם
הנז"ל ג"כ זוכה הטניו לקום בתחייה ואפילו אם אינו בעל תורה
וכדמשמע מדברי רז"ל בגמרא בטעם המתיהר דאינו קם
בתחייה דכתוב הקי"ו ורננו שוכני טפר ודרז"ל מי שנעשה טניו
לטפר עכ"ל משמע דהטניו הוא זוכה לחיות ולא חילקו אם הוא
ע"ה או אינו ע"ה אמנם לכאורה יש לדעת דלמה על ידי מדה זו
זכה לקום בתחייה אבל נפ"י הרב דלא אפשר לחיות כי אם דוק
עד שיהיה דבוק בשכינה סוף כל הנ"ז ח"כ הטניו דהוא דבוק
בשכינה דמקרא מפורט הוא אינו את דכא' וכן ג"כ אפשר מאי
דבוארו המפ' ז"ל בדרך רמז כונת הכתוב ראשך עליך כדמל
דלת ראשך כארצמן מלך אסור ברה"טיס - לכאורה זה הפסוק
קשה להבנה ומפרטים אותו נפ"י האמור ובהקדים טעם מארז"ל
דבעת שרצה הקב"ה לתת התורה לישראל מיד הקדים הגדולים
כמו כדמל ותבור התחילו להתנאות בעלמם ואמרו ודאי הקב"ה
אינו נוהג התורה אלא עליונו לפי שאין גבוהים מכולם ואמר
הקב"ה בסבול שאתם מהנאים אדרבא אינו פוסל אתכם ובחר
בהר סיני קצון שבכולם - עוד ידוע כי סביב כסא כבודו יתב'

הם חמשה מלאכים וראשי תיבות דידהו הם ארזמ"ן א'וריאל
ר'פאל ג'בריאל מ'כאל כ'וריאל חה אומרו הכתוב לכנסת ישראל
אם את ראשך עליך ככרמל רופה לומר אם תהנהני בגארה
ובהרמת ראש תהי לפני כמו כרמל שאני מאכתי אהו בעת נהינת
התורה כנ"ז אבל חלת ראשך רופה לומר אם תלכו בענוה
וראשך מדולדל למטה אז תזכי שאני אסרה שכינהי עליך כארזמ"ן
רמז כמו המלאכים ארזמ"ן הנז'ל שהם סביב כסא כבודו
יושבים • ה"כ מכלן למדים כמה לריך האדם להיות מתנהג בענוה
וא"כ בוראי יזכה להחייה ויאפשר ג"כ שזוכה לנשמה ורוח בשבול
הענוה ובזה אפשר שזה מה שרמז הכתוב בושעיה סו' מ"ב כה
אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וגאליה
כהן נשמה לעם עליה ורוח להולכים בה דפשט הכתוב הלזה
ידוע דהוא נדרש על ארץ ישראל כנ"ז בס' המפ' ז"ל אבל
לע"ד יתבאר בדרך רמז דהוא קאי על בעלי הענוה והן קדם
להבין דלכאורה יש לדעת דלמה נקט עליהם בלשון עם כנ"ז
בהן נשמה לעם עליה והלא לשון עם הוא לבנות כידוע מדרז"ל •
ועוד תיבת עליה דקאמר דהו"ל כל כותן נשמה לעמה וכו' אבל אפשר
לבאורו ג'פוי"ה ובהקדים עוד את הידוע כי הטעם הזכה להקרת עם
י"ה כמו שחרנס יונהן על פסוק ויקרא משה להושט בן כון יהושט,
וכד חמא משה ענותותיה ואמר ליה י"ה יושטעך וכו' • ובזה יתבאר
שפיר רמז הכתוב הנ"ז כה אמר ה' וכו' כהן נשמה דיקא ר"ל
ש זכה לבחינת הנשמה ומי הוא הזוכה לזה סוים ואמר לע"ס הוא
כופריהון כ"ג וכו' על מ'דותיו דהיינו הטעם כידוע ויש לו הארה
ג"כ מטעם י"ה חה שסוים עליה שהיא אותיות על י"ה ומסיבת זה
הוא לנשמה והן לרוח זוכה ג"כ חה שסוים ורוח להולכים בה רופה
לומר

לומר בזאת המדה של הענוה • ותיבת ב'ה היא ג'כ נוטריקון
 ב'מדת ה'ענוה וברור • ובזה ההקדמה אפשר לבאר בס'ד כונת
 המסרה הלוך ד' והס הלוך וגדל הלוך ונסוע הלוך ומסור הלוך
 ושוב • וכל המפ' ז"ל דרכו קסת'ס בבואורה ולע'ד טפ'יה מבוארת
 ח'א הלוך וגדל ר"ל אס האדם בהאי עלמא הלוך ומגדיל עצמו אז
 לבסוף בעו'הר הלוך ונסוע לעד ר"ל שלא יקום בהחייה אבל הלוך
 ומסור ר"ל שהיא בהאי עלמא מחסר עצמו וחושב תמיד שאינו
 ראוי לקום מעלה וא'כ הוא הלוך ומסור בעיני עצמו אז זוכה
 וראי הלוך ושוב שאפילו מת והלך מן העולם יחזור וישוב בתחייה
 וברור :

באופן נחזור לענינו דהמחזיק הוא זוכה לקום בתחייה עוד
 ראיתי להמפ' ז"ל שכתנו טעם לזה בדרך דרש והוא
 טפ'ו הקדמה הביאה הרב הגדול מוה"ר חו"דא ז"ל בס' כ"ד
 והבאתי אכא טכו'א דבריו בס'הק ויקרא יעקב הנד"מ בפ'
 משפטים וזת"ד איתא במד' עתוד הקב'ה לעשות כל וחופה לבעלי
 מצות אכל בעלי תורה בגן עדן ואית לן תלת קריין לזה חדא כי
 בכל החכמה בכל הנכף וכו' שני אשרי לנוש יעשה זאת וכו'
 שלושו טץ חיים הוא למחזיקים בה וכו' עכ"ל • והרב עטר' א"מ
 זלה"ה חקר ח'ח דמאי טיבותא היא לבעלי מצות לטמוד במקום
 גדולים וטוטיהו דרבנן לא ידעו וא'כ אדרבא לערא אית להו בזה
 ותירץ דמלא בדברי רז"ל דסס בגן עדן מלמדין תורה לכל מי
 שהחזיק בהאי עלמא ביד הת'ת והיינו רבותא דידעו שיהיו גם
 הם ת"ח ויהיו אכל בעלי תורה עכ"ל חו"דא ז"ל • ובזה בוארו
 דמטעם זה בודאי גם המחזיק יקום בתחייה דאיהו גופה ג'כ
 נעשה לורבא מרבנן ועל תורה אית ביה ובזה בוארו כונת לשון

המד' אס בקשת לטעות לרקה עשה אותה עם טמלי תורה
 כדכתיב שלח לחמך על פני המים כי ברוב הימים המלאנו דהיבת
 ברוב הימים היא קאי על טולס התחווה שיש בה רוב ימים ושם
 תמלאנו כי על ידי זה תקום בתחווה טכ'ל עיון בס' ברית אבות
 להרב הג' מוהר"א קוריאט בפ' סופטים וגם בס' מעשה דוקת
 ח'ג הנד'מ בסופו שהוסיף כי נוטריקון של ה'ימים ת'מלאנו היא
 ת'חייית ה'מתים טכת'ד יטו"ס:

וַאֲנִי עני'א אמרתו בס'ד לתת טעם נכון לישוב חקירה הלזו
 דמה תלוי זה לזה ענין התחיה למחזיק וגם מעיקרא יש לנו
 לדעת דלמה הלומד בהורה הוא יזכה לתחיה ומה שייכות לתורה
 בזה הענין וגמה זאת המצוה דוקא תועיל ולא מלות אחרות והן
 קדם אבוא להודיעך הקדמה אחת אשר זכורני משם הרב הגדול
 מופה'ד מהורח"ף זלה"ה הביאה בכפרו ראה חיים כי כעת אין
 הספר מלוי קלנו זה ת'ד דוקא מה שאנו זוכר כי לעת"ל בעת
 תחייית המתים יבא סמ"אל ויטעון לפניו על ענין התחיה כי כולד
 האל יתב' רוצה לחיות המתים והלא מיום שחטא אד'הר כמסרו
 כל נשמות של באי טולס תחת ידו וא"כ במיתה שהיא מתחת ידו
 הם מתים ואח"כ הם נעשים עפר ודאי הוא קונה אותם בזה
 בשנוי וא"כ איך הוא יתב' רוצה לחיות אותם ולהושיאם מתחת
 ידו ו'כן הוא מטכב בזה ורוצה שלא יהיה תחיה ח'ו' אכל האל
 יתב' לא ישמע אליו ואינו מטה אצלו לדבריו ומחיה אותם מדין
 דק"ל כל האנור בפ' מלך, מלך מותר בו' וידוע דבפ' מלך
 כהוב ואת בככס יקח וכו' וא"כ אס האדם יש לו בן יכול המלך
 ללוקחו להיות לו עבד וגם בכאן אס ת"ל שהוא קנה אותם וכנ"ל
 עם כל זה יוכל האל יתברך ליקח אותם מידו מדין הנז'ל ומשום

זה לא ישמע אליו הש"ת ועושה מה שרואה ומחייב את המתים טבת'ד הרב ז"ל שאני זוכר כי כעת בעו"הר אני גולה מארצי ואין בידי מה לעשות ולא כפר לראות את הטנין הלזה בארובה - דבר הולא מן האמור דטעם התחייה הוא מדין כל האמור בפ' מלך וכנ"ל, והן עוד אקדים את הידוע מ"ד במס' שבת על פסוק ויתולבו בהחתית ההר וכו' מלמד שכפה הקב"ה עליהם את ההר כניגית ואמ"ל אם מקבלים התורה מוטב ואם לאו אם מיתתם וכו' אמר רבי אבדימי דמן חיפה מכאן מודעה רבה לאוריתא וכו' ופירש רס"י ז"ל שישראל יכולים לפצור עצמם מקיום התורה ומאזהרה דבאונס הם קבלה מחטם של מיתה וכנ"ל - והנה ידוע דכל המפ' ז"ל הם נלבו כמו נד בלהקה אחת לפדוקי האי פענחא של בטול המודעה הלזו וכאשר תראה בד'ק, והשייך לעניננו הוא תירואא שתירץ הרב התנא זלה"ה בס' פרשת דרכים וז"ל ומשיקרא טענת המודעה בטלה דלא שייכא טענת המודעה אלא דוקא במי שאנס את חבירו לעשות איזה דבר שלא כרצונו אבל מלך שאה לעבדיו שיטעו כן וכך הרי הם ודאי מחויבים לעשות דקו"ל כל האמור בפ' מלך, מלך מזהר בו טבת'ד ועו"ה בד'ק :

הנה הולא מדברים הנז'ל דעיקר החיובא שנתחייבו בתורה ובטלה טענת המודעה הוא מטעמא דקו"ל כל האמור בפ' מלך וכנ"ל גם כבר הקדמנו דעיקר מה שעתיד הקב"ה לחיות המתים ואינו מסניח בטענת ס"מ שהוא פוטן לפנו שהנאס בשנוי וכו' הוא מטעם הנז'ל ג"כ דכל האמור בפ' מלך וכו' - וא"כ בזה ודאי מתישבת חקירתנו הנז'ל דלמה הלומד בתורה יזכה לתחיה ומה שבמה של התורה והוא דהלומד ומקבל עליו עול תורה ואינו רואה לפצור עצמו מטענת המודעה של כפיית

ההר וזפילו שהוא בית מכות ופזח פתוח לפניו אלף הוא מבטל
 זאת המודעה א"כ ודאי דהוא מחייב עלמו מטעם הלזה דכל
 האמור בפ' מלך, מלך מותר בג"כ מעיקרא לא נחשבת לגבי
 דידיה מודעה א"כ גם האל יתב' יתנהג עמו כמדתו ממש ויחייבו
 ג"כ מטעם הלזה דכל האמור בפ' מלך וכו' ואינו מטעם לדבריו
 ס"מ וכנז'ל - וכן ג"כ שייך האי טעם לגבי המחזיק ביד ת"ח
 דמתוך מעשיו מוכח דהוא ג"כ מקבל עליו הדין הלזה כמו הת"ח
 ועדיו בחתומיו זכין לו דהוא ג"כ אינו חושש לטענת המודעה הלזו
 והוא אהב לקיים התורה והראיה דהוא מחזיק מנכסיו לטובדיו ה'
 הס הת"ח ולכן ג"כ אל האל יתב' יחלומהו ויחייבו מטענת סמ"אל
 הנז'ל מדה כנגד מדה וכנז'ל - מטא"כ הע"ה ואינו מחזיק ביד
 הת"ח מעשיו מוכיחים דהוא אינו רוצה בקיומה של תורה והיאך
 יפצור עלמו אלף ודאי מאף לו בית מכות בקיומה של המודעה ואינו
 סובר להאי תירוצא דכל האמור בפ' מלך וכו' דליה לא סבירא
 ליה - וא"כ גם האל ית"ש בעת שהוא רוצה לחיות המתים ועיקר
 טעם התחייה הוא מדין כל האמור בפ' מלך וכו' כנז'ל יתנהג
 עמו כמדתו הלזו ויקשיב לטענת ס"מ ואינו מחייבו תן לו כמדתו
 וכנז'ל ולכן דוקא מי שיש בו של תורה או המחזיק ביד לומדי
 תורה חפ"לו דאין בו של תורה אלו דוקא הקמים בתחייה וכנז'
 בגמ' דו"ק כי הוא טעם נכון לע"ד :

ובזה ג"כ אפשר לבאר כונה הכהוב לך לך תרדוף למען תחיה
 וירשת את הארץ וכו' והדקדוקים מבוארים דאשונה
 למה נפל הדברים שני פעמים לך לך מה תלוי ענין התחייה
 וירשת הארץ בזה אבל לפי"ה הוא מבואר ובהקדים עוד את
 דברי הרב וו העמודים ז"ל שכתב על מאמר רש"י ז"ל בפ' בדאשית
 בתחלה

בתחלה ח'ל א'ר יצחק לא היה צריך להתחיל את התורה אלא
 מהחדש י'זה וכו' ומה טעם פתח בבראשית מטוס נח מטסיו הגיד
 לעמו שאם יאמרו אר'הע לסמים אהם סכבסהם את הארץ וכו'
 אומרים להם כל העולם שלו, בדאוננו נתנה להם ובראוננו נטלה
 ונתנה לנו והקשה הרב הכ"ז וכי כך הוא המדה מי סכתן מתנה
 לאחד חוזר ונוטלה ממנו, ותידך דהוא נטלה מדין כל האמור
 בפ' מלך וכו' ובפ' מלך כתיב ואת עדותיכם וכדמיכס יקח וכו'
 עכ"ל. א"כ נמלא דגס עיקר זכיינו בארץ הוא מטענה הלזו
 עוד נקדים את הידוע כי התורה מכונת בסס צדק ומקרא מפורס
 הוא בדברי דוד המלך עליו השלום צדק עדותיך לעולם וכו'
 וא"כ ז"ל צדק רמז לצדקה עם לומדי צדק שהיא התורה שנקראת
 צדק ג"כ ככ"ז מדברי דהע"ה שאמר צדק עדותיך וכו' עמס דוקא
 תרדוף ור"ל לעשות צדקה עם לומדי התורה ולהחזיק בידם ובזה
 אתה זוכה שתי זכויות האחת למען תחיה וכנז"ל כי עיקר התחייה
 הוא הלוי בזה מטעם כל האמור בפ' מלך וכו' גם את השמי
 מסיבת זה הטעם תזכה וירשת את הארץ וכנז"ל כי עיקר בויאנו
 לקחתה ולעקור האומות מתוכה הוא מדין הלזה שכל האמור בפ'
 מלך וכנז"ל וברור :

באופן נחזור לתפלת דברינו כי כמה גדול כמה של צדקה
 אבל בלבד שלא תהיה מן הגזל וכאשר הארכנו לעול
 ובזה אפשר בס"ד לבאר כונה הנבוא וטעיה ע"ה שאמר ח'ל הלא
 פרוס לרעב לחמץ וכו' ומבשרך לא תהעלס ולבאורה הא דסויס
 ומבשרך לא תהעלס מה כונהו בזה וכבר כל המפרשים ז"ל דרכו
 קסת"ס בביאורו עיין בד"ק. ואכא עכ"ל אמרתי לבארו בס"ד
 טפ"ה דעיקר הצדקה מלותה שלא תהיה מן מעות גזילה וכנז"ל

בזה א"ש והן ק"ס אמרתי דלכאורה יש לנו לחקור דלמה נסתתיה
 מומטות גזל לא מעלה ולא מורדה • והא קימא לן בדיונא בכל
 מקום אתי עשה ודחי ל"ת כידוע וא"כ ליתי עשה של מצות האדקה
 ולדחי את לא תעשה של הגזילה דכתיב לא תגנוב וכו' • אבל
 התירוץ הוא פשוט והוא דהא דקו"ל אתי עשה ודחי ל"ת היינו דוקא
 בעידן דקא מעקר הלאו מקיים העשה כגון מילה בזרעת אבל הכא
 מועת שגזל עבר על לאו ואחר כך נשכחנו ליד העני קיים העשה
 ולא דמו למילה בזרעת דעשה ול"ת בקיים כאחד • ומעתה יתבאר
 דז"א הלאו פרוס לרעב לחמץ דיקא שהוא שלך ואתא לידך
 בהתירא ממנו תתן לרעב ולעניים ולא מן הגזילה דאס יהיה מן
 הגזל זה לא מקריא מצוה וכי קימא דמאי נפקא מינה אס הוא
 כך מן הגזילה הלא קי"כ אתי עשה ודחי ל"ת לז"א ומבשרך לא
 תתעלס רוצה לומר מטעין המילה שיש בבשרך אתה תדע
 התירוץ והוא דמטעין המילה מוכח דדוקא בעידן דמעקר הלאו
 הוא מקיים העשה אז אתי עשה וכו' וכנז"ל אבל בזה טעת
 הגזילה לחוד ושעת קיום המצוה לחוד וכנז"ל ולכן לא תועיל מן
 הגזל דו"ק :

עוד אפשר לבאר כונת אומרו ומבשרך לא תתעלס דזה הביאו
 להוכיח דהגזל הוא חמור הרבה • והוא בהקדים את הידוע
 מארז"ל בהד מהנו טעמי למיתת האדם ויחזור לטפר הוא דאמר
 ליה הקב"ה לאדם קומץ עפר גזולה בידך החזיר הגזילה למקומה
 נכ"ל עיון בד"ק • א"כ מכאן נדע כמה חמור עון הגזל וא"כ ז"א
 הלאו פרוס לרעב לחמץ דיקא דהטנו שבא לך מיבוע כפך
 ובהתירא אתי לידך וכי קימא מהיכן ראיה חותכת דהגזל לא
 יועיל ואדרבא בשבילו טנוס יענש נז"א ומבשרך לא תתעלס

ר'ל דע והסתכל בבשרך דלמה סופו יסוב לטפר אלף בשביל
 שהוא נבנה מן הגזל אי"כ מנאן תדע חומר הטון הלזה ולכן דוקא
 הלוא פרוס לרעב לחמץ דיקא שהוא בהתירא לתא ודו"ק .
 וע"פי האמור דעיקר האדקה לריכה להיות מן דבר דאני לודיה
 בהתירא הא לאו הכי אינה נקראת מצוה ואדרבא טנוס וענש וכנז'ל
 בזה זכורני להמפ' ז"ל שכתבו כי לזה נהכונה התורה בפסוק
 מפורש באומרו ויקחו לי תרומה מאת כל איש וכו' תקחו את
 תרומתי והוא דהקסו דמה לשון תרומה דקאמר קרא ולא אמר נדבה
 או שאר לשונות ותירלו עפ"ה דהיבת תרומ'ה היא אותיות בהיפוך
 המות"ר דהיינו דבר שהוא יתני לודו בהתירא ולא מדבר שהוא
 יתני ליה באיסורא ולכן נקט תרומה עכ"ל עיין בד"ק :

ואנא עכו"א אמרתי בס"ד להרץ קושיא הנז"ל באורא דלמה
 נקט תרומה וגם עוד יש לדעת דלמה נקט תיבת לי
 הו"ל ואח"כ סו"ס ואמר תקחו את תרומתי וא"כ תיבת לי היא
 יתו"ר עפ"ה לכאורה . ועוד אומרו מאת כל וכו' דאלו התיבות
 הם ג"כ יתרוי דהול"ל ויקחו תרומה מן אשר ידבנו וכו' אבל
 אפשר לבאר בדרך רמז והוא בהק' הקדמה יקרה שכתב הרב
 המקו' בעל ס"ס ז"ל בכונה הכתוב שאמר דוד הע"ה יהו"ה לי לא
 אירא וכו' וכן יהו"ה לי בעזרי וכו' . וח"ל הנה בהתחבר שס יהו"ה
 לדוד אז יהיה כמספר ז"י א"כ באותיות לי מרומז הסס עם דוד
 והוא רמז לשס יהו"ה בכתיבתו ובקריאתו שהנקרא הוא אדכו' וידוע
 כי דוד הוא בסוד אדכו' ג"כ בזה תבין מארז"ל כי כל מקום שנאמר
 לי הוא לדודי דורות וכו' כי הוא החיבור האמיתי שנטשה לדודי
 דורות וא"כ זאת היתה כונת דהע"ה באומרו ה' לי ולכן לא אירא וכן
 בסוקים אחרים עכ"ה ז"ל . נמצא מדברי הרב כי תיבת ז"י רומז

יורו מששטיך ליעקב

על יחוד קובה'ו שם יהו"ה ושם ארנ"ו • עוד ידוע כי בזמן הגלות חסר בעו"הר בחינת היחוד הזה וגם ידוע כי בזמן הגלות שם יהו"ה חסר דנתיב כי יד על כס יה וחסר ו'ה • גם ידוע כי על ידי שלשה פרשים ועיקרים גדולים נזכה לבחולה העתידה בבי"א והם א' על ידי מידת האמת וכאשר כתב הרב הקדוש ר"ח ז"ל בזה באורך וגם אנו הארכתיו בזה לעיל באות ודח'ץ יעו"ם • גם את השני על ידי שמירת הברית הנקרא בשם כל כי הוא בחינת היסוד כידוע וגם בזה כבר כתבתי בפירושי באות קד"ש מ"ש הרב המקור בעל עמק המלך ז"ל כי עיקר גאולה דידן תלויה בתיקון אות הברית יעו"ם • גם את השלישי ידוע דעל ידי הצדקה אכן נבאלים ומקרא מלא דיבר הכתוב בכמה מקומות • ומעשה יתבאר בזה כונת קרא הנז"ל דז"א ויקחו לו דיקא דהיינו דחזכו ישראל דעל ידם יחזור היחוד הנרמז בתיבת ל"ו דהיינו יחוד קובה'ו כנ"ז ובזה יהיה אף התרוממות דא"י לאותיות ו"ה חכו אותיות תרומה הם תר"ס ו"ה ועל ידי מה יזכו לזה סיים ואמר בדרך רמיז"א על ג' הנז"ל דז"א מא"ת הם אותיות אמת הרי חדא וגם כ"ל דיקא שהוא רומז לבחינת תיקון אות הברית הנקרא בבחינת כל כנ"ל וגם איש אשר ידבנו לבו הוא רומז לצדקה מהכי שלשה תקחו את תרומת'י דיקא שהוא לשון התרוממות ודו"ק :

ובזה אפשר לרמוז כונת הא"י קרא דקאמר שתע"ה במשלי ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי פי דהוא קשה לכאורה דהול"ל ועתה בנים שמעו ממני מהו תיבת לו דקאמר אכל לפי"ה יתבאר ובהקדים עוד את הידוע דגם אשכחן כי על ידי התורה שהיא מאמרוהיו יתב' כידוע תהיה הגאולה כי עיקר החרבן היה בשביל זה כנ"ז מקרא מפורט על מה אברהם הארץ על עזבס את

תורתו וא"כ כיון שאכן כלמוד בתורה ודאי סתהיה הגאולה • וכן
אמר הנביא זכרו תורה משה עבדי הנה אנוכי שולח לכם את אליה
הנביא וכו' • וידוע דתיבת שמיעה תהפרט לשון הבנה כארז"ל
על פסוק שמע ישראל וכו' רוצה לומר הבינו ישראל עיין בד"ק •
וא"כ זאת היתה כונת שהע"ה אשר דבריו ברוח הקודש נאמרו
בידוע ובא באזהרה לכל ישראל באומרו בנוע"ם דבריו ועתה בניס
שמעו רוצה לומר הבינו בתיבת ל"י דיקא שהיא רמז על יחוד קובה"ו
שהם יהו"ה אדנ"י הנרמזים בתיבת ל"י כנז"ל שהם בעונות חסד
היחוד והחזרה היא תלויה בידכם ועל ידי מה לז"א ואל תסורו
מאמרי פי רמז לתורה שהיא מאמרותיו יתב' והוא מדבר ברו"הק
מפיו יתב' כאלו הוא יתב' מדבר עמנו דו"ק • ועיין בס"הק ויקרא
יעקב בפ' תרומה ובפ' בלק מ"ט בקראי הנז"ל באו"א יעו"ט •
ובזה אפשר להבין ג"כ בדרך רמז"א ברמ"ז הרומ"ז כונת האי קרא
דקאמר דהע"ה לו עמי שומע לי ישראל בדרכי והלכו כמעט אויבהם
אכניע וכו' דגם בזה יש לדיע"ה דלמה קאמר כי ועוד אומרו בדרכי
יהלכו דמוקשה היא לכאורה היבת בדרכי ולמה לא אומר בתורתו
או במלותיו וכו' אבל לפי"ה יתבאר בטוב בס"ד ובהקדים עוד
הקדמה אחת הבויה הרב ל"א אטכנזי ז"ל בפ' בשלח והבאתיה ג"כ
בס"הק ויקרא יעקב בפ' תלא ח"ל בביאור הכתוב לך רד כי שמת
עמד אשר הולאת מארץ מצרים סרו מהר מן הדרך אשר לוייתים
וכו' דע כי יתבאר האי קרא עפ"י מ"ד בולקוט ע"פ קוואותיו תלתלים
וכו' אומר רבי זעירא אפילו דברים שאתה רוצה קואים בתורה
יכולים הם להחריב את העולם והם תלתלים ועושים את העולם
תל וחורבה כתיב שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד אם אתה מסיר
קואה של דל"ת ונעשית רי"ט אתה מחריב את העולם • וכן כתיב
לא

לא התחווה לאל אחר אם אתה נוהן קוץ על הרי"ש את היו
מחריב את הטולם • וכן כתיב אין קדוש כה' כי וכו' אם אתה
עושה מן כ"ף ב"ת אתה מחריב וכו' וכן כתיב כחשו ביהו"ה אם
אתה עושה מן בית כ"פ אתה מחריב עכל"ה וזה לומר בעת שעשו
ישראל את העגל סרו נוהר מן הדר"ך דיקא ר"ל שבעון העגל
פנמו באותיות הללו שהם דל"ת ורי"ש וכ"ף שהם אותיות דר"ך
הרומזים לאחדות שלו ועשו עגל מסכה וכו' ובזה יתבאר האי
קרא וישירו בדרכי יהו"ה רוצה לומר שלא יפנמו בתיבת דר"ך
מפעס כי גדול ה' עכל"ה לא הנז"ל עי"ש בד"ק ודפח"ח ואכל עכ"ל
כתבתי עפיד"ק איזה פרפראות עיון בסה"ק הנז"ל • ומעתה בזה ג"כ
הרי הוא כמבואר קרא הנז"ל דזה לומר לו עמי שומע ל"י דיקא
דהוא רמז על יחוד קובה"ו כנז"ל וגם ישראל בדרכי והנכו דיקא
דהיינו שיתקנו אותיות דר"ך הנז"ל שפנמו בהם אז ודאי אויבהם
אכניע וכו' כי ידוע דכל הגלות הוא לתיקון טון העגל וד"ק :

באופן נחזור לענין הצדקה כמה גדלה מעלתה וזה אפילו בכל
עת ומכ"ש בימים אשר יש בהם מן הצורך לאדם להיות
נזהר ביה"ד ש"ת לעשות צדקה עם כל אחד ובפרט עם לומדי
תורה ואם לאו ב"מ הוא גורם היזק לעצמו או לבניו כגון בערבי
שבתות וערבי ימים טובים או כשיש לאדם איזה שמחה כגון
סעודת מילה או נשואין וסעודת בר מצוה בודאי צריך לזהר
להיות בתוך הקרואים עניים ואביונים וכתר תורה דהיינו
תלמידי חכמים עולים על גביהם וזה פשוט ואם לא יעשה
כן ידע בודאי כי אז מתעורר קצרות גדול למעלה עליו
מן לילי"ת הרשעה ומספ"א עד שוביאו עליו ועל בני ביתו
יסורין קשים ומרים ומי לנו גדול כאברהם אע"ה ואפילו הכי
אשכחן

אֲשַׁכַּחן שֶׁקִּטְרוֹנוֹ עָלָיו בְּטַת כִּזָּה שֶׁהִיא לוֹ שִׁמְחָה וְכִמוֹ שֶׁכֵּן אֵינִי
 בְּפִירוֹשׁ בְּמַד' עַל פְּסוּק וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֵלֶּהיִם נִסָּה
 אֶת אֲבֵרָהִם וְכוּ' וְדַרְשׁוּ אַחֲרֵי אֵיזֶה דְּבָרִים וְתִירָצוּ אַחֲרֵי שֶׁקִּטְרוֹנוֹ
 הַשְּׁטָן בְּיוֹם הַגְּמֹל אֶת יֹאחֵק וְעָשָׂה אֲבֵרָהִם מִשְׁתָּה גְּדוֹל לְכָל גְּדוֹלֵי
 הַדּוֹר וְלֹא הָיָה שָׁם טָכֵי וּמִיִּד קִטְרוֹנוֹ הַשְּׁטָן קִטְרוֹנוֹ גְּדוֹל עָלָיו וְאָמַר
 רַב־ש"ע זָקֵן זֶה חֲנֻכְתּוֹ בֶּן לְמֵאֵה שָׁנָה וְכוּ' עַד שֶׁאָמַר הַקַּב"ה קַח נָא
 אֶת בְּנֶךְ וְכוּ' לְשַׁחֲוֵט אֹתוֹ חָהוּ וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים וְכוּ' אַחֲרֵי דְּבָרָיו
 שֶׁל שְׁטָן עֲכַת"ד הַמַּד' יַעו"ש * וְכֵן מֵאִינוּ אֲלָל אִיּוֹב שֶׁעָשָׂה סְעוּדָה
 לְכָל בָּנָיו וְלֹא הָיוּ שָׁם טָכֵיִם וְקִטְרוֹנוֹ הַשְּׁטָן עַד שֶׁהִמִּית בָּנָיו וּבְנֹתָיו
 וְנִטְלָו מִמֶּנּוּ עוֹשְׂרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ אֲפִילוֹ הַבָּתִּים וְעַכ"ל לֹא נִחַ מִן רוֹגְזוֹ
 עַד שֶׁהִבִּיחַ עָלָיו יִסּוּרֵי קָסִים וּמַרְוֵם כִּידוּעַ אִ"כ מִכֶּאֱן יִרְאֶה הָאֵדָם
 כִּמְהָ חוֹבֵת הַלְדָקָה בְּזִמְנֵי הַלָּלוֹ וַיְהִי עֲנִיִּים מֵאֹכְלֵי שׁוֹלְחָנוֹ כְּדֵי
 שֶׁלֹּא יִקְטְרוֹנוֹ עָלָיו וְתִהְיֶה הַשְּׁמֵחָה לְתוֹגָה ב"נ * מִסֵּא"כ אִם יִהְיֶה
 בְּאֹתָהּ שְׁעָה מִפְּזַר לְטָעִיִּים וְלֹאֲבִיּוֹנִים וּבְפֶרֶט עַם לְוַמְדֵי תוֹרָה
 בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכֹאֲשֶׁר יִתְבַּאֲרַר לְפָנֶיךָ אִז וְדִאֵי הַקְּטִינָגוֹר כְּעָשָׂה הוּא
 סְטִיגוֹר וְאֲפִילוֹ אִם כִּנְגַזר עָלָיו מוֹתָה נִיטוֹל עַל יְדֵי הַקְּטִינָגוֹר בְּעֲלָמוֹ
 וְכִמוֹ דִּאֲשַׁכַּחן מוֹעֵשָׂה רַב בְּזָה וְהֵן קָדָם שֶׁאֲבִיחַ הַמַּעֲשָׂה אִמְרַתִּי
 לְהוֹדוּיֵךְ קִיטְרוֹנוֹ הַדְּבָרִים הַנִּלְרָכִים אֲשֶׁר הִבִּיחַ הַרַב הַגְּדוֹל בְּעַל
 גְּהוֹרָא הַשֶּׁלֶס בְּעֲנִיּוֹ שֶׁבַת וְז"ל וְחִיּוֹב כָּל אֵדָם לְהוֹת מִדְּבַה לְדָקָה
 עַם הַטָּעִיִּים בְּע"ש וַיִּמִּיִּם פּוֹזְבִּים כָּל אֶחָד כְּפִי הַסְּגֵת יְדוֹ וְכֵן כִּתְבוּ
 הַמִּקוֹ' ז"ל כִּפְּי סוֹד גְּדוֹל אֲשֶׁר חִיּוֹב לְחַלֵּק לְדָקָה בְּאֵלוֹ הַיָּמִים וְהֵן
 כִּי הַחִיּוֹב הוּא שׁוֹה בְּכָל הַיָּמִים הֵנָּה בְּעַרְבֵי שַׁבָּתוֹת וַיִּמִּיִּם פּוֹזְבִּים
 כּוֹכֵף בְּיוֹהַר עַפ"י הַנִּגְלָה וְעַפ"י הַנִּסְתָּר וְהֵן בְּעו"הֵר רַבִּיחַ עֲתָה עַם
 הָאֵרֶץ הַמְּמַלְאִים בְּתִיבָה כִּכֵּף וּמִכְבָּדִים שַׁבָּתוֹת ה' וְאִינֶם חֲסִים עַל
 מִמּוֹנֶם לְהַרְוֵג בְּקֶר וְשַׁחֲוֵט אֵינֶן וּבְרַבּוּרִים אֲבוֹסִים וְכוּ' וְכוּלָם
 לְגוֹפֵחַ

יורו משפטיך ליעקב

לנפס הננוף וכו' וממלאים את כליהם כאשר יוכלו שאת ומלאו
און להם ופטעות בלות לאמר כי לכבוד שבת הם טושים ובודאי
טקיל פיבותיהו ושדי אחזרי אחר כי נתנו כהף סודרת במעטה
הלדקה וענוי טמו יתב' הם מוכים ומעונים וביותר ויותר תלמידו
חכמים יראו ה' אשר המה נטושים ולטושים ואין איש שם על לב
לחמול עליהם ובכל ערבו שבתות ועי'ט נדדו הלכו אלה מפה ואלה
מפה ומרוב הבוטה והלניעות ולא לבס בקרבם ולא ידעו אנה יפנו
לעזרתה וכו' איו ב"מ לדוד שעלתה בימיו כך העל אלה התאפק ה'
לאמר מי ביקש זאת מידכם לכבוד את השבתות וימים טובים למלאת
את הבטן ותחללו את שם קדשי וכו' אלו בני לומדי תורתו
הנאהבים והנעומים • והן כחזי אכן אילו היינו רואים ס'ת מגולגל
ארלה ולעקו לעקה גדולה ומרה ויקראו אבל גדול ועלום ובני
וכו' ומדוע ועל מה לא ימרדו על אלו השרידים אשר ה' קורא
אותם ולא זז מחבבם המה לומדי תורתו אשר הם גדלה מעלתם
ביותר מן הס'ס וכנ'ז בצמ' דקאמרה הכי בבלאי טיפסאי דקיימי
מקמיה ס'ת ולא קיימי מקמיה לומדיה וכו' יט'ש • אי'כ מוכח
בפירוש דהם גדונים מן התורה ואי'כ היאך כי הם שבעו
בח ובעירוס ובחסרון כל ועל ידי זה חכמתם בעו'הר תתבזה
וכל דבריהם אינם נשמעים וכו' איו על עון הלזה טכת'ד ודפח'ח •
באופן נמאינו למדים כמה גדלה מע' האדקה תדיר ובפרט בעתים
מיוחדים הנז'ל ועס ת"ח תגדל מעלתה ביותר ויותר וכנז'ל •
ומעתה אודיעך גדל מעלתה בזמנים הללו ואז תראה דממש
הקטיוגור הוא יהיה בבחינת סניגור לאדם העושה לדקה בעתים
הנז'ל והוא טפ'י מעטה אחת אשר הובאה בארוכה במדרש
רבה בפרשת האזינו ח"ל •

מעשה באדם עשיר אחד היה גדול בטושר ומופלג בלימוד
 ובחכמה והיה לו בת אחת יפת תואר לנועה ומסודה
 והלך והשיא אותה ג' פ' לג' בני אדם חשובים ובכל לילה ראשונה
 של נשואיה למחרת מוציאים בעלה מת - אמרה האלמנה לא ימותו
 בני אדם עליו אשב אלמנה וענוה עד אשר ירחם הקב"ה עליו -
 ושבה ימים רבים והיה לאותו עשיר אח אחד עני ביותר במדינה
 אחרת והיה לו עשרה בני' וכל יום ויום היה הוא ובניו הנדול מביאי'
 עוים מהיער ומוכרין אותן ומזה היה פרנסתם הוא ואנשי ביתו
 פעם אחת לא מכרו את העוים ולא היו להם מטות לקנות לחם
 וישבו בלילה בלוי לחם ולמחרתו הלכו פעם שנית ליער להבא עוים
 ונתעלף רוח האב חלבו עיני הבן דמעות על גדל העניות של אביו
 ותלה עיניו למרום והרהר הבן בלבו ונטל רשות מאביו והלך
 למדינת דודו וכשבא לבית דודו שמח עליו דודו ואשתו ובתו האלמנה
 ושאל לו על אביו ואמו ועל אחיו והבנים שלו וישב עמו סבעת
 ימים ולאחר ז' ימים אמר הבחור לדודו שאלה אחת אני שואל
 מעמך אל השוכני בה והשיב לו דודו שאל בני מה שתראה א"ל הבחור
 אני לא אשאל שום דבר עד שתסבע לי שכן תעשה וכן עשה - א"ל
 הבחור זאת השאלה אני אשאל ממך שתתן לי את בתך האלמנה
 לאשה כשמע האיש בנה א"ל אל בני כי בטו'הר כך וכך מדתה ר"ל
 שימות המתן לילה הראשונה וכך הוא הסדר שלה א"ל הבחור
 אע"פ כן - א"ל דודו אם על עסקי ממון אתה קופץ אל תשאנה
 ואני אתן לך כסף חקב וממון הרבה כי אתה בחור נאה ומכס
 ובעלתי אל תסתכן - א"ל הבחור כבר נסבעת על הדבר הזה
 וכיון שראה דודו העשיר הדבר נתרצה לו ובא לביתו וספר להם את
 הדברים וכששמעה האלמנה התחילה ללכות ולבכות במר נפשה

ואמרה רבון העולמים תהי ירך בני ואל ימות הבחור הזה ואחר
 זמן קצר קידש הבחור להאלמנה וקרא אביה דודו של החתן לזקני
 העיר על הנשואין ועשה כילה לישב החתן בתוך הכילה • כזמן זקן
 א' והוא אליהו הנביא ז'ל קרא אליו ואמר ליה להחתן בני אינך
 עשה נכונה ואל תט מעלתי היום כשתשב לסעודה יבא אליך טני
 שאין כמוהו בכל הטולם ותיכף כשתראהו תקום ממושבך ותוסיבהו
 אלכך ותן לו לאכול ולשתה' ושמש לפניו בכל כוחך ומאמך ואח"כ הלך
 אליהו ז'ל נעם החתן ובלילה ראשונה של הנשואין כשהיה החתן
 יושב בראש הקרוואים בא טני אחד ותיכף כשראה החתן את הטני
 נמד ממקומו והוסיב אהו במקום שלו ועשה לו ככל אשר צוה לו
 הזקן לאחר המשתה כשראה החתן לילך לחדר הלך הטני אחריו
 ואמר לו בני אני שלוחו של מקום ובאתי הנה ליטול את נפשך •
 אמר לו החתן תן לי זמן שנה אחת או חצי שנה א"ל לא לעשה א"ל
 החתן הן לי זמן ל' יום או ז' ימי משתה א"ל לא לעשה כי לא אוכל
 לעשות לך חסד אפ' יום אחד כי כבר הגיע קצך ושעהך • א"ל החתן
 הן לי זמן שאקח רשות מאשתי ומן דודי שהיא חוקני א"ל לדבר הזה
 אשא פניך בעבור שטטית גמיל' חסד עמדי לך ושוב מהרה • הלך
 החתן להסדר שהכלה יושבת שם יחידות ובוכה ומתפללת להקב"ה
 וכשבא החתן להכלה וקרא הבחור אליה ובאה לפתוח לו פתח
 החדר והחזיקה בידו לנשק לו ואמרה אליו למה אתה באת לבדך אלי
 אמר לה החתן ליקח רשות נוהגך כי בא עתי וקאי לילך בדרך כל
 ארץ כי מלאך המות היה אלני והגיד לי שבה ליטול נפשי א"ל לא
 הלך מטמדי אלא תשב פה ואני אילך להסדר שלך ואדבר עמו הלכה
 ומאיה אהו אמרה לו להמלאך האתה שליח שבאת ליטול נשמת
 אישי אמר לה הן אמרה לו הלא כתוב בהורה כי יקח איש אשה

חדשה לא יצא בצבא ולא יעבוד עליו לכל דבר נקי והיה לביתו שנה
 אחת ושמוח את אשתו אשר לקח והקדוש ב'ה אמת ותורתו אמת
 ועכשיו את תקח את נשמת בעלי אפי היתה התורה ח'ו פלכתר את
 תקבל את דברי מוטב ואם לאו בא עמדי לפני ב"ד הגדול שבשמים
 לפני הקב"ה שמע המלאך ואמר לה בסבול שטטה בעלך טמי
 חסד וכבר איתי לזאת אשא פניך ואלך ואספר את דבריך לפני
 הקב"ה והלך המלאך לשאול להקב"ה ובהרף טין בא בשמחה אחרת
 להחדר ואמר שהקב"ה ויתר להחתן את חיו בטבור הגמילות חסד
 שטטה עם הטני . וכל הלילה הזה אבי הכלה ואמה הלכו סביבות
 החדר שהיו עם החתן והכלה ושמתו אותן שמחים יחד ובבוקר
 נכנסו שם להחדר ראו ושמתו יחד והודיעו הדבר לכל הקהל ונתנו
 כולם שבח והודאה להקב"ה עכ"ל . דבר היוצא מן מטטה הנז'ל כי
 על ידי האדקה בעתים המיוחדים דהיינו כגשוףין ומילה וערבי
 שבתות וערבי ימים טובים וכיוצא תגדל מעלתה בית"ר שא"ת
 דממש הקפיצור הוא בעלמו יהיה לאדם לסניגור ולתועלת גדול
 וכמבואר לפניך במטטה הנז'ל אשר ממש על ידי מלאך המות יצא
 לו ישע ונצול מן המיתה אשר היתה גזורה עליו :

והן אלא ענין בראותי גדול מע' מורה הלזו כמה גדולה וכמה יבא
 לאדם תועלת מכל מידי דמיטב בכל עת שהוא מקיים אותה
 ואפילו עם סתם עני ואביון ומכ"ש וק"ו כמה מעלות טובות יבוע
 ויראה ויראה נסתהיה עם עמולי תורה הם הת"ח וכאשר עיניך
 רואות מכל היוצא מאותות טובים השנים הנז'ל בארוב"ה אמרת
 אפתח פי ואדבר בשירי שיר נאה , התועליות היוצאות ממלותה,
 ואודיע לעין כל גדול חבתה, כדי שבה יהיה תמיד הא ש מסתאה,
 וזה החילו בעזר פורי :

יורו משפטיך ליעקב

חרח שטטיותי לנו המחבר איש זעירי, לעורר לב האדם במלות
הצדקה המעולה ובה ימלא האדם כל טוב ונכחית ולרי, ובה אשתכח
ונאגר כמה מע' טובות כזית אגודי, וכו רמזתי את שמי וכנויי
למען הזכרי, כי אני יודע בעלמי עובר אורח איש עבר'י :

ידיד שמע ניבי דברי פי והגיוני *

- ותנצל נפשך בכל עת צרה וצוקה ממאורת צפעוני •
- קח לך מצות הצדקה בראש כל חקה ובה תרחיק הצפוני •
- ותהיה לך לעיר מבצר וחזקה ותלבישך תולעת שני •
- ובעת שבעה עדנין יחלפון בה תהיה מבני חוב'י :

עשה חסד וצדקה עם כל אדם ברבות •

- ובהצנע לכת ופנים לא יתאדם בשווקים וברחובות •
- וממאכל בריאה השבע נפש שוקקה ובפנים צהובות •
- וללומדי תורה תתן בטורא כהענקה מאלופות מרובבות •
- ובעת מכינים לנפשך מטבח, תשתבח לפני שוכן ערבות :

קיים מצוה זו האחת אהובה בכמה מעלות •

- ובה יתרומם קרנך כיד אלוה הטובה נורא עלילות •
- ובעת יגיע לקברות תובל ואורחות עקלקלות •
- ונפשך אז עליך תאבל דרכי ציו"ן אבלות •
- היא תהיה לך לחומה נשגבה איומה בנדגלות :

ברח בן אדם בהאי עלמא מבנות משכנות מבטחים •

- ומקבוץ ממון להוריש ולהתעדן בהם נכרים ואורחים •
- ופזר ממונך לצדקה ושם תעשה המטמון לנצח נצחים •
- ותן בדעתך גלגל הסובב ועני תחבב בדברים משמהים •
- ובעת יציאת הנפש תתעדן בחקל שדה תפוחים :

- סכל נא עצת היצר הצורר הנחלאה •
- ורדוף אחר רש והלך ורוח נבאה •
- ועשרם מכספך וזהבך להחיות נפשם להברואה •
- והזהר בנתינה ליחוד שם יהו"ה עלאה •
- ובעת יגיע יציאת שמשך והנה היא באה •
- תזכה לחזות בנועם אורו ושכינתו הנוראה :

- ובמצות המעשר תהי תמיד מתמים •
- ורדוף אחר מד ודך והלבש ערומים •
- ומהונך קרנא ורווחא יחדיו יהיו תמים •
- לחיות נפשם וגופם יחדיו ויהיו תואמים •
- ובעת אשר תגיע לאכול גחלי רתמים •
- היא תהיה בעוזרך ובזכותה ונתן לך רתמים :

- כף היד תפתח למסכן ולנפש דאבה •
- ובנפש שמחה תתן וברוח נדיבה •
- וביושר ובכושר למאן דדחיק ליה עלמא טובא •
- ובעת אשר הנפש ממך נעזבת ובונים לה אצטבא •
- וחבילין ומעיקין מוכנים לה ואש להבה •
- שם תהיה נושע והישועה לה תהיה אז קרובה :

- ראה ישיבתך להושיבי עם נדיבים •
- ורדוף אחר יתום ואלמנה צמאים גם יעיבים •
- וברח מלאסוף הון וחיל להתעלס בא הבים •
- וביעת שהגוף ערום ויחפרו לך חפירות וגבים •
- והמשחיתים לפניך נצבים ופניהם פני להבים •
- שם תראה גדל מצותך שנבראו ממנה רעים ואהובים :

- יהיה לך תמיד דברי למוטפות ולבך לשמיא נטלת •
- וראה כי ימיד אחור נוורו והגיע עת אבן הזוחלת •
- ומה נעים גורלך כי בת מלך תהי לך לעזרה ולתועלת •
- ובצל בגפיה תחסה ותראה בכוכבת דוד הנופלת :

באופן נמאינו למדיס מכל האמור כמה גדלה מע' הדקה בכל עת שעל ידה יזכה האדם לכמה מעלות טובות כנז'ל באורך • האמנס אמרתי לידע אכא עני'א דלמה! העוטה טוב עם העני יקרא בשם דקה ומה פירוש רמז תיבה? דקה ונא נקרא בשם אחר וכבר לעיל הבאתי מ'ס חכמי האמת: בזה כי הרב המקו' בעל ערכי הכינוים כתב פעם וגם הרב מ"נ ז"ל יעו"ש בד'ק • ואכא עני'א אמרתי בס'ד לומר ברמי'א בתיבת דקה כפי מה שחכמי האל יתב' והן קדם אומר בדרך פשוטה והוא טפ'י הידוע דבזכות הדקה יבא המשיה דוד מלכא ומקרא מלכא דיבר הכתוב ליון במשפט הפדה ושביה בלדקה וכו' • ואכ' זה רמז בתיבת דקה כי היא נוטריקון ק'ץ ה'משיח ד'וד ור'ל שעל ידה ובסבתה יתקרב ק'ץ המשיח • גם אמרתי לרמז ובהק' להודיעך מ'ס הרב ז'ל בכמה מקומות דעל ידי הדקה יהיה עולוי והקמה לשכינה וזה ברור כשיתיה עולוי לשכינה מיד הסע'א שבוט סמ'אל יהיה לו נפילה כאמרז'ל כשה קס זה נופל • וידוע דסמ'אל הוא בעלמו נקרא בשם מארו'ס וכאשר הבאתי לעיל משם הרב מ"ן בפסוק כי תבנה בית חדש וכו' יעו"ש • עוד יאקדים מ'ס הרב כי השכינה היא נרמזת בשם הו'ה דב'ן וזה השם בליור ווי'ן ועלה מספרו ק'ד כאשר כתב הרב הקדוש הרמז ז'ל והיונו ליור שם ב'ן דהוי'ן כי יש בו ארבעה הוי'ן והם בליורם שנים עשר ווי'ן א'כ הארבעה

הארבעה הם י"ב ווי"ץ ושני ווי"ץ של ר"ו והו"ה עם ו" של מלוי
הי"ד הרי הם ט"ו ווי"ץ והם גמטריא הסעים והי"ד והדל"ת של
נוילוי י"ד הם ק"ד בדיקדוק עכ"ל"ה ז"ל עיין במ"מ פ' בהר יעו"ש .
ובזה אפשר לרמוז כי תיבת לדק"ה היא אותיות ק"ד הן ודולה
לומר כי בזכות המלות הלזו יהיה עליו לטכונה הנרמזת בשם ב"ן
העולה גמטריא ק"ד באיור ווי"ץ כנ"ז ובזה טויה לה עליו לחזי היה
הכנעה לסמ'אל שהוא נקרא מאדו"ס העולה גמטריא ז"ה בדיקדוק
וגם עיין מ"ש הרב ולקוט ראובני ז"ל משם הרב ז"ל כי יש תחת ידו
של סמ'אל ז"ה כוחות בטומאה יעו"ש בד"ק בפ"ק הנה ילדה מלכ'ה
גם היא רב' . וא"כ על ידי הדקה יהיה הכנעה סמ'אל ולכוחות
דידיה שהם גמטריא ז"ה חה נרמז בתיבת הלזו של לדקה
שהיא אותיות ק"ד ז"ה וכנ"ז ודו"ק . גם אמרתי לרמוז והוא בהק'
ג"כ מ"ש הרב ז"ל והבואו הרב מק"מ ז"ל בפ' ויגש ד' ר"ח ח"ל דע
כי בכל המלות כל מלה שעושה האדם מיד היא נרמזת במלחו
וכשעושה מלה אחריה נבלעת הא' ונרמזת הסניה וכן עז'הד
קבל מלות הדקה קימת לעולם חהו לדקתו עומדת לעד עכ"ל"ה
וכתב הרב מק"מ הנז'ל ואפשר שגם המלכות מעלה מ"ן במלות
הדקה תמיד כמו שנרמזת במלח האדם תמיד עכ"ל יעו"ש .
והנה עוד ידוע מדברי הרב ז"ל כי על ידי שהוא מעלה מ"ן יהיה לח
בחינת יחוד עליון ונשפעת לח משלטה שמות הקודש שהם יהו"ה
יהו"ה יהו"ה אלהו"ס יהו"ה אדנ"י והוא יחוד גדוה שעל ידס נקראת
הטכונה בשם כ"ר מלה שכן אלו השלשה יחודים הללו עולים
בגמטריא כ"ד ואז מאירה אור גדול עכ"ל בס' הכונות בעמידה
בס' טו"ס שלום באורץ יעו"ש בד"ק בזה . והנה אפשר שזה הענין
בעלמו נרמז בתיבת לדקה כי היא במילוי כזה לד"ו דל"ת קו"ף ה"ו

יורו משפטיך ליעקב

כופי תיבות דידהו הם בדקדוק עולים ת'ק עם הכולל ת'ק"א וכן
תיבת מלכו"ת עם אותיותיה הם הק"א בגמט' והנפאלר עם אותיות
מילוי דידהו דהיינו לד"י שלשה אותיות וכן על זה הדרך הם יעלו
בדקדוק גמטריא כ'ר ממש ובאה ברמז"א דבזכות מלות הלדקה
יהיה לסכינה שהיא המלכו"ת הספעה והארה משלשה שמות הנז"ל
העולים גמטריא כ'ר כנז"ל ולכן נקראת בשם לדקה לרמז ענין
הלזה דוק וא"ש את"ס • עוד אמרתי לרמז רמז נאה בתיבת
לדקה והוא עפ"י מה שהארכתי לעול והבאתי דעיקר מלות הלדקה
דעל ידה יזכה האדם לכמה מעלות טובות הוא דוקא כסיון לעמלו
הורה שהם הת"ח וכן בפירושא אסכחן בגמ' שהיה רבינו הקדוש
לווח אוי שנתתי פתי לעם הארץ וכו' יטו"ס המעסה דהיה שנת
בלורת ורבינו הקדוש פתח אולרותיו ואמר כל מי שהוא לומר
בתורה יבא ויעול ושמע רבי נתן ועסה עלמו עם הארץ והלך
ונתחנן לפניו ומרוב ההחיות שלו נתן לו ואח"כ נלעער רבינו
הקדוש והיה לווח אוי שנתתי פתי וכו' א"כ נמצינו למדים כי רבינו
הקדוש נאחז בסב"ץ ובלע"ר הנבו'ה בשביל שנתן לעם הארץ •
א"כ נמצא דעיקר המלואה היא עם לומדי התורה דהם התלמידיו
חכמים • והנה אכא עכו"א מאלתי לרמז בתיבת לדקה והוא כי
תיבת לדקה במילוי כנז"ל הם יעלו בגמטריא תסל"ט
בדקדוק וכן אותיות "היא עם תלמידי חכמים" הם בדקדוק יעלו עם
הכולל בגמטריא תסל"ט לרמז כי עיקר הלדקה היא עם לומדי
התורה וזה רמז ברמ"ז הרומ"ז על האר"ש בתיבת לדקה
בעלמה ודו"ק :

ג אמרתי עוד אנופף ידי לרמז בתיבת לדקה והן קדס
אודיעך מ"ש הרשב"י ע"ה כי טכסיו בזמן הגלות הסכינה
שהיא

שהוא בחינת אות ה' אחרונה של השם חסד ממנה היחוד שהוא
 אותיות יה"ו העולים בגמטריא פ"ל כנ"ז בפתיחת אליהו שאמר
 ה' דטכונתא בגלותא סלימו דילה וחיים: דילה ליהו פ"ל ודא ליהו
 יה"ו דהס סליקו לחושבן פ"ל וכו' וזה ברור יטו"ש * עוד ידוע
 כי בזמן הגלות אף הדינים הם מתנבדים והנה אלהים הרומז
 לדין כידוע הוא עולה בריבוע כזה א' א"ל אל"ה וכו' הוא עולה
 במשלם גמט' ר' וכבר הקדמנו דעל ידי הצדקה אכן נגאלים וא"כ
 בכחה יתמתקו הדינים ויתבטלו ואכן נגאלים * והנה תיבת צדקה
 במילוי כנז"ל צד"י דל"ת קו"ף ה"י ס"ת דידהו עולים גמט' מלכו"ת
 כנ"ז ואמאע תיבות דהס דלו כי אמאעי אות צד"י ד' ואמאע
 דל"ת ל' ואמאע קו"ף ו' בין הכל הם פ"ל עם הכולל רמז
 שבכחה יאירו אותיות יה"ו שהם פ"ל למלכות שהיא השכינה בחינת
 ה' אחרונה ובזה יהיה מיתוק לדינים שהם רומזים בשם אלהים
 בריבוע ונרמזו בר"ת צדקה שהיא ע"ה גמט' ר' ודו"ק :

הנה מכל הנז"ל יוצא לנו גודל מע' הצדקה וזה לפילו בצדקה
 כנהוג מכל סכן וק'ו הנזהר בענין הפרשת המעשר שהיא
 צדקה ביותר שאת על ענין הצדקה כידוע עד דאשכחן דלגודל מעלת
 מצוה הלזו שרי מדינא לנסווי בה ח'ו להקב"ה אס יספיע לו עושר
 בזכותה כי בכל המצות קיימא לן לא תנסו את ה' וכו' משא"כ בענין
 המעשר דשרי וכן אמר הנביא מלאכי ע"ה בפירוש הביאו את כל
 המעשר וכו' ובחכונא נא בזאת אמר ה' אס לא תפתו לכם את
 ארבות השמים וכו' * וכן דרשו רז"ל ע"פ טטר תעשר וכו' טטר
 בשביל שתעשר ובא וראיה מה שאמר בזה הרב המקובל
 מהר"ם מאיסטרפולי זיע"א ח"ל כתב הרב בעל הקדמו"ס ח"ל בזכו'
 המעשר שישראל כותנים דוחין את הקליפות בסוד השם יר"ת

יורו משפטיך ליעקב

ובסוד חמש עשר מאות וארבעים רקיעים המשפיעים ברכה להנותן בסודו המדומז בו טכל"ה - והוא סתום וביאר דבריו הרב מוהרש"מ הנז"ל ח"ל אס באתי להודיעך זכות המעשר תקמן הידיעה מהכיל וסודו גדול וכבר ידעה סוד שס אחד משמות ע"ב הרסומים בסוף זוהר שמות דיש שס אחד נוהס הנקרא יר"ת גמטריא אחרו"ג שבו פגס אדה"ר בסוד שבא אד"ה לטול ממנו עלה אהת אחד שחטף לכסות ערותו על זה לוח האילן אל תבואני ר'צל ג'אזה ו'יד רשעים אל תכדני והנה ר'ת אל תבואני וכו' הם אותיות אחרו"ג שבו פגס אדה"ר ולכן נתדבקו בו כל ק"ל שנה המזיקים והקלו' כידוע בזמן שהיה פורס מאסתו ובכח זה השס הקדוש יר"ת הנז"ל דחה הקב"ה לכל הקליפות מעליו ויש סוד בזה ואסוד נגלותו - והשס הקדוש הלזה הוא טולה גמטריא מעט"ר ועוד דע דאפילו יעקב אבינו בשביל שלא קיים דבריו סאמר וכל אשר התן לי עשר אעשרנו לך ביקם סמ'אל שהוא שרו של עשו וראש הקלו' להורגו כארז"ל ע"פ ויאבק אים עמו וכו' עיין בד"ק דמאן אים זה הוא סמ'אל א"כ מכאן תדע כמה גדולה כח מלכה הלזו - ומ"ש הרב הנז"ל ובסוד חמש עשר מאות וארבעים רקיעים המשפיעים ברכה להנותן רואה לומר הנותן מעשר כראוי כמו שמבואר ודע כי זה הוא סוד עשר תעשר דתיבות אלו הם גמטריא תתס"מ חה מה סאמר הרב דחמש עשר מאות וארבעים רקיעים המשפיעים מהם ברכה להנותן וכו' חה שרמז באומרו בסודו המדומז בו רואה לומר בתיבות עט"ר תעט"ר נרמז הענין טכל"ה ודפח"ח וש"י - אס כן מכאן תדע כמה גדול זכות מלכה הלזו ומה תועלת אית בה וכן בא וראה עוד מ"ש הרב החסיד בעל פלא יונץ ח"ל מעט"ר

ידוע מעלת המעשר כי רבה עד שאמרו כי בכל דבר אסור לגנות
 את ה' חוץ מן המעשר שנאמר ובהכוננו כא וכו' וכוז"ל • עד בלו
 די עד שיבלו שפתותיכם מלומר די • גם אשכחן גדולה מזאת אמרו
 במד"ר על פסוק לך ה' הצדקה ולנו בושת הפנים אמר רבי נחמיה
 אפילו בשעה שאנחנו עושים צדקה אנחנו מביטים מעשים שלנו
 ויש לנו בושת פנים ואין לנו שעה שאנן באים בזרוע חלף בשעה
 שאנן מוציאים מעשרות דכתיב הקה פה ממתון קדשך מן השמים
 וברך וכו' עכ"ל • והוא דבר פלא וזמתיך הסכר נמצינו למדים
 כמה נחת רוח עושים ליוצרינו בזה עד שמסלס סכר טוב ולכן ודאי
 ראוי לכל להתחזק במצוה הלזו לשם שמים לעשות כ"ר ליוצרינו
 וסוף הכבוד לבא • ואשריהם ישראל יש ביניהם שמופזרים על
 הוצאות של מצוה יותר מן המעשר אבל נראה שמעלת המעשר
 להוציאו עפ"י חשבון דוקא ומצוה גוררת מצוה שבהפדיון המעשר
 מדי חודש בחדשו ומניחו בכיס בפני טלמו כדוכא חז יקל בעיניו
 להוציא הוצאות של מצוה בעין יפה • ובא ודאה כמה סמיות
 עינים שגורס לנו היצ"הר שהרי אדם נותן מעות בדבית כדי
 להרויח ומה גם במקום בטוח הך שלפי החמת אין בטחון בבן אדם
 שאין לו השועה כי אלהים שופט זה ישפיל זה ירוס ואפשר התטיף
 עיניך בו ואננו כידוע עכ"ז מאמין אהו ונותן לו מטותיו • ואין
 אום שילוח לה' בדבית אף שהכל יודעים שהוא בטוח בלו שום
 ספק עכ"ז כל כך גבר היצ"הר ומפתנו שלא נוציא מעשר הך
 שהסכר הוא בעין כי על ידי ההפרשתו יהי ה' אתו ויהיה תמיד הון
 ועושר בביתו ויתרומם מזלו וכוכב מערבתו • עס כל זה מניכבו
 היצ"הר בטו"הר כדי שלא ישעה נחת רוח ליוצרו והך שבלאו הכי
 הוא נותן לפעמים יותר, מכדי מעשר עכ"ז היצ"הר מטכבו מלבא
 במצוה

במלוא הלזו מלוח המעטר כדו לאבד ממנו טובה כי מתן שכרה
בלדה וכנז"ל - ויש אשר בשוממו דברים הללו ונפשו תארה לעשותה
אבל דא עקף ליה להפריש מן הקרן תחלה ובפרט איס חננו ה'
עושר גדול ואריץ לו להפריש הרבה בבת יחית ועינו של אדם ארה
בעו"הר ומתוך כך מונע את עצמו איך אהה בין אדם איס תחשוב
הפסד מלוא כנגד שכרה ודאי ראוי לך שלא תשוב מפני כל כי הוי
מלוא רבה, ותובה לעשותה באהבה ובטח בה' כי ודאי ישלם לך
במיטבא, כספה ודהבה, ותועיל לך עד זקנה ושיבה, ובסבתה לא
תוסיף לדאבה, ונכסיך יתברכו ויתרבו כלמה הסדה רבבה, וכל
ימיך תגיל והשמח בשמחת בית השואבה, ברבות הטובה, ואף
דהשתא דחיק לך עלמא טובא, טכ"ז לבסוף התענב במיטבא, כי
הויא הויא לך כחומה נשגבה, לכן בני שמע בקולי ועבוד עם הוי"ה
קרבא, כמו הויזאזיס למלחמה חלוזי אבא, וקייס זאת המלוא
בחבה, ובזה ודאי תהיה ברוב טובה, כי היטועה לך תהיה בשבילה
קרובה, ועל כל פניס איני אומר שאס לא יוכל לכוף אה יארו
להפריש על הקרן טכ"ז לא ימנע מלהפריש מן הריוח הבא, וקמא
קמא דמטוי לידו - אפילו מציאה או אדקה או מתנה כסף ושוה
כסף ומכל ריוח שמרויח ולרשותו הויא בא, ומשב עם קונהו
בדקדוק ובחושבנא טבא, הדק היטב והרואה לקייס זאת המלוא
כתקנה ולחבבה, אריץ לו לדרוש מעל כפר או מפוי סופריס כדת
מה לעשות ולקיימא בעינא טבא, ואז יאליה את דרכיו ואז ישכיל
וטמן ידו באלת"ת הללחה מרובה, וטוב ג"כ סיברר את סיחותיו
שיהיה בלו כדר ובלי קבלה ואפילו הכי ככל הויזאזיס מפיו יעשה ואף
איס הדבר עליו קשה טכ"ז לה' הויא וערבה, ויזו ה' אתו את הברכה
ברכת הבית מרובה, ענת"ד הרב בתוס' ביאור ממנו באר"ט טובה -

באופן נמאינו למדיס כמה גדולה מעלת זאת המארה וכאשר
 תראה שהפליגו בשבחת הכי אטלויא רברבא אשר אשרו
 אותה בית'ר סא"ת בדבריהם הקדושים אשרוה וקיימוה במדב"ר
 בערב'ה ודו"ק * ואנא עני"א בראותי את גודל שבת מארה הלזו
 אמרתו לרמח בה רמז קטן ואען ואומר כי ודאי הנזהר בה מלבד
 דעל ידה הויא ליה בגר'ס המעלות להיות לו עושר וכבוד וכנז"ל
 גם ודאי על ידה יזכה שהויא לו למגן ואנה להיות בשבילה מרכבה
 לשכינה כאחד מקדושים אשר בארץ דהוא תמיד מרכבה לשכינה
 הוי כידוע כן ודאי יזכה המקיים המארה הלזו כתקנה ואפילו דהוא
 אינו ראוי לזה עכ"ז יזכה בשבילה ואסמכתא לדברי אמרתו כי זה
 נרמז בתיבת מעט"ר הן בחיבה והן בחשבון כי תיבת מעט"ר היא
 נוטריקון מ'רכבת ש'כינה ע'ליו ר'אויה * וכן תיבת שכינה במילוי
 כזה שי'ן כ'ף יו"ד נו"ן ה"י היא עס חשבון אותיותיה עולה גמטריא
 תר"ד כי היא חשבונה במילוי כנז"ל תר"א והאותיות י"ג הרי תר"ד
 ותיבת מעט"ר היא חשבונה תר"י וארבע אותיות דודה הרי תר"ד
 בדקדוק א"כ ודאי הנזהר בזאת המארה הוי מרכבה לשכינה זכרור :
עוד אמרתו ג"כ דאפשר דמלבד זאת הזכיה שזוכה להיות
 מרכבה לשכינה וכנז"ל זוכה עוד זכיה אמרת בשביל
 קיומה של מארה הלזו להיות כאל מתרי פורעניות קשים הן משעבוד
 מלכות והן מנהיגס ואין מעלה גדולה מזו הן הויא ליה בהאי
 עלמא עושר וכבוד וניאול משעבוד מלכות והן זוכה בשבילה להיות
 מבני עו"הב וניאול ג"כ מנהיגס ואסמכתא ג"כ אמרתו בזה כי
 הנה תיבת מעט"ר בגמט' עס האותיות עולה תר"ד וכן ג"כ תיבות
 נהיג'ס מלכו"ה טוליס בדקדוק גמטריא תר"ד א"כ הרי נרמז
 בשמה של זאת המארה גמטריא הכי תרי לרמח כי בזכותה הויא ליה
 בגר"ס

בגד"ס המעלות להנצל מהם ודו"ק כי הוא ברור • עוד אמרתי
ג"כ לדמות בתיבת מעש"ר כי על ידה תמיד יהיה לו ברכה מלמעלה
וכיון שתמיד הוא ליה ברכה א"כ ודאי יהיה תמיד בשלום עם ביתו
זו אשתו כי המחלוקת לא יהיה אלא מצד החסרון והעניות ב"מ
שבביתו אין כל ובזה הוא מחלוקת זה פשוט וכן אמרז"ל כד משלם
חפיו מכדא נקיש וזאת תגרא בביתא רובה לומר כשיושלמו החטים
מן הכלי והיו בני ביתו ברעב יהיה מחלוקת א"כ דוק מינה כשיהיה
ברכה בביתו תמיד הוא שלום ואהבה • ודע כי תיבת מעשר בגמט'
ת"י וכן תיבות ברכ"ה ושלום"ס עם הכולל הם כן טולים בדקדוק
וא"כ הרי נדמז בשמו כי על ידי קיום מצוה הלזו זוכה לברכה
ושלום ודו"ק •

באופן נמליכו למדיח כמה גדלה מטלת מצוה הלזו וכמבואר
לפניך בארוכה • והרב החסיד בעל פ"י הנזל כתב כי
הרובה לקיימה כהלכתה צריך לו לדרוש מפי סופרים או ספרים
לראות כדת מה לעשות לפו"ס דוכא • והנה ענינו מפוזרים אנה
ואנה ואין כולי עלמא בקיאי בענינו והן מזה זמן ראיתי בספר
שחיבר הרב הגדול ראש על אר"ץ רבה מוהר"ט לניאדו ז"ל שאכף
וקיבץ כל הטעין של המעשר בספרו הבהיר בית דינו של שלמה
ועיין בד"ק בזה אבל לפי דלאו כג האדם יכול להיות ידו ממשמשת
בו ולהפקת ראון רב אח"א משבה"א ירא את ה' הא"ח נפשו כר"ו
המסתדל בהדפסת ספרו הקטן הנזה וגם להפקת ראון כל אשר
הוא ירא את השם ורובה לקיים מצוה הלזו כתיבה אמרתי לכתוב
כל דברים שדבר הרב בספרו ובירר הטעין לפו"ס דוכא כדי שידע
כל האדם כדת מה לעשות ואהיה ודאי בזה זוכה ומזכה לכל הרובה
לידע חקי האלהים והורתו זה החיני בעזר לודי :

חומש מלכה מן המובחר ומעשר מדה בינונית שנה ראשונה
 מן הקרן וכל שנה מן הריוח :

מעשר בימון

א עיקר המעשר לעמלו הודה ולעניים להאכול לרעבים
 ולהלביש ערומים וגדולה מכולן פדיון שבויים *

ב לשלשה קופות הגובים בבה"ב והם תלמוד תורה ובקור
 חולים והכנסת אורחים *

ג מעט ממנו יתן לקופת גומלי חסדים לרביע *

ד גם לעלית ס"ת לשלוש ולרביע יתן ממנו זה הדין הוא על
 מנהג עירנו שרובם אינם הולכים לאדקה כמו שכתבתי
 בפנים יעו"ש, אך בעיני דקודם שיתקרב בעליותו לס"ת
 יהי דעתו לתת מן המעשר *

ה גם לקניית המלוות הלבשת ספר תורה והולאתו והגבתו
 ונשיאתו וסמיכות בשעה שאין להם קונים יתן לשלוש
 ולרביע גם זה למנהג עירנו ואם יש קונים והוא מוסיק
 עליהם התוספת נחשב מן המעשר לשלוש ולרביע ובעיני
 שיתכוון לכך קודם הקנין *

ו לקנות ספרים ללמוד בהם ולהשאילם לאחרים ללמוד בהם
 אם אין יכולת בידו ולא היה קונה אלמלא מן המעשר
 ובלבד שישאילם לאחרים וגם יכתוב עליהם שהם מן
 המעשר למטען ידעו זרעו ולא יחזיקום לעלמס *

ז לזון ולפרנס אביו ואמו העניים ואח"כ לבניו ובנותיו
 הגדולים יותר משש שנים ומעלה ואח"כ לאחיו ואחיותיו
 ואח"כ לשאר קרובים ואח"כ לשכניו ואח"כ לעניי עירו
 ואח"כ לעניי ארץ ישראל ואח"כ לעניי עיר אחרת, וכל

יורו משפטיך ליעקב

- זה במי שמתנדב המעשר לחלקו לדעת עצמו ולא בסתם
 כי בזה יש מחלוקת עיין בב"י, אבל אמרו חכמים תבא
 מארה למי שמפרנס לאביו ואמו ממועות מעשר *
- ח לתת לסלוחים הבאים לקבץ בין לעצמם בין לארץ ישראל
 תוב"ב *
- ט לעשות תלמוד תורה דהיינו שבאים בני חבורה ולומדים
 ויוציא הוצאות לשמן למאור וקה"י ומינו מאכל וכיוצא *
- י לקנות פרק או פסקא ללמוד בחבורה הנ"ז אם הלנים
 המעות לדברים הנ"ז או לקנות ספרים ללמוד בהן בני
 חבורה *
- יא לקנות ספרים ללמוד בהם בני העניים אף אם יש יכולת
 בידו לקנות חוץ מן המעשר *
- יב לתת לכל מצוה הבאה לידו כגון להיות בעל ברית, ולהכניס
 חתן לחופה וכיוצא בהן אם לא היה יכולת בידו ולא היה
 עושה אותה המצוה בלא המעשר *
- יג לפרו"ע פרטו"ת בישראל החייב ממון לבנים או כסף גולגלתא
 ואין לו לשלם והרי זה פדיון שבויים ממש *
- יד להשכיר מלמד לבן קרובו הטעור אם אין האב רוצה ליתן
 וכל שכן לבני העניים *
- טו להלוות לאדם ואפילו לטעור בשעת דוחקו מן המעשר *
- טז ואם אח"כ שטעני נחשב ממעסק במסילת המלצה אף שלא
 נתכוון מתחלה לכך *
- יז נתון תתן מעשר מכל הדיווח שמדווח ולא תגרע ממנו
 וצויות הבית אפילו הגרויכים לפרנסתו ופרנסת ביתו *
- יח גם כל הוצאות שמוציא במצוות שאין יוצאים מן המעשר
 אינו

אינו מנכה אותם מן הדיוט אלא יוציא מעשר מכל הדיוט כולו מן הכלל •

יט יפדים מעשר בכל עת סירויה כדי סיהא מלוי בידו בשעה

שתבא לידו מלוא ממונות מעשר ויקיימנה ולא יחמיצנה •

כ הנודר או מפדים מעשר סתם חייב ליתנו מיד שהדי עניים

מלויים בכל שעה ואם לאו עובר בבל תאחר •

כז ואם נודר או מפדים על דעת שהוא יחלק לפי דאז עיניו

רשאי להפדים ולהניח ליתן מעט מעט כמו סידאה לו

ובלבד שיתן אל לבו לחלק לאתת לפי דאז עיניו ואם

גמר בדעתו מלתתה עכסיו מיד עובר בבל תאחר •

כח אם זכה למעשר הרבה יותר מכדי לודך העניים חייב

לבעורו ולחלקו בשנה ג' ושנה ו' מן השמיטה •

כט אין משתכרין במעשר לעשות מסחר אף אם יתן הדיוט

לעניים שמא יבא עני ולא יהיה לו מה לתת לו ואם

נתעסק בו הדיוט למעשר וההפסד לעלמו •

ד אם נתעסק בממונו שכי עסקים ואחד הדויה ואחד הפסיד

הפסיד לעלמו ואין מנכין אותו מן הדיוט למלאת הקרן אף

אם כבר הפדים מעשר מן הקרן אלא מעשר יתן מכל

הדיוט ומסרון לא יוכל להמנות מן הדיוט אלא המקום

ימלא לו מסרונו ויריק לו ברכה עד בלי די •

תוספת מעשר והס מלות גדולות

א יותר מרביע המעשר לקופת גומלי חסדים •

ב לעלות ס"ת יותר משלוש או רביע מעשר או כשהתנדב

בעלויותו לא היה בדעתו לתת מן המעשר •

ג לקניית המלות כמו הלפשת ס"ת וכו' כשיש להם קונים או

יורו מששטיך ליעקב

- יותר משלש ורביע או כשלא היה בדעתו בטעת הקנין
לתת מן העשר •
- ד לקנות בהי קברות למתי ישראל •
- ה לקופות בדיק הבית •
- ו לקנות טלית וציצית ותפלין ומזחה וסוכה ולולב וכיוצא •
- ז סכר מלמד תורה לבניו •
- ח לקנות ספרים ללמוד בהם אם ידו משגת חוץ מן המעשר •
- ט לכדורים בעת צרה שיולתו ה' •
- י לכדורים שכודר בדרך קנס לזרחי נפשו שלם ושלם אם יצרו
מתגבר עליו •
- יא לעלות ולראות לארץ ישראל תר"ב והואצותיו עליו
חוץ מן המעשר אבל נדבות שהוא מתנדב שם לעניים
או לת"ח הרי הם מעשר •
- יב לתת לכל מצוה שתבא לידו כגון להיות בעל ברית או להכניס
חתן לחופה אם ידו משגת חוץ מן המעשר •
- יג לעשות נרות להדליק בב"ה וכיוצא בשאר מצוות דלא
שויכו לעניים •
- יד וכן כל מצוה שהיא בלאו הכי חובה אינה באה ממעשר •
- טו מחלית השקל ומשלוח מינות ומתנות לאביונים •
- טז מה שנוטלין אומות העולם בזרוע כגון מסיס וארנוניות
נחשב לצדקה אבל לא מעשר •
- יז יהיו עניים בני ביתך שמצוה שיהיו בני ביתו העניים
והיתומים • ומוטב שישתמש בהם משישתמש בעבדים
ונכרים ויהחשב לו לצדקה • אך אינו נחשב ממעשר אף אם
יספיק לו בקטנים ומשתמש בגדולים שיודעים ומשגיחים
באיסור

באיסור היותר אין לו להוציא תוספת הסכירות שיש לגדולים
 על הקטנים מן המעשר •
 חולין

יציאות ביתו ובניו הקטנים משש שנים ולמטה וכן יציאות שמוציא
 בקחתו חסה והמוהר ומהן שנותן • לתת לבני קרובו העשיר
 הסמוכים על שלחן של אביהם ואף אם נותן להם ע"מ שאין
 לאביהם רשות בו מפני שידם כידו • עד כאן דברי ה"ג מוהר"ש
 לביארו ז"ל בס' הנז"ל :

מעשה נחזור לעניננו דמכל הנ"ל יוצא כמה גדלה מעלת מצוה

הלזו של המעשר • וכן ג"כ כמה גדלה מע' הצדקה
 והעיקר ביהר שאת עם לומדי תורה וכמבואר לפניך בארוכה וא"כ
 ודאי לפי גודל מצוות הללו וגודל מעלתם בכל מידי דמיטב הן
 בהאי עלמא והן בההיא עלמא והן לעת"ל ג"כ וכנז"ל א"כ כמה מן
 הצורך לאדם להיות מזדרז בהם וירדוף הו"א אחריהם: כי חייו
 תלוים בהם בכל עת ומכ"ש שיתן בדעתו הסוף שהו"א התחייה בבוי"א
 הו"א תלויה דוקא במצוות הנז"ל א"כ ודאי מבעי ליה שאל יחוס
 על ממונו אלא המיד להיות מפזר פז"ר גדול • וגם יתן בדעתו
 דברי רז"ל הקדושים שאמרו הם על עצמם זורדין קלילא ואורחין
 רחיקא, ומהם ישא לעצמו ק"ו ויתאנה בר"ב אנהא ולוקה, ומה נעי
 גורלו אם יזדרז במצוות הנז"ל ובזה יזכה שהיה נשמתו למעלה
 בנסא חקוקה, וגם לעת"ל בכחם הו"א זוכה לקום בתחייה ונשמתו
 תאיר כאור האבוקה, עד כאן מה שרמזתי באותיות כרפ"ס יח"ך
 והשייך לענין הצדקה ובס"ד נתחיל אותיות מגיד רחל"ה בעזר
 האל הגדול הנבור והנורא גדול העצה :

מגיד רחצה • אזהרות אלו הנה באו להורות וללמד את האדם לדע' דאחר שקדש את עצמו והקודה את כל חטאתיו וכספו ל"ו נתן צדקה לעניים ככל הצורך וקטע את עצמו מאה קשיט"ה כנרמז ברמ"ז הרומ"ז באזהרות הקודמות לכן יזהר שמה מכאן ולהבא תזוז דעתו עליו ונמלא מפסיד הכל וזו אין זה מתקן אלא מקלקל ולכן בא הרמז בתיבת מגי"ד. ד. רחל"ה דהוא אזהרה על הנאווה דיתרחק ממנה עד קצה האחרון והן קדש אמרתי להעתיק בגדל רעת הנאווה מהני אמרות טהורות אשר הובאו בספר הרב הגדול בעל שני אליהו ז"ל בדף ס"ח ח"ל בקיצור דיש מליץ אומר לך על מדת הנאווה אשר באמת היא סמא דמותא ואש היא עד אכדון האכל ונמשכים ממנה כמה טונות וחטאים וכללותם הם ארבע אבות נזקין וסימנם אשר לו משכ"ה והם מ'חלוקת ש'נאה כ'עס ה'קפדה וכל כך בטו"הר נסתדש ונטבע האדם במדת הרעה הזו של הנאווה עד שכמעט דומה בעיניו שאין לו נאווה כלל וכי הוא עניו בתכלית הטובה והיא ליתא כי היא בטו"הר ארעת נוסנת הקועה בין העור לבשר ומי הוא זה אשר יגאל ממנה און ואבוי כמה גדלה רעתה עד שבסבילה נחשב ח"ו ככופר בעיקר וכנ"ז בפירוש במס' סוטה ח"ל אמר רבי יוחנן כל מי שיש בו גסות הרוח כאלו כופר בעיקר וראוי לגדעו כאשירה ואין עפרו ננער בתחייה ח"ו טכ"לה יעו"ס • והנה ודאי דברים הללו בזכרם האדם ודאי דיתאונן וישתומם אדם מי המעמיק בהם דמה יתרון לאדם בכל טמלו אפילו שיעמול בתורה ובמלות ובצדקות יאחר דהמלא המלא בידו מדה הרעה הזו של הנאווה והנה כבר אשכחן להרב הגדול בעל משנת חכמים דהמסיל את האדם שהוא מלא תורה ומלות ומעשים טובים רק

שיש בו מדה מגונה היא הגאולה וההתפארות שהיא דומה למי שיש
 לו חבית של יין מסוככת ועושה בשוליה נקב קטן כחודה של מחט
 דאז מאבד הכל לדעת כן הגאולה בטו"הר היא דומה כמה מלות
 ומע"ט אוי ואבוי והרב החסיד המקו' רבינו מוהר"ח זלה"ה דבריו
 נעמו שכתב וז'ל ובמה יתגלה האדם והיותו מטפה סרוחה
 וזירתו בדם נדה ובחיו סרחון וענוף ואחרי מותו תולעה ורמה
 נופו נוט ניפר ונפשו יורדת לנהינס ובגאותו היו גרמ"א בנזקין
 להיות ח'ו יואל מכלל ישראל וקדושה דידהו ונכרת ח'ו משורשם
 הקדוש עד שאף לטהיד אין ניפרו ננער וכו' יטו"ש בד"ק י ודבר זה
 יספיק למי שיש לו לב להתרחק מהגאולה ובפרט כי זאת רעה חולה
 כי מהגאולה הוא בא לידי מחלוקת כי היא ולד הצומחה דמאחר שיש
 בו מדת הגאולה אינו מחשיב לשום אדם כי אומר בלבו איני ואפסי
 עוד ודומה בדעתו כי אין כמוהו בכל הארץ ואם לא יכבדוהו בני
 אדם תבער בו אש המחלוקת לריב עם בני אדם חנם ולירד עמו
 עד לחיו והנה ידוע כי בכל מקום שיש מחלוקת שם משכן הסע"א
 ובטבור עון זה כמה נפשות וכמה ישובים להבה תלהט אותם
 ומחלוקת קרח ועדתו תוכיח דעל ידה ירדו חיים שאולה ונמרדו מן
 העולם ובאו להרהר ולדבר על רבן של כל ישראל מרע"ה כידוע י
 ועיין במדרש דאמרו ח"ל בא וראה כל מי שהוא בעל מחלוקת
 נקרא רשע שנאמר סורו נא מעל אהלי האנשים וכו' ואלו
 עד שאפי' העוזר במחלוקת הקב"ה מאבד את זכרו שנג' כתיב ואם
 יאלה מן מאת יהו"ה ותאכל את החמשים ומאתים איש וכו' ואמר
 רבי ברכיה כמה קשה המחלוקת שב'ד של מעלה אינם עונשים אלא
 מבן עשרים שנה ומעלה וב'ד של מטה מבן י"ג שנים ובמחלוקת
 קרח אפילו תיכור בן יומו נבלע ונאבד בשאול תחתית השם וילכו

עכ"ד • עוד ידוע דברי הילקוט דאמר כי אותיות מחלוקת נוט' מ'כ' ח'רון ל'קוי ק'ללה ת'ועבה • וא"כ בודאי לוי כמה קשה טון זה ובפרט כי על ידי טון זה הגדול הוי גרמ"א בכזקיץ להיות נמשך ליוי שנאה שהיא מניה קא לתיל דמאחר שהוא במחלוקת עם חבירו מוכרח לשנוא אותו וכתב הרב הקדוש רבינו מוהר"ח וזלה"ה דע דעל ידי השנאה חוטא לחבירו להרע לו בכל מיני רעה וגורם להמית עצמו קודם זמנו כארז"ל שנאת הבריות מוליקה את האדם מן העולם וכו' והוא שונא כ"ב יכול להקב"ה על שבראו ושונא את אברהם ויזחק ויעקב אבותינו זיע"א שוא מהם זה • וארז"ל בית שני היו בו אדויקים וחכמים גדולים ולא נחרב אלא בטון השנאה ולא נתארץ הגלות הזה והקץ נעלם אלא בטון זה ולא עוד אלא כי בשאר עבירות אינו עובר עליהן אלא בשעה שטושה הטון אבל בטון זה שהיא בלב תמיד השנאה הקועה ובכל עת הוא עובר ביום ובלילה ובכל שעה ובכל רגע עובר על לאו דלא תשנא את אחיך וכו' ומבטל מצות עשה ואהבת לרעך כמוך ולא עוד אלא שעל מנחה זו אמרו כל התורה תלויה בה כארז"ל זה כלל גדול בתורה וכו' עכ"ד הרב הקדוש ז"ל :

הנה השומע את דבריו דברי קדוש יקרע את לבבו לוי' קרעו וידע מאחר דמכה זו של השנאה היא עדין מהלכת בתוכו איך יהא שנואה לגאולה כל עוד שהסיבה שבעבודה נחרב הבית עדיין קיימת בינן ודאי כי לריך לומר לוי ואבוי נשנבה בבשתנו וכו' ואוי מה היה וכו' נאחז ג'כ בסבך הגאולה טמאת ה' רבת המהומה אחח בהבלי בור' כעס שהיא ענף הגאולה ושקול כמוה וארז"ל במס' נדרים א"ר יוחנן כל הכועס כל מיני פורעניות של גהינס כולפים באותו אדם דכתיב והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך

מבשרך וכו' ואין רעה אלא גהינס יעו"ט * עוד ארז"ל כל הכועס אפיו שכינה אינה חשובה כנגדו ובידוע שטונותיו מרובים מזכויותיו * ובזו"הק בפ' תלואה ד' קפ"ב האריכו מאד בעון הלזה ואמרו דעל ידי עון זה הוי גרמ"א בנזקי'ן להחליף נשמתו הטעורה ול"ו יהליפנו בספ"א יעו"ט בד"ק * עוד כתב רבינו האר"י זיע"א כל מי שיט בו מדה זו של הכעס שהוא כעובד עבודה זרה ממש וכמעט ח"ו שאין לו תקנה כי על ידי הכעס אשר יכעוס כל מה שלמד בתורה ועושה מעשים טובים נדדו הלכו לספ"א ודבקתו הרעה אם לא שישוב ויהחדט ויקבל עליו שלא יכעוס עוד כלל * ויתאמץ בתורה ובמלות וסיגופים כדי לתקן את אשר עוות והקלקל וכל זה גורם מדת הגאון אשר היא אבי אבות הטומאה וממנה ג"כ נמשך אל מדת ההקפדה אשר היא ג"כ מרה כלטנה חדה טכ"ל * והנה ידוע כמה זו המדה של ההקפדה קשה וארז"ל מאן דהוא קפיד קפדין בהדיה ואין מומלין לו טונותיו דכתיב נושא עון ועובד על פשע למי נושא עון למי שעובר על פשעיו ואינו מקפיד עם שום אדם עוד אמרינן במס' שבת הנו רבנן הנעלבים ואינס טולבו' שומעו' חרפתם ואינס משיבו' עליהם הכתוב אומר ואזהביו כצאת השמש בגבורתו וכתב רבינו מוהר"ח ז"ל ח"ל לעולם הוי עלוב עם כל האדם ולבני ביתך יותר מן הכל והקפדן שיש בו מדה רעה זו מלבד עונשו הגדול השמור לו עוד זאת כל ימיו מכאובים וחיוו אינס הייס אלא חיי אער משום שמקפיד על דברים קלים והבל הבליס ומאבד את זמנו להבל וריק כי כל חפצו ורצונו שלא יפול מדבריו ארצה ואפיו' כחוט השערה והלא יבוש ויכנס דמאחר שהוא מקפיד כל כך על אחרים איך לא יקפיד על עצמו אשר הוא מטמא את גופו ונפשו במעשיו המקולקלים הוא מתפלל אל ה' ולבו

יורו משפטיך ליעקב

ולבו בל עמו רק ספתיו נעות טושה המלות כמלות אנשים מלומדה
כמה תפלות וק"ס סלא בעונתם ואינו מקפיד על המלות לעשותם
כהלכתן ותפלות בזמנם כעס שהוא מקפיד על כבודו ועניויו וכעס
שהוא דן כן ידיניהו מן הסמים איו ואביו על מדה הרעה הזאת
ואיו לאותה בושה וכו' עכת"ד :

באופן לא ודאה כי המדה הלזו של הגאון היא הנודמת בכל
הני מלי ארבעה פסעי וכנ"ז ומסיבתה למשכים
ונאחזים כמה עונות חמורים אבות ותולדות והוא אשר תהיה
בגר"ס לו משכ"ה רמז לעונות הנז"ל "מחלוקת שנאה כעס הקפדה"
ועל כן כמה לריך האים הישראלים ואשר יראת ה' תקועה בלבו
סיתרחק ממדה גאון ומכל הני מולי ביומי הנמשכים ממנה וישוב
אל ה' וירחמיהו וה' לא ימנע טוב להולכים בתמים עכ"ל הזהב
והקדרת של הרב הגדול בעל סני אליהו זלה"ה ודפח"ח :

הנה ע"פי דברי האי סימנא דאתנחתא של הרב ז"ל דהגאון
הוא מביאה את האדם להיות נכסל בארבע אבות נזקין של
משכ"ה שהם מחלוקת שנאה כעס הקפדה כנז"ל בזה אפשר
לרמז רמז על האר"ס נועם דברי קדשם שהפסו בלסונס על יאר
הרע הבא להורגך השכ"ס להורגו דמלבד פשען של דברים
דקאי אהשכמה ממש ורואה לומר שיטכיס בבוקר לעבודת בוראו
ובזה בודאי כל עצמותיו של יצ"הר יחליט כחם וכאשר ביאר זה
בארובה הרב החסיד בעל פלא יועץ ז"ל באות השכמה יעו"ס בד"ק
דכתב וז"ל אין לך דבר טוב להרוג את היצ"הר כמו ההשכמה בלילה
לראש אשמורות כי כיון שמהחיל לכוף את יארו להתגבר כאר לעמוד
לעבודת בוראו בודאי הלוצ ילך וגדל כי ה' נאב עליו וחוט של חסד
משוך עליו כארז"ל ע'פ יומם יפיה ה' חסדו וכו' יעו"ס א"כ נמלא
דעל

דעל ידי השכמת הבוקר בודאי יחליט כל עצמותיו של יהוה רשיעא
עכ"ל ועיין ג"כ בהרב הקדוש ר"ח ז"ל :

עוד אפשר דבאו ברמיז'א בנועם דבריהם להודיע לנו דבנת
אלו דברים שסימן דידהו הטכ"ס שהם "הקפדה טנאה כעס
מתלוקת" אם יבעל אותם האדם יוכל להרוג את היצ"הר כי אלו הם
ממש ד' אבות נזקין לאדם בכל מקום הן בהאי עלמא דעל ידס כמה
מאורעות קשות ימוסך מהם לו וכנז'ל בדברי הרב בגנות הנמסך
מהם כנז"ל בארוכה והן בההיא עלמא ה' יולכו ולכן ודאי כיון שיכל
מהם יהרוג את היצ"הר בלי שום ספיקא וא"כ זה רמזו הבא להורגן
דא יצ"הר וכנז"ל באלן הדברים שסימנס הטכ"ס אתה הורגו אם
תמנע מהם ח"א הטכס להורגו וברור :

מעתה טוב אשוב בעמוד והחזר לחזור לדברי המסדר
באותות שתיס אשר הביא בנועם דבריו להורות את
הדרך לבעל התשובה וכנז"ל בא עוד ליעלו באזהרתו שאחר שכבר
נתקדש ורחץ מלאות חטאיו ופזר את ממונו לצדקה א"כ ודאי
צריך להיות נזהר בית'ר שא"ת שלא תזוח דעתו עליו ח"ו וינסל
בשמץ של הנאות דאז ב"מ הוא מאבד את כל מה שתיקן ואז לשוא
צ"ה צור'ף וזה אומרו ברמיז'א אחר סדרו שסס לנו בהודעתו
בסדר קד'ש ורמ'ץ כרפ'ס יח'ץ וכנז"ל תכף ומיד באזהר' קאי בלשון
זהורי'ת אמר מגיד רחל'ה דהוא בא להזהיר שיתרחק מן הנאות
עד קלה האחרון לבל יהיה גרמ'א בנזקין לבא לודי קרבע ראשי
חטאות והס קרבע אבות נזקין הנמטכיס מסיבה דודה לבא לו
מנייהו כל מין דע דחמנא ליכלן • וזה נרמז בתיבות הנז"ל מגיד
רחל'ה כוטריוקן "מסיבת גאולה ימוסך ד' ראשי חטאות צריך
הרחקה" וד'ל דהואיל מן הנאות יבא להיות נכסל בארבע
ראשי

יורו משפטיך ליעקב

ראשי עונות הגדולים וכנז'ל א"כ ודאי דפורך לו להתרחק
מהס' עד גמירא וברור :

והנה בהאי ניכנא דמחלוקת אמרתי אנא ניכנא לרמוח בס'ד
תיבת מחלוקת באו"א ואנב ג'כ אכתוב תיהא פרפרקות בזה
השויכוס לניכן המחלוקת והוא בהקדים להודיע מ"ס בזה הרב
בטל שני לוחות הברית בשטר האותיות באות ב' ח'ל דע כי הרעה
הגדולה שבטולח היא המחלוקת שהיא קשה מע"ז וכמו שאמרו
רז'ל דורו של אחאב היו מגלחים במלחמה והפילו שהיו טובדים
ט"ז מפני שהיה חבור ושלום ביניהם ודורו של שאול היו נופלים
במלחמה אפי' שלא היה בהם שום חטא מפני שהיה דנטוריא
וחרחורי ריב ביניהם • וסוד הענין הוא כי לנהנו כנסת ישראל
תמיד מיוחדים בסוד האחד האמיתי וכש'היה ח"ו מחלוקת אז יהיה
חלוקה ופרוד למטלה וקאוך בנטיעות • א'כור המחלוקת הוא
במטהו כי מניאוך אחד של אש הגדנ המדורה ב'מ אש היא עד
אברון האכל וכמו דארז'ל במס' סנהדרין על פסוק פוטר מים
ראשית מדון האוי הנרא דמי לזכורא דמייא כון דרווח רווח יעו"ס •
והנה שמטתי מהגאון המופנג נוהר"ר פינחס כגל זלה"ה כי דבר
זה רמוח באותיות תיבת מחלוקת כ'ד אות מ' לא יש לה רק פתיחת
פה מלמטה קטנה כך הוא ריש הנרא אח"כ מתדבה ונעשה פהח
פתוח כמו ח' אח"כ מהלכה האש עד למטלה זהו אות ל' כמגדל
הפורח אח"כ יורד למטה עד הההוס זהו אות ק' הרי הגיע ברוס
רקיעא ובטומקא דארטא ואח"כ נמשך זמן גדול ויש לו מעמד
וזהו אות ת' יש לה שני רגלים ואות ו' המפזיק זה משענת המטה
אשר בידו להחזיק המחלוקת א"ל זה המטה מההפך הוא לנחש
על כן מי שמאפה להיות זוכה לראות פני שטינה ירוך מזוהמת הנחש

יורסיק מהמחלוקת לפילו ממיעוט קמא ונקוט האי כללא בודך כי
 טון זה קסה מעון ע"ז עכת"ד יעו"ט • הנה הו"א מד'ק דטון
 זה גורס הוי בנזקין בשני ענינים והם א' והיה גרמא בנזקין דטל
 ידו יהיה חלוקה ופירוד וקלוץ בנטיטות ח"ו למעלה כנ"ז
 גם את הב' שידבק בנחש וזהמתו כנ"ז • ואפשר לפ'ק'ד לרמוז
 השני ענינים הנז"ל בתיבת מחלוק"ת כי היא נוטריקון מ'חלוקת
 ת'צרוס ל'מעלה ח'לוקה ק'לוץ ו'פרודה הרי חדא • גם דוק ותמלא
 כי תיבת מחלוק"ת תחלטה אות מ' ואמלעיתה אות ו' וכופה אות
 ת' והנשאר הם אותיות הק"ל דהיא בחינת השכינה הנקראת
 בשם חקל הפוחין קדישין כידוע ותיבת מו"ת היא מקיפה מתחלה
 ומאמצע ומבסוף והיא רומז על ס"מ הו"א שפן הו"א בחינת מות
 נקרא כנ"ז בזו"ה ע"פ והובך על פני ההו"ס אותיות המו"ת דא
 איהו סמ"אל יעו"ט • איכ נמלא כי בטו"הר על ידי זה הטון הרע
 הוי בגרמ'א דידיה שיהיה רשות להאי רשיעא להכנס לתוך הקדושה
 שהיא ספירת המלכות בחינת שכינתא חקל הפוחין ולהקיפה או
 ואכו"י על הגורס הלזה זע"ר הנבו"ה זע"ר באש"ה ודי בזה • גם
 תיבת מחלוק"ת היא חות"ס ק"ל ע"ה הו"א ק'א גמט' סמ"אל ולרמוז
 שעל ידה יהיה חתום האדם בטו"הר תחת רשוהו של סמ"אל ונכנס
 וכדבק בתחומו ולכן היא ג"כ אותיות תחו"ס ק"ל ע"ה הו"א רומז
 על האי רשיעא שנדבק בו • גם תיבת מחלק"ת בלא ו' היא גמט'
 תקע"ח עם שני כוללים הם הק"פ והם גמטריא ס"מ כזה וגם
 לילי'ת זוגתו באירוף הם גמט' כן בדקדוק לרמוז דטל ידי זה הטון
 ידבק בסמ"אל ובזוגתו הרשעה • עוד אפשר לרמוז בתיבת
 מחלוק"ת על פי מטעה שהביאה הרב קול שטון הנדפס מחדש
 בד' ע"ה וזה לשונו דע כל זמן שיש שלוש בבית ובין אדם
 לחברו

לחבירו אין הטפן יכול עליהם עד שיביאם לידו מחלוקת לא
 ולמד מתלמידיו האר"י זלה"ה כשהרב האר"י זלה"ה הביא אתו
 מוהרצ"ו ז"ל תלמידו כי כן הדבר לרוך כפי חוב הנשמות קבל
 עליו האר"י זלה"ה בטבעה שלא יכסה דבר ממנו שלא יגלה לו .
 פעם א' שאל מוהרצ"ו ז"ל להאר"י ז"ל לפרש התוכפתא של הזוהר
 והוא סוד טמוק . וא"ל האר"י זלה"ה בחייוך הניחני שלא אפרש לך
 זאת התוכפתא ויוגעס לי ולך ולכל הטולם שאינס דואיס במתיבתא
 לגלות זה . א"ל מוכרח אהה לגלות לי טכ"פ . א"ל איס אגלה לך
 סופך להתחרט חרטה גדולה אבל אני מוכרח לגלות לך מה
 שהשאלני על כן אני מזהירך . חזר ואמר אני רוצה שתפרש
 התוספתא טכ"פ . וגלה סודה . ולאחד שגלה אותה אמר לו כנזר
 עליו שימות אותה שנה מחמת גלוי הכוד ואתה גרמת ההיזק ולכן
 איני חש עליו ועל בני ביתו אבל עליכם אני מלמעט איך אני מניח
 אהכס בלי שלימות הקונכס . אזי נתעלבו התלמידים בלבם הרבה
 אח"כ אמר להם כל זמן שיש שלום בינכם ובין בתיכם ולא יהיה
 מחלוקת כלל אז אין מלאך המות שולט עלי . ועשה האר"י זלה"ה
 הסגד לעשרה חברים ותקן להנשים ולכף חדרים בפני עצמם
 באותו החצר . ולסוף חמשה חדשים נפלה קטעה א' בין הנשים
 בערב שבת והנשים הגידו אותה לבטליהן וכמוסך מזה שגס
 החברים נהקוטמו . והרב האר"י זלה"ה היה מזהיר אותם על
 האהבה והאחבה והשלום ובאותו היום עברו על דבריו בעו'הר
 ולעת ערב ולא עס החברים סר ח: ד וישב כל התפלה באנינות
 עד שהגיד להם כי היה לו שליטה לס'מ עליו מחמת חילוק הלבבות
 ולא הפשו מדת השלום כמו שאיווס . הנך רוצה כי אפילו שגנזר
 עליו מיתה מן השמים איס היה שלום בלא מחלוקת לא היתה מדת

הדין וכולה לשלום בו • תכלית הענין שעל ידה היה סלוק של הקדוש
 רבינו האר"י זלה"ה קודם זמנו ואילו היו תמיד באהבה לא היה
 מסתלק וכנ"ז • נמצא דהיא הוי"א גרמ"א בכזקין לסלוק האדם
 קודם זמנו אפי' לאחרים מכ"ט וק"ו דהיה מתקלרים ימיו • וזה ג"כ
 נרמז בתיבת מחלוקת נוטריקון מ'חלוקת ת'גרוס ק'כור ח'יים
 ל'ו ו'לאחרים וכנ"ל ודו"ק :

ועפ"י האמור דעל ידי המחלוקת יהיה תחת רשות סמ"אל בזה
 אפשר לרמוז בכוונת הכתוב ויקח קרח בן יאהר בן קהת
 בן לוי וכו' כי תיבת ויק"ח כל המפ' נרמזו בה דמה לקח והוא ליה
 לומר וחלוקת קרח ואנא טב"א ביקרתי בדרך רמז בס"הק ויקרא
 יעקב יעו"ש • והן עתה אפשר לרמוז באופן אחר בגנות המחלוקת
 כי תיבת ויק"ח היא אותיות ק"ו ח"י ותיבת קד"ה היא אותיות קרח
 וגם קח וד"ל אילו לא היה טושה זאת המחלוקת ופונס זה הפנס
 היה מושך על עצמו בחינת ק"ו החיים והיו תמיד מעשיו נאים
 כרחק מרחקת וד"ל כמו הקטורת שאין למעלה ממנה • וגם היה
 נדבק בקוב"ה שהיא בחינת ת"ת הנקרא בשם קרח הנורא כאשר
 כתב ז"ל בסוד קרח הנורא יעו"ן בספר מאורות נתן באות ק' •
 וגם בטכונה שהיא בחינת המלכות הנקראת בשם הכל"ת והיא
 כוללת שבעה שמות הקדושים של המרגלא כאשר כתב הרב
 הנז"ל ג"כ באות הכל"ת יעו"ש • א"כ היה מושך ק"ו החיים והיה נדבק
 בקב"הו כנ"ז הכלוה מן שבעה מרגלאן כנז"ל • וזה סטויס ג"כ
 בן יאהר בן קהת בן לוי הנה דוק בתיבות ויה"ר קה"ת לו"י טולים
 גמטריא הכל"ת ביותר ששה ע"ה שבעה בדקדוק ורמז כנז"ל דהיה
 נדבק בקוב"הו הכלולה בשבע שמות כנז"ל • והן טכסיו במקום
 זאת המעלה אדרבא בנור"הר נרחק מן הקדושה ונעשה חלק
 סמ"אל

סמ' אל שיהו גמט' קל"א חה רמז ויק'ח נוטריקון ו"י ק'לא ח'לקו
 ועל ידי כן קרח אותיות רחק שכתרחק מן הקדושה וגם אותיות קרח
 שולא קרח מטו'הז וגם מטו'הב וכנ"ז במס' סנהדרין עדת קרח
 אין להם חלק להם בעוה"ב יטו"ש וחרק שינו מונידיו אדרבא
 בירידתו לנהינם דאית בה תת"ן חדרים ושבעה מדורות כידוע * חה
 רומז יפה"ר קה"ת לו"י טולים בגמט' תת"ן ויותר שבעה ודו"ק *
 וגם בזה אפשר לרמוז דברי המד' שלקח מקח רע לעלמו כי תיבת
 מק'ח היא נוטריקון. מ"ר ק'ובעת ח'ופץ והם שרים של גהינם
 כנ"ז בזו"הק פלטה פקודי בענין הממונים שבנהינם יטו"ש באורך
 ותיבת רע רומז על ס'מ הכ"ז בס' מ'נ הכז"ל * גם תיבת מק'ח נוט'
 מ'כה ק'ללה ח'רון לעלמו ודו"ק כי ברור * גם תיבת מחלוק'ת
 אותיות מח"ל הק"ו והוא ע"פי הידוע כי עיקר בחינות הטוב הן חיי
 הן בני הן מזוני כולם תלויים במזל"א כארז"צ בני חיי ומזוני לאו
 בזכותא תליא מילתא אלא במזל"א עכ"ל * וביארו המקור' ז"ל הכוונה
 בסוד ג' הויו"ת דכלילין במזל"א במכפרו אשר משם נמשך ג' דברים
 בני חיי ומזוני וירמוח חיי לחכמה כפעם החכמה תחיה בעליה
 ומזוני לבינה מלפון זהב יאהה וכן שולחן הוא בלפון ובני הוא
 בדעת וכלילין במזל"א טלחה ונכללין ג"כ במזל"א התאה בהנך ג'
 הויו"ת כנודע מדרושי רבינו זלה"ה * גם נודע כי שני מזלות
 הללו מזל"א טלחה רז"א דהו"ה ומזל"א תתאה רז"א דאהו"ה ולכן שני
 פעמים מזל"א עם יהו"ה אהו"ה בגמט' "בני חיי מזוני" בדקדוק
 והוא בחינת באר מים חיים ונחלים מן לבנון אשר בא"ר הוא
 גמט' בכ"י חו"י ומזוני ונרמזים באותיות בא"ר כי ב' הוא בני
 וא' הוא אל"ף בינה סוד מזוני כנודע מכוונות מכות כי הוא
 הלוי באל"ף בליודו עיין בדברי הרב ז"ל ור' הוא ראשית חכמה

סוד חיי כנ"ז • אך כוזלים מן לבנון בחינת לב נתיבות חכמה
 התלווים במזלם עלאה כדוע וכו'ן ששדי בינה הידועים אשר הם
 במזלם תתלה ולכן נקראו כוזלים וכו' נכת' ד ז"ל • א"כ כמלא כי ג'
 הויות הם עיקר המזלות להשפעת כל טוב ויהנה הם בגמטריא
 מח'ל • עוד ידוע כי שם הגבורה עולה הק"ו כאשר בואר הרב ז"ל
 בפסוק עלת תמיד הטסיה וכו' יטו"ס - וא"כ זה אמרתי לרמוח
 בס"ד לחכימא ברמיז"א בתיבת מחלוק"ת שהיא אותיות מח'ל תק"ו
 ור"ל מח'ל שהם גמטריא מזל"א והוא מקור הטוב לכל מידי נח"ל
 יתפכו לבחינות גבורות הנרמזים בתיבות תק"ו הנשארים ודו"ק •
 ובזה אמרתי להבין ג' בדרך רמיז"א כונת לשון הגמ' בורא דשז"ת
 מיניה מייא לא תשדי ביה קל"א וכו' וכבר הארכתי וביארתיהו לעיל
 בתיבת ורח"ץ • אבל טפוסה יתבאר ג' בס"ד דהכי קאמר בור"א דהיונו
 בחינת המזלות הנז"ל המכוונים לתיבת בא"ר כנ"ז כי הם עולים גמט'
 בא"ר דסתות מיניה מייא רמז לכל השפע הבא מהם הן מן חיי והן
 מן מזונו והן מן בני כנ"ז לא תשדי ביה קל"א דיקא גמט סמ"אל
 ר"ל לא תחטא ותגרוס בטווחך לזה הקל"א הוא סמ"אל שכת
 לינה מהם ויקח השופט איהו במקומך ודו"ק • גם תיבת מחלוקת
 אותיות חל"ק מו"ת ור"ל שיהיה מוכן להיות מת בקצרות ימים • עוד
 יתבאר תיבת מחלוקת ע"פי הידוע מארז"ל כי מחלוקת אחת דומה
 מאה פרנסות עכ"ל עיין בדו"ק • ובזה אמרתי בס"ד שזה נרמז בתיבת
 מחלוקת עצמה היא עולה כופר יקון מ' זונות ח' יוק' ה' אשר לו ור"ל
 מן המזונות שנקצבו לו להיות בהם יתער לו מאה פרנסות וכוז"ל

כי מחלוקת אחת דומה מאה פרנסות ודו"ק :

באיפן נחזור לענינו כי כמה ארוך לאדם להיות מתרחק מן
 הגאון כדי להיות זוכה להיות ניבול מן ארבע אבות

כזקין הנז'ל וכנרמז בתיבות מנ'ד רחל'ה • עד כאן מה שרמזתי
 בתיבות הנז'ל בס"ד לפי דעתי החלושה והרפולה , ונתחיל בתיבות
 מנ'ד מל'ה , בעזר הזל יתב' אשר לפניו נגלו כל תעלומות
 ומנ'ד , והוא קדמון לכל כבוד ומנ'ד :

מיציא מצה • אותיות הללו באו לנמד לנו דאחד דכבר זכה
 בכל הני מינ'י דקאמרן דקדש את עצמו והתודה
 את כל עונותיו ופיזר את ממונו פז"ר גדול כפי האורח ומשך את
 עצמו מן הגלות ועל ידי כן ניצל מכל ראשי אבות העומאה אשר
 הם נגדרים מסיבתה וכנ"ז בזה הוי בגר"ס המעלו"ת לשלמ'ה
 מלך שהשלוס שלו להיות הוא בעל הסיבה שיהיה עליו לשכינתו
 שתלא מגו גלותא וכור הברזל אשר הוא מוקפת בו ודבקו בה
 לערי'ס ומלפטרות בלע"ר הגבור'ה והן קד'ס אקדים את דברים
 אמרות טהורות שגלה לנו הרב הגדול מר ניהו אר'יאל דבי עלאי
 ז"ל כי מל'ה רומזת על השכינה יעו"ש בד"ק בטעמן של דברים
 דלמה היא נקראת בשם זה • עוד נקדים מ"ש המפ' ז"ל כי כל
 הגלויות אשר אכן גלינו הוא הסיבה בסיב"ת עשויה להשלים גלות
 מצרים יעוין בד"ק • והנה הרב הגדול בעל בינה לעתים ז"ל הוא
 היה נותן טעמו טעם לשבח כטעם נל"ד בטעם כעיקר לגלות
 מצרים הוא הראש יוש'א דראב"ה שהדאיב והכאיב אותנו בכל
 הגלויות כנז'ל דכולם נמשכו אבתריה כתב ח"ו דהסיבה היא לרום
 גבהות לבס ונאותם כי כן כתב בטעם דלמה החמירה התורה
 באיסור חמץ וחיוב השבתתו ואיסור משהו יען כי בימים ההם
 הלכו בגבהות לבב אשר עליהם נאמר וירבו ויעלמו במאד מאד
 היותו נרמז על ההתנשאות ותרב גדולתם ובאה להם מדה כנגד
 מדה

מדה לרת הסעבוד והעינוי להספול גאותם כאומרו וישימו עליו
 שרי מסים למען ענותו וכו' ואם סיבת גלותם וענויים היה בטבול
 גאה ונאון שהיה בהם נמלא שרפואתם לזכות לגאולה ולחירות
 תלויה בהפכה שהיא הענוה והספנות ולהרחק מכל וכל מגבהות
 וגסות הרוח והן זאת ההוראה נרשמה בעלם ביעור
 החמץ וחיוב המלה כי כל שאור וחמץ הוא נפיחות העסה שנעשית
 רמה ונבונה למעלה ועניה בא הקיסוד הנמור אפילו בכל שהוא
 כי במדה זו אפילו המיאווע לא יסוה בה ואפילו מטע מזער ממנה
 תפגוס הרבה כארז'ל לא מיונה ולא מקלתה אלא פריך ללכת אל
 קאה האחרון בהפכה כאותה ששנינו מאד מאד הוי שפל רוח וכו'
 וזהו ענין המלה נמוכה אשר נלפוינו עליה עכת'ד יעו"ש בד"ק •
 הנה היואל מד"ק של הרב ז"ל כי עיקר גלות מצרים היה בטבול
 טון הגאולה וכבר הקדמנו ג"כ כי כל הגלויות הם בסיבת ההשלמה
 של גלות מצרים ונמלא דכולם הם נסבכים ונאחזים בסב"ך של
 טון הגאולה וטון שאכן נזכה לתקן טון הלז של הגאולה אכן נגאלים
 מיד וכל זמן דאשהכח טון הלז בונוהכו ודאי דלא נגאל ח'ו וכן ג"כ
 אשכחן בפירוט דבר זה בדבריו רז"ל כנ"ז במס' סנהדרין ח"ל אמר
 רב אין בן דויד בא עד שיכלו גסי הרוח מישראל יעו"ש • הרי
 מבואר לפכין באר היטב דכל אריכות גלותנו הוא בטבול טון גאה
 ונאון דאית בונותנו דאילו זכינו לתקן טון הלז מיד היונו נגאלים :
מעתה ותבאר יפה אלו קשרים קשר"ן של דברי המסדר הנז'ל
 דאחר דאמר בדבריו מקדם תיבות מצי"ד רחל"ה והם
 רומזים שמשך את עלמו מעון הגאולה ומן ארבעה דבריו של ראשי
 אבות העומתה הנמשכים ונגדרים מסיבתה כנז'ל ברמ"ז הרומ"ז
 בתיבות הללו לכן מיד בא לבשרו את בש"ד במדבר דודאי על ידי
 שזוכה

יורו משפטיך ליעקב

שזוכה לתקן טון הגאולה בודאי בזה יהיה זוכה להיות בגר'ס המעלו'ת
על ידו עולוי לשכינה מצו גלותא חה רמז בנוע"ס דבריו באומרו
מוצי"א מל"ה שס רמז דעל ידו יהיה סיוע להוציא השכינה אשר
היא רמותה בתיבת מל"ה כנז"ל בדברי הרב ארי"א דבי עולאי ז"ל כי
תיבת מל"ה נרמזת על השכינה הנקראת כן וא"כ הרי נקבאך לפניך
כל קשר דברי המסדר בקשר אמ"ץ - ובדרך כלך לקנות באג"ב לתת
פועם כפועם לז"ד דלמה העון הלזה של הגאולה הוא הגורם בהזיקא
לכו ולבנינו דמסיבתו יהיה אורך גלותנו ומה נשתנה טון הלזה
יותר מכל הטונות אשר יש כמה מן הטונות דהם תמורים יותר
ממנו ואע"ן ואומר דאפשר לזה פועם והבנין להמתיק הטנין נפ"י
דברי רז"ל שאמרו חז"ל כל המהגלה אומר הקב"ה אין לנו והוא
יכולים לדור בעולם וגורם סילוק שכינה וכו' טכ"ל - עוד אקדים
לפניך הקדמה נפלאה שהאריך בה הרב הגדול בעל עדבו נתל
ז"ל וחוד כי התקרבות הגאולה זעת"ל היתה בזמן שהשכינה שורה
בטולם כי ידוע דעיקר גלותנו הוא לזקק נו"הק דנפ"ו בקלו'
ובסע"א הן בעת בריאת הטולם כז"ל רמזו חכמי המקור' ז"ל בסוד
פסוק והארץ היתה תהו וכו' כי תיבת מרחפ"ת היא רמז על רפ"ח
נו"ה"ק וזה נרמז בתיבה זו מ"ה רפ"ח שנטברו ונפלו רפ"ח נו"הק
בעת הבריאה ענין בנ"ץ החיים של הרב ז"ל באורך יואנן כל
גלותנו לתקנם והן ג"כ שאר כולאי הקדושה שנפלו בחטא אד"הר
אנן רואים לתקנם והן נו"הק הנפלים בכל יום מחטאתינו בטו"הר
וכל אריכות זה הגלות הוא בשביל זה דוקא - והנה הרב ענ"ח
הנז"ל חקר בזה חקירה עלומה ונפלאה דהוא איל וסיבת אורך
גלותנו בשביל זה היאך אפשר שהיה הגאולה הואיל ואחד על
ידו מלוותיו מוציא נו"הק והשני על ידו העון שטושה מפל כמה
נו"הק

כו"ה ק א"כ אין לדבר סוף והיאך תהיה הגאולה והירץ דע כי כשהיה
 הסדרות שכינה בארץ אז ברגע אחד נוכל להגאל כי כל כו"ה ק הם
 דבקים במרעם ענת'ד יעו"ש • א"כ נמלא כי עיקר גאולה דידן
 היא בסיבתה דשכינתא דוקא כשהיה שורה בארץ הא לאו הכי
 כמעט ה"ו לבדה תקותיכו • וכבר הקדמונו כי בעון הגאולה היו
 גרמ"א בנזקין ח"ו לסילוק השכינה וא"כ בזה הרי מבואר בטוב
 טעם דלמה הטון הלזה הוא הגורם בנזקין ח"ו לאריות גלוהכו
 ותבין דברי רז"ל שאמרו אין בן דוד בא עד שיכלו גסי הרוח וכו'
 ודו"ק כי הוא נכון לע"ד • ובזה ג"כ נוכל להת טעם נכון למאמר
 רז"ל כי ההולך בגאולה סופו נעשה טני ורש כנ"ז בגמ' על פסוק
 הנאמר ביחזקאל בעת שראה שתי נשים ובודס איפה ויורדים
 לבבל יעו"ש דדרשו דרמזו לו כי על ידי הגאולה הם יורדים לטעותם
 טניס ורשים • ולכאורה יש לנו לדע"ה דלמה בעון הלזה נענש
 בטעות ולא בנוש אחר אבל לפי'ה יתבאר כי על ידי הגאולה הוא
 גורם ח"ו לסילוק השכינה ונק' עוד את הידוע כי כל עיקר הטוטר
 וההטפה הוא בא מזדה דוקא כי היא המשפעת לכל וא"כ זה
 הגורם סילוקא מעליו בודאי הוא עני ה' יולכו ומובן :

הנה בענין הגאולה אמרתי להודיעך ג"כ מ"ש הרב הגדול
 מוהר"ר חיד"א ז"ל בספר נ"ד חה לסונו רביס
 חשבו כי ישראל קדושים ומקוימים את טשרת הדברות בודאי
 ואני אמרתי להם הן לו יהי כדבריהם אבל אני רואה עאכ"ו
 טעוברים עלוהם אס לא על העיקר יהיה על תולדות היופאים
 מהם ומהמונס ולהוכיח את עאמי טפ"י המדבר"ה אמרתי להזכר
 מהם והאיש הירא את ה' כל קבל דנא יתן דעתו ויראה ויבין •
 הנה דבור ראשון אנו ה' וכו' הנה ארז"ל במסכת סוטה כל
 המתגלה

יורו משפטיך ליעקב

המתגאה כאלו כופר בעיקר ח"ו זכתיב ורס לבבך ושכחת את
ה' וכו' וכדאי בזיון וקצף לאבד את נשמתו בטבור גאותו וליכנס
בסוג כופר בעיקר ח"ו ומלבד זה גם ידוע מאי דאיתא התם ח"ו
אלטזר כל שיש בו גסות הרוח אין טפרו ננער בהחיה וכו' שנאמר
הקולו ורננו שוכני נפר וכו' לא נאמר שוכני נפר אלא שוכני
מי שנעשה שכן לנפר בחייו • עוד סיימו כל אדם שיש בו
גסות הרוח השכינה מויללת עליו שנאמר כי רס ה' ונפל יראה
וגבור ממרחק יודע • ותיבת יודע דקאמר הוא לשון יללה ח"ו
וגבור ממרחק ר"ל מקודם שתבא עליו הפורטות ימים רבים
שכינה מויללת עליו • ועי"ש עוד כמה ענינים אחרים עד כמה
קשה עונשו של המתגאה ה' יאולכו • וא"כ מאד מאד ראוי להתרחק
האדם ממנה עד קצה האחרון בודאי אך דא עקא שהעם סובדין
שמהות הגאווה וענינה הוא שהולך בקומה זקופה ומנענע
זרועותיו זאת היא הגאווה אבל אין איתנו יודע מה היא הגאווה
דלפי האמת הגאווה היא מניס רבים ויש לה כמה סימנים ונאמר
לדוגמה חדא או תרי מנייהו ומיכן יקום האדם בדעתו • הנה ידוע
מקרא מפורש בתורה הן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב חה
נאמר עלינו אכן זרע קדושים בני אבות הקדושים דאריכים להיות
מופרשים בכל הענינים מכל האומות וא"כ כו"ד בדור יהוש כזה
שאין כמה שנים בגלות וכל חפץ וכל ישע להדמות ח"ו לגוים
בכל עניני המלבוש ומיני שחוק וטיוול וכיוצא והכבוד והוא לעשות
כמעשיהם ובאשר דליעול ירק"א כירק ע"ב על חורבן בהמ"ק
וגלות השכינה וביטול תורה ועבודה זה כמה מאות שנים וכו'
נחזי אכן להוסיף חטא אף גילה ורכן אל גיל בעמיים וכמו לנולבש
כסוי חטאה וכו' הרי סימן אחד לענין הגאווה ע"כ לשון הרב
יעו"ש

יעו"ש בדבריו קדשו שביאר בארוכה על כל עשרת הדברות אחד
 לאחד דברים אשר מהם תסמך שערות בסר האדם ודו"ק :
ואנא עני"ל בהאי ענינא אמרתו לכתוב. טנין אחד אשר ראיתי
 בעו"הר' והוא איסור חמוד הן מן התורה עובר בלאו והן
 לפי' ד רז"ל שבסיבתו אין הפולתו של אדם מתקבלת כלל וכאשר
 יתבאר והן לפי' ד חנמיו האמת שבסיבתו האדם יהיה בעו"הר
 נור'ס בנזק"ץ למעלה טעל ידו זה העון יהיה תערובת לחיובים
 סט"א והקל"י ליכנס בקדושה וכאשר יתבאר • ועכשיו הן
 בעיננו ראינו שנעשה כהיתר ממש בין כמה וכמה ואינו בא ח'ו
 לדבר מזה מטום לד תוכחה שאני יודע שאינו ראוי להוכיח כי אם
 דוקא תולו יש איזה אנשים שאין יודעים חומר העון הלזה כל כך
 ובסיבה זו הם אין מקפידים ואחר סידעו יחזרו לסודש הקדושה
 שלנו כי כולנו זרע קדש • והוא דהן עכשיו נתפשט ברוב המקומות
 הגדולים דכמה וכמה יש אשר לובשים בגדים של פראנקו'ס הבאים
 מערדיהם וכפי מה ששמעתי מפוס אנשים בקיאים בחכמת החפירה
 דידהו דהם מעיקרם ממוקום שבאים הפורים בחומים של פשתן
 וזה בלי טום ספיקא וא"כ הם למר ותפורים בפשתן וזה כך המנהג
 של הפירתס וא"כ וראוי הלוקה מן הבוק הן חדשים או ישנים
 ולובשם הוא בכל עת שלובש עובר ח'ו על לאו כנ"ז מקראי מפורש
 לא הלבש טענז למר ופשתים וכו' הדי איסור לאו מן התורה •
 גם הרב דרך החיים כתב ח'ל מכללא יעשה כמות שברור לו שהוא
 בחזקת שאין בו טענז כי אם המלא המלא בבגדיו תערובת
 טענז על ידי זה תעוכב תפלתו מלעלות כמבואר בספרים וגדול
 טונו מנשא עכ"ל יעו"ש א"כ דבר המבואר בפירושא שבסיבת זה
 העון נדחה ח'ו קוראים להפלתו והויא בבחינת הצולע'ה והנרחה
 וכו"ז

יורו משפטיך ליעקב

וכנ"ז • עוד ראה מ"ש הרב הגדול בעל שתי ידות ח"ל דע מה
שאסרה התורה הלמד והפשתים הוא לפי שהלמד הוא רומז על
מלאכים היושבים למעלה במרכבה הקדושה והם אוריאל מיכאל
רפאל נוטריקון שמותם עולה למ"ר והפשתן הוא רומז על בחינת
כוחות הטומאה של סמ"אל וחגתו לזו"ת וכן אותיות פשתן יש
בתוכם אותיות ת"פ גמטריא שם זוגתו של סמ"אל הכנ"ל שעולה
כן והיה הנשאר רומז על כוחותיו שהוא אית ליה • וכבר אכל
עני"אל הבאתי ענין הש"ן של כוחותיו לעיל ברמז הפסוק עין תחת עין
וכו' יטו"ש • באופן איך בחינת הלמד הוא רומז לקדושה ובחינת
הפשתן רומז לסמ"אל ועל כן המה שטמנז זה בזה ואותיות שטנ
יוכיח זהו סוד מלות לא תלבש שטמנז למד ופשתים יחדיו יטו"ש
בד"ק בארובה • עוד כתב הרקלנטי ז"ל שיש שטנן אחד ממונה על
הגובש שטמנז ויכול להזיקו ב"מ ועג כן אותיות שטמנז יש עליהם
תנין בס"ת יטו"ש • וכבר ידעת שקורבנו של קין היה פשתן. ואל
הבל היה לאין עם הלמה ואיתא בזו"הק מאן דמחבר לון כחדא
אתער עליה רוחא וכו' ומטי לבר נש לסמ"אל בישא ודא הוא דכתיב
ובגד כלאים שטמנז לא יעלה עליך וכו' רואה לומר לא יעלה עליך
ההוא רוחא מסאבא וכנ"ל יטו"ש • עוד איתא בדברי הגאון
בעל ס"כ שה"ת ח"ל בד' קע"ח יש מפרשים כי שטמנז רומז לסני
מדות של המקורבים למעלה על ישראל והקב"ה מפרידס זה מזה
שלא יתחברו לעולם להזכיר טונותיהם של ישראל והגובש שטמנז
מחבר הכוחות הללו לטוב תפלתן של כל ישראל עכ"ל יטו"ש •
והנה כל זה נפי רמ"ז הרומ"ז על האר"ש ברמיזא בעלמא ואם אל
סורו תדרוש בזה הד"ק היטב בדברי הרב האר"י זיע"א באורץ
והו"ד הביאם הרב המקו' בעל מ"ן ח"ל פשתן הוא בחינת גבורות

כי פסתיך הוא גמטריא תת'ל כמנין אלהים דיוהין וי'ג אותיותיו
 ואלהים פשוטים דדעת הכל גמטריא פסתן וזה קרבן קין ואש
 נתלה בו הקף כאש בנעורת * למג'ר בחינת חסדים ובתרגום שמו
 עמוד גמטריא עשרה פעמים א"ל וכו' יעו"ש א"כ מכאן תראה היכן
 זה רומז והיכן זה רומז עכ"ל * וא"כ דבר הו"א מכל
 הנז"ל כמה חמוד בתוקף ענין הגזה וא"כ מי השומע דברים הללו
 ולא יחוש הן על עצמו הן על אחרים כי כל ישראל בעו"הר היו להם
 גרמ"א בנזקי'ן הוא אומז ומטבב את הפלתם בשבילו ונז"ל וא"כ
 תמה אני על אנשים הללו אשר לובשים בגדים הללו אשר הם
 נראים לעין כל שהם כלאים וכנז'נ ולא יש נהם לאנו הבגדים תיקון
 אלא דוקא עד שיחזור הקונה ויסיר את תפירתם מעיקרא ויחזור
 ויתפרנו מחדש הא לאו הכי הוא מ'ו נאחז בסב"ך של איסור
 שטפנוז ולכן כל ירא שמים בזה לא ליחוש אדמיו'ם וגפשוט את שתי
 ידיו וליפקוניהו למיע'ו בשמחה כי שיערי דמעו"ת יהיו נפתחים
 ובזה בודאי האל ית' יהיה בעזרו ותקובל תפלתו ועליו תבא ברכת
 טוב ודי בזה ההערה הקטנה לכל אחד המסתלסל בבגדים הנז"ל *

אמר המחבר בראותי גריעות מדת הגאון, אשר ממנה נמשך
 לאדם כמה אבות נזקין וקרינן עליו עוה עוה, ומאסיבתה אה"כ
 יגיע לעונשים קשים וגדולה שבכולם שבעת התחייה לא יהיה
 לו אחרית ותקוה, ואמרתיו לעשות שיר נאה לטורר לב האדם
 להתרחק ממנה עד קצה האחרון ויהקן את אשר עוה,
 ויתדבק במדה המעולה היא מדת הענוה, ובה יזכה
 שתמיד בארמונותיו יהיה שלוה, ודמזתי בו שמו
 בעזר קובה"ו הנרמזים באמות וענוה :

יורו משפטיך ליעקב

- ידיו שמע אמרי וינעמו לך מזהב שבא.
- ותנצל נפשך מיום האחרון הבא בוער כאש להבה.
- ברח מנאה וגאון וזכור הסוף עפר ודראון ועדה המצבה.
- ובעת שיגיע יומך תצא הנפש כמשחל בינתא מחלבה.

ענוה רוץ תרוץ אחריה ובה תבחר.

- והגאווה לא תקרב לה ורחק מכרמה סחר סחר.
- כי הגאווה כל באיה אש אוכלתם ותונם וגיונם ניחר.
- והענוה כל באיה נכתר בכתר וקונה שם טוב נבחר.
- ובעת שיגיע יומך ותצא הנפש מגופך סחרחר.
- תזכה להיות ממאלכי עליון ומשלישיו מבחר:

קנה מדת קונך אשר הוא קרוב לנשברי.

- וצלה ורכב בענוה החמודה ובה תהי מתערה.
- ואל תבואך רגל גאווה והתרחק ממנה ואותה תזרה.
- ראה כי הגאווה היא לגוף כצרבת המכוה וחרב מגורי.
- והענוה יזכה על ידה למושב לו אוה ורבה ופרה.
- ובעת יגיע יומך תזכה לאורו יתבי דנפיש נהוריה:

ברוך תהיה מפי אל עדיון ורעה אליך לא תאונה.

- אם תתרחק ממדת הגאווה ודא תחשב כעובד סמל המקנה.
- ובחר במדת הענוה המארכת ימים וזרעך לא ימנה.
- ובעת יגיע יומך ונהורא דזיו פניך ישתנה.

והנפיש יוצאה מן הגוף ותגיע לדרא דאוני.

תזכה להיות יציאתה על יד ה' דאלף אלפין ישמשניה:

באופן כחזור לענינו הראשון כמה העון הזה של הגאווה הוא קשה ובפרט דעל ידו היו גרמא בכזקין לאריכות גלותינו ככז'ל וא"כ ודאי אסריו המתרחק ממנה עד קלה האחרון חוכה לסיבתו

תהיה שורה בתוכנו, ובסיבתה תתקרב קץ גאולתנו, ופדיון נפשנו.
 עד כאן מה שרמזתי בתיבות מו'ל'א מ'ל'ה, בעזר הקל יתב' אשר
 ליטועתו אכן מלפנים תמיד ועיננו לו נשואות לקרב את הגאולה
 וק'לה, ונתחיל אותיות מר'ד כור'ך שלח'ן עור'ך, ואבא לדבר
 בס'ד בקידה ובספל ברך :

מרור כורך שלחן עורך . ארבע אותות הללו נסבבים

ונאמרים בסב'ך והוא שאמר

דהודיענו באותות הנז'ל שאמר שנשמר מן הטונות בזה זוכים
 אכן שתלא השכינה מן הגלות ואכן כנאל ג'כ לזו בא לבשר אותנו
 בשורה אחרת שאמר הנביא ע'ה כי לעתיד לבא אחר הגאולה
 בב'י'א ואחר התחייה אז בלע המות לנלח וכו' ואז יהיה התימדות
 שמו ותברך במטלס כי ידוע דעכס'ו אין הטס טלס כי שמו טס
 העלס שהוא יהו'ה חסר וכן ג'כ כינוי דידיה שהוא טס ארנ'י ג'כ
 חסר כאשר האריך בזה הרב בעל לב אר'יה ז"ל בסופו הביא
 הקדמה הלזו * א"כ נמלא דהן טס העלס והן כינוי דידיה חסרים
 בעו'קר בזמן הגלות ולעת'ל כולס יתוקנו ויטלמו זה ברור *
 והן נקדים עוד הקדמה קטנה ויקרה שכתבו חכמי האמת כי תיבת
 שלח'ן היא רומזת על יחוד חרין שמהן קדישין הנז'ל כזה אס תלרף
 טס יהו'ה וטס ארנ'י באותיות דהיינו י' פעמים א' ונס ה'
 פעמים ד' ונס ו' פעמים כ' ונס ה' פעמים י' בין הכל הס עוליס
 נמטרי'א ט"פ ועס ארבע אותיות יהו'ה וארבע אותיות טס ארנ'י
 בין הכל הס עוליס נמטרי'א שלח'ן בודקדוק עכ'ל עיון בד"ק בזה
 פביאורס על התורה בענין השלחן של המשכן והמקדס יעו"ס
 בארוכ'ה בזה * ועפ'י הקדמות הנז'ל יאירו נח עינך בדברי
 המסדר

המסדר הנ"ל ובקדש אודיעך כי תיבת מרו"ר היא עולה במטריח
 מו"ת בדקדוק • ובזה הרי מבוארים לפניך באר היטב דברי
 המסדר באומרו אחרי אותיות מוליא מלה שהיא רמז על ההולאה
 מן הגלות כנז"ל ברמ"ז תיבות מוליא מלה תכף הודיע לנו ובשר
 אותנו את בש"ר במדב"ר דברי הנביא ע"ה ויאמר אז נזכה ב"כ
 מרור שהיא רמז על המות כנ"ז כי חשבון זה כזה ודאי כודך רואה
 לומר הוא כדרך וכאבד מן הטולם ולא יהיה לו עוד שום זכרון כלל
 ועיקר בסוד דברי הנביא שאמר בלע המות לנלח וכו' והו
 מרו"ר כוד"ך זה חד"ז זכיה אשר תזכו אחר היולאה מנו גלותא •
 וגם את היותר"ת הזכו ב"כ זכיה אחרת שלח"ן עור"ך רואה לומר
 כי בזמן הגלות היה השלחן הוא רמז לשני שמוה"ו יתברך הנז"ל
 הנרמזים בקיבת שלח"ן שהם יהו"ה וחדג"י הם חסדים ונסתרים
 מיכן משא"כ אחר דמוליא מלה ומרור כודך רמז לזולאהו מנו
 גלותא ובלע המות וכו' אז ודאי אותיות של שמותיו הקדושים
 והיקרים מיד מאירים ונערכים לפנינו כולם כאחד זה רמז שלחן
 עור"ך רמז שהם נערכים בערך אחד כל האותיות בהארה כאחד
 ובזה הרי הם כמבוארים דברי המסדר באר היטב :

עור אמרתי לרמוח באופן אחד בסיעתא דשמייא ב"כ כונת דברי
 המסדר הלזה באומרו בדברו מער"ב ערב"ס בסדר
 הלז מרו"ר כוד"ך שלח"ן עור"ך כי הוא קאי באזהרה ובא לעורר
 לב האדם מתרדמת היז"הר אשר הוא כארי כדוך על זולאו
 להכשילו בכמה חטאות חטאת הלבוב והיחיד לכן אחר שהזהירו
 לקדש את עצמו ולהתודות את כל עונותיו כנ"ז באומרו קדש ורחץ
 כאשר בוארנו לעיל וגם לעשות לזקה ולפזר את נכסיו לעניים כדי
 לכפר על חטאתיו כנז"ל וגם להתרחק מן הגלוה ומעונות
 החמורים

החמורים הנמשכים ממנה כנז'ל בא לעורר לבו דלמה הוא כל כך
 מזהירו לפי כי הן בעון כל אחד מיכן המות כרוך אחריו ונדבק
 בו ולא ידע האדם את עתו ולא די זה אלא שלאחר מותו אין מי
 שישאל עליו אלא כל אחד פונה לדרכו ואפילו בניו היוצאים מחלציו
 לא ישאלו מה יהיה בו אלא הם נאספים כל אחד מנייהו לחפש
 בחיפוש הד"ק היטב לראות מה הניח להם ממון אשר לא עמלו בו
 ולחלקו בינותם חלוקה טובה ואהו השליכו ואין דורש וכו' ואם נן
 אשה בן אדם על מה אשה סומך ועל מה אשה בוטח לישאר
 בחטאתיך ומתגולל בהם ונא הפקח את עיניך לראות אחריתך
 וכבר ידוע מה שאוח על זה הרב המסיד המוכיח מזהר'א הכהן
 ז"ל בס' שבט מוסר ח"ל בפרק ט"ו כתב הרב במ"ח ז"ל ח"ל
 הקבלו ושמעו בני יעקב הנקראים בני ישראל שמעו והאזינו ואל
 הגבהו העבתי אהבם לטוב לכם האכפו ואגידה לכם את אשר
 יקרא אהבם מי האיש הירא ורך הלבב אל יהי מורד ושובב ולך באור
 ה' בעודנו עמו בפרס יבא יומו ויבוב לבית עולמו ישוב לקונו בימי
 עדנה פן לא ישיג ימי זקנה ואל יבטח בכל אשר אהו וישלח בעמל
 ידו כי איש אחר יקחהו ולא ירד אחריו כבודו ולא יועיל בבניו ולא
 יצליח בקניו יעזבוהו בניו ורעיו ונאמניו ולא יעזרהו בניו במותו
 ואדרבא הם ישנאוהו ולאויביו יחשבוהו ומתוכס תכזי יכידהו ומביתו
 יוציאוהו ועל לוח יסבלוהו ולמקום איה וללמות יוליכוהו ולמטה
 לארץ יורידוהו ובאבנים ונפר יסובבוהו ושם יחיד יניחוהו
 וישכחוהו ולא יזכרוהו והוא שוכב נבדו ולא יהפוך מצדו לצדו ולא
 יריח באפיו ולא תראנה עינו באשו והשתנות פניו ואזניו תמרשנה
 וטוב להם שלא תשמענה קולות התולעים בקרבן עוליס ויורדים
 בו שותים דמו ואוכלים חלבו ובטנו נמוח קרוע ונתוח וכו' מעט

נמות והרמשים מומלאים גרונו ומקסקו' בלסוכו והוא מופל בנ הס
 כאבן דומה ולא יכול לדבר עליהם מאומה ובניו שרידי בענו הס
 עסוקים להלוק ממונו והונו זה חלק אדם ולא אשה מכה לנוסה
 ישנה ולא חדשה כמשפט ראסונים כן יקרה לאחרונים כנערים
 כיסויים כאנשים כנשים כאביון כמלך כעסיר כהלך כנכבד כנבזה
 כשמן כרזה כמות זה כן מות זה איפה חכמי הנבונים אשר היו לימים
 ראסונים נבוא פקודתם נבערה הבונתם איפה הגבורים אנשי
 השם אשר במוהם לא נשאר עוד מהם רשע איפה המלכים
 המוכתרים בכתר מלכות אשר מפי הם ולא דבר מלכות ויעשו רכונם
 בכל מחניהם וכולם כעבדים ראים לפני הם יחד על הארץ ישכבו ולא
 עפר ישונו זאת אמרית כל בשר ודם וזה כוף כל האדם מרעה אל
 רעה ולא ערומים ילכו כאשר באו מהבל אל אכל משבר אל קבר
 מעונם לננע מחולי למות מלילה לבוא ללמות מטעבות לרקבון ואין
 תחת השמש יתרון כי אם חסרון מלבד לרא את השם הנכבד והנורא
 שהוא משגב לעתות בלרה אשר בידו נפש כל חי ונברא אשרי אשר
 שם אל לבו בעד רוח אלהיו בקרבו לבררה וללבנה ולהסיבה אליו
 כשנתנה נקיה כסלג ולבנה והוא ברוב חסדו יחזיק יד עבדו
 לסמור מצותיו אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על ה' אלהיו טכליה
 ז'ל - הנה מי ישמע אלה הדברים ולא יקרע לבבו לוי' קרעים
 ועינו יחזו שאל מועיל לאדם לא קנינו והונו ולא זר ואף יואאי
 בטנו אלא מצותיו ומעשיו הטובים ויראת קונו כי בזה יזכה לישב
 בסוכתו ומטונתו בגן עדנו - ובהאי טניכא ג"כ אמרתו להבוא האי
 מרנניתא דאיייתי בספרו הרב נר המערבי חר"ד בן שמעון זאוק'ל
 משם הרב כלי יקר ז'ל וז'ל בד' ז'ל הנאון בעל כלי יקר פירש כונת
 הפסוק אל תבוט אחריו דהיינו אל החוט על אביד' הממון שתעזוב
 אחריו

אחריו לירשום כי למה תביט במה שיהיה אחריו ותדאג על טולם
 שאינו שלך כי סוף שהעזוב לאחרים חילך • חכו כונת הכהוב בפ'
 תלא כי החבוט זיהך לא הפאר אחריו לגר ליתום ולהלמנה יהיה
 רופה לומר לא תבקש לפאר מה שיהיה אחריו כי מי יגיד לאדם מה
 שיהיה אחריו וכן לא תבקש לעזוב הטוללות למו שיהיה אחריו
 אלא לגר ליתום יהיה ואלו טולמך תראה בחיך ואל תדאג לומר
 אם לא אשאיר אחריו מאומה לזרעו מהיכן יתפרנסו על זה אמר
 חכמת כי עבד היות במלדים חסר מכל כי מה שקנה עבד קנה רבו
 ואע"פי כן זכות טכסיו לשדות וכרמים בראון האל יתב' והוא ג'כ
 ודאי ישנה מלאכו לפני זרעך אחריו ויתן להם די מהסודם ועל כן
 טוב לך לעשות לצרכך ולביהך הנלחי כי אדם קרוב אכל עלמו ויתר
 מלבניו אחריו ועל כן לא יבקש וידרוש כדרך שטושים מקלת עשירי
 דורנו טושים טושר ולא במשפט והם אבירי נבב הדחוקים
 מזדקה וטושים שהם טושים כן בעבור בניהם והמה מאומה לא
 ישאו בעמלם לטולם הנלחי או וכו' עד כאן לטונו ודפח"ח :

ובזה בואר הרב חר"ד בן שמוון זוק"ל כונת הכהוב
 בושעיה הלא פרוש לרעב לחמך ועניים מרודים תביא
 בית כי תראה ערם וכסיהו ומבשרך לא תתעלם והכי קאמר
 הלא פרוש לרעב וכו' ולא תבקש והדרוש אם אני אהן לרעב
 ולעניים זרעו מהיכן יתפרנסו, דע כי ודאי קרוב אדם אכל עלמו
 יותר מבניו אחריו והו ומבשרך לא תתעלם וע"כ לא תבקש לבניך
 אחריו עכ"ל הרב הנז"ל בס' הבהיר שטר החלר הנד"מ יטו"ש •
והן אלא עני"א אמרתיו לבאר קרא הנז"ל באו"א והוא ע"פ מ"ש
 הרב הנז"ל באוהו פרק ובאוהו מקום משם הרב מקור
 ברוך ח"ל דע כי יז"הר ידוע את האדם בעלות מדחוק וכל שכן אם

המלצה תלויה בממון באומרו הא ראיית כי כל היום אתה מתעסק במלאכה או בסחורה ועוד כמה פרדות במועלות ודעת כדי שתדויה סלע אחד ואיך תוליאנו ברנע אחד וכל סכן במלות לדקה שהיא שקולה כנגד התורה כולה -סירבה פתויו בטענות רבות להדיחו ממנה והנה אחד מן הטענות שטוען לו בעלתו הנבערה והוא כי הלא יש כמה מעשירי ארץ שאין אתה מביע לאחד מעבדיהם אפילו לשליש ולרביע והלואי תוכל לסעוד לעלמך שכל היום פורה וגם בלולה לא ישכב עד שנכנסים הדברים בטוחותיו ותנף בבא איש עמי ורש לפתח ביהו ערוס ורעב מודי קול ברמה נשמע כי ה' מחסרו כי הלואי שיכפיק מה שבבית לחיי וילדי ביתי ואם אני אתן לך ודאי נשב ברעב ותנף מזכירו דברי רז"ל בגמ' על פסוק טושה לדקה בכל עת והקשו וכי אפשר לאדם לעשות לדקה בכל עת ותיראו זה הזן בניו ובנותיו כשהם קטנים ואין לך התכללות גדולה מזו ואפילו ירויח הרבה יאמר אני מקיים מלות לדקה בכל עת עם בני וכו' - כמלא דהי"הר הוא בא לאדם בכמה עלות כדי לבטלו ולמונעו מן הלדקה עכת"ד :

והנה אביא שתירה לביטול דבריו והוא ידוע מארז"ל מלח ממון חסר אי' אדרבא המפזר מוסיפין ליה מן השמים והקובץ להיפך - עוד אמר ז"ל על פסוק ה' אלך על יד ימונך דע כשיעמוד האדם בשמש או באור הנר ינשה אלו כנגדו נראה כגופו ויהיה הולך ואלו עמו והנה מי שקופץ ידו מליתן לדקה ודאי שתהיה ידו סגורה לא כן הנותן שתהיה ידו פתוחה ויאמר הכתוב יהוה הוא אל האדם על ידו וכמו הלל שיהיה ממש כעין האדם שאם ידו פתוחה גם אלה יהיה פתוח ואם סגור' יסגר כן הוא ממש שאם יפתח גם ה' יתן הטוב ויפתחו לו ואם יסגור גם ה' יסגור בעדו השפע עכת"ד

ז"ל . כמלא מכח גופו ווכל האדם לידע כיצד יתנהגו עמו מלמעלה
 דהיינו אם יסגור ידו יסגרו ג"כ למעלה בעדו ואם יפתח יפתחו לו
 והכל מוכיח וכנז"ל :

ומעתה יתבאר קרא הכז"ל דז"א כי תראה טרוס ונסיתו הלא
 פרוס לרעב וכו' ועניים מרודים הביא וכו' ולא תדאג
 בזה שתאמר אחר כל עמלי וטרחתי שאני טורח ביום ובלילה ואחזן
 לאחרים ומאי נפקא מינה לז"א ומבשרך לא תתעלס רואה לומר
 מנופך ולא דודך תדע אם אתה משהכר או לא וכנז"ל ודו"ק ועפ"י
 הנ"ז דאם האדם פותח את ידו בצדקה גם ה' יתן לו הטוב ויפתחו
 לו ג"כ שערי השופע ואם יסגור את ידו ג"כ ה' יסגור בעדו בזה
 אמרתי לרמות בדרך טעם לשמות של העני והעשיר דלמה נקראו
 בשם זה וכבר המפ' ז"ל ג"כ נהנו טעמם כטע"ס לז"ד בזה ואני
 אמרתי באו"א דעל פי האמור יתבאר דחיבת טכ"י נוטריקון ע'בורו
 יהיה כ'שפע גם נוטריקון ע'שירו יתקיים כ'לח וחיבת עשיר נוט'
 ע'ת ש'ממונו יהן ר'סו גם נוט' ע'בורו ש'ממונו יהיה ר'ב .
 או יתבאר באו"א והוא ע"פי הידוע דעל ידי הצדקה נמחלים כל
 עונותיו של האדם ומקרא מפורש הוא דכתיב וחפאך בצדקה פרוק
 וכו' חה רמז בחיבת טכ"י נוטריקון ע'ונותיך יהיו נ'מחלים .
 ע'בור נ'דבת י'דך וחיבת עשיר היא נוטריקון ע'ונותיך ש'טטית
 יהיו ר'שומים ר'ל שלא ימחלו אלא יהיה רשומם עליך כדי
 ליענש עליהם כנ"ז מקרא מפורש וזהו עונותם על עצמותם וכו'
 אימתי יהיה זה בזמן שהוא אינו פותח ידו בצדקה אלא ממונו
 יהיה תחת ידו ורשותו דוקא חה ג"כ נרמז בנוטריקון . עשיר ע'ת
 ש'ממונו יהיה ר'שותו אז ודאי עונותיו ישארו רשומים ולא ימחקו
 או יתבאר באו"א עפ"י מארז"ל בגודל כח מצות צדקה דאפילו כל

יורו מששטיך ליעקב

ימיו יהיה רשע והוא מקמ"ץ קמל"א ובר קמל"א ובעת יציאת נשמהו
ועסה לדקה עם כל זה מרוב רחמיו יתב' לא יאבד לו סכרו ועל ידו
הלדקה הלזו יזכה סיכנס לבן עדן וכיכול מיד המשחיתים והמקטרגים
תמטנישים את האדם וכאשר יהובא מעשה אחת ב"ד המפ' ז"ל ובעת
אינו זוכר איה מקומה וזה הורף המעשה, אחד היה רשע כל ימיו
ולא היה נוהג שום לדקה ויהי היום חלה את חליו שימות בו ובעת
פטירתו אמר שהוא לריך לאכול ביצה כלויה והלכו ועשו לו ביצה
כלויה ובעת אשר הביאו אותה לפניו בא עני אחד והיה מקיש על
הפתח ושמע הוא את קולו ותנף אמר קראו לזה העני ותנו לו הביצה
הלזו והלחם שאני רוצה לאכול בה וכן עשו ואנשי ביתו לא הכפיקו
לעשות לחולה ביצה אחרת ומת מיד ואחד מיתתו בא בחלוס לאחד
מקרוביו והודיעו כי על ידו זאת הביצה שנתן לעני הף שכל ימיו
לא היה נוהג לדקה עכ"ז זכה בשביל זאת הביצה להנצל מיד
המשחיתים ולהכנס לבן עדן עכ"ד המעשה - נמלא כמה גדולה
כח מצות הדקה שעל ידה ינצל מן המקטרגים וגם יזכה לבן עדן
וזה ג"כ רמז בתיבת עכ"י ע"ת כשמתך יוצאה, על ידו כ"אול, ע"דן
יזכה כ"נס - ותיבת עשיר נוצריקון ע"בוד ר'סותו ש"אכולתו
י'תנו אז יזכה ע"ת ש'הוא יעלה ר'קיע אז ע'בורה יזכה ש'מעלתו
ר'בה ודו"ק :

באופן ע"פי כל הנז"ל דאין מועיל לאדם שום דבר והפילו בניו
כי הם שואלי"ם הלכו אחריו על ממון שהניח להם ואין
דורשים מה נעשה בו וננז"ל בארובה ויכן אין לו לאדם אלא
דוקא להיות הוא מפקח מה יהיה באחריתו ובזה יתבאר רמיזת
דברי המסדר הלזה אשר בדברו מערי"ב ערבי"ם ומעורר לאדם
להיות מהקדש ומטהר ולרחוץ טלמו ולפזר ממונו וננז"ל לזה בא
הנף

הכף ואומר לו מדור' כור"ך שלחן עור"ך רמז אתה בן אדם
 דע וראה למה לריך לך כל הענינים הנז"ל לפי שהמות שהוא
 הנרמז בהיבט מרור' נמצאיה מו'ת כנז"ל הוא כרוך אחריו וא"כ
 על מה אתה בוטח להיות מתעלל ולא תחזור בתשובה וכי תימא
 סאתה בוטח על בניך שהם יהיו לך לעזרה אח"כ לזה אמר הכף ומיד
 שולחן עור"ך באו דבריו ברמ"ז הרומ"ז על האר"ם בתיבות
 הנז"ל ככל מחשבותיו ודעהו הלזה לעו והמה בטלים כי אחריו
 מיתתו בניו לא יסאלו עליו אלא כולם נאכפים לקחת ממונו
 ורכושו אשר היה רץ כל ימיו אחריו כדי להיות מהללו בעלי
 ניסים והם באים ליקח ולחלוק בינותם חלקם סאלו וכו' וזה נרמז
 בתיבות הנז"ל שלחן עור"ך כו"ט' ס' בניו נ' אחר ח"יו נ' אכפים ר' אית
 ע' מלו ו' רכוסו כ' לו וא"כ על מה אתה בוטח לכן ודאי אתה בעלמך
 התקדש ותרחץ מגלולי חטאתיך והפזר ממונך לזרקה וכו' וכנז"ל
 בכל הסדר אשר בדברו סרכיה נקיט מתחלת קד"ש עד טכסיו :

צפון ברך • איתיות הללו רמח בהם הן רמ"ז והן מסב"ר כי
 אחר אשר יזכה האדם דעל ידו ובסיבתו יהיה
 בנרס המעלו"ת לשלמה למלך שהשנוס שלו דהיינו סיהיה עלוי
 לשכינתו על ידו וכנז"ל בתיבת מו"א' מ'ה' שהיא רמז על שכינתו
 יתב' בחינת מ'ה' וכנז"ל י"כ בא לבשרו את בט"ר במדב"ר דבוראי
 הוא זוכה אחר כך להיות מכלל הני לדיקו וחסדי גדולי הדור
 להיות זוכה ברב טוב הצפון להם כאשר אמר דוד הע"ה בנז"ל
 דברות קדשו מה רב טובך אשר לפנת וכו' וגם טמו"ן ברמ"ז
 להיות מהעדן בכלל הני לדיקו מבשר של לוחתן הצפון ונחת
 ללדיקים לטה"ל לעשות בו טעחה ולברך אח"כ להש"ית כאשר

יורו משפטיך ליעקב

מבואר יולא בדברוי רז'ל דעתיד הקב"ה לעשות סעודה לכל הצדיקו' בבשר של לויתן ואח"כ נותנים כוס של ברכה לאברהם וכו' עד שיבא אח"כ דהע"ה ונוטל הכוס ואומר אני אברך וכו' שנאמר כוס ישועות אשא וכו' יטו"ש בדברוי רז'ל • ועל זה בא המסדר הלזה בד"ק באותות הללו שתיים המה מטיבי לרמוח לנו רמז הרומ"ז שנים שנים באו אל התיב"ה הן לרמוח על רב טוב הצפון לצדיקים והן לרמוח על הסטודה הנז'ל וכן דוק והמלא כי בתיבת צפון הנז'ל נרמז זה הרמז של הסטודה שעתידה להיות מבשרו של לויתן והוא כי תיבת צפון"ץ היא עולה במספר קטן גמט' כ"ח ועם ארבע אותיות דידה בזירוף הם גמטריא ל"ב וכן תיבת לוית"ץ היא עולה במ"ק תשעה עשר ואם תחשוב גם במלוי אותיותיו כזה למ"ד ו"ו יו"ד ת"ו נו"ן יעלו בין הכל שלשה עשר תלפז עם תשעה עשר יהיו בין הכל ל"ב בדקדוק הרי נרמז ג"כ טבין הסעודה הלזו בתיבת צפון"ץ הנז'ל וא"כ בזה דברוי המסדר הלזה הם נסבכים ונאחזים בסב"ך בקשר אמוץ דאחר שאמר מקודם מוצי"א מ"ה שהוא רמז על הנאולה הנק' חזר ובישרו באומרים הן אומר והן דברים שיזכה להתענג ברב טוב הצפון ונז'ל וג"כ להיות מאוכלי שלחן המלך מלכו של טולם מבשרו של ההוא כונא הדג הגדול כי כן פמון ברמז בתיבות צפון"ץ ונז'ל :

הרל נרצה • תיבות הנז'ל שתיים המה מטיבי ובאו להודיע לנו דהאדם הגדול הלזה אשר הוא בגמירת הגדולה הלזו דעל ידו יהיה אלתרותא של הנאולה וזכיותו הלזו להיות מאוכלי פז בג המלך ונז'ל בודאי הוא היו בגודל המעלה והשבח להיות מהולל בפה הכל בהאי עלמא וגם להיות ראוי ומקובל ג"כ לפניו ית' חה

וזה דמז בסדרו הלזו באומרו בדברו מעריב ערבו"ס הל'ל נרצ'ה •
 ויה' ד סהאל יתב' יזכנו לעשות דזונו כדזונו ולטובדו בלב שלם
 ויזכנו להיות מכלל הני לדוקי ומסירי הטובדוס את הס'ית ועתודיס
 להתענג ברב טוב בביאת משיחנו הוא משיח לדקנו משיח ה' אלהי
 אבותינו אלהי אברהם יצחק ויעקב אכ"ר :

תושלבע

